

வாழ்ப்பாணம் பொது நூலகம்

ஒரு வரலாற்றுத் தொகுப்பு

- என்.செல்வராஜா -

யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம்

- ஒரு வரலாற்றுத் தொகுப்பு -

Jaffna Public Library

- A historical compilation -

அயோத்தி நூலக சேவைகள் வெளியீடு

யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம்

- ஒரு வரலாற்றுத் தொகுப்பு -

தொகுப்பாசிரியர் - என்.செல்வராஜா

பதிப்பு - முதற்பதிப்பு, 01 ஜூன் 2001

வெளியீடு - அயோத்தி நூலக சேவைகள், ஐக்கிய இராச்சியம்

வடிவமைப்பு - முன்றாவது கண், இலண்டன்

அச்சுப்பதிப்பு - வாசன் அச்சகம், இலண்டன்

பக்கங்கள் - 128

Jaffna Public Library

- A historical compilation -

Compiler - N.Selvarajah,

48 Hallwicks Road, Luton, Bedfordshire LU2 9EH, U.K.

Edition - First Edition, 01 June 2001

Publishers - Ayothy Library Services, U.K.

Design - THE THIRD EYE, London

Printing - THE PRINT, London

Pages - 128

பொருளடக்கம்

ஆசியுரை வே.பொ.பாலசிங்கம்	04
நுழைவாயில்	05
Jaffna Library	09
யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கும் நூல்நிலைய இயக்கம்	10
Statement-Citizens Committee for National Harmony	12
Library Baptism by Fire - K.Nesiah	13
யாழ்ப்பாண பொதுஜன நூலகம்	14
மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் எரிகின்றது	18
Cultural Incineration - H.A.I.Goonetilleke	20
நான் கண்ட யாழ். பொது நூலகம் - எஸ்.எம்.கமால்தீன்	21
Jaffna Public Library Restoration Project - Jaffna Municipal Council	26
யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலையத்தை மீள்விப்பதற்கான திட்டம் - யாழ்ப்பாண மாநகரசபை	28
The Jaffna Mayor thanks Jaffna Municipal Council	38
யாழ்.மாநகர முதல்வர் நன்றி நவில்கிறார் - யாழ்.மாநகரசபை	40
Institutional Services of the Jaffna Public Library - R.Nadarajah	42
யாழ். பொது நூலகத்தின் அமைப்பும் சேவைகளும் - ரூ.நடராஜா	48
Acknowledgements - C.V.K.Sivagnanam	53
பொன்விழாப்பொலிவு காணும் பொதுசன நூலகம் - க.சி.குலரத்தினம்	55
Indictment against Sri Lanka: Destruction of Jaffna Public Library	59
1981 ஜூன் 1 பண்பாட்டுப் படுகொலை - ஐங்கரன்	62
விழிப்பினை நீடித்து வைத்திடும் எழுச்சிக் கீதங்களுக்கு ஓர் முன்னுரை - இ.முருகையன்	63
Burning of the Jaffna Library... - Nadesan Satyendra	65
The Jaffna Central Library	66
Note on History of Jaffna Public Library - V.S.Thurairajah	67
யாழ். நூலகப் புனர்நிர்மாணம் - எஸ்.எம்.கமால்தீன்	70
New Jaffna Library Double size of old complex - E.Weerapperuma	71
யாழ்.பொது நூலகத்துக்கான நட்டஈட்டை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா? - த.இன்பரசு	72
வெண்தாமரை இயக்கம்: சமாதானத்திற்கான யுத்தத்தின் புதிய சூழ்ச்சி - எஸ்.பாலகிருஷ்ணன்	75
யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கும் நூல்நிலைய இயக்கம் - இரா.கனகரத்தினம்	78
புதிய யாழ்.நூலகம் தமிழரின் அறிவுக்கண்ணைத் திறக்குமா? - வி.அருணாசலம்	85
யாழ்ப்பாண நூலக மீள்நிர்மாணம் - அனுஷா	88
17 வருடங்களுக்கு முன்னர் தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்கான பரிகாரம் - பவித்திரன்	89
தீயில் சாம்பலான விலைமதிப்பற்ற ஏட்டுச் சுவடிகளை யார் வழங்க முடியும்? - ந.பரமேஸ்வரன்	91
யாழ். நூலகப்புனரமைப்பு - சுபாரத்தி நிகழ்ச்சிக்கான டியு குணசேகரவின் வானொலிப் பேட்டி	93
யாழ்ப்பாண நூல் நிலையம்: ஓர் ஆவணம் என். செல்வராஜா	96
Who will donate the valuable ola leaves burnt to ashes - N.Parameswaran	98
மீண்டும் உயிர் பெறும் முயற்சியில்.... யாழ். நூலகம் - மகாலிங்கம் அருள்குமரன்	99
எரிக்கப்பட்ட நூலகத்தை புனரமைக்கப் போகிறவர் யாரோ? - பரமர்	102
விடிவை நோக்கிய ஒரு பயணம்: யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகம் - என்.செல்வராஜா	103
சிங்களப் பேரினவாதிகளின் அறிவுப்பெட்டக அழிப்பு	106
பண்பாட்டுப் படுகொலை - சா.அ.தருமரத்தினம்	108
நூலகர் நெஞ்சைவிட்டகலா நினைவலைகள் - வே.இ.பாக்கியநாதன்	111
வளர்ச்சிப்பாதையில் யாழ். பொதுசன நூலகம்: வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம் - ச.தனபாலசிங்கம்	114
யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகர்கள் - சண்.கந்தையா, இ.பீதாம்பரம்	122
எரிந்து சாம்பலான கட்டிடத்தில் புதிய நூலகத்தை அமைக்க வேண்டாம் - ச.தியாகராஜா	124
கலாநிதி பாக்கியநாதன்: ஈழத்து நூலகவியல்துறையில் எங்கள் குருநாதர் - என்.செல்வராஜா	126

ஆசியுரை

தென்கிழக்காசியாவிலேயே ஒரு சிறந்த நூலகமாகத் திகழ்ந்த யாழ். நூலகம் எரிக்கப்பட்டு 20 வருடங்கள் பூர்த்தியாகும் ஜூன் 01 2001 அன்று வெளியிடப்படவுள்ள சிறப்பு மலருக்கு ஆசிச் செய்தி ஒன்றினை மாநகர ஆணையாளர் என்ற ரீதியில் நான் வழங்க வேண்டியது எனது கடமையென உணருகின்றேன்.

தென்கிழக்காசியாவிலேயே மிகப்பெரிய நூலகமாகத் திகழ்ந்த யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் 97 ஆயிரம் நூல்களுடன் அழிந்து போனமை எமது மக்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்பதை சர்வதேச சமூகம் ஏற்றுக் கொண்டாலும் அதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் யாழ். மாவட்ட மக்களே.

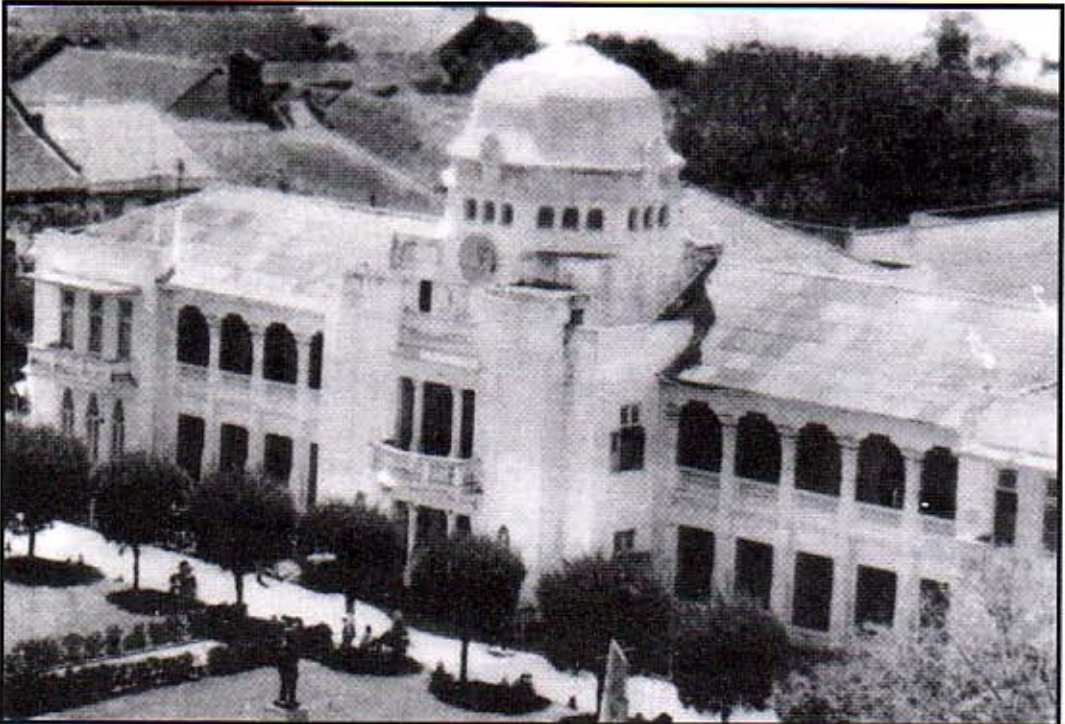
இச்சம்பவத்தினால் கல்வி வளர்ச்சியில் பின்னடைவு ஏற்பட்ட போதிலும் சர்வதேச சமூகத்தின் பங்களிப்புக்களுடன் நூலகத்தை மீளவும் கட்டியெழுப்பும் பணியை தற்போதைய அரசாங்கம் ஆரம்பித்துள்ளதாயினும் அது மந்தகதியில் நடைபெற்று வருவது எமது துர்அதிர்ஷ்டமே.

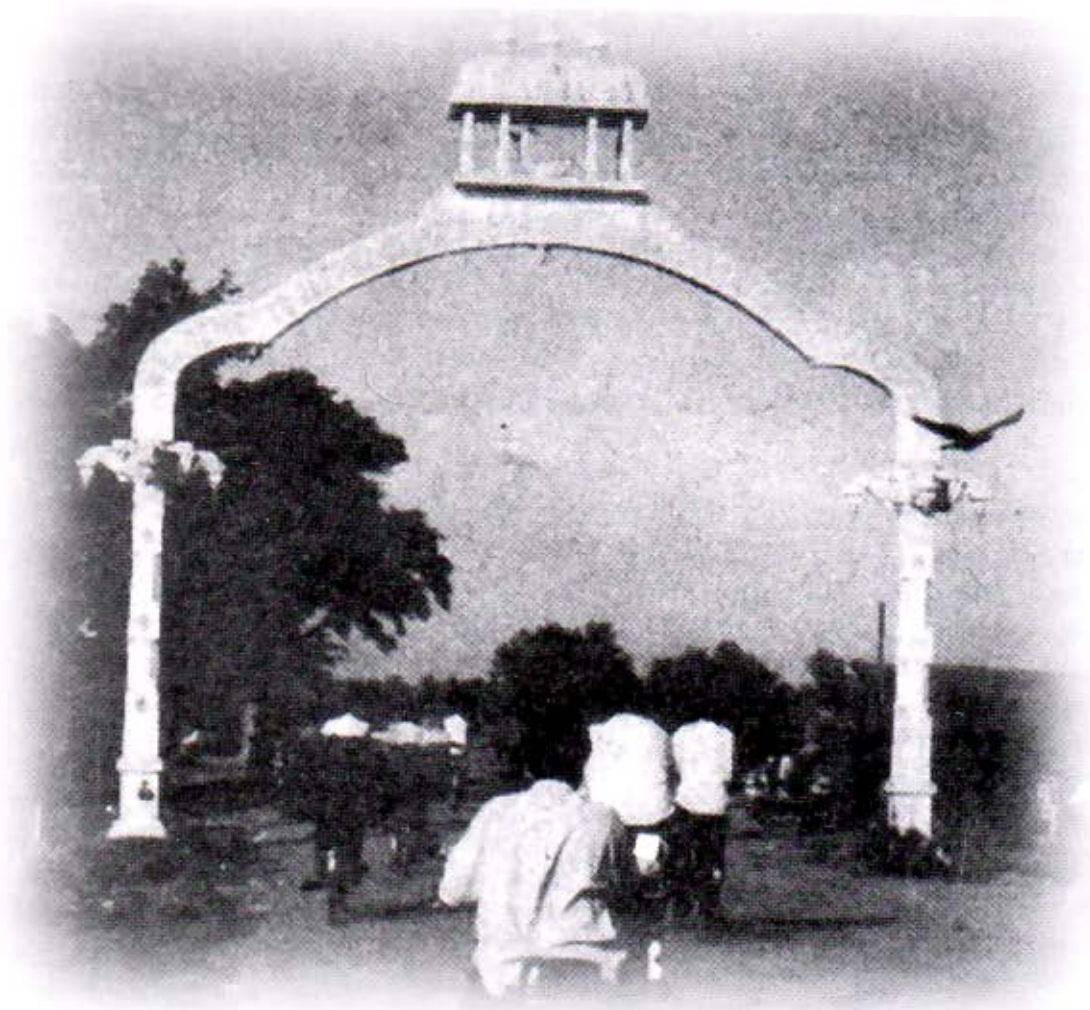
உண்மைகள் என்றும் உறங்குவதில்லை என்ற கூற்றுக்கமைய எமது நூலகத்தின் அழிவுகள் அனைத்தையும் மட்டுமல்லாது அதன் வளர்ச்சி, தாக்கம், புனரமைப்பு, மற்றும், மனப்பதிவுகள் ஆகிய அம்சங்களை உள்ளடக்கி வெளிவரும் மேற்படி சிறப்பு மலர் நூலக மீள்விப்புக்கு காத்திரமான பங்களிப்பினை நல்குமென உறுதியாக நம்புவோமாக.

தாய் நாட்டைவிட்டுச் சென்றாலும் அவளின் கல்விச் செல்வத்தினால் கவரப்பட்டு நூலகப் புனரமைப்பில் முழுமையாகப் பங்கினை வழங்கி வருபவர்களில் முன்னிற்கும் அன்பர் செல்வராஜாவுக்கும் இத்தருணத்தில் எம் அனைவரதும் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

வே.பொ.பாலசிங்கம்

மாநகர ஆணையாளர்
யாழ்ப்பாணம்
14 02 2001

நுழைவாயில்

யாழ்ப்பாணத்துப் பொதுசன நூல்நிலையம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டு இவ்வாண்டு ஜூன் முதலாம் திகதியுடன் இருபது வருடங்கள் பூர்த்தியாகின்றன. இந்த இருபது வருட காலத்தில் இந்த நூலக எரிப்பை பல்வேறு கோணங்களில் இடைக்கிடை பத்திரிகை வாயிலாகவும் சிறுசஞ்சிகைகள் வாயிலாகவும் நினைவுகூர்ந்து வந்துள்ளோம். இது ஒரு தனி நூலகத்தின் இழப்பன்று. கல்வியை வாழ்வின் அடிநாதமாகக் கொண்டு உருவாகி வந்ததொரு சமூகத்தின் கலாச்சாரப் படுகொலையாகும்.

எரிந்த நூலகத்தைக் கட்டியெழுப்ப மேற்கொண்ட ஆரம்பகால முயற்சிகள் நாட்டின் போர்க்கால சூழலினால் பலன் தரவில்லை. இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் கம்பீரமாகக் காட்சி தந்த அந்த அறிவாலயம் இன்று தனித்து நின்று இயங்கும் நிலையில் இல்லை. கிளை நூலகங்களாக நகரில் பிரிந்து தம் இருப்புக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகத்தின் வரலாறு ஆவணப்படுத்தப்படும் வேளை, எமது வரலாற்றின் ஒரு அங்கம் ஆவணமாக்கப்படுவதாகக் கருதுகின்றோம். வித்தூன்றி முளை கண்டு உரமிட்டு நீருற்றி விருட்சமாகிக் கனியும் வேளை எரியூட்டி அழியுண்ட போதிலும் அதை சாம்பலிலிருந்து உயிர்ப்பிக்க முடியாதா என்று ஏங்கி பீனிக்ஸ் கனவுகளை நனவாக்க முயன்ற ஒரு சமூகத்தின் ஏக்கம் இங்கே பதிவுக்குள்ளாகியுள்ளது.

யாழ்ப்பாண பொதுசன நூலகத்தின் ஆரம்பகால வரலாறு 1970 வரைக்கும் க.சி.குலரத்தினம் அவர்களால் ஆவணமாக்கப்பட்டுள்ளது. அது **யாழ்ப்பாண நூல் நிலையம் - ஒரு ஆவணம்** என்ற பெயரில் நூலுருவாகியுள்ளது. யாழ்ப்பாண மாநகர சபையால் ஜூன் 1984 இல் வெளியிடப்பட்ட **மீள்விக்கப்பெற்ற கட்டடத்திறப்பு விழா ஞாபகார்த்த மலர்** மற்றொரு ஆவணமாகும். அதன் பின்னர் யாழ்ப்பாண நூல்நிலையம் பற்றிய எந்தவொரு ஆவணமும் தொகுக்கப்பெற்றதாக அறிய முடியவில்லை. காலத்துக்குக் காலம் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த செய்திகளும் கட்டுரைகளும் கூட ஒழுங்காகப் பேணப்பட்டிருக்குமா என்பது சந்தேகமே. இந்நிலையில் எதிர்காலப் பயன்பாடு கருதி இத்தகைய கட்டுரைகள் செய்திகள் அனைத்தையும் சேகரித்து ஒரு நூலாக்கி எதிர்காலத் தேவைக்காக ஆவணப்படுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று என்னுள் நீண்ட காலமாகக் கருக்கொண்டிருந்த எண்ணத்தின் வெளிப்பாடே இந்த வெளியீடாகும்.

1894ம் ஆண்டு நூலக அமைப்புத் தொடர்பாக நடந்த பொதுக்கூட்டச் செய்தியுடன் இத்தொகுப்பு ஆரம்பமாகின்றது. இந்நூலகத்தில் இடைக்காலத்தில் இணைந்து சேவையாற்றி அண்மையில் மறைந்த ஒரு நூலகருக்கான அஞ்சலிக்கட்டுரையுடன் இத்தொகுப்பு நிறைவு பெறுகின்றது. இடையில் உள்ள நாற்பத்தியாறு ஆக்கங்களில் இரண்டைத்தவிர பிற யாவும் காலத்துக்குக் காலம் பத்திரிகைகளிலும், சிறு சஞ்சிகைகளிலும், இணையத் தளங்களிலும் வெளியானவை. கட்டுரைகள் தவிர, அவ்வப்போது யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகம் பற்றிய செய்திகளும் இடைக்கிடை சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. நூலகம் பற்றிய வேறு சில கட்டுரைகளும் கவிதாஞ்சலிகளும் ஓவியங்களும் இடைக்கிடையே பிரசுரமாகியிருந்த போதும் அவை அனைத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள முழு முயற்சி எடுத்தும் பயனளிக்கவில்லை. சில சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த கட்டுரைகளின் பிரதிகள் பதிப்பாசிரியர்களிடமே இல்லாமையும், சில சஞ்சிகைகளின் முகவரியே இல்லாமையும், சிலர் எனது வேண்டுகோளுக்குச் செவிசாய்க்கவே துணியாமையும் இதற்கான காரணங்களாகக் கருதலாம்.

இங்கு பிரசுரமாகியுள்ள சகல பதிவுகளினதும் மூலப் பிரசுரக் குறிப்புக்கள் கட்டுரைகளின் இறுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுப்பில் அவை இடம்பெற வாய்ப்பளித்தமைக்கு எமது உளம் நிறைந்த நன்றியை கட்டுரையாளர்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றோம்.

இத்தொகுப்பு முழுமை பெற எனக்கு தோள்கொடுத்தவர்களுக்கு நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இலங்கையில் இருந்து இக்கட்டான சூழ்நிலையிலும் காலத்துக்குக் காலம் எனக்கு வேண்டிய தகவல்களைப் பல்வேறு வேலைப்பளுவின் மத்தியிலும் பெற்று அனுப்பிய யாழ்ப்பாணத்துப் பொதுசன நூலகரும் எனது நண்பருமான திரு.வி.எஸ். தனபாலசிங்கம், கொழும்பிலிருந்துகொண்டு எனது முயற்சிக்கு ஊக்கமளித்ததோடல்லாது தனது சேர்க்கைகளிலிருந்த பத்திரிகைக் குறிப்புகளையும் முகவரிகளையும் அனுப்பி உதவிய எனது நூலகவியல் துறை ஆசிரியரும், இலங்கை இஸ்லாமிய நிலையத்தின் பணிப்பாளருமான திரு.எஸ்.எம்.கமால்தீன், கேட்டபோதெல்லாம் யாழ்ப்பாணத்து நூலகங்களைக் குடைந்து தகவல்களை எடுத்து அனுப்பிவைத்து என் முயற்சிகளில் மாறாத அக்கறை கொண்டுவரும் யாழ். மருத்துவபீட விரிவுரையாளரும் எனது சகோதரருமான வைத்திய கலாநிதி ந.சிவராஜா, அவரது துணைவியார் மலைஅரசி சிவராஜா, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நூலகத்துறையை நான் தொழிலாகத் தேர்ந்தெடுத்து நுழைந்த வேளை அது தொழிலல்ல உன் வாழ்வு என்று போதித்ததுடன் நில்லாது தன் இறுதிக்காலம் வரை என் ஆசானாகவே இருந்து மறைந்த கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன், லண்டனில் தொலைபேசி உரையாடலொன்றின் போது தான் அறிந்தோ அறியாமலோ ஒருநாள் இத்தகைய தொகுப்பொன்றைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை என் உள்ளத்தில் விதையாக வேருன்ற வைத்த வைத்திய கலாநிதி ரட்ணேஸ்வரன், இவர்கள் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள்.

இத்தொகுப்புக்கு ஒரு அணிந்துரை வழங்கப் பொருத்தமானவரை தேர்வதில் ஏகமனதான தீர்வானவர் யாழ்ப்பாண மாநகர சபை ஆணையாளர் திரு.வே.பொ.பாலசிங்கம் ஆவார். யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவும் போராட்டச் சூழலிலும் விடாப்பிடியாக மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளங்களுடன் நூலகத்தை இயக்குவதற்கான திட்டங்களை முன்னெடுத்து உழைத்து வருபவர். அவரின் அணிந்துரையால் இத்தொகுப்பு புது மெருகு பெறுகின்றது. அவரது பாரிய தொழிற் கடமைகளுக்கிடையே இவ்வணிந்துரையை வழங்கி உதவியமைக்கு அவருக்கு நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இத்தொகுப்பை நூலுருவாக்குவதில் எனக்குத் துணையாக நின்று தோள் கொடுத்து நூலை வடிவமைத்துத் தந்த மூன்றாவது கண் இ.பரதன், இதன் வெளியீட்டுப் பொறுப்பை மனமுவந்து ஏற்ற ஐ.பி.சி.வானொலிப் பணிப்பாளர் சிவரஞ்சித், இதை அச்சிட்டுத் தந்த வாசன் அச்சகத்தினர், மற்றும் இவ்வாவணத் தொகுப்பை நூலுருவாக்குவதில் தோள்கொடுத்து ஆதரவளித்த அனைவருக்கும் என் இதயம் கலந்த நன்றி.

இறுதியாக இத்தொகுதியை வாசித்துப் பத்திரப்படுத்த எண்ணும் உங்கள் அனைவருக்கும் - குறிப்பாக புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும் தாயக எண்ணங்களை நெஞ்சில் சுமந்து வாழும் உள்ளங்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். என்றாவது ஒரு நாள் நம் மண்ணில் ஒரு பெறுமதி வாழ்ந்த மாபெரும் நூலகம் மலர வேண்டும். அது தமிழ் மண்ணெங்கும் தன் சேவையை வியாபிக்கும் ஒரு நவீன நூலகமாக அமைய வேண்டும். நூலகம் வெறும் கட்டிடத்தால் மட்டும் பெருமைப்படலாகாது. அதன் சேவையின் வலிமையாலும், கொண்டு மிளிரும் அறிவுத் தேட்டத்தின் கனத்தாலும் தான் சார்ந்த மக்களையும் தேசத்தையும் பெருமைப்பட வைக்க வேண்டும். அந்தத் தேசிய நூலகத்தை அமைக்கும் வழிவகைகளை இன்றே திட்டமிட வேண்டும். அதற்கான மூலவளங்களை சேகரிக்க முனையவேண்டும். இழந்த நூல்களின் பிரதிகளை முடிந்த வரை தேடிப்பெற முயலவேண்டும். தாய் மண்ணில் போர்க்காலச் சூழலால் அழிந்து சிதைந்தவண்ணமிருக்கும் நூல்களையும் ஆவணங்களையும் சேகரித்து நவீன தொழில் நுட்ப வசதியுடன் பிரதியாக்கம் செய்து பாதுகாக்க வேண்டும். உலகின் பழமையும் பெருமையும் நவீனத்துவமும் மிக்க நூலகங்கள், சுவடிச்சாலைகள், மலிந்த மண்ணில் வாழும் நாம் நிறுவனரீதியாக ஒருங்கிணைந்து செயற்பட்டால் இது கைகூடும். புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் அமைந்துள்ள தமிழ் நூலகங்கள், தகவல் நிலையங்கள் அனைத்தும் தமது தாய்ச் சங்கத்தினதும் அங்கத்தினர்களதும் தேவைகளை பூர்த்திசெய்யும் அதே வேளை, தாய்மண்ணின் ஒரு தேசிய நூலகத்தின் கட்டமைப்புக்குத் தம்மாலான பணியினை வழங்குவதுபற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய தருணம் இது. இந் நிறுவனங்கள் தமக்கிடையே தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கான வளங்களை ஒருங்கு திரட்டும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டும். நூலக அழிவை எண்ணிப் புலம்பியே இருபது வருடங்களைக் கழித்துவிட்டோம். சிந்தனையில் மாற்றத்தைக் கொள்வோம். காத்திரமான பங்களிப்பை நல்க எத்தனையோ செல்லப்பாக்கள், சபாபதிகள் நம்மிடையே மறைந்து வாழ்கின்றார்கள். அவர்களை இனம் காண்போம். தமிழ்த் தேசிய நூலகத்தை வடிவமைப்போம்.

நன்றி.

என்.செல்வராஜா
தொகுப்பாசிரியர்

Jaffna Library

A general meeting of the Jaffna Library took place on the evening of the 5th inst. at 7pm. Mr.W.C.Twynam, C.M.C. the patron of the institution was the Chairman, and the following members were present, Dr.Grenier, Rev.Mr.LeBracy, Messrs, F.Bowes, T.Changarapillai, S.T.Arnold, B.Santiagopulli, S.Olegasagaram, Alex Toussaint, S.P.Lawton, A.Kanagasabai, Chas. Strantenbergh and W.Woodhouse.

The secretary having read the report, which was satisfactory, the following resolutions were moved and seconded viz: 1st moved by Mr. Alex Toussaint and seconded by Mr. Lawton, that the report now read by the Secretary be adopted. 2nd moved by Dr. Grenier seconded by Rev. Mr. Labrooy, that a vote of thanks be accorded to the retiring office bearers and committee members for their valuable services rendered to this institution. C.Stratenberg, Secretary and Treasurer, Messrs Alex Toussaint, S.A.Allagakoen, S.Nagalingam, A.Kanagasabai, T.Changrapulli be elected the Secretary and Mr. Lawton the Treasurer, and that the following gentlemen be elected to a Committee for this year, and till the next annual general meeting of the subscribers, viz. Messrs,Bowes, Alex Toussaint, C.Strantenbergh, S.Olegasagaram, B.Santiagopulle, S.A.Allagakoen, S.Nagalingam, Kanagasabai, and Arnold.

Moved by A.Kanagasabai and seconded by C.Stratenberg, that a vote of Thanks be accorded to W.C.Twynam, Esq.CMC the Patron and Chairman for his kindness in presiding at this meeting.

Proposed by Mr. Woodhouse that the subscription be raised to Rs.1.50 per month seconded by Mr. Strantenbergh. Amendment proposed by Mr. Kanagasabai that there be two classes of Subscribers, one of Rs. 1.50 and the other Rs.One, that those paying 1.50 may have the privilege of having the papers and periodicals sent home, seconded by Mr. Bowes.Amendment carried nemcon.

Mr. Alex Toussaint proposed and Mr. Santiagopulle seconded that the Committee should take steps to obtain an increase of grant from Government by Rs.50.

Mr. Bowe proposed that the Committee take steps to see if the Inspector of School's building can be obtained for the Library. Seconded by Dr. Grenier. Carried.

Proposed by Mr. Woodhouse and seconded by Dr. Grenier That the Committee be instructed to write to Messrs Mudie & Bros with a view of obtaining books from them, carried.

The president thanked the meeting for the welcome and the vote of thanks. Suggested by the president that all members who shall be over 3 months in arrears by 30th June 1894, shall cease to be members, Carried.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கும் நூல்நிலைய இயக்கம்

இம்மாதம் 29ந் திகதி திங்கட்கிழமையன்று புதிய யாழ்ப்பாண மத்திய நூல்நிலையக் கட்டிடத்துக்கு அத்திவாரக் கற்கள் நாட்டப்படும் போது யாழ்ப்பாணத்தில் நூல்நிலைய அபிவிருத்தித் திட்டம் ஒருபடி முன்னேறும். இந்த அத்திவாரக் கல் நாட்டும் வைபவத்திலேயே ஒரு புதுமையான அம்சம் உண்டு. சாதாரணமாக இத்தகைய வைபவங்களில் ஒரு தனிப்பட்ட பிரமுகரால் ஒரு அத்திவாரக்கல் நாட்டப்படும். ஆனால் இந்த வைபவத்தில் ஐந்து பிரமுகர்கள் ஐந்து அத்திவாரக் கற்களை நாட்டுவார்கள்.

முக்கியமான ஸ்தாபனம்

மத்திய நூல்நிலையம் யாழ்ப்பாணமெங்குமுள்ள அநேக கிளை நிலையங்களுக்கும் தாய் நூல்நிலையமாகப் பயன்படும். ஆதலால் இத்தகைய ஒரு முக்கிய ஸ்தாபனம் அமைந்திருக்கக்கூடிய கட்டடத்திற்குரிய அத்திவாரக்கற்களை நாட்டும் முக்கியமான வைபவத்தை நடத்த ஐந்து கனவான்களைத் தெரிவு செய்வதில் ஒரு திட்டமான முறை கையாளப்பட்டுண்டு.

யாழ்ப்பாண மக்களின் இப்போதைய அறிவு விருத்திக்கும், பொருளாதார நிலைமைக்கும் கீழ்க்கண்ட அம்சங்களே காரணமாகுமெனக் கூறலாம்:

1. இந்தியாவுடனுள்ள நெருங்கிய கலாசாரத் தொடர்புகள்.
2. கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளின் போது பிரிட்டிஷாருடன் ஏற்பட்ட தொடர்புகள்.
3. அமெரிக்காவிலிருந்தும் ஐரோப்பாவிலிருந்தும் வந்த பணமும் மிஷனரிமார்களும்.
4. யாழ்ப்பாணத்தவர்களின் உரம் வாய்ந்த பகுத்தறிவும் செயற்திறன் பொருந்திய மனப்பான்மையும் பழஞ் சம்பிரதாயங்களை விடாது காக்கும் அடிப்படை இயல்பும்.

ஐந்து இலட்சம் ரூபா செலவில் அமைக்கப்படும் இந்தப் புதிய நூல்நிலையக் கட்டிடத்துக்குப் பிரிட்டிஷ் ஹைகமிஷனர் சர். செசில் சயர்ஸ், இந்திய ஹைகமிஷனர் திரு.ஸி.ஸி. தேசாய், அமெரிக்க ஸ்தானீகர் திரு. பிலிப் குறோ, வடபகுதியைச் சேர்ந்த பிரபல கல்விமானும் மிஷனரியும் யாழ்ப்பாண மத்திய நூல்நிலையச் சங்கத்தின் உபதலைவருமான அதிவந். பிதா. ரி.எம்.எப்.லோங், ஓ.எம்.ஐ. ஆகிய பிரமுகர்கள் நான்கு மூலைக் கற்களை இடும் போது இந்த அம்சங்கள் யாவும் இடம் பெறும். இவ்விதமாக ஆராய்ச்சி நிலையமாகவும், அறிவுக் களஞ்சியமாகவும் திகழக்கூடிய இந் நூல்நிலையத்துக்கு அத்திவாரமான நான்கு மூலைக் கற்களும் அமெரிக்காவுக்கும் பிரிட்டனுக்கும் இந்தியாவுக்கும் மிஷனரிமார்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் நான்கு பிரபலஸ்தர்களால் இடப்படும்.

உலகமறிந்த நவீன வசதிகள்

இவ்வைவத்தில் யாழ்ப்பாண மக்களின் பிரதிநிதியாக யாழ்ப்பாண மேயர் திரு. சாம். ஏ. சபாபதி கலந்து கொள்வார். இவர் தான் வடபகுதியில் நூல்நிலையை இயக்கத்தின் முன்னணியில் நின்று, பொது மக்களிடையேயிருந்து உபகாரிகளின் குழுவொன்றை வெற்றிகரமாகத் திரட்டினார். இவர்களே இன்று யாழ்ப்பாண நூல்நிலையச்சங்கமாக அமைந்துள்ளனர். யாழ்ப்பாண நூல்நிலையச்சங்கத்தின் தலைவராகவுமிருக்கும் திரு. சபாபதி புதிய நூல் நிலையத்தின் வாயிலை அலங்கரிக்கக்கூடிய ஒரு அத்திவாரக் கல்லை நாட்டுவார்.

இக் கட்டடத்துக்குரிய அமைப்புப் படங்கள் சென்னையைச் சேர்ந்த பிரபல சிற்ப ஆலோசகரும் திராவிட சிற்ப முறையில் அங்கீகரிக்கப்பெற்ற விற்பன்னருமான திரு. வி. எம். நரசிம்மனால் தயாரிக்கப்பெற்றன. டில்லிப் பல்கலைக் கழகத்தின் நூல்நிலைய சாஸ்திரப் பேராசிரியரும் இன்று உலகிலுள்ள தலைசிறந்த நூல்நிலைய நிபுணருமான டாக்டர் எஸ். ஆர். ரங்கநாதன் நூல்நிலையத் தலைவரையும் வாசகரையும் கருத்திற்கொண்டு கட்டடத் திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்தார். இவ்விதமாகப் புதிய கட்டடத்தினுள்ளே நூல்நிலையச் சாத்திரத்துக்குத் தெரிந்த சகல நவீன வசதிகளும் அடங்கியிருக்கும்.

பத்து இலட்சம் திரட்ட முயற்சி

நூல்நிலையத்தின் வெளித் தோற்றம் திராவிட சிற்ப முறையின் சிறந்த அம்சங்களை எடுத்துக் காட்டும். கட்டடத்தின் முதற்பகுதியை நிர்மாணிக்கும் வேலை கூடிய விரைவில் கொந்தராத்துக்காரர்களிடம் விடப்படும்.

இக்கட்டடத்துக்கும் நூல்நிலைய இயக்கத்தை மேலும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் தேவைப்படும் பணம் சுய உதவி அடிப்படையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரு களியாட்ட விழா நடத்தியதன் மூலமும் ஸ்தாபகர்கள் வழங்கிய 5000 ரூபா நன்கொடையாலும் சீட்டு ஸ்தாபனங்கள் வழங்கிய 1000 ரூபா நன்கொடையாலும் சுமார் ஒரு இலட்சம் ரூபா சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அபிமானிகளிடமிருந்து இதே போன்ற நன்கொடையாக மேலும் 50000 ரூபா நிச்சயம் கிடைக்கும். சான் பிரான்ஸிஸ்கோவிலுள்ள சுதந்திர ஆசியக் கமிட்டியிடமிருந்து குறைந்த பட்சம் ஒரு இலட்சம் ரூபாவாவது நன்கொடையாகக் கிடைக்குமென்று திட்டமாக நம்பப்படுகிறது.

இலங்கை அரசாங்கம் வருமானவரிச் சட்டத்தின் கீழ் யாழ்ப்பாண மத்திய நூல்நிலையத் தர்மநிதியை ஒரு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தர்ம ஸ்தாபனமாகப் பிரகடனம் செய்ததன் மூலம் இவ் வியக்கத்துக்குக் குறிப்பிடத்தக்க சேவை செய்துள்ளது. பத்து இலட்சம் ரூபா இலங்கை அடைவதற்காக நிதி வசூல்செய்ய மேலும் முயற்சிகள் தொடர்ந்து எடுக்கப்படுகின்றன.

இன்று பாலர் வகுப்பிலிருந்து பல்கலைக் கழகம் வரை இலவசக் கல்வி வழங்கப்படுகின்றது. இதனால் பாடசாலைக்குச் செல்லும் குழந்தைகளின் தொகை முன்னெப்பொழுதும் கண்டிராத அளவுக்கு அதிகரித்துள்ளது. புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகளின் விலைகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன. பாடசாலை களில் போதிய இடவசதி இல்லை. இந்நிலைமையில் அறிவுத்தாகத்தையும் ஞான வேட்கையையும் தீர்க்க நன்கு திட்டமிடப்பட்ட ரீதியில் நூல்நிலைய வசதிகளை ஏற்படுத்துவதே தகுந்த வழியாகும். இத்தகைய ஒரு ஆக்க நடவடிக்கை வாலிபர்களிடையே புரட்சி மனப்போக்குகள் தோன்றுவதற்கெதிரான சிறந்த அரணாக விளங்கும்.

யாழ்ப்பாண உதாரணம்

உபயோகமான தர்ம ஸ்தாபனங்களை ஆதரிப்பதற்காகத் தேடிக் கொண்டிருக்கும் கம்பெனிகளும் தனிப்பட்ட நபர்களும் தங்களுடைய இலாபங்களில் ஒரு மிகச் சிறிய தொகையை நன்கொடையளிப்பதன் மூலம் இந்த ஆதரவை நல்க இது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பமாகும். மத்திய இலவச நூல்நிலையம் பூர்த்தியாகி, அதனுடன் தொடர் புள்ளதாக டிஸ்திரிக் எங்கும் கிளை நூல் நிலையங்களும் இடத்துக்கிடம் செல்லக்கூடிய நூல்நிலையங்களும் அமைக்கப்பட்டதும், உயர்ந்தவராயிருந்தாலென்ன, அல்லது தாழ்ந்தவராயிருந்தாலென்ன, பணக்காரராயிருந்தாலென்ன அல்லது ஏழையாயிருந்தாலென்ன ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் அறிவைப் பெறுவதற்கு மட்டுமன்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்கும் கூடச் சிறந்த சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்குமென்பது திண்ணம்.

யாழ்ப்பாணம் காட்டியுள்ள இவ்வுதாரணத்தை மற்றும் டிஸ்திரிக்குகளிலுள்ள தலை நகரங்களும் பின்பற்றுவேமானால், டிஸ்திரிக் நூல் நிலையங்களுக்குப் பேருதவியாயிருக்கக்கூடிய ஒரு பிரம் மாண்டமான மத்திய நூல்நிலையத்தைக் கொழும்பு மாநகரில் அமைக்க முடியும். அப்பொழுது அநேக இலங்கை வாலிபர்களுக்கு நூல்நிலையப் பராமரிப்புத் துறையைத் தங்கள் வாழ்க்கைத் துறையாக மேற்கொள்ளவும் சந்தர்ப்பம் கிட்டும்.

Statement- Citizens Committee for National Harmony (Extract)

"The burning of the Jaffna Public Library on the night of 1st June 1981 resulting in the destruction of every book including several rare historical collections is a great loss not only to the people of Jaffna but also to the entire nation. The sense of outrage which all humane persons feel at the destruction of this repository of knowledge, culture and historical records would, we feel, make them want to express their concern over this national calamity and demonstrate their solidarity with the people of Jaffna, and build up goodwill and desire to undo as far as possible the damage that has been done."

Extracts from a statement issued by the Citizens Committee for National Harmony.

High ranking members of the Buddhist and Christian clergy have joined other well-known Sri Lankans from all walks of life to support the appeal for funds to rebuild the Jaffna Library. Among these are: Ven. Andurupotha Gunaratne mahanayake Thero, Ven Pandit W.Seclaratane mahanayake Thero, Ven Pandit Moratuwe Sranaratune Anunayake Thero, Ven Madihe Pannasecha Nayake Thero, Pandit Akuretiya Amarawansa Nayake Thero (Principal Vidyalkara Pirivena), Ven. Buddiyagama Chandraratne thero, Ven Baddegama Samitha Thero, Archbishop Nicholas Marcus Fernando, Bishop Leo Nanayakkara OSB, Bishop B.Deogupillai, Bishop Marcus Fernando, Bishop Lakshman Wickremasinghe, Dr. P.R. Anthonis, Dr. James T.Rutnam, LTP manjusri, H.W.Jayawardene, QC, Iranganie Serasinghe, Harry Pieris, Henry Jayasena, Fr. Joe de Mel OMI.

LIBRARY'S BAPTISM BY FIRE

K.NESIAH

The last recorded destruction of a library in the sub-continent was towards the end of the 12th century when a Central Asian horde under Khilji annihilated Nalanda University, the famous Buddhist seat of learning in North India, with a three-block library, one nine storeys high.

It was then nearly 800 years after that, on the inglorious first of June 1981, the priceless collection of nearly 100,000 books in the Jaffna Public Library was consigned to the flames and a building which was the architectural pride of the North severely damaged.

It was in the early 40's that District Court Secretary Chellappah pioneered the movement which resulted over the decades in one of the finest libraries in the land. It is a heart-rending spectacle to those associated with the movement from the beginning.

The grimmer is the tragedy because the perpetrators of this dark deed were no other than those who were expected to be custodians of law and order and the moment chosen for their misguided action was the eve of the election of what was believed to be the conciliatory gesture of the District Development Council.

Would that we realised that the loss is not just to the North and to learning among the Tamils? It is a deep dent in the country's intellectual system and loss, too, to the International community of learning. So don't send to find for whom the bell tolls!

But, did not A.N.Whitehead say that at the terminal period of the Greek and Roman contribution to European civilisation, the fate of that civilisation was saved by the fortunate eruptions of barbarians and the rise of two new religions, Christianity and Islam?

Learning did not cease in India with the dismantling of Asia's then best collection of manuscripts at Nalanda and the disbandment of the then world's finest assemblage of scholars.

Was it not in subsequent centuries that Indian scholars, writers and scientists make their great contributions in other Indian languages besides Sanskrit, Pali and Tamil, and in languages like English.

Or, to take an example from another field, was it not following the Great Fire of 1666, London emerged as a great city of brick, stone and concrete. And in some ways the world's capital city, built on ashes of an erstwhile timber built town? It has often times happened that such deep tragic experiences in the history of a people have proved a turning point in their life where they turned a disaster into a triumph.

It is heartening therefore to note that, on the advice of the Library Committee the city fathers have decided to immediately reopen in an improvised place, the children's section and the periodical and newspapers rooms. It is fulfilling an obligation cast by the Human Rights Declaration in Article 26 and 19. In due course, even before the library is re-built, let us hope that the Library will resume its role as an agent of continuing education. And in the long term it could become the centre or a system of libraries in the region and partake, too, of some of the characteristics of a national library for the Tamil people of Sri Lanka.

Towards re-designing and rebuilding the Library in due time, the tax-payer apart, men of means and men with the architect's genius have an obligation. Towards re-stocking the library, there is an obligation on the part of those who have books or could get at books, regardless of geographical frontiers. But the immediate obligation is to citizens of the city.

Will every family contribute one book each and those who can, books by the tens and by the hundreds?

The purpose of a general public library is somewhat the same as that of education as conceived today. If education seeks to implant a sense of heritage and impart a vision of the future in the minds of the young and continue through life to stress that sense of heritage and enlarge that vision of things to be, so does a modern public library.

The library then is much more than a classified stock of books and audio-visual aids. It has to be in its building design and mode of functioning an educational institution within its walls and without. Well may we say that a city's public library is the eye of the city by which the citizens are able to behold the greatness of their heritage and behold the still greater greatness of their future.

யாழ்ப்பாண பொதுசனநூலகம்

எல்லா நாடுகளிலும் கல்விக்குப் பெருமை அதிகம். ஆனால் எங்கள் பழைய தமிழ் நூல்களில் கல்விக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தனிப்பெருமை மிக மிக அதிகம்!

கல்வியில்லாதவர்களை விலங்காகவே வைத்தார்கள் தமிழ் மக்கள். நாற்கால் சீவனாகிய மிருகத்துக்கும் மனிதனுக்கும் எத்தனை தூரம். அத்தனை தூரம் உண்டு கல்லாதார்க்கும் கல்வியுள்ளவர்களுக்கும்.

இந்த உண்மையைக் கருத்திற் கொண்டால் இம்மாதம் முதலாம் திகதி இரவு தீக்கிரையான யாழ்ப்பாண பொதுஜன நூலகம் எத்தகையவரால் தாக்கப்பட்டதென்பது தெளிவாகும். இவ்வித அநாகரிக நிகழ்ச்சி இக்கால வரலாற்றில் இடம்பெறாததொன்றாகும்.

அமரர் செல்லப்பா போன்ற இந்நாட்டின் பரோபகாரிகள் தொடக்கம் யாழ்ப்பாணம் பெற்றெடுக்காத அருந்தவப் புதல்வன் வணக்கத்துக்குரிய லோங் சுவாமிகள் (Very Rev. Fr.T.M.F.Long) வரைக்கும் அரை நூற்றாண்டு காலத்தில் கட்டி எழுப்பிய கலைக்கோவில் இது. அன்றிரவு சிலை வடிவில் காவல் புரியும் சுவாமியின் ஆன்மா எந்நிலையில் இருந்ததோ!

அரிய பெரிய இலங்கு நூல்கள் மட்டுமல்ல மேற்கில் வளரும் புத்தம் புதிய கலைகளில் வெளியாகும் பல்லாயிரக்கணக்கான நூல்கள் கொண்டதும், நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து வந்த திவ்விய ஆலயம் இது. இதற்குப் புத்துயிர் அளிக்க உலக நாடுகள் பல திரளுமென்பது திண்ணம்.

உயர் கல்விக்கு வசதிகள் மறுக்கப்பட்டுத் தத்தளிக்கும் தகைமை பெற்ற ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மாணவரின் புகலிடம் இது. பூரண மனிதனாக்க உதவும் வாசித்தலுக்குரிய நூலகம் மட்டுமல்ல.

செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் என்பதற்கமைய கல்வியை விட கேள்விக்கும் உதவும் நிலையமாக அருஞ்சேவை செய்து வந்திருக்கிறது. தானே படித்தறிந்த அறிவில் குற்றங்கள் புகுந்திருக்கலாம். கேள்வியில் அது கிடையாது. அது இருமுறை வடிகட்டிய அறிவு.

எனவே யாழ். நூலகத்தின் இன்னொரு முக்கிய சாதனமாக இயங்கி வந்தது கேட்போர் நிலையம். இவ்விரண்டு அங்கங்களையும் உயிர்ப்பிக்கும் பொறுப்பு யாழ். மாவட்ட மக்களினதும், சிறப்பாக யாழ். மாநகரசபையினதும் அவசியமானதும் அவசரமானதுமாகும்.

உலகின் மிகப்பெரிய மேதாவிகள் கார்ள் மார்க்ஸ், பேரறிஞர் ஷா, சேர் வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில் போன்றவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டதாரிகளல்லர். இப்பெரியோருக்கு கல்வி புகட்டியது லண்டன் பொருட்காட்சி நூல்நிலையம் (British Museum) என்றால் ஒரு நூலகத்தின் பெருமை, வலிமை எத்துணையதென்பதை எடுத்துரைக்க முடியுமா?

யாழ் மாவட்டத்தின் அபிவிருத்தி இந்நூலகத்தில் பெரிதும் தங்கியிருப்பதால் காலம் தாழ்த்தாமல் எவ்வித கட்சி அரசியலுக்கும் நிருவாகப் போட்டி பொறாமைக்கும் அப்பால் இயங்கிவந்த இந்த அருமந்த ஸ்தாபனம்— இப்பகுதி மக்களின் கண் கண்ட தெய்வம்— உயிர்த்தெழுந்து ஆல்போல் தழைத்து, அறுகு போல் வேருன்ற துரிதமான நடவடிக்கைகளில் இறங்குவோமாக!

யாழ். நூலக எஞ்சிய நூல்கள் சேகரிப்பு

யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலையத்தில் எஞ்சிக் கிடந்த சொற்பமான நூல்கள் யாழ். மாநகரசபை ஆணையாளர் திரு.கே.சிவஞானத்தால் சேகரிக்கப்பட்டு நகரமண்டபத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுசன நூல் நிலையம் முற்றாக மூடப்பட்டுக்கிடக்கின்றது.

பொதுசன நூல்நிலையக் கட்டிடத்தின் பெரும் பகுதி திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டியிருப்பதால் இதற்கு ரூபா 15 லட்சம் செலவு ஏற்படும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பலதரப்பட்ட நிலவரங்கள் குறித்து யாழ்ப்பாண மாநகராட்சி மன்றத்தில் சகல நிலையியற் குழுக்களும் ஆராய்ந்தன.

யாழ். நூலகத்திலிருந்து நூல்களை இரவலாகப் பெற்றவர்கள் தற்காலிகமாக அந்நூல்களை வைத்திருக்குமாறும் நூலகப்பொறுப்பாளர் அறிவித்தல் விடுக்கும் பொழுது அந்நூல்களை கொண்டு வந்து தருமாறும் அலுவலர் ஒருவர் தெரிவித்தார்.

தினகரன்

கொழும்பு

16.06.1981

பொலிஸ் விசாரணைக் குழு முன் யாழ். நூலக பொறுப்பதிகாரி 3 மணி நேரம் சாட்சியம்

யாழ் வன்செயல்கள் பற்றி விசாரணை நடாத்தும் பொலிஸ் உயர்மட்டக் குழு முன்னிலையில் தீக்கிரையாகிய யாழ். பொதுசன நூலகப் பொறுப்பதிகாரி நேற்று சுமார் மூன்று மணித்தியாலங்களுக்குமேல் சாட்சியமளித்தார்.

வட பிராந்திய உதவிப்பொலிஸ் மா அதிபர் காரியாலயத்தில் யாழ். மாநகர எல்லைக்குட்பட்ட சம்பவங்களின் விசாரணைக்குப் பொறுப்பான திரு. கிங்ஸ்லி விக்ரமகுரியா தலைமையிலான பொலிஸ் குழு நேற்று இரண்டாவது தினமாக சாட்சியங்களைப் பதிவுசெய்தது.

கடந்த ஞாயிறு காலை ஆரம்பமாகிய இவ் விசாரணைகளில் அன்று சுமார் 30 பேர் வரை சாட்சியமளித்தனர்.

நேற்றுக் காலை 8-00 மணியளவில் மீண்டும் விசாரணைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொழுது யாழ். பொதுநூலகப் பொறுப்பதிகாரி, முதலாவதாக அழைக்கப்பட்டார்.

யாழ். சம்பவ விசாரணைகளை மேற்கொண்டுவரும் உயர்மட்டப் பொலிஸ் கோஷ்டியின் தலைவரான பிரதிப்பொலிஸ் மா அதிபர் திரு. சுந்தரலிங்கம் பாதிக்கப்பட்டவர்களையும், தகவல் அறிந்தோரையும் விசாரணைகளில் பங்குகொள்ளுமாறு கோரியுள்ளார். இதற்கிடையில் திரு. ஆர். சுந்தரலிங்கம் யாழ். வர்த்தகர்களுக்கு நேற்று விடுத்த வேண்டுகோளொன்றில் வழமை போல் கடைகளைத் திறந்து வியாபாரத்தை நடத்துமாறும் போதிய பாதுகாப்புகள் அளிக்கப்படுமெனவும் கூறியுள்ளார்.

யாழ். மக்களுக்கு அன்றாட உணவு வகைகளை வழங்க வேண்டியது யாழ். வர்த்தகர்களின் கடமையாகும். கடைகளைப் பூட்டிவிட்டு பொருட்களைப் பாதுகாப்பாக வீடுகளில் வைத்திருக்க வேண்டாமென்றும், வியாபார நிலையங்களுக்குப் பொருட்களை எடுத்துச்சென்று மாமூலான வர்த்தக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறும் சுந்தர் விடுத்துள்ள வேண்டுகோளில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யாழ்.வன்செயல்கள்

பொலிஸ் விசாரணைக் குழு முன் 15க்கு மேற்பட்டோர் சாட்சியம்
மாநகர சபைக்கு ஏற்பட்ட சேதம் 20 லட்சம்

யாழ். வன்செயல் சம்பவங்கள் தொடர்பான உயர்தரபொலிஸ்விசாரணை நேற்றும் தொடர்ந்து நடைபெற்றது. யாழ். பொலிஸ்நிலையத்தில் நடந்த இந்த விசாரணையின் போது பலர் நேரில் வந்து சாட்சியமளித்தனர். யாழ். பொது நூல்நிலைய பொறுப்பதிகாரியான திருமதி நடராசாவும் வேறும் 15 பேரும் வாக்குமூலமளித்தனர். வன்செயல் சம்பவங்கள் பற்றிய விபரங்களை இவர்கள் எடுத்துரைத்தனர். வன்செயல் சம்பவங்களால் யாழ். மாநகராட்சி மன்றத்துக்கு ஏற்பட்ட கட்டிட மற்றும் பொருட்செலவுகள் 20 லட்சம் ரூபா என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேயர் திரு இராஜா விசுவநாதனின் உத்தரவின் பேரில் யாழ். மராமத்து பகுதி இந்த மதிப்பீட்டை மேற்கொண்டது.

கட்டிட தளபாடங்களின் அழிவு 10 லட்சம் ரூபா என்றும் யாழ். பொது நூலக கட்டிடத்தின் அழிவு ரூபா 10 இலட்சம் என்றும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த நூலகத்தின் அழிவுக்குள்ளான தளபாடங்கள் யாவும் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பாகங்களாலானவை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

வீரகேசரி

கொழும்பு
20.06.1981

**யாழ். பொது நூல்நிலையம் எரிக்கப்பட்டதற்கு
இலங்கைத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்கம் கண்டனம்**

யாழ்ப்பாணம் பொதுசன நூல்நிலையம் எரிக்கப்பட்டு நாசமாக்கப்பட்டதையும், யாழ். மத்திய கல்லூரி நூல்நிலையம் உடைக்கப்பட்டு விலை மதிப்புள்ள புத்தகங்கள் களவாடப்பட்டதையும் கண்டித்து இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்க மன்னார் மாவட்டக் கூட்டத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

இத்தீர்மானத்தை ஜனாதிபதி, பிரதமர் ஆகியோருக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும் எனவும் இக்கூட்டத்தில் ஏகமனதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இக்கூட்டம் கடந்த சனிக்கிழமை மன்னார் புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி மண்டபத்தில் மாவட்டத்தலைவர் திரு. என்.எஸ். முறாய்ஸ் தலைமையில் நடைபெற்றது. பல நூற்றுக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் கூட்டத்தில் பங்குபற்றினர்.

தினபதி

கொழும்பு
20.06.1981

**யாழ். நூல்நிலையத்துக்கு பொலிசாரே தீவைத்தனர்
என காவலாளிகள் கூறினர். -ஆணையாளர்.**

யாழ். விளையாட்டு அரங்கில் தங்கியிருந்த பொலிஸாரே யாழ். நூல் நிலையத்துக்கு தீ வைத்தனர். தீயை அணைக்கச் சென்றவர்களையும் அவர்கள் தடுத்தனர் என மாநகராளுமன்றக் காவலாளிகள் எனக்குத் தெரிவித்தனர். யாழ். மாநகராளுமன்ற ஆணையாளர் திரு கந்தையா சிவஞானம், பொலிஸ் விசாரணைக் குழு முன்னிலையில் சாட்சியம் அளிக்கையில் மேற்கண்டவாறு கூறினார்.

பொலிஸ் அதிபர் திரு. கிங்ஸ்லி விக்ரமகுரியா தலைமையிலான பொலிஸ் விசாரணைக் குழு முன் அவர் சாட்சியம் அளித்தார்.

திரு சிவஞானம் சாட்சியம் அளிக்கையில் தெரிவித்ததாவது- சம்பவதினம் எனக்கு ஒரு அநாமதேய டெலிபோன் அழைப்பு வந்தது. யாழ். நூல்நிலையம் எரிவதாக டெலிபோனில் தெரிவிக்கப்பட்டது.

உடனடியாக, யாழ். மாநகராளுமன்ற காவலாளுக்கு டெலிபோன் செய்தேன். நூல்நிலையம் எரிகின்றதா எனப்பார்த்து அறிவிக்கும்படி கூறினேன். அதே வேளை, யாழ். அரசாங்க அதிபருக்கும் டெலிபோன் செய்தேன். திருமதி யோகேந்திரா துரைசுவாமிதான் போனை எடுத்தார். அவரிடம் இது பற்றிக் கேட்டேன். விசாரித்து அறிவிப்பதாக அவர் சொன்னார். 5 நிமிடங்களின் பின் அவர் டெலிபோன் செய்து கிடைத்த தகவல்

பொலிஸார் தான் தீ வைத்தனர்.
இப்படித் தாம் கருதுவதாக யாழ். மாநகர ஆணையாளர் சாட்சியம்

இம்மாதம் முதலாம் திகதி இரவு 10.15 மணியளவில் நான் வீட்டிலிருந்த போது தொலைபேசி மூலம் பொதுசன நூலகம் எரிவதாக எனக்குத் தகவல் கிடைத்தது. இத்தகவல் கிடைத்ததும் யாழ். நகர மண்டபத்துடன் தொலைபேசி மூலம் தொடர்புகொண்டு பொதுசன நூலகம் எரிகின்ற செய்தி உண்மை என அறிந்தேன். உடனே 2 தண்ணீர் பவுசர்களையும் ஆறு மாநகர சபை ஊழியர்களையும் பொதுசன நூலகத்தில் ஏற்பட்ட தீயை மேலும் பரவாது அணைக்குமாறு பணித்தேன்.

யாழ். மாநகரசபை ஆணையாளர் திரு.க.சிவஞானம் மேற்கண்டவாறு பொலிஸ் உயர்மட்ட விசாரணைக் குழு முன்னிலையில் தெரிவித்துள்ளார்.

வடபகுதிப் பிரதிப் பொலிஸ் மா அதிபர் அலுவலகத்தில் இயங்கும் உயர்மட்ட பொலிஸ் விசாரணைக் குழு முன்னிலையில் திரு.க.சிவஞானம் தொடர்ந்து சாட்சியமளிக்கையில் கூறியதாவது:-

எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி துரையப்பா விளையாட்டரங்கிலிருந்த பொலிசார்தான் பொதுசன நூலகத்திற்கு தீ வைத்திருக்க வேண்டுமென்று கருதுகின்றேன். பொதுசன நூலகத்திலிருந்த புத்தகங்களைவிட கட்டிடம், மின்சாரம் ஆகிய சேதங்கள் சுமார் 12 லட்சம் ரூபாவாகும்.

Tamil Times
(London)
October 1981

Appeal-Citizens Committee for National Harmony

The Citizens Committee for National Harmony has launched an appeal to "persons of all walks of life to contribute towards a fund for the rebuilding of the Jaffna Public Library... We think that the nation as a whole should expiate this crime by our forces of law and order." The signatories are: Mr. Godfrey Goonetilleke, Tissa Balasuriya, O.M.I., Prof.E.R.Sarathchandra, Bp. Leo Nanayakkara, O.S.B., Dr.Gunadasa Amarasekera, Dr.Carlo Fonseka, Mr.Norbert Mawalage, Mr.G.Kurukulasuriya, Ms.Kusala Abhayawardhana, Mr.Victor Gunawardena, Rev. Celestine Fernando, Sr. Helene Marguerite H.F., Mr.S.Nadesan, Q.C., Mr. A.Samarajeeva, Mr. H.A. Ian Goonetilleke, Mr. M.M.Mohideen, Ms.Bernadeen Silva, Rev. Yohan Devananda, Mr. Hector Abhayawardhana, Mr.K.Kandasamy, Sr. Rose Fernando, P.H., Dr. B.Kaneshalingam, Mr. Rex Wanigaratne, Mr. Donovan Moldrich, Mr. Richard Dias, Ms. Manel Fonseka and Al-Haj S.M.A.Raschid.

A statement by the Committee also notes: "We are distressed that persons, so far undetected, have had recourse to the killing of some political leaders and police officers - 19 of them since 1977."

"It is even more sad and condemnable that the forces of law and order have also been the agents of killing and mass destruction particularly in this present instance."

"The Government itself must take its due share of the responsibility for this brutal assault by the agents of the State, even if "the police force in that area was on the verge of a virtual mutiny" as reported to Parliament by a Minister. No government may renounce responsibility for the actions of its agents. The country would appreciate a more responsible and sympathetic attitude from the members of the government than has been hitherto forthcoming.

"We urge the Government to extend the terms of reference of the Commission of Inquiry that it intends to appoint to include the period up to the end of the recent Emergency and the acts of murder and destruction caused by all parties.

"We further recommend that the Commission to be appointed consist of at least three members who are judges of the Supreme Court or of the Court of Appeal or retired Judges of the Supreme Court."

(Lanka Guardian, 1st July 1981)

மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் எரிகின்றது

துகாப்பு அமைச்சரின் செயலாளர் கேர்ணல் சி.ஏ. தர்மபால, திரு சேபால ஆட்டிகல, மந்திரிசபைச் செயலாளர் திருஜி.வி.சி.மரகிங்க ஆகிய அதிகாரிகள் யாழ்ப்பாணம் வந்தனர். ஜனாதிபதியின் விசேஷ பணிப்பின் பேரில் காணி, காணி அபிவிருத்தி, மகாவலி அபிவிருத்தி அமைச்சர் திரு காமினி திசாநாயக்கவும், கடற்றொழில் அமைச்சர் திரு பெஸ்டஸ் பெரேராவும் யாழ்ப்பாணம் வந்தனர்.

கொழும்பில் தேசிய பாதுகாப்புச்சபை (National Security Council) அவசரக்கூட்டம் ஒன்றினைக் கூட்டியது. யாழ்ப்பாண நிலைமைகளையும் வியாழக்கிழமை (04.06.81) நடைபெற்றிருக்கும் அபிவிருத்திச் சபைத் தேர்தலைப் பற்றியும் கலந்தாலோசித்தது. இக்கூட்டத்திற்கு பிரதி பாதுகாப்பு அமைச்சர் திருஜி.வி.வெரப்பிட்டிய தலைமை வகித்தார். வடக்கின் வன்செயல்கள் இக்கூட்டத்தில் ஆராயப்பட்டன.

திங்கட்கிழமை முழுநாளும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் பதட்டநிலை காணப்பட்டது. மாலை மெதுவாகக் கவிழ்ந்தது. யாழ்ப்பாணம் இருளில் மூழ்கியது. வன்செயல் பிசாசுகள் தென்புலமிருந்து புறப்பட ஆயத்தமாயின.

ஐயகோ, நூலகம் எரிக்கப்பட்டதே!

“பொலிஸ்மா அதிபரும், பிரிகேடியர் வீரதுங்காவும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கத்தக்கதாக, யூன் 1ஆம் திகதி இரவு யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் கொடூரமானவையும் வியப்பானவையுமாகும். அதே பொலிசார் அன்று இரவு யாழ்ப்பாணம் பொதுசன நூலகத்திற்குத் தீயிட்டனர். ஏறத்தாழ 97,000 பெறுமதி மிக்க நூல்கள் எரிந்து கருகிப்போயின. உலகில் எங்கிருந்தும் இனிமேல் பெறுவதற்கரிய நூல்கள் பல எரிந்து போயின. அந்த நூல்திலையம் நீண்ட காலமாகக் கட்டி எழுப்பப்பட்டது. அதனை எரித்து முடித்தனர். இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற ஒரு சில மக்களின் மனநிலையை புரிவதற்கு இந்தச் சம்பவம் தக்க குறிகாட்டி ஆகும். இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் போது பிரித்தானியாவின் மீது குண்டுகளை வீசச் சென்ற விமானப்படை விமானிகளுக்கு, ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகத்திற்குக் குண்டுகளை வீசி அழித்துவிடக் கூடாது என ஹிட்லர் உத்தரவிட்டான். அதே போல ஜேர்மனியின் ஹைடல் பேர்க் பல்கலைக்கழகத்தைத் தவிர்க்கும் படி பிரித்தானியா தனது விமானப்படைக்குப் பணிப்புரை வழங்கியது. அறிவுத்தளங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் பகைவர்களுக்குக் கூட இருந்தது. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் கண்மூடித்தனமாக நடந்து கொண்ட பொலிசார் அங்கிருந்த நூல்திலையத்தைக் கூட விட்டு வைக்கவில்லை.” என எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அ.அமிர்தலிங்கம் நாடாளுமன்றத்தில் கவலையுடன் தெரிவித்தார்.

யாழ்ப்பாணம் பொலிஸ் நிலையத்திற்கு எதிரே 700யார் தூரத்தில் யாழ். பொதுசன நூலகம் அமைந்திருக்கிறது. யாழ்ப்பாண மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைத் தேர்தல் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்காகத் தென்னிலங்கையிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்த விசேஷ பொலிசார் தங்கியிருந்த துரையப்பா விளையாட்டரங்கும், யாழ் நூலகத்துக்கு நேர் எதிரே தான் இருந்தது. இவ்வளவு **பாதுகாப்பு** இருந்தும் திங்கள் இரவு, பொதுசன நூலகம் தீ பிடித்து எரிந்தது.

அன்று இரவு 10 மணி போல, நூலகத்திற்குள் நுழைந்த கொடியவர்கள், காவலாளியைத் துரத்தி விட்டு, நூலகக் கதவைக் கொத்தித் திறந்து, உள்ளே நுழைந்து அட்டூழியங்கள் புரிந்தனர். 97 ஆயிரம் கிடைத்தற்கரிய நூல்களுக்குப் பெற்றோல் ஊற்றிக் கொழுத்தி அழித்தனர். **லெண்டிங் செக்ஷன்** முற்றாக எரிந்து சாம்பலாகி விட்டது. உருக்கு பீரோவுக்குள் இருந்த நூல்கள் கூட, எரிந்து சாம்பலாகிப்போயின. **ஹெபரன்ஸ் செக்ஷனில்** இருந்த சேகரிக்க முடியாத அற்புத நூல்கள் யாவும் தீயவர்களால் தீவைத்துப் பொசுக்கப்பட்டது. சிறுவர் நூலகப் பிரிவிலுள்ள நூல்கள் யாவும் அழிவுற்றன. தளபாடங்கள் யாவும் ஒன்றாகக் குவிக்கப்பட்டு எரிக்கப்பட்டன. சுவர்கள் வெப்பத்தால் வெடித்து உதிர்ந்திருந்தன. யன்னல்கள் சிதறிப்போயின. நூலகத்தினுள் சாம்பல் குவியல்களே எஞ்சிக்கிடந்தன. அந்தச் சாம்பல் குவியல்களுள் ஏதாவது நூல்கள் எரியாது எஞ்சிக் கிடக்குமோ என்ற நப்பாசையில் நூலக உதவியாளர்கள் திரு.ச.யோ.இமனு வேலும், திரு.அ.டொன்பொஸ்கோவும், திரு.ச.கந்தையாவும் சாம்பலைக் கிளறிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையைக் காண முடிந்தது.

நூலகம் கருகிக் காரை பெயர்ந்து கிடக்கின்றது. நூல் நிலையத்தின் விளம்பரப் பலகையில் **நூலகம் அபிவிருத்தியின் அடித்தளம்- இலங்கை நூலகச் சங்கம்** என்ற விளம்பரம் எஞ்சி நிற்கிறது. உண்மையில் அடித்தளம் மாத்திரமே எஞ்சிக் கிடக்கின்றது. **புகைத்தல் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது** என்ற அறிவித்தலும் நூலக வாசலில் இருக்கின்றது. கயவர்கள் நூலகத்தையே புகைத்து விட்டார்கள்.

தென்கிழக்கு ஆசியாவிலுள்ள மிகச்சிறந்த நூலகங்களில் ஒன்று எனக் கருதப்படுவது யாழ்ப்பாணம் பொதுசன நூலகம் ஆகும். 97 ஆயிரம் பல்துறை சார்ந்த நூல்கள் எரிந்து போயின. ஏறத்தாழ 19 ஆயிரம் அங்கத்தவர்கள் இந்த நூலகத்திலிருந்து நூல்களைப் பெற்று வாசித்துப் பயனடைவார்கள். மருத்துவம், இலக்கியம், ஜோதிடம் சம்பந்தமான **ஓலைச்சுவடிகள்** நூற்றுக்கணக்கானவை எரிந்து சாம்பலாகின.

நூல்நிலையம் அழிந்தது யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு ஏற்பட்ட பேரிடியாகும். வணக்கத்துக்குரிய தாவீது அடிகள் மரணமாக நேர்ந்தது கவலைக்குரியதாகும். அவர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் மாணவர். ஒப்பியல் ஆய்வாளர். பொது நூல் நிலையம் எரிகிறது என்ற தகவல் கிடைத்ததும் அவர் அதிர்ச்சியடைந்தார். அந்த அதிர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மாரடைப்பால் அவர் உயிரிழந்தார். புத்தகங்களின் பெறுமதி அவருக்குத் தெரியும். யாழ்ப்பாண நூலகத்தில் ஊழியராக வேலை செய்து வரும் திரு. பற்குணம் என்பவர் நூல்நிலையம் எரிந்த நிலையைக் கண்டு பிரமை பிடித்தவரானார். அவர் ஒரு நாடகக் கலைஞராவார். மூன்று நான்கு நாட்கள் அவர் சித்தம் குழம்பிய நிலையில் காணப்பட்டார்.

நூல்நிலையம் தீப்பற்றி எரிவதாக அன்றிரவு 10.15 மணியளவில் மாநகரசபை ஆணையாளர் திரு.ச. சிவஞானம் அறிய நேர்ந்தது. உடனே மாநகரசபை பவுசர்களையும் மாநகரசபை ஊழியர்களையும் பொதுசன நூலகத்தில் ஏற்பட்ட தீயை மேலும் பரவாது அணைக்குமாறு பணித்தார். தீயை அணைக்கச் சென்றவர்களை துரையப்பா விளையாட்டு அரங்கில் தங்கியிருந்த பொலிசார் தடுத்தனர் என்பதை காவலாளர்கள் கூறி அறிந்தார்.

யாழ். விளையாட்டரங்கில் தங்கியிருந்த பொலிசாரே யாழ் நூல்நிலையத்திற்குத் தீ வைத்திருக்க வேண்டும். என மாநகரசபை ஆணையாளர் திரு.சிவஞானம் விசேஷ பொலிஸ் விசாரணைக் குழுவிடம் தெரிவித்துள்ளார்.

இக்கட்டுரைப்பகுதி **நீலவண்ணன்** எழுதிய **மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் எரிகிறது** என்ற நூலின் பக்கம் 30-33 களிலிருந்து மறுபிரசுரமாகின்றது. (வரதர் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், 1981) யாழ்ப்பாண நூலகம் எரியுண்ட வேளையில் பரவலாக இடம் பெற்ற வன்முறைகள் தொடர்பான நேரடி சாட்சிகளினதும் பத்திரிகைச் செய்திகள், அறிக்கைகள் என்பனவற்றையும் தொகுத்து புகைப்பட ஆதாரங்களுடன் எழுதப்பட்ட இந்நூலும் இதே ஆசிரியரின் **இருபத்திநான்கு மணிநேரம்** என்ற நூலும் குறிப்பிடத் தகுந்தவையாகும்.

Cultural Incineration

17, Wijerama Lane,
Nawinna,
Maharagama.

4th July 1981

Fr. Paul Caspersz
President, Movement for Inter-Racial Justice and Equality, (MIRJE)
6 Aloe Avenue,
Colombo 3.

Dear Paul,

Knowing you as I do, I can well imagine how totally grieved and depressed you must be over the loathsome tragedy of a month ago, and I can see, from your reports of May and June 1981, the concerned and resolute determination with which you have pursued your unhappy investigations, and written of them with a clinical and cleansing passion and perception.

In the entire catalogue of carnage, arson, pillage and murder which you have so courageously documented, the complete destruction by an act of calculated and cold-blooded incendiarism of the splendid Jaffna Public Library is the most wounding to the sensibility of our brethren. In the North, and must outrage the humane feelings of every person in the land, whatever his political, racial or religious persuasion.

Containing over 90,000 volumes, this notable library was the second largest public library in the island, and possessed a rich and diverse collection of valuable literary material, some of them irreplaceable. It was a distinct cultural landmark in the Peninsula, and served the purposes of an intellectual resource centre.

The wanton and senseless despoliation of a major repository of knowledge and learning is a national calamity and, perhaps, the most dastardly episode of vandalism in the modern history of Sri Lanka.

The gutted building is a grim testimonial to savage and bestial tendencies of communal hate, and even more saddening and shocking is the knowledge that the blindly chauvinist exponents of this cultural incineration were apparently operating under the sinister patronage of public sector terrorism. No level of official explanation (and, curiously enough, none has been forthcoming so far), or far-fetched apologies conjured up to suit each face-saving speculation can excuse this irrational atrocity.

State-sponsored fanaticism was let loose in the city of Jaffna between May 31st and June 4th 1981, and Mayhem and terror stalked the streets, but with an implacable resolution and unmatched courage the Jaffna voter, brushing the ashes off his stricken face, administered a fitting coup-de-grace to his faceless enemy. In the indomitable spirit of this unquenched ardour, the library will surely rise again to light the way and shine like a brighter beacon. May the restitution of this gap in the national heritage become a symbolic cornerstone of amity, concord and unity between the people of the South and the North.

MIRGE has a vital and valuable role to play as a catalyst and healing agent in the long-drawn-out process of recovery of faith, hope and trust, remembering all the while that the most significant ingredient in any prescription for communal harmony is understanding, enlivened by love and steeled by fortitude in the face of continuing adversity.

Yours sincerely,

H.A.I. Goonetilleke

Text of a letter written by Mr. H.A.I. Goonetilleke, the eminent Sri Lankan Librarian and Bibliographer to Fr. Paul Caspersz, the President of the Movement for Inter Racial Justice and Equality.

நான் கண்ட யாழ். பொது நூலகம்

எஸ். எம். கமால்தீன்

எனது கண்களையே நம்ப முடியவில்லை. அந்த விசாலமான மண்டபத்தின் தரை முழுவதுமே சாந்தும் சாம்பலுமின்றி, வேறெதுவும் காணப்படவில்லை. ஓர் இடுகாட்டின் மத்தியில் நிற்பது போன்ற உணர்ச்சி என்னை மேலிட்டது.

எமக்கு ஏன் இந்தக் கொடுமையைச் செய்தார்கள்?

கலங்கிய கண்களோடு என் முன் நின்ற யாழ். பொது நூலகர் திருமதி ரூ. நடராஜா விடுத்த உருக்கமான கேள்வி இது.

நாட்டின் அனைத்துத் திசைகளில் இருந்தும் ஏன், உலக நாடுகள் எங்கணுமிருந்தும் ஆயிரமாயிரம் நல்லியங்களிலிருந்து எழும் கேள்வியும் இதுவே.

யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் இரவல் வழங்கும் பகுதியின் நடுவே வெறுமையின் கோரத்தில் சிந்தையைச் செலுத்தியவனாக நிற்கிறேன் நான்.

முன்னர் எத்தனையோ தடவைகளில் என் சிந்தைக்கு விருந்தளித்த அந்த அறிவுக் களஞ்சியம், சிதைந்து சூன்யமாகி விட்டிருந்தது - இதயமற்றோர் கடந்த ஜன் மாதம் முதல் நாளிரவு மூட்டிய கீயினால்.

இத்தகு அழிவுகளைப் பற்றி வரலாற்று ஏடுகளிலே வாசித்திருக்கிறேன். ஆனால் வாழ்க்கையில் கண்டதில்லை.

பண்டைய எகிப்தில் உலகப் புகழார்ந்த அலெக்ஸாந்தரியா நூலகம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டதை நினைத்தேன் ஒரு கணம்.

எமது நாட்டிலும் பதின்மூன்றாம் பதினாறாம் நூற்றாண்டுகளில் பொலநறுவை, கண்டி ஆகிய நகர்களில் அழிக்கப்பட்ட நூலகங்களும் என் எண்ணத்தைத் தொட்டன.

ஊனமுற்ற சுவர்களிலே பயங்கரமான புண்களைப் போல் காட்சியளித்த ஜன்னல்களின் இடைவெளியினூடாக அவ்வேளை திடுமென வீசிய காற்று என்னை நூலகர் வழங்கிக் கொண்டிருந்த விளக்கத்திற்கு மீட்டு வந்தது. அத்தோடு முற்றாய்க் கரிந்து போன நூல்களின் சாம்பலை அக்காற்று எம் உடம்பின் மீதும் தூவிச் சென்றது.

இதயமற்றோர்
மூட்டிய தீ
யாழ். அறிவுக்
களஞ்சியத்தைச்
சுட்டெரித்து
விட்டது

நூலகத்தின் தோற்றம்

யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் சிதைவினால் அறிவுலகத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பின் தன்மையை விளக்குமுன், இந்நூலகத்தின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் பற்றிய சில தகவல்களை நாமறிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

1934ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 9ம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் கலாநிதி ஐசாக் தம்பையா அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற கூட்டம் ஒன்றே பொது நூலகத்தின் தோற்றத்திற்கு அடிகோலியது. இக்கூட்டக் காரியதரிசி திரு. க.மு.செல்லப்பா அவர்கள் சிரமப்பட்டுத் திரட்டிய 1184ரூபா 22சதம் தான் முன்னோடியான பொது நூலகம் ஒன்றிற்கான மூலதனமாய் அமைந்தது.

இதன் வழி ஆஸ்பத்திரி வீதியில் வாடகை அறை ஒன்றில் 844 நூல்களுடனும், 30 பருவ வெளியீடுகளுடனும், 1934ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 1ம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்ட சிறியதொரு பொது நூலகம் வெகு விரைவில் நிதி வசதியின்றி இடர்ப்பட்ட போது அதனை யாழ். பட்டினசபை பொறுப்பேற்க முற்பட்டது.

யாழ். பட்டினசபையினர் பொறுப்பேற்ற இந் நூலகம் 1.1.1935இல் வாடி வீட்டிற்குத் தெற்கிலுள்ள மேல்மாடிக்கு இட மாற்றஞ் செய்யப்பட்டு, அங்கே இயங்கி வந்தது. எனினும் பெருகிவரும் வாசகர்களின் தேவைகளை அதனால் ஈடுசெய்ய முடிவதில்லை.

புதிய நூலகக் கட்டிடத்தை அமைப்பதில் அதி வண. பிதா லோங் அவர்கள் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வந்தார்கள். அவர்களது முயற்சியின் மூலம் நூலகத் துறையில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த கலாநிதி எஸ். ஆர். இரங்கநாதன் அவர்கள், நூலகத்தின் அமைப்பிற்கான திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுக்க சென்னை அரசின் கட்டிடக் கலை நிபுணர் திரு. கே.எஸ். நரசிம்மன் அவர்கள் வரைபடங்களைத் தயாரித்து உதவினார். கட்டிட அடிக்கல் நாட்டு விழா 1953ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 29ஆம் திகதி நடைபெற்றது.

புதிய நூலகக் கட்டிடம்

எனவே சகல வசதிகளையும் கொண்ட நவீன பொது நூலகக் கட்டிடம் ஒன்றினை அமைப்பதற்கான முயற்சிகள் 1952ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 14ஆம் திகதி சாம் ஏ. சபாபதி அவர்களின் தலைமையில், நடைபெற்ற ஒரு மகாநாட்டினை அடுத்து ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அம்மாநாட்டில் திரு. அ.த.துரையப்பா அவர்கள் நூலகத்தை நிறுவுவதற்கான நிதியை ஒரு கனியாட்ட விழாவின் மூலமும் அதிர்ஷ்டலாபச் சீட்டிழுப்பின் மூலமும் திரட்ட வேண்டுமென்றும் கொண்டு வந்த தீர்மானம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் மூலம் எதிர்பார்த்ததைவிட கூடுதலான நிதியைத் திரட்டிக் கொள்ள முடிந்தது. அந்தளவு இத்திட்டத்திற்கு யாழ். மக்களின் அமோகமான ஆதரவு கிட்டியது.

திராவிடக் கலையம்சம் பொருந்திய எழில் மிகு அறிவுக்கோயில் ஒன்று வெகு விரைவில் பொது மக்களின் நிறைவான ஆதரவுடன் உருப்பெற ஆரம்பித்தது.

பொது நூலகத்தின் முதற்கட்டம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு 11.10.1959 இல் அதி விமரிசையாக யாழ். முதல்வர் அ.த.துரையப்பா அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து நூலகத்தின் ஏனைய கட்டிடங்களும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன. இக்கட்டிடத்தில் அமைக்கப்பட்ட சிறுவர் நூலகத்தை நாம் சிறப்பித்துக் கூறவேண்டும்.

பூரணத்துவம் பெற்று இயங்கி வந்த இந் நூலகத்தில் நூலகர் உட்பட 33 பேர் கடமையாற்றி வந்தார்கள்.

நூலக அங்கங்கள்

மொத்தம் 15,910 சதுர அடிகளைக் கொண்ட யாழ். பொது நூலகம் அளவில், கொழும்பு மாநகர சபையின் பழைய நூலகத்தை விட விரிசாலமானது: புதிய பொது நூலகத்துக்கு அடுத்ததாக உள்ளது.

யாழ். மாவட்டத்திற்கு ஏன் வடமாகாணத்து அனைத்து நூலகங்களுக்குமே இப்பொது நூலகம் தலைமைத்துவம் வழங்கி வந்ததென்றால் அது மிகைக்கூற்றாகாது. மேலும் புதிய மாவட்ட சபைகளின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இதுவே யாழ். மாவட்ட மத்திய நூல்நிலையமாக இயங்கிவருந்தது.

இந்நூலகத்தில் நூல் இரவல் பெறும் அங்கத்தவர்களாகப் பதினேழாமிரத்துக்கும் மேற்பட்ட வர்கள் பதிவு செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

சிதைந்த நூலகத்தின் பின்புற வாயில் ஒன்றின் மூலம் நான் உள்ளே நுழையச் சென்ற போது வெளியே சிதறுண்டு கிடந்த ஓரளவு கரிந்து போன சில அங்கத்துவ அட்டைகளைக் கண்டெடுத்தேன். இந் நூலகத்தில் பின்வருவோர் அங்கத்துவம் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதற்கு நினைவுச் சின்னங்களான அந்த அட்டைகள் மௌனச் சான்று பகர்ந்தன. யோகினி பரமநாதன், இராமலிங்கம் சபரத்தினம், ஏ.ஜே.சக்கா..,

இந்நூலகத்தின் சிதைவுகளுக்கு முன் பின்வரும் அங்கங்கள் சிறப்பாக இயங்கி வந்தன.

(அ) நூல் இரவல் வழங்கும் பகுதி

(ஆ) புதின ஏடுகளையும் சஞ்சிகைகளையும் கொண்ட வாசகசாலை

(இ) சிறுவர் நூலகம்

(ஈ) உசாத்துணை நூலகம்

(உ) கருத்தரங்கக்கூடம்

(ஊ) கலாபவனம்

(எ) கறியாலயமும் நூற்சேமிப்பு அறையும்.

பல்லாயிரக்கணக்கான நகர மக்கள், சிறப்பாகக் கல்லூரி மாணவரும், சிறார்களும், சுமார் 95ஆயிரம் நூல்களைக் கொண்ட இந்த நூலகத்தின் பல்வேறு அங்கங்களிலிருந்தும் பெரும் பயன்பெற்று வந்தார்கள்.

தம்பிராஜா சிவராஜா, இவர்களைப் போன்ற எத்தனை ஆயிரம் வாசகர்கள் தங்கள் அபிமான அறிவுத் தீபம் அக்கிரமமாக அணைக்கப்பட்டதை எண்ணி இரத்தக் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள் என்றார் அருகே நின்ற நூலகப் பணியாளர் ஒருவர்.

இரவல் வழங்கும் பிரிவு

நூலகத்தின் ஆகக்கூடுதலான நூற்றொகை இப்பிரிவிலேயே இடம்பெற்றிருந்தது. யாழ்நகரில் சில காலத்திற்கு முன் இயங்கி வந்த அமெரிக்க நூலகக் கிளைமின் பெரும்பாலான நூல்களும் இதில் அடங்கும். இங்கிருந்த 57,000 நூல்களுள் சுமார் ஐந்தில் ஒரு பாகம் தமிழ் நூல்களாகும்.

இப்பெருந்தொகையான நூல்களின் விபரங்கள் எதையுமே பெற முடியாதவாறு நூற்பட்டியல் பெட்டகமும் நூல்வரவுப் பதிவேடுகளும் அழிக்கப்பட்டு விட்டன.

வெளியில் கிடந்து நான் பொறுக்கிய ஒரே ஒரு நூற்பட்டியல் அட்டை எனது நண்பர் சோமலே எழுதிய **மொறிஷியஸ் தீவு** என்னும் நூல் பற்றிய தகவல்களைத் தந்தது.

நூலகத்தின் சிதைவுக்கு முன் இரவல் வழங்கப்பட்ட ஒரு சிறு தொகை நூல்கள் தாமும் யார் யாருக்கு வழங்கப்பட்டனவென்பதைக் காட்டும் பதிவு அட்டைகளும் அழிந்து விட்டதால், வாசகர்கள் தாமாகவே அவற்றைத் திருப்பிக் கொடுத்தாலன்றி நூலகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அவைகளும் இழந்த நூல்களாகவே கணிக்கப்பட வேண்டும்.

உசாத்துணைப் பிரிவு

நூலகத்தின் உயிர்நாடி யெனக் கொள்ளக்கூடியது இப்பிரிவு. மிகவும் அரிதான விலை மதிக்கவொண்ணாத பெருந்தொகையான நூல்கள் இங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. இப்பிரிவிலிருந்த நூற்தொகை சுமார் 29,500 ஆகும். இவற்றுள் பெருந்தொகையான நூல்கள் அன்பளிப்பாகப் பெற்றவையாகும்.

உசாத்துணைப் பிரிவின் சிறப்பு நூற் தொகுதிகளுள் பின்வருவன பிரதானமானவைகளாகும்.

- (அ) கலாநிதி ஆனந்த குமாரசுவாமி நூற்தொகுதி. - இது மலேசியாவைச் சேர்ந்த திரு. துரைராஜசிங்கம் அவர்களின் அன்பளிப்பாகும். (சுமார் 700 நூல்கள்)
- (ஆ) திரு. சி. வன்னியசிங்கம் நூற்தொகுதி (சுமார் 100 நூல்கள்)
- (இ) திரு. ஐசாக் தம்பையா நூற்தொகுதி (சமயம், தத்துவம் பற்றிய நூல்கள் சுமார் 850)
- (ஈ) திரு. கதிரவேற்பிள்ளை நூற்தொகுதி (சுமார் 600 நூல்கள்)
- (உ) ஏட்டுச் சுவடித் தொகுதியொன்று
- (ஊ) அமெரிக்க நூலகத்திலிருந்து அன்பளிப்பாகப் பெற்ற உசாத்துணை நூற்தொகுதி.

இப்பெறுமதி வாய்ந்த நூற்தொகுதிகளைத் தவிர இன்னும் பல சிறு சிறு நூற்தொகுதிகள் தனிப்பட்டவர்களாலும் நிறுவனங்களாலும் அன்பளிப்பாய் யாழ். நூலகத்திற்குத் தாராளமாய் வழங்கப்பட்டிருந்தன.

இவ்வுசாத்துணைப்பிரிவின் பேரிழப்பு எத்தகையதென்பதைச் சுட்டெரிந்து போன மேலும் பல நூற்தொகைகளிலிருந்து அறியலாம். விரிவஞ்சி முக்கியமான சில கலைக்களஞ்சியங்கள் போன்ற நூல்களை மட்டும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1. பிரித்தானியா கலைக்களஞ்சியம் (நான்கு பதிப்புக்கள்)
2. அமெரிக்கா கலைக்களஞ்சியம்
3. கொல்லியர்ஸ் கலைக்களஞ்சியம்
4. விஞ்ஞான தொழில்நுட்பக் களஞ்சியம் (சுமார் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னர் 15,000 ரூபாவுக்கு இக் கலைக்களஞ்சியம் வாங்கப்பட்டது)
5. சமயங்கள் பற்றிய கலைக்களஞ்சியம்
6. மருத்துவக் கலைக்களஞ்சியம்
7. கலைக்களஞ்சியம் (சென்னை)
8. மக்மில்லன் கலைக்களஞ்சியம்
9. குழந்தைகள் கலைக்களஞ்சியம்
10. அகராதிகள் (பல்வேறு வகைப்பட்டவை)
11. நெறிகாட்டிகள் (பல்வேறு வகைப்பட்டவை)
12. புவியியல் வரைபடங்களும் வரைபட நூல்களும்

இவை தவிர இப்பிரிவில் பல முக்கியமான சோதிட நூல்களும், **சிற்பச் செந்நூல்** என்ற மிக அரிதான நூல் ஒன்றும் இடம் பெற்றிருந்தன.

உசாத்துணைப்பிரிவில் ஏககாலத்தில் அறுபது வாசகர்கள் அமர்ந்து படிக்க ஏதுவாகப் போடப்பட்டிருந்த தனித்தனி மேசைகளும் கதிரைகளும் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து விட்டன. இவற்றைப் பயன்படுத்திய அறிவுத்தாகம் கொண்ட அத்தனை வாசகர்களும் இன்று எங்கெங்கு அலைகின்றனரோ தமது அறிவுத் தேட்டத்திற்கு!

சிறுவர் பகுதி

நான் அறிந்த மட்டில் இலங்கையிலேயே மிகச் சிறந்த சிறுவர் நூலகப் பிரிவிலிருந்த 8995 நூல்களையும் முற்றாக இழந்துவிட்ட ஆயிரக்கணக்கான பிஞ்சு உள்ளங்கள் எவ்வாறு ஏங்கித் தவிக்கின்றனவோ?

மலர்ந்த முகங்களுடன் கூடிய சிறுவர் சிறுமியரின் கலகலப்பான இந்தப் பிரிவில் சித்திர நூல்களில் சிந்தையை இழக்கவும், இனிக்கும் கதைகள் படித்து இன்புற்றிருக்கவும், நூலக உதவியாளர்கள் கதை சொல்லக் கேட்டு கற்பனை உலகில் சஞ்சரிக்கவும் வரும் அக்குழந்தைகளை எண்ணும் போது எவ்வாறு தான் இந்தப் பிரிவினைச் சிதைக்க அக்கொடியோர் மனமிசைந்தனரோ என்பது எனக்குப் புரியவேயில்லை.

எஞ்சிய பிரிவுகள்

புதின ஏடுகளும், பருவ வெளியீடுகளும் வைக்கப்பட்டிருந்த பகுதியில் அதிக சேதமில்லை எனினும் அங்கிருந்த ஏடுகள் அனைத்தும் ஒரு மூலையில் குவித்து தீ மூட்டப்பட்டிருந்தன. இரண்டாவது மாடியில் உள்ள கலாபவனத்தில் உபயோகத்திலிருந்து நீக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த நூல்களைக் கூட அவர்களிட்ட தீ விட்டு வைக்கவில்லை. எஞ்சியதெல்லாம் நூலகரின் அலுவலகத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுக் கிடந்த சேதமுற்ற சிறு நூற்றொகுதியொன்று மட்டுமேயாகும்.

அந்தப் பயங்கர இரவில் நூலகத்தினுள் புகுந்தோரின் நோக்கம் எல்லாம் நூல்களை ஒழித்துக்கட்டுவதொன்று தானென்பது தெட்டத் தெளிவாகியிருந்தது.

யாழ் நூலகத்தில் ஞான் மேற்கொண்ட இந்த துன்பகரமான மதிப்பீட்டின் முடிவான தீர்ப்பு. யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் இன்று ஒரு பழங்கதையும் கனவுமாகி விட்டது. ஆனால் அறிவாலயங்களினதும், அறிவாற்றல் படைத்த மக்களினதும் வரலாறு என்றுமே இவ்வாறு முடிந்ததில்லை. மதியினர் செயலால் மறைந்த இந்த அறிவாலயம் மீண்டும் உயிர்த்தெழுமென்பது உறுதி.

யாழ். பொது நூலகத்தில் எரிக்கப்பட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான நூல்களின் சாம்பலிலிருந்து அறிவுலகம் பெருமைப்படக் கூடிய நவநூலகமொன்று உதயமாகி அறிவுக்கதிர் பரப்பும் நாள் வெகுதூரத்திலில்லை என்பது எனது அசையாத நம்பிக்கையாகும்.

**Tamil Times
(London)
October 1981**

“What sort of animals are these?” (President Speaks...)

“What sort of animals are these?” cried Sri Lanka President Mr. J.R. Jayawardene referring to the widespread violence to which the Tamils of Sri Lanka were subjected to during July-August.

Speaking at the All Ceylon Executive Committee of the United National Party meeting held on September 4, the President said: “I speak more in sorrow than in anger. Recent events throughout the Island North, Centre and South show that the religions we profess do not seem to influence for the good some of our people. I regret that some members of my party have spoken in Parliament and outside words that encourage violence and the murders, rapes and arson that have been committed.

“How many of our party leaders throughout the country have spoken against the recent acts of violence? What is the example we as leaders of the governing party are setting to our followers and to the rest of our countrymen? I must have reasons to be proud of the party of which I am leader.

“If I cannot, it is better for me to retire from the leadership of this party and let those who believe that the harming of innocent people and property that has happened recently is the way to solve the problems that face this multi-racial multi-religious and multi-caste society, take over the leadership of the party.”

JAFFNA PUBLIC LIBRARY RESTORATION PROJECT

Published by Jaffna Municipal Council, in 1981 as a bi-lingual (Tamil & English) pamphlet in 15 pages. This publication contains the following Introduction followed by an Appeal by the Jaffna Mayor Mr. Rajah Visuvanathan. This pamphlet also contains detailed drawings of the proposed library building and some black and white photographs of the burnt down library building.

GENERAL APPEAL BY THE JAFFNA MUNICIPAL COUNCIL

IT was the first of June, 1981, and the hours of the night, when the priceless collection of 97000 books and some rare manuscripts in the Jaffna Public Library were turned to ashes and a building which was the architectural pride of the North burnt and severely damaged. Seven times since the fateful year of the Island's Independence (1948) have the Tamils of Ceylon suffered the humiliation of assault and arson, killing and loot, and the rape of their women, but the attempt to burn the repositories of their ancient culture hurts beyond measure. It hurts the more since the perpetrators of this dark deed were no other than the custodians of law and order maintained by the taxes of citizens, and the moment chosen for their misguided action the eve of the election of what was believed to be the conciliatory gesture of the District Development Council.

THE movement for a free public library in the City came in the wake of Universal Franchise (1931) and the man behind was K.M.Chellappah. The year after Independence, Jaffna got municipal status and its first Mayor Sam A.Sabapathy secured the approval of the Municipal Council to construct a specially designed Library Building. The noted Indian Architect Narasimha Rao drew the plans for a building in Dravidian style, in consultation with Library Expert S.R.Ranganathan, and the first stage of the new building was completed and occupied in 1959. A grateful people remember Father T.M.F.Long, The Asia Foundation and the Indian High Commission as among those who helped to make their dream a reality. During these two decades and more the Library has developed rapidly, its book stock including such collections as the Ananda K.Coomaraswamy Collection and the Isaac Thambiah Library collection. Many seminars and exhibitions have been held.

WOULD that be realized that the loss is not just to the North and to learning among the Tamils? Is it not a deep dent in the country's intellectual system and a loss too to the international community of learning? So don't send to find for whom the bell tolls.

BUT, it has often times happened that such deep tragic experiences in the history of a people have proved a turning point, where they turned disaster into a triumph. For example, was it not following the Great Fire of 1666 that London was rebuilt, worthy to be something like the World's Capital City, thanks to the genius of Sir Christopher Wren?

IT is heartening therefore to note that on the advice of the Library Committee, the City Fathers have commissioned the well-known Architect V.S.Thuraiajah to plan for an enlarged and somewhat redesigned building to serve the functions of a Public Library in the context of today. The new edifice, normally the second stage of Narasimha Rao's original plan and still faithful to its architectural style, will be a three- storeyed block, with its entrance facing the West. The symbol of the harp, recalling Swami Vipulananda's epic writing on this theme, will adorn the central high tower over the new main entrance. Be it noted, the Architect's services are a labour of love.

WHEN completed, the new Public Library should provide ample room for all the services of a modern Library conceived as an Educational Centre-Lending Library, Children's Library, Newspapers and Periodical Room, Reference Library, Conference Room, Exhibition area and Mobile Library Room, Special Collection Room, Audio Visual Library, Study Rooms, Auditorium, not least, provision of a specially designed access to the disabled in their wheeled chairs. It is hoped to have a system of Branch Libraries, with some of these facilities, in different parts of the City. And, in the long term, it could become the centre for a system of Libraries in the District and partake too of some of the characteristics of a National Library for the Tamil people of Ceylon.

IT is for this noble cause that the Mayor of Jaffna, Raja Visuvanathan, has made his appeal to institutions and individuals in every continent to help rebuild the Library and expand its services.

THE JAFFNA MAYOR'S PUBLIC LIBRARY APPEAL

The wanton destruction of the Jaffna Public Library - a magnificent building that contained a collection of 97 000 books and rare manuscripts is perhaps the most shamefully tragic event in the island's history. It is the more tragic in that it was deliberately done by the custodians of law and order who plunged the city in arson and assault during the first week of June.

Jaffna it is well known enjoys the reputation of being the intellectual and spiritual centre for the Tamils of Ceylon, thanks to an illustrious line of savants, statesmen and godmen. The names of Srila Sri Arumuga Navalar, Ananda K.Coomaraswamy, Fr. Gnanapragasar, Sir Ponnambalam Brothers, Leaders of Tamil Nationalism, G.G.Ponnambalam and Thanthai S.J.V.Chelvanayagam, and last but not least Ven'ble Siva Yoga Swamigal stand out among a huge host of immortals.

The Jaffna Public Library on its 50 years of existence attained a stature worthy of this tradition. It is with reverence and gratitude that people remember stalwarts like K.M.Chellappa who mooted the idea effectively, the first Mayor of Jaffna Sam A.Sabapathy who ventured on the building project with the Council's approval. Fr. T.M.F. Long who sailed the high seas to collect funds, and institutions like the Asia Foundation and the Indian High Commission which contributed substantially to fulfil the project.

While we deplore with the civilised world this barbarous act of cultural assassination we feel, we should not lose time in restoring this symbol of our peerless heritage. We are therefore launching an appeal for funds from friends and well-wishers, and we are confident you are in sympathy with our efforts.

"Adversity sees miracles" in the words of Shakespeare; and we are emboldened to reconstruct modern library, with better amenities and more spacious accommodation while conforming to the original plan in its essentials.

We expect that you will want to contribute the maximum you could spare for a worthy cause like this that is estimated to cost approximately Fifteen Million Rupees.

The Jaffna Public Library Trust Fund Account No. 2893 has been opened in Bank of Ceylon, Jaffna and we shall be grateful if you can send your contribution direct to the Bank, with advise to us.

Thank you,

Yours sincerely,

R.Visuvanathan

Mayor, Jaffna

யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலையத்தை மீள்விப்பதற்கான திட்டம்

யாழ்ப்பாண மாநகரசபையின் பொதுவான வேண்டுகோள்

இப்பிரகரம் கீழ்க்கண்ட முன்னுரையுடனும், யாழ். மாநகர முதல்வர் இராசா விசுவநாதன் அவர்களின் வேண்டு
கோளுடனும் நூலகக் கட்டிடத்தின் மாதிரி வரைபடங்களையும் எரியுண்ட நூலகப்பகுதிகளின் புகைப்படங்களையும்
உள்ளடக்கியதாக தமிழ் ஆங்கில மொழிகளில் 15 பக்கங்களில் சிறு பிரகரமாக 1981 இல் வெளியிடப்பட்டது.

1981ஆம் ஆண்டு ஜன் முதல் நாளின் இராப்பொழுதில் தான் யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூல்நிலையத்தின் விலை மதிக்க முடியாத சேர்வுகளான 97,000 புத்தகங்கள் கிடைத்தற்கரிய பல கையெழுத்துப் பிரதிகளுடன் சாம்பலாக்கப் பட்டதும், கட்டடவியலில் வடபகுதியின் பெருமைக்குரியதான ஒரு கட்டிடம் பாரதூரமான சேதத்திற்கு உள்ளாகியதும். விதிவசத்தால் இத்தீவு சுதந்திரம் பெற்ற ஆண்டில்(1948) இருந்து ஏழு தடவைகள் இலங்கை வாழ் தமிழர்கள் தாக்குதல், தீவைப்பு, கொலை, கொள்ளை, தமது பெண்கள் கற்பழிக்கப்படுதல் போன்ற ஒடுக்குமுறைகளைச் சகித்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்ததாயினும் அவர்களின் பண்டைய பண்பாட்டின் வைப்பகத்தை கொளுத்துவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட எத்தனமோ தாங்கவொண்ணா மனவேதனையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. குடிமக்களின் வரிகளால் பராமரிக்கப்படும் சட்டத்தினதும், பாதுகாப்பினதும் பாதுகாவலர்களால் இந்த அஞ்ஞானச் செயல் நிகழ்த்தப்பட்டிருப்பதும் இங்கிதமான ஓர் இணக்கமென நம்பப்படும் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைத் தேர்தலுக்கு முற்பட்ட இறுதி நாட்களை தீநெறியிற் செலுத்தப்பட்ட தமது நடவடிக்கைக்கு அவர்கள் தெரிந்து கொண்டதும் தான் வேதனையின் தாக்கத்தை அதிகப்படுத்துகின்றது.

சர்வஜன வாக்குரிமை தொழிற்பட்ட (1931) போதே நகருக்கு ஓர் இலவச பொதுசன நூல்நிலையத்துக்கான இயக்கமும் கே. எம். செல்லப்பா அவர்கள் முன்னின்று ஊக்குவிக்க ஆரம்பமானது. சுதந்திரமடைந்த மறு ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு மாநகர அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. நகரின் முதலாவது முதல்வர் சாம். ஏசபாபதி அவர்கள் ஒரு விசேஷித்த வடிவம் கொண்ட நூல்நிலையக் கட்டிடத்தை அமைப்பதற்கு மாநகரசபையின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். நூல்நிலையத் துறையில் நிபுணரான எஸ்.ஆர். இரங்கநாதனைக் கலந்து கொண்டு திராவிட சிற்பவியல்பாங்கில் ஒரு கட்டிடத்துக்கான படங்களை புகழ்பூத்த இந்திய சிற்பவியலாளர் நரசிம்மராவ் வரைந்தார். புதிய கட்டிடத்தின் முதல்கட்டம் 1959இல் நிறைவு எய்தி நூலகம் செயற்பட ஆரம்பமானது. அவர்களுடைய கனவை நனவாக்குவதில் உதவிய பலருள் அருள் திருத்தந்தை ரி.எம்.எப்.லோங் அடிகளார், ஆசிய பவுண்டேசன், மற்றும் இந்திய தூதுவராலயமும் செந்நெறி பாராட்டும் மக்களால் நினைவு கூரப்படுகின்றனர். கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி சேர்வுகள், ஐசாக் தம்பையா சேர்வுகள் போன்ற அத்தகைய சேர்வுகளை அதன் புத்தகக் கையிருப்பு உள்ளடக்குவதாக இவ்விரு தசாப்த ஆண்டுகளிலும் அதற்குப் பிற்பாடும் நூல்நிலையம் துரிதமாக விருத்தியடைந்தது. அனேக கருத்தரங்குகளும், கண்காட்சிகளும் நடாத்தப்பெற்றன.

சம்பவித்த இழப்பு வடக்கிற்கோ அல்லது தமிழர் கல்விக்கோ ஏற்பட்டதொன்றல்ல என்பதை நாம் உணருவோமா? அது தீவின் ஓதிநுட்ப முறைகளில் ஏற்பட்ட ஆழ்ந்த தழும்பாகாதா? அனைத்துலக மேதைகள் சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்ட பாரிய இழப்பாகாதா? ஆயின் அத்தகைய சோக அனுபவங்கள் பேரழிவுகளையே பெரும்பேறாக மாற்றிக் கொள்ளும் திருப்பு முனைகளாக்கிய நிகழ்வுகள் ஓர் இனத்தின் வரலாற்றில் அனேகம் தடவைகள் சம்பவித்துள்ளன. உதாரணத்திற்கு 1666இல் ஏற்பட்ட பெரு நெருப்பினாலல்லவா ஓரளவிற்கு உலகின் தலைப்பட்டினம் போன்ற தோற்றத்தில் சேர். கிறிஸ்தோப்பர் நென் அவர்களுடைய விவேகத்தால் லண்டன் மாநகரம் மீளவும் கட்டியெழுப்பப்பட்டது.

ஆகவே இன்றைய தொடர்பில் ஒரு பொதுசன நூல்நிலையத்தின் தொழிற்பாட்டுக்கு பயன்படக்கூடியதாக விரிவுபடுத்தப்பட்டதும் ஓரளவு மீள வடிவமைக்கப்பட்டதுமான கட்டிடத்துக்கு திட்டமிடும் பொருட்டு பிரபல கட்டிட கலைஞர் வி.எஸ்.துரைராஜா அவர்களை நூல்நிலையக் குழுவின் ஆய்வுரையின் பேரில் நகரபிதாக்கள் அழைத்திருப்பது உற்சாகமூட்டுவதாகவுள்ளது.

மேற்கு நோக்கிய நுழைவாயிலைக் கொண்ட மூன்றடுக்கு கட்டிடமாகிய அதனது கட்டுவேலைகள் பெயரளவில் நரசிம்மராவின் மூலத் திட்டத்தினது இரண்டாம் கட்டமே தான் என்பதுடன் இன்னமும் அதற்கு அமைய அதனது சிற்பவியல் பாங்கிலேயே அமையும். அது வியத்தின் மீது சுவாமி விபுலானந்தர் அடிகளாரின் எழுத்தோவியத்தை நினைவு படுத்துவதாக யாழின் சின்னம் புதிய பிரதான நுழைவாயிலுக்கு மேல்வரும் மத்திய உயர் கோபுரத்தை அலங்கரிக்கும். கட்டிடக் கலைஞரின் சேவைகள் அன்பின் தொழிற்பாடே என்பது அவதானிக்கப்பட வேண்டும்.

பூர்த்தி செய்யப்பட்டதும் புதிய பொதுசன நூல்நிலையம் - இரவல் கொடுக்கும் நூல் நிலையம், சிறுவர் நூல் நிலையம், செய்திப்பத்திரிகைகள் மற்றும் பருவ வெளியீடுகளின் அறை, மாநாட்டு அறைகள், கண்காட்சிப் பகுதி, இடம் பெயரும் நூல்நிலைய அறை, விசேஷ சேர்வுகள் அறை, கேட்டல் காண்டல் ஆய்வு அறைகள், கேட்போர் கூடம், வலது குறைந்தோர் தமது சில்லு வண்டிகளுடன் வந்தடைவதற்கு விசேஷமாக வடிவமைக்கப்பட்ட ஏற்பாடு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதான ஒரு கல்வி நிலையத்தின் கருவாக ஒரு நவீன நூல்நிலையத்தின் சகல சேவைகளுக்கும் போதிய ஏற்பாடுடையதாயிருத்தல் வேண்டும். நகரின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் இவ்வசதிகள் பலவற்றுடன் கூடிய கிளை நூல்நிலையங்களுக்கான தொழிற்பாடு ஒன்றும் பேணப்படும் என நம்பப்படுகின்றது என்பதுடன் நீண்டகால நோக்கில் மாவட்டத்தின் நூல்நிலையங்களது தொழிற்பாட்டுக்கான கேந்திர நிலையமாக அது வரவியலும் என்பதுடன் இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களுக்கான ஒரு தேசிய நூல்நிலையத்தின் குணவியல்புகளையும் அது கொண்டு இலங்கலாம்.

இந்த உன்னத நோக்கின் பொருட்டே யாழ்ப்பாண மாநகர முதல்வர் இராசா விசுவநாதன் நூலகத்தை மீளமைக்கும் பொருட்டும் அதன் சேவைகளை விரிவு படுத்துவதற்காகவும் உதவும்படி பூபாகம் ஒவ்வொன்றிலும் உள்ள நிறுவனங்களுக்கும் மற்றும் தனிப்பட்டோருக்கும் ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்துள்ளார்.

பொதுசன நூல்நிலையத்திற்கான யாழ்ப்பாண மாநகர முதல்வரின் வேண்டுகோள்

97000 புத்தகங்களையும் கிடைத்தற்கரிய கையெழுத்துப்பிரதிகளையும் கொண்ட ஒரு சேர்வை உள்ளடக்கிய ஒரு மகத்துவம் மிக்க கட்டிடமான யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலையத்துக்கு மனம்போனவாறாக நிகழ்த்தப்பட்ட அழிவே ஒரு கால் இத்தீவின் வரலாற்றில் இடம்பெற்ற மிகுந்த அவமானத்துக்குரிய சோக நிகழ்வாகவிருக்கலாம். ஜன் முதல் வாரத்தின் போது நகரத்தை எரியூட்டுதலுக்கும், தாக்குதலுக்கும் உட்படுத்திய சட்டத்தினதும் ஒழுங்கினதும் பாதுகாவலர்களால் அது எண்ணித் துணிந்து மேற்கொள்ளப்பட்டதொன்று என்பதால் அச்சோகம் எல்லை கடந்ததொன்றாகின்றது.

வழிவழி மகத்துவமும் கீர்த்தியும் மிக்க அறிஞர், அரசறிஞர் மற்றும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பெரியார்கள் வரிசைக்கே அப்பெருமை சேரும்படியாக இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு ஆத்மீக அறிவுப் பெட்டகமாக யாழ்ப்பாணம் புகழுடன் விளங்கி வருவது நன்கு அறியப்பட்டதே. சிரஞ்சீவிகளான புகழுடம்பு எய்தப்பெற்ற பல்லோருள்ளும் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர், கலைஞானி ஆனந்தா கே. குமாரசுவாமி, அருள்திரு திருத்தந்தை ஞானப்பிரகாச அடிகளார், பிரபுத்துவ பொன்னம்பலம் சகோதரர்கள், தமிழ்த் தேசியத்தின் தலைவர்களான அமரர் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம், தந்தை சா.ஜே.வே. செல்வநாயகம் இறுதியாக ஆயின் யாருக்கும் தாழ்ந்தவரல்லாத சிவயோகர் சுவாமிகள் ஆகியோரின் பெயர்கள் முன்னணியில் திகழ்கின்றன.

இந்தப் பாரம்பரியத்துக்கு ஏற்புடையதான ஓர் உன்னத தோற்றத்தை யாழ்ப்பாணம் பொதுசனநூல்நிலையம் தனது ஐம்பதாண்டு கால வரலாற்றில் எய்தியிருந்தது. அக்கருத்துக்கான விவாத விடயத்தைப் பயனுள்ள முறையில் ஆரம்பித்து வைத்த கே.எம். செல்லப்பா, சபை அங்கீகாரத்துடன் கட்டிடத் திட்டத்தைத் துணிவுடன் மேற்கொண்ட யாழ்ப்பாணத்தின் முதலாவது மாநகர முதல்வர் சாம். ஏ. சபாபதி, நிதிகளைச் சேகரிப்பதற்காகத் திரைகடல் கடந்த அருள்திருத்தந்தை ஜே.எம்.எவ். லோங் ஆகிய பெரியார்களையும், திட்டத்தை நிறைவு செய்வதற்கு கணிசமாக உதவிய ஆசிரியா மூலம், மற்றும் இந்திய உயர் ஸ்தானிகராலயம் ஆகிய நிறுவனங்களையும் மக்கள் பயபக்தியுடனும், நன்றியுறியுடனும் நினைவு கூருகின்றார்கள்.

பண்பாட்டுப் படுகொலையான இக்காட்டுமிராண்டி நடவடிக்கை குறித்து நாகரீக உலகுடன் சேர்ந்து நாமும் வருந்துகின்ற அதே வேளையில், ஒப்பிட முடியாத எமது இந்த வரலாற்றுச் சின்னத்தை மீள்விப்பதில் நாம் காலத்தை விரயமாக்கக்கூடாது. ஆகவே நண்பர்கள் அனுதாபிகளிடம் இருந்து நிதிகளுக்கான ஒரு வேண்டுகோளை நாம் வெள்ளோட்டம் விடுகிறோம் என்பதுடன் எமது முயற்சிகளில் நீங்கள் அனுதாபமுடையவர்களாக உள்ளீர்கள் என்பதில் நம்பிக்கையுடையவர்களாகவும் உள்ளோம்.

செகப்பிரியர் வார்த்தைகளில் **துன்பங்கள் துயரங்கள் அற்புதங்களை நிகழ்த்துகின்றன** என்பதுடன் இன்றியமையாதனவற்றில் மூலத்திட்டத்துக்கு அமையும் அதே வேளையில் சிறப்பான வசதிகளுடனும் மேலும் விசாலமான இடவசதிகளுடனும் ஒரு நவீன நூல்நிலையத்தை மீள அமைப்பதெனத் துணிந்துள்ளோம்.

அண்ணளவாக ஒரு கோடியே ஐம்பது இலட்சம் ரூபா செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ள இது போன்ற ஓர் உன்னத நோக்கத்திற்கு தங்களால் இயலக்கூடிய ஆகக்கூடுதலான தொகைகளை உதவுவதற்குத் தாங்கள் விரும்புவிருக்கென நாம் எதிர்நோக்குகின்றோம்.

யாழ்ப்பாணம் இலங்கை வங்கியில் **யாழ்ப்பாணம் பொதுசன நூல்நிலைய நம்பிக்கை நிதி 2893** ஆம் எண் கணக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. எமக்கு அறிவித்து தங்கள் உதவு தொகைகளை வங்கிக்கே நேரடியாக அனுப்பி வைப்பீர்களாகில் நன்றி பாராட்டுவோம்.

நன்றி.

தங்கள் பணியில்,

uhrh Rtehjd;

மாநகர முதல்வர், யாழ்ப்பாணம்.

யாழ். நூல்நிலையத்துக்கு சர்வதேச நிதி உதவிக் கோரிக்கை

யாழ்ப்பாணத்தில் மே 31ஆம் திகதி முதல் மூன்று நாளுக்கு நாட்கள் வெறியாட்டம் நடத்தியவர்கள் எரித்துச் சேதமாக்கிய யாழ். பொதுசன நூல்நிலையத்தை மீண்டும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவர, சர்வதேச நிதி உதவி கோரப்படும்.

இதற்கான பிரேரணை ஒன்றுக்கு யாழ். மாநகராளுமன்றத் துணை முதல்வர் திருபி.எப். சேவியர் முன்னறிவித்தல் கொடுத்திருக்கிறார். இந்தப் பிரேரணையை மாநகராளுமன்றத்தின் விசேஷ கூட்ட நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு அவர் மாநகராளுமன்ற முதல்வரைக் கேட்டுள்ளார்.

விசேஷ கூட்டம் வருகிற திங்கட்கிழமை நடைபெற இருக்கிறது. இலங்கை அரசாங்கம், யுனெஸ்கோ நிறுவனம் வெளிநாட்டுத் தூதரகங்கள், உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் உள்ள பொதுநல ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவற்றிடம் உதவி கோரும் விதத்தில் பிரேரணை அமைந்திருக்கிறது.

பின்வரும் நிறுவனங்களின் உதவியுடன் முன்னர் யாழ். பொதுசனநூல்நிலையம் ஆசியாவில் உள்ள மிகப்பெரிய நூல்நிலையங்களில் ஒன்றாக நிறுவப்பட்டது.

1. ஆசிய பவுண்டேஷன்
2. உலகத் திருச்சபைகள் கழகம்
3. வெளிநாட்டுத் தூதரகங்கள்
4. யாழ். பொதுசன நூலக நம்பிக்கை நிதி
5. யாழ். மாநகராளுமன்றம்
6. யாழ்ப்பாணத்தில் முன்னர் இருந்த அமெரிக்கத் தகவல் நிலைய நூலகம்.

இவ்வளவு நிறுவனங்களின் உதவியுடன் உருவாக்கப்பட்ட யாழ். பொதுசன நூல்நிலையம் எரிக்கப்பட்டு விட்டது. அதை மீண்டும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு யாழ். மாநகராளுமன்றத்தின் நிதி நிலை இடம் தராது. அதனால்-

1. இலங்கை அரசாங்கம்
2. யுனெஸ்கோ நிறுவனம்
3. வெளிநாட்டுத் தூதரகங்கள்
4. உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் உள்ள பொதுநல ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவற்றின் உதவியை யாழ். மாநகராளுமன்றம் கோருகிறது.

மேற்கண்டவாறாகத் துணை முதல்வர் சேவியரின் பிரேரணையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

**ஈழத்தமிழருக்கு எப்படி உதவலாம் என்பது பற்றி முடிவு செய்ய
அனைத்துக் கட்சி மகாநாடு. தமிழக முதல்வர் கூட்டுகிறார்.
யாழ். நூலகத்துக்கு நூல்கள் வழங்க எம்.ஜி.ஆர். ஏற்பாடு!**

ஈழநாடு
யாழ்ப்பாணம்
12.10.1981

இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை குறித்து விவாதித்து சாத்தியமான நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக மேற்கொள்ளும் பொருட்டு அனைத்துக் கட்சிகளின் மகாநாடொன்றை தமிழக முதலமைச்சர் திரு. எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் இம்மாதம் பதினெட்டாம் திகதி சென்னையில் கூட்டுகின்றார்.

இலங்கைத் தமிழர்களின் இன்னல்களைத் துடைப்பதற்காக தமிழக மக்கள் மேற்கொள்ளக்கூடிய நடவடிக்கைகள் பற்றிக் கலந்தாலோசிப்பதற்காகவே அனைத்துக் கட்சிகளின் மகாநாட்டை இம்மாதம் 18-ம் திகதி தாம் கூட்டுவதாக தமிழக முதலமைச்சர் திரு. எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் தெரிவித்துள்ளார்.

இம்மகாநாடு தமிழ்நாடு அரசின் தலைமைச் செயலகத்தில் நடைபெறுமென அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதே நேரத்தில் கடந்த மே மாதம் 31ம் திகதி முதல் ஜூன் மாதம் 3ம் திகதி வரை யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற வன்செயல்களின்போது ஜூன் மாதம் முதலாம் திகதி தீக்கிரையாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணம் பொதுசன நூல்நிலையத்திற்கு பல அரிய நூல்களை

அன்பளிப்பாக அனுப்பி வைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளிலும் முதலமைச்சர் திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் ஈடுபட்டுள்ளார்.

இதன் பொருட்டு தம்மிடமுள்ள நூல்களில் ஒரு பிரதியையேனும் தமிழ்நாடு கல்வித்துறை செயலாளருக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி தமிழ்நாடு கல்விமான்களையும் எழுத்தாளர்களையும் முதலமைச்சர் திரு. எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் கேட்டுள்ளார்.

இம்மாதம் பதினெட்டாம் திகதி நடைபெறும் அனைத்துக் கட்சிகள் மகாநாட்டில் இன்னலுக்குள்ளான இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு தமிழக மக்கள் எத்தகைய விதத்தில் உதவலாம் என்பது பற்றித் தீர்க்கமாக ஆலோசித்து முடிவு எடுக்கப்படுவதுடன் வன்செயலின் போது எரிக்கப்பட்ட யாழ். பொதுசன நூலகத்திற்கு அரிய நூல்களை இந்திய மத்திய அரசின் வாயிலாக யாழ். மேயரிடம் கையளிப்பது குறித்தும் தீர்மானிக்கப்படும் என்றும் தமிழக முதலமைச்சர் தெரிவித்துள்ளார்.

பொது நூல்நிலைய நஷ்டஈடு

யாழ். முதல்வரிடம் உடன் 10 லட்சம் ரூபா காசோலை

ஐ.தே.க.-கூட்டணி பேச்சுவார்த்தையில் முடிவு

யாழ்ப்பாணம் பொதுநூல்நிலையத்துக்கு லயனல் பெர்னாண்டோ குழு சிபார்சு செய்த ஒரு கோடி ரூபா நஷ்டஈட்டில் 10 லட்சம் ரூபாவை ஜனாதிபதி நிதியில் இருந்து உடனடியாக காசோலையாக யாழ்ப்பாணம் மாநகர முதல்வருக்கு வழங்கப்படும்.

ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா தலைமையில் புதன்கிழமை மாலை நடைபெற்ற ஐக்கிய தேசியக் கட்சி - தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி உயர்மட்ட பேச்சுவார்த்தையில் மேற்கண்டவாறு தீர்மானிக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணம் தீ வைப்பு வன்செயல் சம்பவங்களில் பாதிப்புற்ற பொதுமக்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் லயனல் பெர்னாண்டோ குழு சிபார்சு செய்த ஒரு கோடி ரூபா நட்ட ஈட்டை வழங்கும் வழிமுறைகள் குறித்து ஜனாதிபதி மாளிகையில் திறைசேரி அதிகாரிகளை அழைத்து நேற்று வியாழக்கிழமை ஆராய்வது என்றும் அங்கு முடிவானது.

ஜனாதிபதி திரு. ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா தலைமையில் நடந்த பேச்சுவார்த்தையில் அரசாங்கத் தரப்பில் பிரதமர் திரு.ஆர். பிரேமதாசா, அமைச்சர்கள் கலாநிதி நிசங்கா விஜேரத்ன, ஜனாப் ஏ.சி.எஸ்.ஹமித், காப்டன் சி.பி.ஜே. செனவிரத்ன, திரு. எஸ். தொண்டமான், திரு.கே.பிள்யு. தேவநாயகம், திரு.ரணில் விக்கிரமசிங்க, திரு. மேர்வின் குலரத்ன, பதில் அமைச்சர்கள் ஜனாப் நைனா மரிக்கார், திரு. எம். எஸ்.அமரசிரி ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

கூட்டணியின் தரப்பில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம், கூட்டணித் தலைவர் திரு.மு.சிவசிதம்பரம், வவுனியா எம்.பி. திரு.சி.விசிதம்பரம், திருக்கோணமலை எம்.பி. திரு.ஆர் சம்பந்தன், பட்டிபுட்டி எம்.பி. திரு.பூ. கணேசலிங்கம், யாழ். அபிவிருத்திச் சபைத் தலைவர் திரு.எஸ்.நடராசா, கலாநிதி. நீலன் திருச்செல்வம் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

தினபதி

கொழும்பு
21.05.1982

யாழ்.நூலக வாரம்: கொழும்பில் இன்று கொடி தினம்.

யாழ். நூலக வாரத்தை ஒட்டி கொழும்பில் கொடிதினம் இன்று அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. கொழும்பிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் 1500க்கு மேற்பட்ட தொண்டர்கள், பல்கலைக்கழக, பாடசாலை மாணவ மாணவிகள் காலை தொடக்கம், மாலை வரை கொடி விற்பனையில் ஈடுபடுவர். தமிழ் முஸ்லிம் சிங்களப் பாடசாலைகளிலும் கொடிகளை விற்பதற்கு கல்வி அமைச்சு அனுமதி வழங்கியிருக்கின்றது.

இன்று வெள்ளிக்கிழமை ஆதலால் பக்தர்கள் கூடும் இந்துக்கோவில்களில் மாலை 5.00 மணி முதல் 8.00 மணி வரை கொடிகளை விற்பதற்கு விசேஷ ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இதற்கிடையில் பொது மக்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க யாழ். நூலக வாரம் எதிர்வரும் 23ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை வரை நீடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அத்தினம்வரை பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நூல்களும், நிதி அன்பளிப்புகளும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என்று யாழ். நூலக வார ஏற்பாட்டுக்குழுப் பிரமுகர் ஒருவர் தெரிவித்தார்.

வீரகேசரி

கொழும்பு
21.05.1982

யாழ்.நூலக புனரமைப்புக்கு பிரித்தானிய தமிழ் அகதிகள் மறுவாழ்வு நிறுவனம் உதவி.

பிரித்தானிய அரசின் அங்கீகாரம் பெற்ற இயக்கமான பிரித்தானிய தமிழ் அகதிகள் மறுவாழ்வு நிறுவனம் யாழ். நூல்நிலைய புனரமைப்புக்கு உதவ முன்வந்துள்ளது. இது பற்றி அவ்வியக்கத்தின் திட்டச் செயலாளர் திரு. ஜோசப் யாழ். முதல்வர் திரு இராஜா விசுவநாதனுக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். நூல்நிலையத்திற்குத் தேவையான நூல்களைப் பெற்றுத் தருவதில் பெருமளவில் உதவமுடியும் என்று கடிதத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

வீரகேசரி

கொழும்பு
24.05.1982

யாழ்.நூலக புனரமைப்புக்கு வங்கிகள் உதவி

யாழ். பொது நூல்நிலைய கட்டிட நிதிக்கு இலங்கையில் உள்ள சில வங்கிகள் பெருந்தொகையான நிதியை வழங்க முன்வந்துள்ளன.

கடந்த வருடம் ஜூன் மாதம் முதலாம் திகதி யாழ். பொது நூல்நிலையம் ஆயுதப்படைமீனரால் தீயிடப்பட்டு சாம்பலானது.

இந்த நூல்நிலையத்தை மறுபடியும் நிர்மாணித்து மக்களின் அறிவுப்பசியை தீர்ப்பதற்கு யாழ். மாநகரசபை முதல்வர் திரு இராஜா விசுவநாதன் எடுத்துவரும் முயற்சியினால் இலங்கையில் உள்ள வர்த்தக வங்கி, இலங்கை வங்கி, ஆகியன பெருந்தொகையான பணத்தினை நூல்நிலையக் கட்டிட நிதிக்கு வழங்க முன்வந்துள்ளதாக அறியப்படுகின்றது.

இதே வேளை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் அட்டன் நஷனல் வங்கிக்கிளை 50 ஆயிரம் ரூபாவை அன்பளிப்பாக வழங்கவுள்ளது. இந்நிதியை கிளை முகாமையாளர் திரு.முதவரத்தினராஜா இன்று யாழ். மாநகரசபை அலுவலகத்தில் மேயர் திரு.இராஜா விசுவநாதனிடம் கையளிப்பார். யாழ். மாநகர சபை அதிகாரிகள் பலரும் இன்றைய வைபவத்தில் கலந்துகொள்வர்.

தினகரன்

கொழும்பு
24.05.1982

யாழ்.நூலக நிதிக்கு பம்பலப்பிட்டி இந்துக்கல்லூரி ரூ.10,000 சேகரித்தது.

கொழும்பில் யாழ். நூலக வாரத்தையொட்டி நடைபெற்ற கொடிதினத்தன்று பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் சுமார் 10,000 ரூபா சேகரித்துள்ளனர்.

இந்நிதியை இன்று மேற்படி கல்லூரி ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் சார்பில் கல்லூரி அதிபர் திரு.ரிசங்கரலிங்கம் அவர்கள், கொழும்பு நூலக வார நிதி சேகரிப்புக் கமிட்டித் தலைவர் திரு. வி.எஸ். துரைராஜாவிடம் கையளிப்பார்.

யாழ். வன்செயல்களுக்கு லயனல் பெர்னாண்டோ கமிஷன் சிபாரிசுபடி நஷ்டஈடு

1981ம் ஆண்டு மே மாத இறுதியிலும் ஜூன் மாத ஆரம்பத்திலும் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம் பெற்ற வன்செயல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு லயனல் பெர்னாண்டோ கமிஷன் வழங்கிய நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையை வழங்குவதற்கு ஜனாதிபதி திரு.ஜே.ஆர். ஜயவர்தன தலைமையில் நடைபெற்ற மகாநாடொன்றில் நேற்றுத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

ஜனாதிபதி தலைமையில் நேற்றுக்காலை நடைபெற்ற இந்த மாநாட்டில் பதில் திட்டமிடல் அமைச்சர் அல்ஹாஜ் எம்.எச்.எம்.நெயிணா மரிக்கார், திறைசேரி அதிகாரிகள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அமிர்தலிங்கம் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

வன்செயலினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காக லயனல் பெர்னாண்டோ கமிஷன் வழங்கத் தீர்மானித்த தொகையை வழங்குவது பற்றி நேற்று முன்தினம் நடைபெற்ற அரசு- கூட்டணி உயர்மட்டப் பேச்சுவார்த்தையில் கேள்வி எழுப்பப்பட்டபோது, இது பற்றி நேற்று மகாநாடொன்று நடத்தித் தீர்மானிப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டபடி நேற்றைய மகாநாடு கூட்டப்பட்டது.

நேற்றைய மகாநாட்டில் சிபார்சு செய்யப்பட்ட ஒரு கோடி ரூபாவை நஷ்டஈடாக பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டது.

இதே வேளை வன்செயலின்போது தீமிடப்பட்ட யாழ். பொது நூலகத்தை நிர்மாணிக்க ஜனாதிபதி நிதியிலிருந்து ஒன்பது லட்சம் ரூபாவுக்கான காசோலை அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

வீரகேசரி

கொழும்பு
21.05.1982

ஜனாதிபதியின் உத்தரவு ஒரு கோடி ரூபா ஒதுக்கீடு

யாழ். வன்செயலின்போது ஏற்பட்ட சேதங்களுக்கான நஷ்டஈட்டுக் கொடுப்பனவுகள் இம்மாதக் கடைசியில் வழங்கப்படும் என நம்பகரமாக அறியப்படுகின்றது.

நஷ்டஈட்டுக் கொடுப்பனவுகள் இம்மாதம் முடிவதற்குள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஜனாதிபதி திரு.ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளார். எனவே இந்தப் பணிப்புரையின் பிரகாரம், நஷ்டஈட்டுக் கொடுப்பனவுகள் மாத இறுதியிலிருந்து வழங்கப்படும் எனத் தெரிய வருகிறது.

திரு லயனல் பெர்னாண்டோ தலைமையிலான குழுவின் சிபாரிசுகளின் அடிப்படையிலேயே நஷ்டஈடுகள் வழங்கப்படும்.

மொத்த நஷ்டஈட்டுக் கொடுப்பனவாக அரசாங்கம் ஒரு கோடி ரூபாவை வழங்கும். இதில் 50 லட்சம் ரூபா திறைசேரியாலும் எஞ்சிய 50 லட்சம் ரூபா ஜனாதிபதி நிதியிலிருந்தும் வழங்கப்படும். ஜனாதிபதி தலைமையில் நேற்று நடந்த மாநாட்டிலேயே இதற்கான முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இந்த மகாநாட்டில் பதில் நிதியமைச்சர் அல்ஹாஜ் எம்.எச்.எம். நைனா மரிக்கார், திறைசேரி அதிகாரிகள் பலரும் கலந்து கொண்டனர்.

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைத் தேர்தல் காலத்தில் யாழ்நகரில் நடந்த வன்செயலால் ஏற்பட்ட சேதங்களுக்கே இந்த நஷ்ட ஈடு வழங்கப்படவிருக்கின்றது.

யாழ். நூலக புனரமைப்புக்கு ஜனாதிபதி நிதியிலிருந்து ஏற்கெனவே 10 லட்சம் ரூபா ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

பர்மிய நூல்கள்

கடந்த ஜன் மாதத்தில் யாழ். பொதுசன நூல் நிலையத்துக்கு விளைவிக்கப்பட்ட போழிவையும், அதனை மீள்வித்துப் புதுப்பிப்பதற்கு நிதி உதவி கோரி யாழ்ப்பாண மாநகர சபையும், யாழ். முதல்வர் திரு இராஜா விசுவநாதனும் விடுத்திருந்த வேண்டுகோள்களையும் பிலிப்பைன்ஸ் தீவின் தலைநகரான மணிலாவில் இருந்து ஒலிபரப்பாகும் வெரித்தாஸ் வானொலியின் தமிழ்ப்பணிச் சேவை மூலம் அறியவந்த பர்மா நாட்டுத் தமிழ்ப் பெண்ணான செல்வி சீ. ராஜம் யாழ். முதல்வர் திரு இராஜா விசுவநாதனுக்கு பின்வரும் கடிதத்தை எழுதியுள்ளார்.

“வெரித்தாஸ் வானொலி தனது சிந்தனை விருந்து நிகழ்ச்சியில் அழிந்து போன நூல்நிலையத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப தாங்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் அதற்காக உலகத் தமிழர்கள் அனைவரும் ஒத்துழைக்கும் படியும் வேண்டுகோள் விடுத்தது. என் பங்கிற்கு நானும் என்னால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்யக் காத்திருக்கின்றேன். பர்மாவில் வாழும் அந்நிய பிரஜைகள் பர்மா நாட்டிலிருந்து மற்ற நாடுகளுக்கு பணவுதவி செய்ய அனுமதியில்லை. யாழ்ப்பாண நூல் நிலையத்துக்கு எந்த வகையிலாவது உதவி செய்ய வேண்டும் என்பது என்னுடைய தீவிர ஆவல். பர்மாவில் வெளியாகும் தமிழ் நூல்கள் சிலவற்றை வாங்கி அனுப்புகிறேன் ஏற்றுக் கொள்வீர்களா?”

ஈழநாடு
யாழ்ப்பாணம்
26.05.1982

யாழ்.நூலக நிதிக்கு வங்கி ரூ.50,000 நிதி உதவி

ஹற்றன் நெஷனல் வங்கியின் யாழ்ப்பாணக்கிளையின் சார்பில் கிளை முகாமையாளர் திரு.முதவரத்தினராஜா நேற்று முன்தினம் யாழ்ப்பாணம் பொதுசன நூல்நிலைய நம்பிக்கை நிதிக்கு ரூபா50,000க்கான காசோலையை, யாழ்ப்பாண மாநகர முதல்வர் திரு. இராஜா விசுவநாதனிடம் கையளித்தார். யாழ்ப்பாண மாநகர மண்டபத்திலுள்ள முதல்வரின் அலுவலகத்தில் வைத்து வங்கிமுகாமையாளர் இக்காசோலையை கையளித்தார்.

கொட்டாஞ்சேனை பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரியும், பொலிஸ் நலன்புரிச்சங்கத் தலைவரும், பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களின் சங்கத்தின் பதில் தலைவருமான திரு.எஸ். சுரேந்திரன் தனது குடும்பத்தின் சார்பில் நூல்நிலைய நிதியாக 1000ரூபாவை முதல்வரிடம் அன்பளித்தார்.

யாழ்ப்பாண மாநகர முதல்வர் கடந்த வாரம் கொழும்பில் யாழ்ப்பாண பொதுசன நூலக வாரத்தில் கலந்து கொள்ளச் சென்ற சமயம், திரு சுரேந்திரன் 100 புத்தகங்களும் அன்பளிப்புச் செய்திருந்தார். நேற்று முன்தினம் நடைபெற்ற மேற்படி வைபவத்தில் ஹற்றன் நெஷனல் வங்கியின் யாழ்ப்பாணக் கிளை முகாமையாளருடன், வங்கி உத்தியோகத்தர் திரு.எஸ்.குரியகுமார் வங்கியின் சட்ட ஆலோசகரும் வட பிராந்திய போக்குவரத்துச் சபை தகுதி வாய்ந்த அதிகாரியுமான திரு.எஸ். கனகரத்தினம் மற்றும் முக்கிய பிரமுகர்களான தொழிலதிபர்கள் திரு. எஸ். மகேந்திரன், திரு.இராஜலிங்கம் மற்றும் யாழ்ப்பாண மாநகர உதவி முதல்வர் திரு.எஸ் அலோசியஸ், யாழ்ப்பாண மாநகர உறுப்பினர் ஜனாப் இமாம், மாநகர ஆணையாளர் எஸ். சிவஞானம் ஆகியோரும் சமூகமளித்திருந்தனர்.

Tamil Times
(London)
1981 October

Donation from Malaysian MP

A Generous Gift of Rs. 50,000 has been made by Mr. Ponniah, the Malaysian M.P., to the Mayor of Jaffna towards re-equipping the Jaffna Public Library.

ஒரு மாத காலத்துள் யாழ்.நூலக கட்டிட வேலைகள் ஆரம்பமாகும்

யாழ்.நூலக வேது கட்ட வேலைகளுக்கான கேள்விப்பத்திரம் இன்னும் இருவாரங்களுக்குள் யாழ்.மாநகரசபையினால் கோரப்படவுள்ளது. யாழ்.மாநகரசபை நூலகத்தை மீளளிக்கும் பணியில் மிகத்தீவிரமாக மேயர் திரு இராசா விசுவநாதன் ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

யாழ்.மாநகரிலும் கொழும்பு மாநகரிலும் கொடிதினத்தின் மூலமும் நூலக வாரம் நடாத்தியதன் மூலமும் நூலக நிதிக்கு வாரி வழங்கிய அனைவருக்கும் யாழ். மேயர் திரு விசுவநாதன் தினகரன் மூலம் நன்றியினைத் தெரிவித்த போது நூலக கட்டிட கேள்விப்பத்திரம் அடுத்த மாதம் 10ம் திகதி கோரப்படுமென்றும் ஒரு மாத காலத்தினுள் கட்டிட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்படுமெனவும் நம்பிக்கை தெரிவித்தார்.

யாழ்ப்பாணம் பொது நூலகப் புனர்நிர்மாணம்

சனாதிபதி நிதி ஆளுநர் சபையானது 1981ஆம் ஆண்டு மே ஜன் மாதங்களில் சேதப் படுத்தப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பொது நூலகத்தின் புனர்நிர்மாணத்திற்கென நிதியும் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்படல் வேண்டுமென தீர்மானித்துள்ளதுடன் நலன் விரும்பிகளிடமிருந்து உதவு தொகைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுதற் பொருட்டு இலங்கை மத்திய வங்கியில் தனியான நடை முறைக்கணக்கு ஒன்றும் திறக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆளுநர் சபையானது ஏகமனதாகத் தீர்மானித்து இந்நிதியத்திற்கு பத்து இலட்சம் ரூபாவை நன்கொடையாகச் செலுத்தியுள்ளது.

கட்டிடம் புனர்நிர்மாணத்தினதும், தளபாடங்கள், நூல்கள் முதலியவற்றினதும் மதிப்பிடப்பட்ட செலவானது ஒரு கோடி பத்துலட்சம் ரூபாவாகும்.

உதவு தொகை அளிக்க விரும்புவோர் தமது நன்கொடைகளை சனாதிபதி நிதியின் பெயரில் பெறப்பெற்ற காசோலைகள் அல்லது காசுக் கட்டளைகள் மூலம் சனாதிபதியின் செயலாளர்,

சனாதிபதி செயலகம், குடியரசுச் சதுக்கம், கொழும்பு1 எனும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு தயவாகக் கேட்டுக்கொள்ளப் படுகின்றனர்.

சனாதிபதி நிதிக்கான நன்கொடைகள் வருமான வரியிலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளன.

அதியுத்தமராம் ஜே.ஆர்.ஜயவர்த்தன,

இலங்கைச்சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் சனாதிபதி மாண்புமிகு ஆர். பிரேமதாஸ,

பிரதம அமைச்சர்

மாண்புமிகு எம்.ஏ.பாக்கீர் மாரக்கார்,

சபாநாயகர்

மாண்புமிகு ஏ.அமிர்தலிங்கம்,

எதிர்க்கட்சித் தலைவர்

திரு. டபிள்யு எம்.பி. பி. மெனிக்கிவேல,

சனாதிபதியின் செயலாளர்

திரு. ஏ.டி.ச.த எஸ்.விஜேரத்ன

பட்டயம் பெற்ற கணக்காளர்

சனாதிபதி நிதி ஆளுநர் சபை

DONATION- THE COLOMBO MUNICIPAL COUNCIL

The Colombo Municipal Council at its meeting on Monday 27.7.81 has decided that members should volunteer contributions from their allowances to re-build the Jaffna Public Library. The motion was moved by Mr. D.W.Abeyakoon, an SLFP member of the Colombo Municipal Council.

யாழ். பொதுசன நூலக நிவாரணத்துக்கு ஜனாதிபதி நிதி ஆரம்பித்தார்

யாழ்ப்பாணம் பொதுசன நூலக நிவாரணத்திற்காக நாடு முழுவதும் நிதி திரட்டும் இயக்கமொன்றை ஜனாதிபதி திரு ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா நேற்று ஆரம்பித்து வைத்தார். கொழும்பு ரோட்டரிக் கழகத்தில் வைத்து ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தனா நிதி திரட்டும் இயக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசுகையில் இந்த முயற்சியில் தனக்குத் தனிப்பட்ட அக்கறை இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்.

நீண்டகாலத்துக்கு முன் தனது தந்தை யாழ்ப்பாணத்தில் தொழில் புரிந்த போது யாழ். நூல்நிலையத்தைப் பயன்படுத்தினார் என்றும் தெரிவித்தார்.

கொழும்பு ரோட்டரிக் கழகம் நடத்திய வைபவத்தில் பிரதமர் திரு ஆர். பிரேமதாசா, அமைச்சர் திரு காமினி திசநாயக்கா, எதிர்க் கட்சித்தலைவர் திரு அ. அமிர்தலிங்கம் உட்பட பல பிரமுகர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

பிரதமர் ஆர். பிரேமதாசா பேசுகையில் நூல்நிலையத்திற்கு நிதி சேர்க்கும் முயற்சி தேசிய ஒற்றுமைக்கு வழி வகுக்கும் என்றார்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அ.அமிர்தலிங்கம் பேசுகையில், ஜனாதிபதி யாழ் பொதுசன நூலக நிவாரணத்திற்கு தாமாகவே நிதி வழங்கியது மட்டுமல்லாமல் நாடு முழுவதும் நிதி திரட்ட இருக்கிறார் என்று கூறினார்.

கொழும்பு ரோட்டரிக் கழகத்தினர் யாழ். நூலகத்திற்கு 600 நூல்களை வழங்கியதுடன் 13 லட்சத்து 71ஆயிரம் ரூபாவிற்கான காசோலையையும் ஜனாதிபதியிடம் வழங்கினார்கள்.

Tamil Times
(London)
1981 October

AID POURS IN

The Mayor of Jaffna and the Organising Committee in charge of the restoration work of the Jaffna Public Library have been inundated with aid and promises of aid from several sources.

In response to a call made by the Bishop of Colombo the Rt. Rev. Swithin Fernando, the 100 Anglican congregations within the Colombo Diocese contributed the special Sunday Collection at the Church Service on 5.7.81 for the restoration of the Jaffna Public Library which the Bishop said, though an institution in the North was a national wealth.

The Library was re-opened for use on 2.7.1981 in the Jaffna Town Hall.

Part of the Jaffna Public Library which was burnt down will not be rebuild, the Mayor said, but stand as a monument in remembrance of the incidents that took place in Jaffna between May 31, and June 8 this year.

Tamil Times
(London)
1982 February

FOUNDATION LAID FOR LIBRARY

The foundation stone for the new building to house the Jaffna Public Library was laid on February 7, 1982 by Mr. R. Visuvanathan, Mayor of Jaffna, Sri Lanka.

To be built at a cost of Rupees Fifteen Million the new edifice, nominally the second stage of the noted Indian Architect Narasimha Rao's original plan and still faithful to its architectural style, will be a three-storeyed block with its entrance facing the west. Architect V.S. Thuraiarajah who was commissioned to carry out the project has volunteered to do it as a labour of love.

The Jaffna mayor has made a public appeal for funds. The Jaffna Public Library Trust Fund Account No. 2893 has been opened in the Bank of Ceylon, Jaffna. Contributions could be sent direct to the bank with advice to the Mayor.

THE JAFFNA MAYOR THANKS ALL THOSE WHO HAVE RESPONDED TO HIS PUBLIC LIBRARY APPEAL

It was the 1st of June, 1981 and during the curfew hours of the night of the then prevalent emergency when the priceless collection of 97,000 books and some rare manuscripts in the Jaffna Public Library which was one of the largest in South East Asia were turned to ashes and a Dravidian style architectural building- the pride of the North- was burnt and severely damaged.

The civilised world has condemned it as a cultural genocide and a crime against humanity. But the attempt to burn the repositories of their ancient culture hurts the Tamils beyond measure since the perpetrators of this dark deed were no other than the custodians of law and order maintained by the tax-payers.

On the advice of the Library Committee, the City Fathers have commissioned the well known Architect Mr. V.S.Thuraiajah to plan for an enlarged and somewhat redesigned building to serve the functions of a Public Library in the context of today.

When completed, the newly restored Public Library shall provide ample room for all the services of a modern Library conceived as an educational centre-Lending Library, Children's Library, newspapers and periodicals section, Reference Library, Conference room, Exhibition area and a Mobile Library room, Special collections room, Audio Visual Library, Study room, an Auditorium etc. not least with the provision of a specially designed access to the disabled in their wheel chairs.

The new edifice, nominally the 3rd Stage of Mr. Narasiman's original plan and still faithful to the Dravidian Architectural style will be a two-storeyed block with its entrance facing the west. The symbol of the harp recalling Swami Vipulananda's epic writing on this theme will adorn the central high tower over the new main entrance.

Hence, the restoration and reconstitution of the Jaffna Public Library is being taken up in two parts. The 3rd stage of the original plan will appear as an extension to the existing building at an estimated cost of Rs. 30,17,632 for which the work has already commenced and is in progress.

Whereas the restoration and reconstitution of the Northern Wing of the existing building has been completed at an estimated cost of Rs. 2,93,296. We are glad to inform you that we have resumed the basic services of the Jaffna Public Library in a nuclear format as from the last Human Rights Day (i.e. on 10th December, 1982) and with the books donated by supporters and well-wishers the Reference Library has already started functioning there. The newspapers and periodicals sections that were earlier housed for want of space in a portion of the Jaffna Town Hall too has now been shifted there. We are hoping to open the Children's Section and the Lending Library by the end of April, 1983.

The sum so far collected as at April 14th 1983 towards the restoration and reconstitution of the Jaffna Public Library is Rs. 44,54,907.72

Recently the American Embassy has donated books on two different occasions to the tune of about 4 lakhs and has promised further assistance in the future as well.

The World Council of Churches which has already donated in cash a sum of Rupees One and a half Lakhs to the Jaffna Public Library Trust Fund through the Jaffna Christian Union, has again donated a further sum of Rupees One Million to the same Organisation for the purchase of books to be donated to the Library in its name.

We have already received a consignment of forty four tea chests full of books from London from the Standing Committee on Tamils' affairs there and another consignment of eleven tea chests full of books from Melbourne Eelam Tamil Association. Although we would very much like to do so, in order to make this report brief, we beg to be excused for not mentioning all the individual contributions in detail.

While expressing my sincere thanks and appreciation to all those Institutions and individuals in every Continent for the help and assistance they have rendered to rebuild the Library and expand its services. I take this opportunity on the eve of relinquishing my post as Mayor of Jaffna, to request every one of you to remember to observe the forth-coming 2nd anniversary of the wanton destruction caused to the Jaffna Public Library in a fitting manner this year and continue to do so thereafter on the 1st of June every year.

Kindly circular this letter of mine so as to convey my thanks and gratitude to every single individual who has contributed for this noble cause.

R.Visuvanathan

Mayor of Jaffna
Town Hall
Jaffna
18.04.1983

(Reprinted from an eight page bi-lingual pamphlet titled 'The Jaffna Mayor expresses his gratitude' published by the Jaffna Municipal Council and printed by St. Joseph's Catholic Press, Jaffna on 18.04.1983)

பொதுசன நூல்நிலையத்திற்கான
தமது வேண்டுகோளைச் செவியேற்ற அனைவருக்கும்
யாழ். மாநகர முதல்வர்
நன்றி நவில்கின்றார்

1981ஆம் ஆண்டு ஜூன் முதல் நாளிலும், அப்பொழுது நிலவிய அவசரகாலத்தின் கீழ் ஊரடங்க வேண்டிய இராப்பொழுதிலும்தான் விலை மதிக்க முடியாத சேர்வுகளான 97,000 புத்தகங்கள், கிடைத்தற்கரிய பல கையெழுத்துப் பிரதிகளுடன் தென்கிழக்கு ஆசியாவிலேயே மிகப் பெரிய நூல்நிலையங்களுள் ஒன்றான யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூல்நிலையம் சாம்பலாக்கப்பட்டதும், வடபகுதியின் பெருமைக்குரியதாகத் திராவிட சிற்பவியல் பாங்கில் அமைந்த கட்டிடம் பாரதூரமான சேத்துக்கு உள்ளாகியதும்.

நாகரிக உலகமோ அதனை ஒரு பண்பாட்டுப் படுகொலையாகவும், மனுக்குலத்துக்கு விரோதமான ஒரு குற்றச் செயலாகவும் வர்ணித்திருந்தது. வேறெவராலும் அல்லாது குடிமக்களின் வரிகளால் பராமரிக்கப்படும் சட்டத்தினதும், பாதுகாப்பினதும் பாதுகாவலர்களால் இந்த அஞ்ஞானச் செயல் நிகழ்த்தப்பட்டிருந்தமையால், தமது பண்டைய பண்பாட்டின் வைப்பகத்தைக் கொளுத்துவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட எத்தனம் தாங்கவொண்ணா மன வேதனையைத் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இன்றைய தொடர்பில் ஒரு பொதுசன நூல்நிலையத்தின் தொழிற்பாட்டுக்குப் பயன்படக்கூடியதாக விரிவு படுத்தப்பட்டதும், ஓரளவு மீள வடிவமைக்கப்பட்டதுமான ஒரு கட்டிடத்துக்குத் திட்டமிடும் பொருட்டு பிரபல கட்டிடக் கலைஞர் வி.எஸ். துரைராஜா அவர்களை நூல்நிலையக் குழுவின் ஆய்வுரையின் பேரில் நகர பிதாக்கள் அழைத்திருந்தார்கள்.

பூர்த்தி செய்யப்பட்டதும் புதிதாக மீள்விக்கப்பட்ட பொதுசன நூல்நிலையம் - இரவல் கொடுக்கும் நூல்நிலையம், சிறுவர் நூல்நிலையம், செய்திப் பத்திரிகைகள் மற்றும் பருவ வெளியீடுகளின் அறை, உடனுதவும் நூல்நிலையம், மாநாட்டு அறைகள், கண்காட்சிப் பகுதி, இடம் பெயரும் நூல்நிலைய அறை, விசேட சேர்வுகள் அறை, கேட்டல்காண்டல் ஆய்வு அறைகள், கேட்போர் கூடம், சற்றேனும் அற்பமாகவில்லாது வலது குறைந்தோர் தமது சில்லு வண்டிகளுடன் வந்தடைவதற்கு விசேடமாக வடிவமைக்கப்பட்ட ஏற்பாடு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதான ஒரு கல்வி நிலையத்தின் கருவாக ஒரு நவீன நூல்நிலையத்தின் சகல சேவைகளுக்கும் போதிய ஏற்பாடுடையதாக விருக்கும்.

மேற்கு நோக்கிய நுழைவாயிலைக் கொண்ட இரண்டடுக்குக் கட்டிடமாகிய அதனது கட்டுவேலைகள் பெயரளவில் நரசிம்மனின் மூலத் திட்டத்தினது மூன்றாம் கட்டமே தான் என்பதுடன் இன்னமும் அதற்கு அமைய அதனது திராவிட சிற்பவியல் பாங்கிலேயே அமையும். அது விடயத்தின் மீது சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரின் எழுத்தோவியத்தை நினைவு படுத்துவதாக யாழின் சின்னம் புதிய பிரதான நுழைவாயிலுக்கு மேல்வரும் மத்திய உயர் கோபுரத்தை அலங்கரிக்கும்.

எனவே, யாழ். பொதுசன நூல்நிலையத்தினை மீள்வித்துப் புதுப்பிக்கும் வேலைகள் இரு பகுதிகளாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தற்போதைய கட்டிடத்தின் ஓர் விஸ்தரிப்பாகக் காணப்படவிருக்கும் மூலத்திட்டத்தின் மூன்றாவது கட்டடத்துக்கு 30,17,632 ரூபா செலவுகளுக்கான ஒரு மதிப்பீட்டில் ஏற்கெனவே வேலைகள் ஆரம்பிக்கப் பட்டுத் துரிதமாக நடைபெற்று வருகின்றன.

அஃது அங்ஙனம் இருக்க, தற்போதுள்ள கட்டிடத்தின் (திருத்தப்படத்தக்க) அதன் வட பாகத்துக்கான மீள்விப்பு மற்றும் புதுப்பித்தல் வேலைகள் 2,93,296 ரூபாவுக்கான ஒரு மதிப்பீட்டுச் செலவில் பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளன.

கடந்த மனித உரிமைகள் தினத்தில் (அதாவது 1982 திசம்பர் 10ம் நாளில்) இருந்து ஒரு கருநிலையில் யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலையத்தின் ஆதாரச் சேவைகளை மீளவும் ஆரம்பித்துள்ளோம் என்பதுடன் ஆதரவாளர்கள், நலன் விரும்பிகளால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட பாடப்புத்தகங்களுடன் உடனுதவு நூல்நிலையம் அங்கு ஏலவே தொழிற்படத் தொடங்கி விட்டது. இடவசதி இல்லாத காரணத்தினால் யாழ்ப்பாண நகர மண்டபத்தின் ஒரு பகுதியில் இயங்கி வந்த செய்திப்பத்திரிகைகள் மற்றும் பருவ வெளியீடுகள் பிரிவுகளும் இப்பொழுது இடம்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. 1983, ஏப்ரல் மாத இறுதிக்குள் சிறுவர் நூல்நிலையத்தையும், இரவல் கொடுக்கும் நூல்நிலையத்தையும் திறந்து வைக்கலாமென நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலையத்தின் மீள்விப்புக்கும், புதுப்பித்தலுக்குமாக நாளதுவரை அதாவது 1983ஏப்ரல்14ம் நாள் வரை சேர்ந்த தொகை 44,54,907.72 ரூபாவாகும்.

அண்மையில் இருவேறு சந்தர்ப்பங்களில் அமெரிக்கத் தூதுவராலயம் அண்ணளவாக நான்கு லட்சம் ரூபா பெறுமதி வாய்ந்த புத்தகங்களை அன்பளிப்புச் செய்திருந்ததுடன், எதிர்காலத்தில் மேலும் உதவியளிக்கப்படுமென உத்தரவாதமளித்துள்ளது. யாழ்ப்பாண ஐக்கிய கிறிஸ்தவ சங்கத்தின் மூலம் யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலைய நம்பிக்கை நிதிக்கு ஏற்கெனவே ஒன்றரை இலட்சம் ரூபாவை ரொக்கமாக அன்பளிப்புச் செய்துள்ள உலகத் திருச்சபைகள் கழகம், தனது பெயரில் நூலகத்துக்கு அன்பளிப்புச் செய்யும் பொருட்டு புத்தகங்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்காக அதே நிறுவனத்திடம் மேற்கொண்டும் பத்து இலட்சம் ரூபாவுக்கான ஒரு தொகையை மீண்டும் அன்பளிப்புச் செய்துள்ளது.

இலண்டனில் உள்ள தமிழர் விவகாரங்களுக்கான நிலையக் குழுவினரிடமிருந்து நாற்பத்தி நாலு தேயிலைப் பெட்டிகள் நிறைந்த புத்தகங்களும், மெல்போர்ண் ஈழத் தமிழர் கழகத்திடம் இருந்து பதினொரு தேயிலைப் பெட்டிகள் நிறைந்த புத்தகங்களும் ஏற்கெனவே எமக்குக் கிடைத்துள்ளன. அவ்வாறு செய்வதை நாம் மிகவும் விரும்புகின்ற பொழுதிலும், இந்த அறிக்கையைச் சுருக்குவதன் பொருட்டு கிடைக்கப் பெற்ற தனிப்பட்ட அன்பளிப்புகள் அனைத்தையும் விவரமாகக் குறிப்பிடாமைக்கு எம்மை மன்னிக்கும் படி வேண்டுகிறோம்.

நூல்நிலையத்தைத் திரும்பக் கட்டுவதற்காகவும், அதன் சேவைகளை விரிவு படுத்துவதற்காகவும் அவர்கள் அளித்துள்ள உதவிக்கும் ஒத்தாசைக்கும் பூபாகம் அனைத்துமுள்ள நிறுவனங்கள் அனைத்துக்கும், தனிப்பட்டோர் ஒவ்வொருவருக்கும் எமது மனம் நிறைந்த நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளும் அதே சமயம் யாழ்ப்பாணமாநகர முதல்வர் பதவியை யாம் துறப்பதற்கு முன்பாக யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலையத்துக்கு மனம்போனவாறாக நிகழ்த்தப்பட்ட அழிவின் எதிர்வரும் இரண்டாவது ஆண்டு நிறைவை இவ்வாண்டு பொருத்தமான முறையில் அவதானிப்பதற்கு மறந்து போகாதிருக்கும்படியும், எதிர்வரும் ஆண்டுகளிலும் ஒவ்வொரு ஜன்முதல் நாளிலும் அங்ஙனமே தொடர்ந்து செய்து வரும்படியும் கேட்டுக்கொள்வதற்கு இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்த விரும்புகின்றோம்.

இந்த உன்னத நோக்கத்திற்கு உதவியிருக்கக் கூடிய தனிப்பட்டவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் எமது நன்றியைத் தெரியப்படுத்து முகமாகத் தயவுசுரந்து எமது இந்தக் கடிதத்தைச் சுற்றுவியோகம் செய்ய வேண்டுகிறோம்.

நன்றி.

தங்கள் பணியில்,

இராஜா வீசுவநாதன்,

மாநகர முதல்வர், யாழ்ப்பாணம்

நகர மண்டபம்,

யாழ்ப்பாணம், 18.04.1983

யாழ். மாநகர முதல்வரின் யாழ். நூலகத்தை மீள்விப்பதற்கான திட்டத்துக்கு உதவி வழங்கியோருக்கு நன்றி தெரிவித்து தமிழ் ஆங்கில மொழிகளில் யாழ்ப்பாண மாநகர சபையால் சென் ஜோசப் கத்தோலிக்க அச்சகத்தில் அச்சிடப்பெற்று யாழ்ப்பாண மாநகர முதல்வர் நன்றி நவில்கிறார் என்ற தலைப்பில் சிறுநூலுருவில் 8 பக்கங்களுடன் 18.04.1983 இல் வெளியிடப்பெற்ற நன்றிக் கடிதம்.

INSTITUTIONAL SERVICES OF THE JAFFNA PUBLIC LIBRARY

- Mrs. R.Nadarajah, Librarian -

Phoenix-like the Jaffna Public Library has risen from its own ashes of the burnt library as a symbol of immortality, the Jaffna man's cultural heritage. It is now a standing monument of the indestructibility of the vision that inspired our forbears.

Temples of knowledge and men of profound scholarship never perish. They pass on to the future generation all that is estimable and the library is one of those gifts. Our Jaffna Public Library is an excellent example of this fact, it has emerged with a new life and a new glory. The library with its original 13,000 Sq.ft. has spread itself all over the Public Library Square and now covers almost twice its former area. This expansion has facilitated the assembling of the undermentioned sections of an institution under a single roof.

CLOAK ROOM

Bags, parcels, books files etc brought by readers are expected to be handed over here and a token obtained, and returned before collection of articles. This will not apply to readers proceeding upstairs to the study.

SECURITY DESK

Every borrower removing books from the library should produce them at the exit security desk for checking.

EXHIBITION AREA

The lobby will form a permanent exhibition area with the display of oil paintings of revered leaders, photocopies of ancient books, manuscripts, works of arts, handicrafts etc., of indigenous items. Also an illuminated glass almirah will display latest additions of books in the library. Picture postcards of the Jaffna scenery will also be available for sale.

LENDING SECTION

At present the lending section covering an area of 2,100 Sq.ft. is housed in the right wing of the ground floor. This section after the June, 1981 fire mishap was opened to the public on 14th of July, 1983. For lack of space, the children's section which is now housed in this area will, with the opening ceremony be shifted to the renovated building of the former children library that was burnt.

As the space allocated to the lending section has become inadequate, it is proposed to convert the entire ground floor into the lending section making a square area of twice 2,100Sq.ft. With over four hundred readers a day, and the additions of several thousands of books, this expansion has become imperative.

Lending section is open to all members of the Jaffna Public over 14 years of age with special conditions to residents outside Jaffna Municipal limits. It is open to members from 08.00 to 19.30 on all days excepting Mondays and Public Holidays.

The lending section is wellstocked with books in English and Tamil to suit the tastes of the most astute and discerning readers. Books in various subjects from up-to-the minute fiction to old historical novels, biographies, travel, literature, art, religion, science, economics, etc. are available.

The book shelves have been arranged in accordance with the standard library practice to enable readers to have access to books without any delay. The entire section is well ventilated with natural light pouring in.

CHILDREN'S SECTION

This section is housed in the connecting link between the main and new building covering an area of 1,600 Sq.ft. Special thanks are due to Lion's International District 306B and Reddbarna of Norway who provided funds for the complete renovation, re-decoration, furniture, fittings and toilet facilities of this section.

It is open on all days excepting Mondays and Public Holidays. On week days (excluding Mondays) it is open from 11.30 to 18.00 and during week-ends and school

vacations, it is open from 08.30 to 18.00. Books in all three languages, English, Tamil and Sinhala are well stocked in shelves easily accessible to children. Also, furniture is especially designed and executed in various colours to suit children from 07 to 14 years. Regular children's programmes such as handicraft hours, drawing hours, story telling hours. musical programmes are conducted. The story hours, singing, speech making, intelligent quiz etc. will be conducted in the miniature park just adjoining this section.

NEWSPAPER AND PERIODICAL SECTION

Soon after the burning of the library on First of June 1981, this section and the children's section were the first to be re-opened to the public. Temporarily they were housed in the Town Hall building. After the renovation the former was shifted to the ground floor lobby. As this is the most widely patronised area of the library, it will be shifted again to a more spacious area of the new wing covering an extent of 2,100 Sq. ft. This section is open from 08.00 to 20.00 to all members of the Public on all days of the year. Special features of this section is the lending of general periodicals to card holding members.

A wide range of popular periodicals for recreational reading and current information in local and foreign affairs is available.

English and Tamil news-papers, both local and foreign are available; and some Sinhala dailies are also available to cater to Sinhala reading public. There are also Government Publications.

AUDITORIUM

This section is to be housed in the right wing of the ground floor of the new building covering an area of 2,100 Sq.ft. Auditorium walls will be specially constructed with wooden panels and floor tiered with special seats to accommodate 200 patrons.

This section will be used for seminars, lectures, conferences, exhibition, film shows, etc.

FOR THE HANDICAPPED

The needs of the disabled and the handicapped are receiving our attention. Mention must be made of the fact that in the new wing steps are taken to construct a Ramp to enable disabled person to enter the library in their own wheel chairs. Also devices are being planned to provide easy access to such persons in to the Newspapers and Periodicals Section, Children's Section, Lending library and to the Auditorium.

To those deprived of their eyesight the name of Helen Keller is an eternal inspiration. It is therefore, our desire and prime duty to go all out to offer even in a small was a 'Braille' section to develop the potential of this category of the handicapped.

THE STACK AREA

This is housed in the mezzanine floor of the inter-connecting link covering an area of 1,600 Sq.ft. Bound volumes of Government Publications, back numbers of special and general periodicals, newspapers, pamphlets, and less used books are stored here.

REFERENCE SECTION

At present this section is housed in the right wing of the main building covering an area of 2,100 Sq.ft. This section is open to all members of Jaffna Public. Books in every field of learning mostly in English received as donation from various sources are well stocked in open shelves according to Dewey Decimal Classification and are readily available with a knowledgeable librarian in charge.

Collections of ready reference books such as Dictionaries, Encyclopaedias, Year Books, Bibliographies, Hand Books, Atlases are shelved separately, learning in educational, historical, scientific and cultural areas.

Majority of books received as donations are mainly in English and very few in Tamil and Sinhala. The public need for Tamil reference books has not been fulfilled even to a small extent and the call for same is increasing daily. Therefore, it will be a great

boom if this dearth is fulfilled by way of complimentary copies, from those who can kindly placed them with the library. As many of these books are out of print and are not procurable this short-coming can only be met by the rare breed of avid collectors of such volumes who should willingly respond to this appeal. Invaluable Ola and Hand-written manuscripts and rare special collections which are now on the ash heap can perhaps never be replaced, but we still hope that there are families and individuals who own such rarities. We also appeal to them to donate such collections to this library. Our special thanks are due to Embassies, The Asia Foundation, The British Council, American Center, The Canadian Organisation for Development Through Education, The Central British Fund for Tamil Refugees Rehabilitation, The Jaffna Christian Union, The Citizen Committee of Sri Lanka and National Library Services Board of Sri Lanka. The Jaffna University Students Council which has donated several latest editions of books of educational and cultural value deserves special mention. Also our thanks are due to Leo Club of St. John's College, Jaffna Central College, Jaffna and several individuals too numerous to thank individually who has unstintingly brought their entire collection to our very door.

Other than educational books, Government publications, Newspaper clippings, Pamphlets, TOEFL Cassettes are also available.

SPECIAL COLLECTION ROOM

This section will be situated opposite the reference section. Books pertaining to Sri Lanka, Jaffna District will be kept here. Jaffna collection will consist of both books on Jaffna from ancients to the present day and books written by Sri Lankan Tamil Authors. Books and other materials will be stored in glass cupboards for this purpose. Ten glass cupboards have been bought and the collection work has started. Research books, rare books, books on Sri Lanka and Books written by foreign authors on Sri Lanka also will be collected.

A photocopying service will be made available facilitate taking photocopies of relevant documents needed by students and researchers.

A Micro-Form Reader Unit has been donated by a well-wisher and it will be accommodated in this section. Micro photo copying services will commence soon after the completion of the building.

AUDIO-VISUAL SECTION

This will house a Video-viewing equipment with cassettes of topical interest such as science, space travel, animal life and other allied subjects of an educational nature.

Facilities for listening to cassettes and records also will be provided.

STUDY ROOM

This section is to be situated with individual seating accommodation for a Hundred in the left wing upper floor of the new building to enable students to use it for study with books and notes of their own or those borrowed from the Library.

ADMINISTRATION SECTION

This section will be situated in the lobby of the upper floor of the main building covering an area of 900 Sq. ft. Donations are received and old editions, out dated, multiple copies etc are disposed of at this point. Processes of work such as accessioning, classifying, cataloguing, binding are done here.

This section will be shifted to the right wing upper floor of the new building. In due course the Librarian's Office and the Office of the staff will also be shifted to this area.

ART GALLERY

This section is situated on the second floor of the main building right under the dome. This dome has been specially designed with glazed windows for sufficient lighting. Also niches are provided to enable portraits and paintings to be hung conveniently. On both left and right of this gallery, the flat roof gives panoramic view of the entire Jaffna Town making it possible to view a few square miles of our scenic beauties.

SPECIAL APPEAL

This resume of an invaluable social amenity would be incomplete if the readers - the co-partners in this enterprise were not taken into confidence, the Jaffna Public Library resurrected so marvellously and within a comparatively short time is the nerve-centre of Jaffna's intellectual system. The story of its rebirth is the story of the splendid response to our call for help. It is therefore, up to the users of this facility to make themselves worthy of it, by using the books and periodicals with care letting no room for vandalism of any sort, not even disfiguring or much less mutilating articles in their care. It has become necessary to make a special appeal. In the new set up the need for a new out look on the part of us is particularly great and we are confident they will co-operate.

This article is reprinted from the Commemorative Souvenir published by the Jaffna Municipal Council on 04-06-1984 Opening of the Rehabilitated building of the Jaffna Public Library. Mrs. Rupawathy Nadarajah was the Chief Librarian of the Public Library during the period of Destruction in 1981 and its restoration in 1984.

Saturday Review
(Sri Lanka)
1984 May 26

PUBLIC LIBRARY RISES OUT OF THE ASHES

The third stage in the reconstruction of the Jaffna Public Library which was destroyed by khaki-clad Gundas from the South on 1st June 1981, will be inaugurated on 4th June.

At noon on that day, A. Amirthalingam, the Secretary-General of the Tamil United Liberation Front will ceremonially open a wing constructed at a cost nearly Rs. 3 million. In the first stage of reconstruction, the northern wing, the lobby and ground and first floors were repaired. The second stage centred on the restoration of the children's section. This work cost nearly Rs. 240,000.

On the recommendation of the Lionel Fernando Committee, Rs. 2 million was granted to the Library as compensation from the President's Fund. Another Rs. 3.2 million was raised through public donations.

So far, about 45,000 books have been received by the Library as gifts from various individuals and organisations, both in Sri Lanka and abroad. About 35,000 of the books have now been catalogued.

At the time of the destruction, the Library housed nearly 100,000 books, some of which were not available elsewhere.

At the function on 4th June, a donation of books from South Indian Universities is expected to be handed over to the Library by Mr. S.J.S. Chatwal, High Commissioner for India.

Arrangements for the function are in the hands of the Library committee headed by Mr. S. Sivagnanam, Municipal Commissioner.

Saturday Review
(Sri Lanka)
1985 July 06

The Library is for Burning

We reproduce the report of S. Parthasarathy, which appearing in a recent edition of The Hindu:

The 'Security forces' have to their credit hatrick performance. First it was the Jaffna Public Library destroyed in 1981. Then came the burning of Hartley College library earlier this year followed by the burning of the collection of 500 odd books belonging to one Nagamani Vijayarathnam in Point Pedro.

He (Principal of Hartley College) wondered whether the Government would with a sense of remorse arrange for assistant to restore and reconstitute the hundred year old library burnt down by security forces on September 1.

This raises the question of what compensation the Government paid for the wanton destruction, again by security forces, of the Jaffna Public Library in 1981 on the eve of the election to the DDC. The information showed that it had not heeded the recommendation of Lionel Fernando Committee that Rs. 10 million be paid by the State for rebuilding the library and the President instead had just allotted just Rs. 1 million from his relief fund for the purpose.

Saturday Review
(Sri Lanka)
1984 Sept. 08

Another Library up in Flame

Will the Government render any assistance in restoring and reconstructing the century-old Wesleyan Hartley College Library at Point Pedro destroyed by arson by the Sri Lankan Security Force on 2nd September?

This is the obvious question agitating the minds of educationists and the student population of Jaffna.

They know too well that although the Lionel Fernando Commission recommended the payment of Rs. 1 million as compensation for the destruction caused to the Jaffna Public Library in June 1981 the money was not paid.

Burning of libraries anywhere are acts of cultural genocide amounting to the crime against humanity. But when the acts are performed by the very forces maintained at the expense of the citizen to preserve law and order it is shocking.

The people of the North are watching for the response of the Government.

DOUBTS ABOUT LIBRARY FUNDS

(Letter)

The Editor,
Saturday Review.

With reference to your lead news in the last issue, about the Jaffna Public Library, there is a certain amount of doubt on the funds received.

We all know that there is a President's Fund, out of which monies are voted for charitable causes as well. If I remember right, Rs. One million was transferred from the President's Fund to what is called the Jaffna Public Library Trust (or Reconstruction) Fund.

From this, Rs. 9 Lakhs were given as relief to the Jaffna Public Library. A balance of Rs. One Lakh was left in the President's Library Trust or Reconstruction Fund. Even members of the public were requested to contribute to this fund.

According to you, Rs. two million was donated from the President's Fund. If that be so, was it from the President's Jaffna Public Library Trust (Reconstruction) Fund or the President's Fund? If it is the former, then it should have been contributions made by the public, because the public contributed to this fund.

The Lionel Fernando Committee appointed by the Government recommended Rs. 10.2 Million as compensation to the Jaffna Public Library. What has happened to this recommendation? Has it been shelved?

Will any of your readers or the authorities please clarify these doubts?

T. Arumugam
Puloly East.

FROM INDIA - WITH LOVE

Saturday Review
(Sri Lanka)
1985 July 06

Over 7,800 books on subjects ranging from Tamil classics, modern literature, culture, Indian Philosophy and music to economic history, social and physical sciences, management, agriculture and industry in Tamil and English languages were presented by the High Commissioner of India, Mr. J.N. Dixit to the Municipal Commissioner of Jaffna, Mr. C.V.K. Sivagnanam on 25th June at the Indian High Commission in Colombo. These books worth nearly Rs. 3 lakhs, have been gifted by the Tamil Nadu Government through the Government of India for the Jaffna Public Library, which was partially destroyed by fire in June 1981 and has not been renovated.

The books which were received in 1983, could not be presented earlier due to disturbed conditions in the area. This collection of books is the first instalment for the Jaffna Public library out of the Rs. 1,125 million worth of books earmarked by the Tamil Nadu Government.

At the presentation ceremony, the High Commissioner identified the background against which the presentation of books to the Jaffna Public Library had been possible at this juncture. He said that the presentation symbolised the *new beginning* that had been made in the quest for peace in Sri Lanka as also return to normalcy which was the aim of the process.

He hoped that the process would continue and be successful. There was a cessation of hostile acts or cease-fire - whatever name be given to it - and the fact remained that there has been a defusion of violence. The restoration and renovation of the Jaffna Public Library and the installation of those books there would, he hoped, enable young people whether Tamil, Sinhala, Muslim or Christian to read, think and act with understanding, good-will and harmony.

Mr. Sivagnanam in his reply expressed his deep gratitude on behalf of the Municipal Council and people of Jaffna, who, he said, was deeply indebted and thankful to Prime Minister Rajiv Gandhi and the Government of India, Chief Minister of Tamil Nadu, Mr. M.G. Ramachandran, and the Government of Tamil Nadu, as well as the Late Srimathi Indira Gandhi for the gifts of these books, which, he said, would assist in the restoration of normalcy which was underway in Jaffna.

யாழ். பொது நூலகத்தின் அமைப்பும் சேவைகளும்

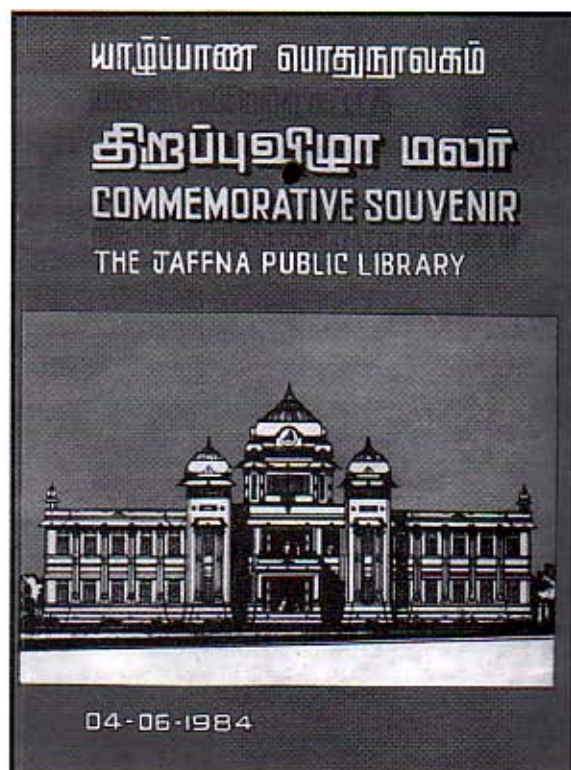
யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் தன் அறிவொளியினை எரிக்கப்பெற்ற பல்லாயிரக் கணக்கான விலை மதித்தற்கரிய நூல்களது சாம்பல் மேட்டிலிருந்து மீண்டும் கதிர்பரப்பத் தொடங்கியுள்ளது. அறிவுலகமே பெருமைப்படக் கூடிய முறையில் நவநூலகமொன்று உதயமாகி வருகின்றது. அறிவாலயங்களதும், அறிவாற்றலுப் பெற்ற பெரியோர்களது வரலாறும் என்றுமே முற்றுப் பெற்றதில்லை எனும் வாக்குக்கிணங்க நூலக அறிவு விருட்சம் ஹெட்டப்பெற்ற கிளைகளின்னும், புதிய கிளை-களைத் தோற்றுவித்துப் பரந்த வளர்ச்சியினை மேம்படுத்த ஆரம்பித்துள்ளது. புதிய நூலக கட்டிடத்தின் நான்கு பெரும் மண்டபங்களும் நவீன நூலகங்களது செயற்பாடுகளைப் பின்பற்றியும், தமிழ் மக்களது பாரம்பரிய கலை, கலாச்சாரங்களை உலகறியச் செய்யும் வகையிலும் செயற்படவுள்ளது. மாநகர மக்களுக்கு மட்டுமன்றி யாழ் மாவட்ட எல்லை வரை தனது சேவையினைப் பரப்ப இந்நூலகம் முன்னிற்கின்றது.

உடமைகள் பாதுகாப்பிடம்

நூலகத்தின் எப்பகுதியினையும் உபயோகிக்க விரும்பும் வாசகர்களது சொந்தப் பொருட்கள் யாவும் இவ் வீடத்தில் வைத்துச் செல்ல வேண்டப்படுவர். இதற்குரிய அடையாளச் சின்னம் வழங்கப்படும். வெளியே செல்லும் பொழுது இச்சின்னத்தைக் கொடுத்து உடைமைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். பிரதான நூலக வாயிலில் இப்பாதுகாப்பிடம் அமைந்துள்ளது.

நூல்கள் பாதுகாப்பிடம்

படிப்பகத்துக்குச் செல்பவர்கள் மட்டும் இப் பகுதியில் நூல்களைப் பதிந்து கொள்ளத் தேவையில்லை. நூலகத்தின் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்தும் எடுத்துச் செல்லும் நூலகத் துக்குச் சொந்தமான நூல்கள் யாவும் இப்பகுதியில் பதிந்து செல்ல வேண்டப்படுவர். நூலக பிரதான வாயிலில் இப் பாதுகாப்புப் பகுதி அமைந்துள்ளது.

காட்சிக்கூடம்

பிரதான நூலக கீழ்த்தரை நடுமண்டபமே காட்சிக்கூடமாக அமைந்துள்ளது. இனத்திற்கும் மொழிக்கும் தொண்டாற்றிய பெரியோரானது உருவப் படங்கள் இப்பகுதியில் ஏற்றப்படவுள்ளது. புராதன கால நூல்களும், ஏட்டுச் சுவடிகளும், கையெழுத்துப் பிரதிகளும், கலாச்சாரத்தை விளங்கவைக்கும் கைப்பணிப் பொருட்களும் இங்கு வைக்கப்படும். நூலகத்திற்குப் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட நூல்களும் காட்சிக்காக இங்கு வைக்கப்படும். தமிழ் மக்களதும், நாட்டினதும் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டும் காட்சிப்படங்கள் இங்கு விற்பனைக்கு விடப்படும்.

நூல் இரவல் வழங்கும் பகுதி

பிரதான நூலக கீழ்த்தள வடபாகம், இரவல் வழங்கும் பகுதியாக இயங்குகின்றது. மாவட்ட எல்லைக்குள் வசிக்கும் 14 வயதிற்கு மேற்பட்ட குடிமக்கள் அனைவருக்கும் இப்பகுதி தன் சிறந்த சேவையினை வழங்கி வருகின்றது. நூல்களை இரவலாக வழங்கலும், மீண்டும் பெறலும் அங்கத்தவர்களைப் புதிதாகச் சேர்த்தலும், புதுப்பித்தல் செய்தலும், நூல்களை ஒதுக்கீடு செய்ய உதவுதலும், தண்டம் பெறலும், நினைவூட்டும் கடிதங்களை அங்கத்தவர்கட்கு அனுப்பு தலுமான சேவை இப்பகுதியிலேயே நடைபெறும். 1981ன் பின்னர் மீண்டும் 14.7.1983-ல் தற்போதைய மாநகரசபை ஆணையாளரது விடாமுயற்சி காரணமாக இரவல் வழங்கும் சேவை ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்டது. இயற்கை வெளிச்சமும், சுத்தமான காற்றோட்டமும் நூலகத்தில் பரவும் வண்ணம் இறாக்கைகள் யாவும் ஒழுங்குமுறையாக நிரைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அங்கத்தவர் வசதிக்காக இறாக்கைகளில் பொருள் அட்டைகளும், வகுப்பெண் வழிகாட்டியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

அன்பளிப்பாகக் கிடைத்துவந்த நூல்களது பெரும் பகுதி ஆங்கில நூல்களாகவும் சிறு பகுதி நூல்கள் மட்டுமே தமிழ் நூல்களாகவும் இப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழ் நூல்களுக்கான கேள்வியினைப் பூர்த்திசெய்ய முடியாதவிடத்து ஒதுக்கீட்டினைச் செய்து ஓரளவு வாசகர்களை ஆற்றுப்படுத்த முடிகின்றது. தமிழ் நூல்களைக் கொள்முதல் செய்யும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு வந்த போதிலும் சந்தையில் தமிழ் நூல்களுக்கும் பற்றாக்குறை இருப்பதனால் ஓரளவே கொள்முதல் செய்தலும் சாத்தியமாகவுள்ளது.

இதுவரை காலமும், இடப் பற்றாக்குறை காரணமாக சிறுவர் பகுதியும், இரவல் வழங்கும் பகுதியின் ஒரு புறத்தில் செயற்பட்டு வந்தது. எரிக்கப்பெற்ற சிறுவர் நூலக புனருத்தாரண வேலைகள் யாவும் முடிவுற்றமையினால் சிறுவர் பகுதி தனக்குரிய இடத்திற்கு மாற்றப்படவுள்ளது. இதன் காரணமாக மேலும் இடவசதிகளைப் பெற்று இரவல் சேவை விஸ்தரிக்கப் படுகிறது. இரவல் வழங்கும் பகுதியில் போடப்பட்டுள்ள புத்தக இறாக்கைகள் யாவும் யாழ். கிறிஸ்தவ சங்கத்தினது தாராள மனப்பான்மையால் கிடைக்கப்பெற்றவையாகும்.

கீழ்த்தள தென்பாகத்தில் உள்ள எரிக்கப்பெற்ற முன்னைய இரவல் வழங்கும் பகுதி, திருத்த வேலைகளின் பின்னர், மீண்டும் இரவல் வழங்கும் சேவையினை வாசகர்கட்கு வழங்கவுள்ளது. 4.200 சதுர அடி விஸ்தீரணம் கொண்ட பகுதியாக இரவல் பகுதியினை விஸ்தரிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளோம்.

இப்பகுதி அங்கத்தவர்கட்காக பொது விடுமுறை, திங்கட்கிழமை தவிரந்த ஏனைய வார நாட்களில் 08.00 மணி முதல் 19.00 மணி வரை தனது சேவையினை வழங்கி வருகின்றது.

சிறுவர் பகுதி

பிரதான நூலகத்தினையும், புதிய கட்டிடத்தையும் இணைக்கும் இரண்டாம் கட்டப் பகுதியில் இச்சிறுவர் நூலகம் புனருத்தாரண வேலைகளின் பின், தனது சேவையினைச் சிறார்கள் மத்தியில் செயற்பட ஆரம்பித்துள்ளது. சர்வதேச அரிமாக்கழகம் 306 மீ யின் பெரும்பான்மை ஆதரவுடனும், ரெட்பானா நிறுவனத்தின் ஆதரவுடனும் புதுப்பொலிவு பெற்று இப்பகுதி காட்சியளிக்கின்றது.

மாநகரசபை எல்லைக்குள் வசிக்கும், படிக்கும், 14 வயதுடையவர்களும், கீழ்ப்பட்டோரும் இப்பகுதியினைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்படுவர். பொது விடுமுறை, திங்கட்கிழமை தவிரந்த ஏனைய நாட்களில் இந்நூலகம் சேவைக்காகத் திறக்கப் பட்டிருக்கும். பாடசாலை விடுமுறை தினங்களிலும், சனி ஞாயிறு தினங்களிலும் 08.30 மணி தொடக்கம் 18.00 மணி வரை செயலாற்றும் இந்நூலகம் ஏனைய வார நாட்களில் 11.30 மணி தொடக்கம் 18.00 மணி வரையிலும் சேவைக்காகத் திறக்கப்படும்.

உயரம் குறைந்த புத்தக இறாக்கைகள், வகுப்புப் பொருள்வாரியாக நிரைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கண்கவர் வண்ண வட்ட மேசைகளும், கதிரைகளும் சிறுவர்களை மகிழ்விக்கும் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. சிறுவர் நூலகத்திற்கு அருகே அமைக்கப்படவிருக்கும் சிறுவர் பூங்கா எல்லையில்லா மகிழ்ச்சியைச் சிறுவர்களிடையே தோற்றுவிக்கவுள்ளது. அத்துடன் சிறுவர்களை நூலகத்திற்கு ஈர்க்குமுகமாக நடாத்தப் பெறும் விரிவு சேவைகளான சித்திர வேளை, கதை வேளை, கைப்பணி வேளை, கட்டுரைப் போட்டி, பேச்சுப்போட்டி, பொது அறிவுப்போட்டி போன்ற ஏனைய போட்டிகள் யாவும் நடாத்தப்பெறும். நூலகத்தினை அறிவுக் கருவூலங்கள் மத்தியில் தோன்றியுள்ள கனவுலகமாகவே சிறுவர் கருதுவர்.

இரவல் வழங்கும் நூல்கள் மட்டுமன்றி, உடனுதவும் நூல்களான கலைக்களஞ்சியங்கள், அகராதிகள், பொதுஅறிவு நூல்கள் ஆங்கிலம், தமிழ் மொழிகளில் உண்டு.

சஞ்சிகைகளும், வார இதழ்களும் இப்பகுதியில் போடப்பட்டுள்ளன. வீடியோ படக் காட்சிகளும், சங்கீத மாலைகளும் சிறுவர்க்காக ஒழுங்குபடுத்தப்படவுள்ளன. இதற்கான உபகரணங்கள் கிடைத்தவுடன் இச்சேவை விரைவில் ஆரம்பிக்கப்படும்.

வாசிகசாலைப் பகுதி

புதினப் பத்திரிகைகளும், வார மாத சஞ்சிகை களும், அரசாங்க தனியார் ஸ்தாபன வெளியீடுகளும், ஸ்தானிகராலயங்களால் இலவசமாக அனுப்பப்பெறும் சஞ்சிகைகளும், இப் பகுதியில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன.

1981-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற வன்செயலின் பின்னர் தற்காலிகமாக வாசிகசாலைப் பகுதி மாநகரசபை அறையொன்றினுள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எரிக்கப்பெற்ற பிரதான நூலக வடபகுதி புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டுப் பொதுமக்களது பயனுக்காகச் சேவையிலிடப்படும் வரை தற்காலிக அறையொன்றினுள்ளேயே இப்பகுதி சேவையினை ஆற்றியது. புனருத்தாரண வேலைகள் பூர்த்தியாக்கப் பட்ட பின்னர் நூலக நடுத்தரைப் பகுதிக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

பொதுமக்கள் தினசரிகளைத் தினந்தோறும் வாசிக்கும்வண்ணம் வாரத்தின் எல்லா நாட்களிலும்,

அரசாங்க, பொது விடுமுறை தினங்களுட்பட 08.00 மணி முதல் 20.00 மணி வரை இப்பகுதி சேவைக்கு விடப்பட்டுள்ளது. மும்மொழிகளிலும் இரு பிரதிகளில் புதினப் பத்திரிகைகள் போடப்படுவதுடன், ஜனரஞ்சகமான பொது, முக்கிய சஞ்சிகைகளும், அரசாங்க வெளியீடுகளும் சந்தா முறையில் பெறப்படுகின்றன.

பழைய சஞ்சிகைகள் வாசிகசாலைப் பகுதி அங்கத்தவர்களுக்குத் தவணைமுறையில் இரவல் வழங்கப்படுகின்றன. இப்பகுதி புதிய கட்டிடத் திறப்பு விழாவுடன் கீழ்மாடி வடபாகத்திற்கு மாற்றம் செய்யப்படவுள்ளது. 2,100 சதுர அடி விஸ்தீரணம் கொண்ட இம்மண்டபம் பொதுமக்களுக்கு வசதி கொண்ட ஆசனங்களையும் இயற்கையான வெளிச்சமும், சுத்தமான காற்றோட்டத்தைக் கொண்டும் விளங்கு மென்பதில் ஐயமில்லை.

கேட்போர் கூடம்

புதிய கட்டிடத்தின் கீழ்த்தளத் தென்பாகப் பகுதியில் இக்கேட்போர்கூடம் அமைக்கப்படவுள்ளது. 2100 சதுரஅடி விஸ்தீரணம் கொண்ட இம் மண்டபத்தின் சுவர்கள் மர வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டும், நிலத்தளம் சரிவாகவும், 200 வசதியான ஆசனங்களைக் கொண்டும் விளங்கவுள்ளது. இப்பகுதி விரிவுரைகள், கலந்துரை யாடல்கள், கண்காட்சிகள், படக்காட்சிகள் போன்ற ஏனைய தேவைகளுக்காக உபயோகப்படுத்தப்படும். பகல் வேளைகளிலும் படக்காட்சி காண்பிப்பதற்காகப் பல கணிகளுக்குத் திரைகள் இடப்படும்.

வலது குறைந்தோர்க்கு

வலது குறைந்தோர்க்கான வசதிகளையும் புதிய கட்டிடத்தில் ஆரம்பித்துள்ளோம். இதற்காகத் தாம் இயங்கும் வண்டிகளிலிருந்து நூலகத்துக்குள் உட் செல்ல, சற்றே சாய்வான நிலத்தளம் கொண்ட சாய்வளைவு அமைக்கப்படுகின்றது. இது காலப்போக்கில் வாசிகசாலைப் பகுதி, சிறுவர்பகுதி, இரவல்வழங்கும் பகுதி, கேட்போர் கூடம் ஆகிய பகுதிகளுக்கும் விரிவாக்கப்படும்.

விழிப்புலன் இழந்தோர்க்கு ஹெலன் கெல்லரது நாமம் என்றுமேர் வரப்பிரசாதமாகும். ஆகவே சிறிய அளவிலாயினும் **ஹெலன் கெல்லர்** பகுதியொன்றினை ஆரம்பித்து விழிப்புலனற்றோர்களுக்கு வழங்குதல் எமது முக்கிய நோக்கமும் கடமையுமாகும்.

நாற்களஞ்சியப் பகுதி

சிறுவர் நூலகத்திற்கு மேல் உள்ள பகுதியே களஞ்சிய அறையாகவுள்ளது. அரசாங்க வெளியீடுகளினதும், பொது, விசேஷ சஞ்சிகைகளதும், செய்தித் தாள்கள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், அதிக பாவனையிலீடுபடுத்தப்படாத நூல்களும், ஆண்டறிக்கைகளதும் பழைய இதழ்களும் இப் பகுதியில் மட்டைகட்டப்பட்டு உடனுதவும் பொருட்டுச் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. திறந்த இறாக்கைகளில் இவைகள் ஒழுங்கு நிரையாக அடுக்கப்பட்டுள்ளன.

உடனுதவும் பகுதி

பிரதான நூலக முதல்மாடி வடபாகத்தில் இப் பகுதி அமைந்துள்ளது. பொது மக்கள் அனைவருக்கும் கட்டுப்பாடுகள் எதுவுமின்றி சேவை யாற்றுகிறது. திறந்த இறாக்கைகளில் வகுப்புவாரியாக நூல்கள் அடுக்கப் பட்டிருப்பதனால் வாசகர்கள் எவ்வித தடங்கலுமின்றி இலகுவில் நூல்களைப் பெற வழி வகுக்கப்பெற்றுள்ளது. அகராதிகள், கலைக்களஞ்சியங்கள், ஆண்டு நூல்கள், நூற்பட்டிகள், தேசப்படங்கள் போன்ற உடனுதவும் நூல்கள் தனி இறாக்கைகளில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

அன்பளிப்பாகக் கிடைக்கப்பெற்ற அநேக நூல்கள் ஆங்கில நூல்களேயாகும். தமிழ் நூல்கள் வாசகர்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யுமளவிற்குப் போதியதாக வில்லை. மாணவர்கள் தமது பாடங்களுக்கேற்ற உடனுதவும் நூல்கள் தமிழ்மொழியில் இல்லாமை குறித்துக் குறைப்படுகின்றனர். ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் போதியளவு விடயதானம் வழங்கும் ஆராய்ச்சி நூல்கள் இல்லையென அங்கலாய்க்கின்றனர். கிடைத்தற்கரிய தமிழ் நூல்கள் முதற்பதிப்பு நூல்களாகவும் அச்சில் இல்லாத நூல்களாகவும் இருப்பதனால், புத்தகசாலைகளில் கொள்வனவு செய்யும் வசதி இல்லை.

இத்தகைய கிடைத்தற்கரிய நூல்களைத் தமிழ்க் குடிமக்களிடம் இருந்தே நூலகத்திற்குச் சேர்த்துக் கொள்ளல் அவசியமாகின்றது. ஆதலினால் கருணை உள்ளம் படைத்தவர்கள், நூலகத்தில் எரிக்கப் பெற்ற மீண்டும் பெற்றகரிய நூல்களை உடன் உதவும் பகுதிக்கு வழங்குமாறு பணிவன்புடன் வேண்டுகின்றோம். கையேட்டுப் பிரதிகளையும், ஓலைச்சுவடிகளையும் கூட நூலகம் ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருகிறது. விலை மதிப்புள்ள நூல்களைத் தந்துதவிய ஆசியா பவுண்டேசன் நிறுவனம், தூதரகங்கள், பிரிட்டிஷ் கவுன்சில், அமெரிக்க

நிறுவன நூலகம், யாழ். ஐக்கிய கிறிஸ்தவ சங்கம், யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவர் அவை, மற்றும் பொதுமக்கள், பாடசாலைகள், தனியார் ஸ்தாபனங்கள், அனைவருக்கும் பொதுமக்கள் சார்பில் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டுள்ளோம். உடனுதவும் பாடநூல்கள் மட்டுமன்றி, அரச வெளியீடுகளும் செய்தித்தாள் கட்டுரைகளும் ஆங்கில மொழி நாடாக்களும் இப்பகுதியில் காணப்படுகின்றன.

விசேட சேர்க்கைப் பகுதி

உடனுதவும் பகுதிக்கு எதிர்த்திசையில் காணப்படும் பகுதி புனருத்தாரணம் செய்து முடிக்கப் பெற்றவுடன் இச்சேவை அப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட விருக்கின்றது. இலங்கை சம்பந்தமான நூல்களும், யாழ்ப்பாண மாவட்டம், மாநகரம் பற்றிய நூல்களும், கையேடுகளும், பிரசுரங்களும், ஏட்டுச்சுவடிகளும் சேகரிக்கப்படவுள்ளன. ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பெற்ற சகல நூல்களும், யாழ்ப்பாணம் பற்றி உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் பிரசுரிக்கப் பெற்ற நூல்களும் இப்பகுதிச் சேர்க்கையில் அடங்கும்.

எழுத்துருப் பெற்றவைகள் மட்டுமன்றி உப கரணங்களும், நாணயங்கள், சிலைகள், போன்ற பண்டைக்காலக் கலாச்சாரங்களை எடுத்துக்காட்டும் சின்னங்களும் இச் சேர்க்கையில் அடக்கப்படவுள்ளது.

மாணவர்கட்கும், ஆராய்ச்சியாளர்கட்கும் தேவையான தகவல்களைச் சேகரிக்க உதவும் வண்ணம் நிழற்படப் பிரதிச்சேவை உபகரணம் இப்பகுதியில் ஏற்படுத்தப்படும்.

கிடைத்தற்கரிய நூல்களை நிழற்படப் பிரதிகளாகத் தொகுத்தும், பிறநாட்டு நூலகங்களிலிருந்து மைக்ரோ படச்சுருள்களாகக் கொள் முதல் செய்தும், ஆராய்ச்சியாளருக்கு உதவும் பொருட்டு வைக்கப்படலாம். **மைக்ரோ ரீடர்** எனும் நிழற்படச் சுருள்களை வாசிக்கவல்ல கருவி எமது நூலகத்திற்கு ஆதரவாளர் ஒருவரினால் கிடைத்துள்ளமையால், இச்சேவையினை நாம் வழங்கும் காலமும் அதிக தூரத்தில் இல் லையென்றே கூறவேண்டும்.

கட்புல செவிப்புலப் பகுதி

வீடியோ படக்கருவிகளையும், படச்சுருள் களையும், கசற் நாடாக்களையும் இசைக்கருவிகளையும் கொண்டதாக இப்பகுதி அமைக்கப்படவுள்ளது. கல்வி சம்பந்தமான **கொள்வனவு**

படிப்போர் கூடம்

புதிய கட்டிடத்தின் மேல்மாடி வடபகுதியில் நூறு இருக்கை வசதிகள்கொண்ட படிப்போர்கூடம் அமைக்கப்படும். சொந்தப் பாடநூல்களையும், பயிற்சி நூல்களையும் கொண்டுசெல்ல இங்கு அனுமதிக்கப்படுவர்.

நிர்வாகஸ்தர் பகுதி

பிரதான நூலகத்தின் மேல்மாடி நடுத்தளப் பகுதியில் தற்பொழுது இப்பகுதி இயங்குகின்றது. அன்பளிப்பாகக் கிடைக்கும் நூல்களைப் பெறுவதும், பாவனைக்குதவாத பழைய பதிப்புகளையும், உருக் குலைந்த நூல்களையும், பல பிரதிகளிலான நூல்களையும் விடுவித்தல்செய்தலும், இப் பகுதியிலேயாகும்.

நூலகத்திற்கு உபயோகமுள்ள நூல்கள் யாவும் நூலகவியலில் தேர்ச்சி பெற்ற நூலகர்களினால் பகுக்கப்படுகின்றது. நூலக கோவையில் பதிதலும், வகுப்பெண் பொறித்தலும், விவரண அட்டைகளை எழுதுதலும் ஏனைய மட்டை கட்டுதல், அறிவித்தல், திகதி அட்டவணைகளை ஒட்டுதலுமான நுட்ப வேலைகளும் இப் பகுதியிலேயே நடைபெறுகின்றன. புதிய நூலகக் கட்டிடம் பூர்த்தியானதன் பின்னர் மேல்மாடியின் தென்பாகத்திற்கு இப்பகுதி மாற்றப்படவுள்ளது. நூலகரது அலுவலகமும் இப் பகுதியிலேயே இயங்கும்.

கலைக்கூடம்

பிரதான நூலகத்தின் இரண்டாம் தளப்பகுதியில் கோபுரக்கம்பின் நேர்கீழாக உள்ள பகுதியே இக் கலைக்கூடமாகும். தமிழுக்குச் சிறப்பாகத் தொண்டாற்றிய அறிஞர்களது உருவப்படங்களை இங்கு ஏற்றும் வண்ணம் இப்பகுதி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பகுதியினை அடுத்து இட, வலப் புறங்களில் உள்ள மொட்டைமாடி முற்றம் யாழ். மாநகரத்தின் எழிலை ரசிக்கும் வண்ணம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது ஓர் சிறப்பம்சமாகும்.

விசேட வேண்டுகோள்

நூலகத்திலுள்ள நூல்கள் யாவும் எமது தேசிய சொத்தாகக் கருதி பொறுப்புணர்வுடன், பொதுமக்கள் பாதுகாக்கவும் உபயோகிக்கவும் வேண்டும். நூல்களில் பக்கங்களில் வெட்டுதல், கிழித்தல், கிறுக்குதல் போன்ற செயல்களைச் செய்தல் கூடாது. எரிக்கப்பெற்ற நூலகம் மீண்டும் பொதுமக்களுக்காகவே செயலாற்றத் தொடங்கியுள்ளமையால், பலரும் இச்சேவையினைப் பயன்படுத்த வேண்டி இவ்வாறான செயல்களைச் செய்ய வேண்டாமெனக் கேட்கப்படுகின்றீர்கள். நூலகக் கட்டிடத்தையும், நூலக உபகரணங்களையும் கூட உங்கள் சொத்தாகவே பேணவும், நூலக உத்தியோகத்தர்களுடன் ஒத்துழைக்கவும் அன்புடனும் பணிவுடனும் கேட்கப் படுகின்றீர்கள். மிகப் பொறுப்பான இவ் வேண்டுகோளுக்குப் போதிய ஆதரவு கிடைக்குமென்பது எமது நம்பிக்கை.

இக்கட்டுரை, யாழ்ப்பாண பொது நூலகம் மீள்விக்கப்பெற்ற கட்டடத் திறப்புவிழா மலர் (04-06-1984) இல் இருந்து மறுபிரசுரமாகின்றது. திருமதி ருபவதி நடராஜா யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் நூலகராக கடமையாற்றிய காலகட்டத்திலேயே யாழ்ப்பாண நூலகம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது. எரியுண்ட நூலகம் மீள்விக்கப் பெற்று பொதுமக்கள் சேவைக்காகத் திறக்கப்பட்ட வேளை வரையிலான அதி முக்கியமான வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் அவர் நூலகராகச் சேவையாற்றினார்.

Acknowledgements

Very many persons and Institutions were involved either directly or indirectly in the rehabilitation and re-construction of the Jaffna Public Library. Without in any way under-rating the services and contributions made by others, special mention has to be made of the following as an expression of gratitude for record purposes:-

1. His Excellency J.R.Jayewardene President of the Republic of Sri Lanka for releasing Rs. 2 million out of the President's Fund and for future contributions to be made.
2. The Jaffna Municipal Council in Office up to 31st May, 1983 headed by Mr. Rajah Visuvanathan, Mayor, for the initiative and involvement in the project.
3. Mr. A.Amirthalingam, former M.P. for Kankesanthurai and Leader of the Opposition in Parliament for securing contributions, especially for having been responsible for obtaining compensation from the Government.
4. Mr. M.Sivasithambaram, former M.P. for Nallur, Mr. V.Yogeswaran, former M.P. for Jaffna and Mr. A.M.Alalasuntharam former M.P. for Kopay for their assistance in securing contribution.
5. Mr. V.S.Thuraiajah, Architect, his Associates and staff for the architectural drawings and plans of the buildings and for making themselves available at all required times.
6. Rev. Fr. G.A.Francis Joseph, Rector, St. Patrick's College, Jaffna for having organised the Flag Day collections in the various schools which brought in more than Rs. 2 lakhs. Reference must be made to the Principals of Schools also for their co-operation along with the Director of Education for giving the required approval.
7. The Student's Council of the University of Jaffna for having collected contributions and donated books to the value of about Rs.2 lakhs.
8. The Jaffna Public Library Restoration Project Colombo Committee consisting of Messrs V.S.Thuraiajah (Architect), V.R.Vadivetkarasan, K.Kandasamy (Attorney - at - Law), S.Thiruchelvam, I.T.Sambanthan, E.Shanmugam and S.P.Samy for organising the Library Week in Colombo and assisting in the collections. Mr. Vadivetkarasan deserves special mention for having organised the Dance recital of Tamil Nadu State Dancer Miss Swarnamuke in aid of the Fund. We are very thankful to Miss Swarnamuke also.

9. Mr. R.Paskaralingam, Secretary, Ministry of Local Government, Housing and Construction for granting the necessary authority for the expenditures, engagement of staff and for the rendition of services by the Officers of the Building Department especially Dr.(Miss) P. Sivapragasa pillai, Chief Structural Engineer and Mr. P.Naganathar, Senior Structural Engineer.
10. Dr. (Miss) P. Sivapragasapillai for having guided us in regard to the revised structural designs of the buildings.
11. Mr. P.Naganathar, Senior Structural Engineer of the Department of Buildings for providing continuous advice on the spot and for making available his services at all required times during the progress of the constructions.
12. The world Council of Churches for the generous contribution of Rs. 1.5 lakhs in cash the donation of books and 100 book-shelves through the Jaffna Christian Union.
13. The Lions Club and Redd Barna for contributions towards the rehabilitation of the Children's Section and NORAD for their generous contribution of Rs. 322,580.00
14. Members of the Library Committee - Mr. K.Nesiah, Rev.Fr. J.A.Francis Joseph, Messrs. E.Sabalingam, H.M.Shahul Hameed, S.Thiyagarajah, N.Mylvaganam, K.Murugaratnam, S.Murugavel, S.Ambikaipahan, Mrs. R.Ratna Navaratnam and Mr. N.Sabaratham for their involvement in the project.
15. The Librarian and the Staff for the classification, cataloguing and arrangement of books, and making them available to the public.
16. The Officers and Employees of the Jaffna Municipal Council for their effective involvement and contributions towards the project.
17. Mr. V.Satchithananthan, former Works Engineer for the initial involvement in the drawings, plans and specifications etc, Mr. E. Vaithialingam sometime Consulting Engineer and Mr. N.Nadesan for serving as Resident Engineer of the project with keen interest from October, 1983.
18. Mr. A. Jayarajah, Contractor, for having taken pains during the period of construction and for having completed the work with dedication and interest. His personnel too deserve special reference for the interest with which they worked on the project.
19. All those living beyond the shores of this country who had made contributions towards the project, Reference should be made to the Tamil Association of Alberta, Canada, Mauritius Tamil Temple Federation of Rose Hill, Mauritius, Tamil Association of Australia, Tamil Organisations of U.K. like Standing Committee of the Tamil Speaking Peoples, London, Thiruvalluvar Tamil School etc., France Tamils Organisation, Norway Tamil Association, and Tamils living in Germany, Zambia, Nigeria, Nairobi, Brunei, Norway, Botswana, U.S.A, Malaysia, Tamil Nadu and other countries who had made contributions.
20. The Tamil Nadu Government headed by Chief Minister, Hon. M.G.Ramachandran, Finance Minister Hon.V.R.Nedunchelian, Minister of Education Hon.V. Aranganayagam, The Director of Public Libraries, Tamil Nadu for donating books to the value of Indian Rs.5 lakhs.
21. The Indian High Commission in Sri Lanka for taking up the responsibility for transporting the books from Madras to Jaffna.
22. The Canadian and British High Commissioners and the American Ambassador and the British Council for donating books.
23. All those who had made contributions in cash and donated books who may not have been specifically mentioned here or elsewhere.

C.V.K.Sivagnanam

***Municipal Commissioner
Jaffna
21.05.84***

**Extracted from the Commemorative Souvenir Opening
of the Rehabilitated Building of the Jaffna Public
Library 04-06-1984**

பொன்விழாப் பொலிவு காணும் பொதுசன நூலகம்

தமிழ்நாட்டில் தஞ்சாவூரில் புகழ்பெற்ற சரஸ்வதி மஹால் உண்டாவதன் முன் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழரசர் நாயன்மார்க்கு என்னும் குளக்கரையில் நூலகம் ஆரம்பித்திருந்தனர். சென்ற நூற்றாண்டில் 1842ஆம் ஆண்டில் நீதிமன்றக் காரியதரிசி கிறினியர் ஒரு நூலகத்தை ஆரம்பித்திருந்தார். அதன் பின் நீதிமன்றத்துச் சட்டத்தரணிகள் தங்கள் உபயோகத்துக்கென ஒரு சட்டநூலகத்தை ஆரம்பித்திருந்தார்கள்.

இந்த நூற்றாண்டில் 1933 ஆம் ஆண்டில் நீதிமன்றக் காரியதரிசி க.மு.செல்லப்பா அவர்களின் சிந்தனையில் ஒரு நூலகம் வாசகசாலையளவில் உதிப்ப அவர் கந்தமடத்து முதல் நூற்றுவர் என்னும் இளைஞர் முன்னேற்றச் சங்கத்தாரிடம் கருக்கொள்ளச் செய்தார். இளைஞர் வீடுகள் தோறும் சென்று நூல்கள் சேகரிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

இதற்குள் செல்லப்பா அவர்கள் பட்டணப் பகுதியில் லங்காஹோம் என்னும் மனைக்கு இடம் பெயர்ந்து, அங்கிருந்து 11-12-1933 ஆம் நாளில் உருக்கமான அறிக்கை விட்டார். அது செந்தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பிரசுரிக்கப்பெற்றுப் பரப்பப்பெற்றது. 'A Central Free Tamil Library in Jaffna' என்பதே அதன் பழைய பெயராயும் அமைந்தது.

முதற் கூட்டம்

யாழ்ப்பாண மாவட்ட நீதிபதி கனம் சீ. குமாரசுவாமி C.C.S. தலைமையில் 9-6-1934 ஆம் நாள் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி மண்டபத்தில் கூடிய கூட்டத்திலே குடாநாட்டின் பெரியவர்கள் பலரும் பல துறைகள், பண்ணைகள், திணைக்களங்கள் முதலிய நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளெனக் கருதும் அளவில் வந்திருந்து கருத்துப் பரிமாறினார்கள்.

நீதவான் குமாரசுவாமி அவர்கள் தலைவராயும் கலாநிதி வணக்கத்துக்குரிய ஐசாக் தம்பையா அவர்கள் உபதலைவராயும், அரியாலையூர் அப்புக்காத்நர் சீ. பொன்னம்பலம் அவர்களும் செல்லப்பா அவர்களும் இணைச் செயலாளராயும் தெரியப்பெற்றார்கள். காரியநிர்வாகசபையில் பெரியவர்கள் பலர் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். கல்வித்துறையின் பெரியவரான அருள்நந்தியும் காரிய நிர்வாகசபையை அலங்கரித்தார்கள். கல்லூரிகளின் அதிபர்கள் சிலர் இடம் பெற்றிருந்தார்கள்.

உருக்கமான வேண்டுகோள்

ஆக்கபூர்வமான முயற்சி

செல்லப்பா அவர்கள் தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் மேற்படிப்புக்கு வசதி செய்தலையே அழுத்தமாகப் பேசி, அதற்காகக் கிராமங்கள் தோறும் வாசிகசாலைகள் கிளம்ப வேண்டும். யாவும் மத்திய நிலையத்தோடு இணைதல் வேண்டும். அங்கத்தவர்கள் மாதாந்தம் 25 சதமாவது கொடுத்துதவுதல் வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். உடனடியாக அவருக்குக் கிடைத்த பணத்தில் 160 ரூபாவைத் தளபாடங்கள் செய்வதற்குக் கையளித்தார்.

வாசிகசாலை ஆரம்பம்

உயர் நீதிமன்றத்துப் பதிவாளரமிருந்து ஓய்வு பெற்ற பெரியார் R.C. புரொக்டர் இளைஞர்களுக்கு வழிகாட்டியாயும் முகாமையாளராயும் கௌரவமான சேவை செய்வதற்கு முற்பட்டதும், முதல் நூற்றுவரின் முதலாம் இளைஞரான சி.எஸ். இராசரத்தினம் கௌரவ நூலகராகப் பணிபுரிவதற்கு முற்பட்டுத் தம் நண்பர்கள் சேகரித்து வந்த நூல்களைத் தூசுதட்டி வரிசைப்படுத்தி வைத்திருந்தார்.

யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் மின்சார நிலையத்துக்கு எதிர்ப்பக்கமாகவுள்ள கடைகளில் ஒன்றை வாடகைக்கு எடுத்து அங்கே 01-08-1934 ஆம் நாள் வாசிகசாலையை ஆரம்பித்தார்கள். பலர் குவிந்திருந்து படிக்க ஆரம்பித்தார்கள். இருக்கை வசதி போதாமையால் பக்கீஸ் பெட்டிகள் மீதும் இருந்து படித்தார்கள்.

உள்ளுராட்சிமன்றம் பொறுப்பேற்றல்

யாழ்ப்பாணம் கொழும்புக்கு அடுத்த பெரிய நகரமாயிருந்தும் அக்காலத்தில் லோக்கல் போட், ஏர்பன் டிஸ்ட்ரிக் கவுன்சில், ஏர்பன் கவுன்சில் என்று படிப்படியாக முன்னேறியே மாநகர சபையானது. நூலகம் ஆரம்பித்த காலத்தில் 1931ஆம் ஆண்டில் தோன்றிய ஏர்பன் டிஸ்ட்ரிக் கவுன்சில் (J.U.D.C) இயங்கி வந்தது. அதன் முதல் தலைவர் அரியாலையூர் ஆ. கனகரத்தினம். அடுத்த தலைவர் ஆர். ஆர். நல்லையா அவர்கள். இதில் அரியாலையூர் சட்டத்தரணி ஆர். சுப்பிரமணியம் ஒரு பெரியார். அவர் இந்த வாசிகசாலையை உள்ளுராட்சி மன்றத்திடம் ஒப்படைப்பதற்கான முயற்சியெடுத்தார்.

கையளிப்பு வைபவம் 01.01.1935 ஆம் நாளில் கோலாகலமாக நடைபெற்றபோது, யாழ்ப்பாணத்து வரலாற்று நிபுணர் முதலியார் சி. இராசநாயகம், முகாமையாளர் புரொக்டர், செயலாளர் செல்லப்பா ஆகியோர் தமிழர் கணிகாதானம் செய்த பாவனையில் வாசிக சாலையை உள்ளூர் ஆட்சி மன்றத் தலைவர் நல்லையா அவர்களிடம் ஒப்படைத்தார்கள். இங்ஙனம் ஒப்படைத்த

போது 844 தரமான நூல்களைக் கையளித்தார்கள். இவற்றுள் 694 நூல்கள் பொதுமக்கள் அன்பளிப்புச் செய்தவை. எஞ்சியவை அவ்வப்போது விலைக்கு வாங்கியவை.

உபகரித்த பெரியவர்கள்

நூல்களை ஒன்றிரண்டு எனத் தந்தவர் பெயர்களை விட்டு எட்டுப் பத்து பதினைந்து என அள்ளித்தந்தவர்கள் சிலரை இங்கே குறிப்பிடுதல் அமையும். வணக்கத்துக்குரிய கலாநிதி தம்பையா அவர்கள், நாயன்மார்கட்டு வைத்தியர் இராமநாதன், வித்தியாதரிசி நல்லூர் கந்தையா, வணக்கத்துக்குரிய நல்லூர் ஞானப்பிரகாசர், ந. சி. கந்தையாபிள்ளை, சட்டத் தரணி T.H. சுப்பையா, இவர்களோடு மன்றங்கள், சபைகள், சமயத்தாபனங்கள் கொடுத்த கொடையும் பெரிது. அதி மேற்றாணியார், கிறிஸ்தவ சேவாசங்கம், சென்னை பைபிள் சங்கம், வெஸ்லியன் சங்கம், கொழும்பு முஸ்லீம் சங்கம், யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலனசபை ஆகியோரை மறக்கலாகாது.

இடம் பெயர்ந்த வரலாறு

பெரியகடைச் சூழலில் தினமும் காலை 8-00 முதல் மாலை 7-30 வரை திறந்திருந்த வாசிகசாலையில் தினமும் சராசரி ஐம்பதின்மர் நன்றாகக் கருத்துநன்றிப் படித்துப் பயன்பெற்றனர். இவ் வசதியின்மையால் வாசிக சாலையை உடனடியாகப் பறங்கித்தெருச் சந்தியிலுள்ள விசாலமான கடைக்கு மாற்றினார்கள். அங்கும் இடம் போதாமையால் விரைவில் வாடி வீட்டுக்குத் தெற்கில் அமைந்த மழவராயர் மனையின் மேல்மாடிக்கு மாற்றினார்கள். மேல்மாடியில் இரு பெரும் விசாலமான மண்டபங்களும் ஒரு நீளமான விறாந்தையும் அமைவாக இருந்தன. மழவராயர் கட்டடத்துக்கு மாறிய காலம் 1936ஆம் ஆண்டாகும். அன்று தொடக்கம் நீண்ட காலமாக நிலவி வந்த நூலகத்தின் முதுகெலும்பாக நின்று பிடித்தவர் முன்னர் கௌரவ சேவை செய்த இராசரத்தினம் ஆவார். உள்ளுராட்சியார் நிரந்தர நூலகர் தேவையென விளம்பரஞ் செய்த காலத்தில் விண்ணப்பித்த பட்டதாரிகள் பலரைப் புறக்கணித்தவர்கள் மெற்றிக்கு லேசன் சித்தி யெய்திய இராசரத்தினம் அவர்களையே நியமித்தார்கள். அவர் தனியொருவராய்க் காலை 7 மணி முதல் மாலை 7 மணி வரை கடமையாற்றினார். நூலகத்தின் வளர்ச்சிக்கு நகரசபையாய் மலர்ந்த உள்ளுராட்சி மன்றத்துத் தலைவர்களும் காரியதரிசியாய்க் கடமையாற்றியவர்களும் கைகொடுத்து வந்தார்கள். நாளடைவில் தனியொருவர் நூலகத்தை நடத்துவது முடியாது எனக் கண்டவர்கள் ஜோர்ஜ், சுப்பிரமணியம் ஆகிய இரு இளைஞர்களை உதவியாளர்களாக நியமித்தார்கள்.

புதிய நூலகம்

இராசரத்தினம் அவர்கள் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வரை பணிபுரிந்தபின் 1-2-1947 இல் புதிய நூலகம் க. நாகரத்தினம் அவர்களுக்கு இடங்கொடுத்து இணைப்பாறிக் கொண்டார். நாகரத்தினம் அவர்களின் முயற்சியும் பணியும் கறுசறுப்பானவை. இவர் பரமகுலசிங்கம் அவர்களின் உதவியால் வணக்கத் துக்குரிய ஐசாக் தம்பையா அவர்களின் நூல்கள் பலவற்றை நூலகத்துக்குப் பெற்றார். மேலும் பல பெரியார்கள் நூல்களை அன்பளிப்புச் செய்த வேளையில் நகரசங்கத்தர் ஆண்டு தோறும் நிதியொதுக்கி நூல்கள் வாங்கிக் குவித்தார்கள். தலைவர் சாம் சபாபதி

நாசிம்மன் ஒத்துக்கொண்டதும் நல்ல ஆரம்பமானது. 1947 பிதா சபாபதியவர்கள் 18-05-1952 முதல் யாழ்ப்பாண மத்திய நூலகத்தை என ஒரு ஆளுநர் சபையினை ஆரம்பித்தார்.

நகரபிதா, வணக்கத்துக்குரிய லோங் பிதா, பிரித்தானிய தானிகர் செசில் சையெஸ், அமெரிக்கத் துருவப் பிரிப் குரோஸ், இந்திய தானிகரின் முதற் காரியதரிசி சித்தாந்தசாரி ஆகிய ஐவரும் 29-05-54 மாலை அடிக்கல் நாட்டினார். ஆசிய அபிவிருத்திப்பணி நிதி மூலம் அமெரிக்கர் 1,04,000 ரூபா நன்கொடை நன்கும் வழிகண்டவர் லோங் பிதா. இந்திய தானிகரும் உடனடியாக 10,000 ரூபா உதவினார்.

அவர்களையும் காரியதரிசி பாஸ்கம்பிரமணியம் அவர்களையும் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.

நூலகத்தின் அகலிப்பு வேலை

சுதந்திர இலங்கையில் யாழ்ப்பாண நகரம் மாநகர சபையினால் பரிபாலிக்கப் பெறத் தொடங்கிய வேளையில் நல்லதொரு நூலகம் தனியாக அழகாக எழுப்பதல் வேண்டும். யாழ்ப்பாணம் இலங்கை என்பனவோடு அமையாது, தென்கிழக்காசிய நாடுகள் புகழும் வண்ணம் அமைதல் வேண்டும் என்று நகரபிதா சாம் சபாபதி அவர்கள் நினைத்தபோது, அப்படியே ஆடுகள் என்று வணக்கத்துக்குரிய லோங் பிதா ஆரீர்வதித்தார்.

அடிக்கல் நாட்டு விழா

பாரிய நூலகத்தை மாடிக்கட்டடமாகக் கட்டு வதற்கான நல்லதொரு இடத்தை நகர் நிர்மாண திபுணர் வீரலிங்கா, முனியம்பர் கோயில் முன்னுள்ள முற்றுவெளியில் வகுத்ததைத் தமிழ் நாட்டுக் கட்டடக்கலை திபுணர்

கைகொடுத்த கனியாப்ட விழாக்கள்

யாழ்ப்பாணம் கண்டிரா வகையில் கனியாப்ட விழாக்கள் காலத்தோறும் நடைபெற்றன. அவை 1952, 1954, 1959, 1963 என்னும் ஆண்டுகளில் கலை விழாக்கள் அதிர்ஷ்டவாய் கீட்டிழம்புகள் முதலான வருமான வழிகளோடு நடைபெற்றன. வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் பெரும் பரிசுகளாகப் புதிய மோட்டர் வண்டிகளை அன்பளிப்புச் செய்திருத்தனர்.

புதுப் பொலிவும், பெயரும், திறப்பு விழாவும்

கட்டட வேலைகள் நடைபெற்ற காலத்திலேயே 17.10.1958 முதலாக யாழ்ப்பாண பொது சன நூல்களையம் என்னும் பெயர் வழங்கலாயிற்று, அதற்குப் பொதுமக்களின் உபகரிப்பு 26-11-1958 நடைபெற்ற கொடித்திணத்தின் அதிகமாயிற்று. அன்றி 1959ஆம் ஆண்டுக் கனியாப்ட விழாவும் கைகொடுத்தது.

நூலகத்தில் இடநெருக்கடி தவிர்க்க முடியாது போனபோது, கட்டிடம் முற்றாக மாடியிறாகக் கட்டி முடிக்கப்பெறுமுன்பே கீழ்மண்டபத்தில் 11-10-1959 ஆம் நாளில் நகரபிதா அல்பிரெட் குடிபுகும் வைபவத்தை நடத்தினர். பாரிய நூலகத்துக்குப் பழம் பெரும் நூல்கள் பல கோப்பாய் வன்னியசிங்கம் அவர்களின் நினைவாகவும், வவுனியா பண்டிதர் இராசையனார் நினைவாகவும் கிடைத்தன. முதலியார் குல சபாநாதனிடம் பல அரிய நூல்கள் விலைக்குக் கிடைத்தன.

பட்டம் பெற்ற நூலகர்

அமெரிக்காவில் அறலான்ராப் பல்கலைக் கழகத்தில் நூலகப் படிப்பில் எம்.எஸ்.சி. என்னும் முதுகலைமானிப் பட்டம்பெற்ற வே.இ.பாக்கியநாதன் அவர்களின் சேவை 28-08-1964 முதல் கிடைத்தது. அவருக்குப் பின் சுறுசுறுப்பான இளைஞர் பலரும் சேவையில் இடம் பெற்றனர். நூலகம் நன்கு விசாலித்து பல்லாயிரம் அங்கத்தவர்களைக் கொண்டு நிலவியது. பாக்கியநாதன் பழந்தமிழ் ஏடுகள் பலவற்றை உள்ளூராட்சி மந்திரியார் திருச்செல்வம் அவர்கள் உதவியால் தேடிச் சேகரித்து வைத்தார்.

கட்டட வேலையில் திராவிட நாகரீகம் பொலிவுபெறப் பொறியியலாளர் இ. வைத்திலிங்கம் பாடுபட்டார். ஆணையாளர் ஜெயசிங்கா தமிழறிந்தவராயிருந்து உதவி செய்தார். விசேட ஆணையாளர்கள் நடேசன், மாணிக்கவாசகர், நல்ல உதவியாயிருந்தார்கள். காலந் தோறும் நகர பிதாக்களாயிருந்தவர்களான பெரியவர்கள் முயற்சியெடுத்தார்கள்.

அமெரிக்க நூலகம் சங்கமித்தது

இரு வேறு நதிகள் கங்கை யமுனை ஒன்றிணைந்தாற் போல யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய அமெரிக்கநூலகம் யாழ். நூலகத்தோடு இணைந்தமை பெரிய வரப்பிரசாதமாயிற்று. ஆமிரக்கணக்கான நூல்கள், ஒலிப்பதிவு நாடாக்கள் முதலானவை கிடைத்தன.

இன்னும் அனுபவம் வாய்ந்த நூலகர் ஒருவரும் வந்து வாய்த்தார். திரிவேணி சங்கம் என்பது கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி நதிகளின் கூட்டம். இதில் சரஸ்வதி அந்தர்வாகினியாக வடக்கில் உள்ளது. இங்கே சரஸ்வதி பிரதியட்சமாய் இரு நூலகங்களை இணைத்து நடுவே அழகிய திருவுருவில் காட்சி தருகிறது.

உலகப் புகழ்பெற்ற ஒப்பற்ற

ஒரு நூலகம்

உடம்பெங்கும் குருதி பாய்ச்சும் இதயத்தின் நான்கு அறைகள் போல நூலகத்தின் மேல் மாடி, கீழ் மண்டபம் ஆகியவற்றின் வட, தென் பாகத்து மண்டபங்கள் நான்கும் அறிவூட்டி வந்தன. ஆமிரக்கணக்கான தேனீக்கள் மலர்ந்த பூக்களில் தேன் திரட்டினாற் போல இளைஞர் யுவதிகள் விரித்த நூல்களில் அறிவைத் தேடிப் போயினர். நூல்களின் தொகை, சஞ்சிகைகளின் தொகை தளபாட வரிசை நூலகத்தாரின் பணிவான சேவை படிப்பார்வத்தை வளர்த்த பான்மை சொல்ல முடியாது. எழுத முடியாது.

நூலகர் பாக்கியநாதன் உத்தியோக உயர்வு பெற்று விரிவுரையாளராகப் போனதும், நாகரத்தினம் அவர்கள் ஓய்வுபெற்றதும், நகரபிதா அல்பிரெட் துரையப்பா அவர்கள் பகீரதப் பிரயத்தனத்தால் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக முதுமானிப் ட்டதாரியும் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி அதிபராய் ஓய்வு பெற்றவருமான சி.சிவபாதசுந்தரம் அவர்களின் மேற்பார்வை சிலகாலம் வரப்பிரசாரமாயிற்று.

இன்றைய வளர்ச்சி

மறுபிறப்பெடுத்து மலர்ந்து வரும் நூலகத்துக்கு உலகம் உபகரித்துள்ளது. விசேட ஆணையாளர் சிவஞானம் நல்ல முயற்சி எடுக்கிறார். நூலகப்பணியில் பயிற்சி பெற்ற பெண்கள் பலர் நல்ல முறையாகப் பணிபுரிகிறார்கள். நூலகர் திருமதி ரூ. நடராசா தலைமையில் நூல்கள் பல்லாயிரக்கணக்காக வந்துள்ளன. தளபாட வரிசைகள் தயாராகின்றன. மெல்ல மெல்ல உய்தியும் உயர்வும் அடையும் நாள் நெருங்குகிறது. செல்லப்பரின் நினைவு நிலவுவதாக.

இக்கட்டுரை யாழ்ப்பாண பொது நூலகம் மீள்விக்கப்பெற்ற கட்டடத் திறப்புவிழா மலர் 04.06.1984 இல் இருந்து மறுபிரசுரமாகின்றது. அமர் க.சி.குலரத்தினம் அவர்களின் இச்சுருக்கக் கட்டுரையின் மூலப்பிரதி யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த ஈழநாடு நாளிதழில் 20.07.1982 முதல் 19.08.1982 வரை தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தது. இத்தொடர் கட்டுரையே யாழ்ப்பாணப் பொது நூலக வரலாற்றை விரிவாகக் கூறும் ஒரே ஒரு ஆவணமாகும். இது பின்னர் யாழ்ப்பாணம் நூல்நிலையம் - ஓர் ஆவணம் என்ற தலைப்பில் கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன் அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்று அவுஸ்திரேலியா மித்ரா வெளியீட்டகத்தினூடாக பெப்ரவரி 1997 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் பற்றிய விமரிசனம் இவ்விதழில் தனியானதொரு கட்டுரையாகப் பிரசுரமாகியுள்ளது.

Indictment Against Sri Lanka Destruction of Jaffna Public Library May/June 1981

Virginia Leary:

Ethnic Conflict and Violence in Sri Lanka - Report of a Mission to Sri Lanka on behalf of the International Commission of Jurists, July/August 1981.

"...a large group of police (estimated variously from 100-200) went on rampage on the nights of May 31-June 1 (1981) and June 1-2 burning the market area of Jaffna, the office of the Tamil Newspaper, the home of the member of Parliament for Jaffna and the Jaffna Public Library... The widespread damage in Jaffna as a result of the actions of the police were evident during the visit of the ICJ observer in Jaffna in August...

The destruction of the Jaffna Public Library was the incident which appeared to cause the most distress to the people of Jaffna. The ICJ observer heard many comments from both Sinhalese and Tamils concerning the senseless destruction by arson of this most important cultural centre in the Tamil area.

The Movement for Inter-racial Justice and Equality sent a delegation to Jaffna to investigate the June occurrences. The delegation's report, in referring to the arson of the Public Library, stated, 'If the Delegation were asked which act of destruction had the greatest impact on the people of Jaffna, the answer would be the savage attack on this monument to the learning and culture and the desire for learning and culture of the people of Jaffna... There is no doubt that the destruction of the Library will leave bitter memories behind for many years....'

The 95,000 volumes of the Public Library destroyed by the fire included numerous culturally important and irreplaceable manuscripts..... The government should lead a major national and international effort to rebuild and develop the Jaffna Public Library destroyed by arson by police in June 1981. Such an effort

would evidence the respect the government for the cultural rights of the Tamils, help to remedy a serious injustice done to the Tamil community and contribute to restoring Tamil confidence in the government...

A primary concern of the government should be the physical security of the minority Tamil population and the avoidance of future communal violence so frequently directed against Tamils in the past... In this regard the government should pursue a vigorous policy of investigation and prosecution of police officers responsible for the burning of many areas in Jaffna in May/June 1981."

Nancy Murray,

The State against the Tamils in Sri Lanka - Racism and the Authoritarian State - Race & Class, Summer 1984

"With several high ranking Sinhalese security officers and two cabinet ministers, Cyril Mathew and Gamini Dissanayake (both self confessed Sinhala supremacists), present in the town (Jaffna), uniformed security men and plainclothes thugs carried out some well organised acts of destruction.

They burned to the ground certain chosen targets - including the Jaffna Public Library, with its 95,000 volumes and priceless manuscripts, a Hindu temple, the office and machinery of the independent Tamil daily news paper Eelanadu.. Four people were killed outright. No mention of this appeared in the national newspapers, not even the burning of the Library, the symbol of the Tamils' cultural identity. The government delayed bringing in emergency rule until 2 June, by which time key targets had been destroyed."

Statement of Sri Lanka Opposition Parties, in June 1981 quoted in Satchi Ponnambalam, Sri Lanka, the National Question and the Tamil Liberation Struggle, Zed, 1983

"More than 100 shops have been broken, burnt, looted; market squares in Jaffna and Chunnakam look as if they have been bombed in wartime; several houses have been looted and badly damaged; the house of the MP for Jaffna has been reduced to ruins; several deaths have occurred at the hands of the state armed personnel; the headquarters of the Tamil United Liberation Front in the heart of Jaffna has been destroyed; the public library in Jaffna - the second largest library in the island with over 90,000 volumes - has been reduced to ashes.

Even more reprehensible are the facts that these outrages should have taken place when cabinet ministers and several leaders of the security services were personally present in Jaffna directing affairs, and that a section of the security services, which had been sent there to maintain law and order, had been directly involved."

Francis Whelen,
New Statesman and Nation, 17 July 1981,
visiting Jaffna soon after the destruction of the Library

"Today its rooms are thickly carpeted with half burnt pages, fluttering in the breeze which comes through broken windows. Inspecting the charred remains, I met a heart broken lecturer from the local teacher training college. 'The Sinhalese were jealous of the library, he said. 'I used to come here every day to prepare lectures and tutorials. Now I shall have to go to Colombo and some of these books aren't available even there'."

Orville H. Schell,
Chairman of the Americas Watch Committee,
and Head of the Amnesty International 1982
fact finding mission to Sri Lanka

"It is regrettable that the government did not institute an independent investigation to establish

responsibility for these killings (in May/June 1981) and take measures against those responsible. Instead, one police officer involved was promoted and emergency legislation was introduced facilitating further killings."

Sri Lanka President Premadasa
speaking at a Muslim College in Puttalam in October 1991 in the aftermath of the impeachment resolution against him. sponsored by UNP dissidents led by Mr. Lalith Athulathamudalai and Mr. Gamini Dissanayake.

"During the District Development Council elections in 1981, some of our party members took many people from other parts of the country to the North, created havoc and disrupted the conduct of elections in the North. It is this same group of people who are causing trouble now also. If you wish to find out who burnt the priceless collection of books at the Jaffna Library, you have only to look at the faces of those opposing us."

Satchi Ponnambalam,
Sri Lanka, The National Question and the Tamil Liberation Struggle, Zed 1983.

"The TULF MPs took their battle into parliament. They moved a vote of no confidence in the government, on the grounds that the May-June 1981 violence in Jaffna had been state sponsored and carried out by Sinhalese Ministers and high ranking government officials present on the spot.

The government responded by going on the offensive. What followed was the most racially poisonous verbal vendetta in Sri Lanka's parliamentary history. In the debate that followed one Sinhalese MP called for the return of the traditional death penalty which 'tears the offender's body limb by limb.'

They sought to remove the (Tamil) Leader of the Opposition. To general amazement they brought in a motion of no confidence in him on the grounds that he did not 'enjoy the confidence of the Government'!.. The Speaker overruled a point of order that the motion was not within the powers of the House."

"Everyone has the right freely to participate in the cultural life of the community, to enjoy the arts and to share in scientific advance and its benefits."

- Article 27.1 of the Universal Declaration of Human Rights

The Parliamentary Debate

"If there is discrimination in this land which is not their (Tamil) homeland, then why try to stay here. Why not go back home (India) where there would be no discrimination. There are your kovils and Gods. There you have your culture, education, universities etc. There you are masters of your own fate...."

If the sleeping Sinhalese wake up to see the Tamils trying to establish a Tamil Eelam in Sri Lanka, then things may not be quite calm. It would be advisable for the Tamils not to disturb the sleeping Sinhala brother. Everybody knows that lions when disturbed are not peaceful."

**- Mr.W.J.M. Lokubandara, M.P.
in Sri Lanka's Parliament, July 1981.**

"If we are governing, we must govern. If we are ruling, we must rule. Do not give into the minorities. We are born as Sinhalese and as Buddhists in this country. Though we are in a majority, we have been surrendering to the minority community for four years. Let us rule as a majority community."

**- Mrs. Wimala Kannangara M.P., Minister for Rural Development,
in Sri Lanka's Parliament, July 1981.**

"Now, Sir... what should we do to this so called leader of the Tamils? If I were given the power, I would tie him to the nearest concrete post in this building and horsewhip him till I raise him to his wits. Thereafter let anybody do anything he likes - throw him into the Beire (lake) or into the sea, because he will be so mutilated that I do not think there will be life in him. That is war."

**- Mr.D.M. Chandrapala, Sinhala M.P. for Kundasale
in Sri Lanka's Parliament, July 1981.**

"Since yesterday morning, we have heard in this honourable House about the various types of punishment that should be meted out to them (Tamil Parliamentary leaders).

The MP for Panadura (Dr Neville Fernando) said there was a punishment during the time of the Sinhalese kings, namely, two arecanut posts are erected, the two posts are then drawn toward each other with a rope, then tie each of the feet of the offender to each post and then cut the rope which result in the tearing apart the body. These people also should be punished in the same way.

...some members suggested that they should be put to death on the stake; some other members said that their passports should be confiscated; still other members said that they should be stood at the Galle Face Green and shot. The people of this country want and the government is prepared to inflict these punishments on these people."

**- Mr. G.V.Punchinilame, Sinhala M.P. for Ratnapura
in Sri Lanka's Parliament, July 1981.**

1981 ஜூன் 1 பண்பாட்டுப் படுகொலை ஐங்கரன்

அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்களின் பண்பாடுகளின் அதி உச்சக்கட்ட வெளிக்காட்டலாய் பொதுசன நூலகம் 1981 ஜூன் 1இல் எரித்து நாசமாக்கப்பட்டது. கொடூர மிக்க இந்நிகழ்வின் அரசியற் பின்னணிகளை யாவரும் அறிவர். ஆனால் இழந்த நூலகத்தை மீள எவரால்தான் கட்டியெழுப்பிட முடியும்? கட்டிடத்தைத்தான் புனருத்தாரணம் என்ற வகையில் கட்டலாம். ஆனால் எரிந்து போன அரிய கிடைக்கப் பெறாத நூல்களை சுவடிகளை எவ்வண்ணம் பெறலாம்?

தென்கிழக்காசியாவில் முதன்மையாக விளங்கியது யாழ். பொதுசன நூலகம். அத்துடன் சர்வதேச நூலக மட்டங்களுடனும் யாழ். பொதுசன நூலகம் சிறப்பான நிலையிலிருந்தது. அச்சியந்திர சாதனங்கள் எழுமுன்பாக கையால் எழுதப்பட்ட சுவடிகள், பணையோலை வாசகங்கள் இப்படியாக தொல்பொருள் நிலையம் போன்றும் யாழ் நூலகம் செயற்பட்டு வந்தது.

நூலக காவ்கிரல் இலும் யாழ் நூலகம் அங்கத்துவம் வகித்தது. இலங்கையிலிருந்து வெளியிடப்படும் சஞ்சிகைகள், நூல்கள் இந்நூலகத்தினூடாக வெளிநாடுகளுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன.

வரலாற்றுப் புகழ்வாய்ந்த யாழ். நூலகத்தின் சிறப்பான சிற்ப அமைப்புக கட்டிடத்தை கட்டுவிக்க தனிநாயகம் அடிகளார், வணக்கத்துக்குரிய லோங் அடிகள் போன்றோர் முதன்மை யாமிருந்தனர். யாழ். நூலகம் சிறப்பாக நடை முறையிற் செயற்பட நூலகத்தை மாநகரசபை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. சர்வதேச நூலகவியற்சங்கங்கள் யாழ். நூலகத்துடன் நேரடியான தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தன. இதனூடாக வெளிநாட்டு நூல்கள் தாராளமாக இங்கு கிடைக்கப்பெற்றன. பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் நூலகத்தின் கொழும்புக் கிளையிலிருந்து வருடாந்தம் பல நூல்கள் யாழ். நூலகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. இவை மாத்திரமன்றி சர்வதேசம் பூராக யாழ் நூலகத்துக்கு உதவிகளை வழங்கி வந்தன. ஆசியா பவுண்டேஷன், போளூட், நொராட், போன்றன இவற்றுள் சில நிறுவனங்களாகும்.

தமிழ் பேசும் மக்களின் அறிவுக்களஞ்சியமாக விளங்கிய யாழ். நூலகம் மேன்மேலும் வளர்ந்து வருவதை இனவாதிகளால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

1958 இலும் 1977 இலும் நிகழ்ந்த திட்டமிடப்பட்ட இனக்கலவரங்களால் தமிழர்களின் பொருளாதார வளங்களும் நிலையங்களும் அழித்து நாசமாக்கப்பட்டன. ஆயினும் அறிவாற்றலை அழித்தொழிக்க சந்தர்ப்பத்தைத் தேடிக் கொண்டிருந்த இனவாதிகளுக்கு 1981 மே 31 நல்ல முகூர்த்தத்தைக் கொடுத்தது. மாவட்ட சபைகளுக்காகவும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்குமான தேர்தல் காலமாக மே 1981 விளங்கியது. ஜூன் 5 இல் தேர்தல் நாளாகும். இதற்காக ஐ.தே. கட்சிக்குப் பிரச்சாரம் செய்ய காமினி திசநாயக்காவும் வேறு அமைச்சர்களும் அரசின் அதிகாரிகளும் யாழ். வந்திருந்தனர். இவர்களின் முன்னிலையிலேயே யாழ். நகரம் மீண்டும் எரிந்தது. நாச்சிமார் கோவிலடியில் நடந்த துப்பாக்கிச் சமரில் 3 பொலிசார் இறந்ததையடுத்து பொலிசாராலும் அரசின் காதையராலும் யாழ். நகரம் எரிக்கப்பட்டது. இவ்வேளையிலேயே யாழ். நூலகமும் தீக்கிரையானது.

இச்செயல்கள் அனைத்தும் அரசின் திட்டமிடப்பட்ட செயலாகவே அமைந்தன. யாழ். எம்பியின் வீடு, ஈழநாடு பத்திரிகை அலுவலகம், நகர வர்த்தக நிலையம், ஆகியனவும் நாச்சிமார் கோவிலும் இக்கால வேளையிலேயே எரித்து நிர்மூலமாக்கப்பட்டன. இவ் எரிப்புகள் எல்லாவற்றிலும் மேலாக யாழ். நூலகம் எரிக்கப்பட்டதே தமிழ் பேசும் மக்களின் பாரிய இழப்பாகும்.

இக்கொடூர நூலக எரிப்பினைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது தாவிது அடிகளார் துயரத்துடன் சில நாட்களில் மரணமானார். சர்வ தேசநாடுகள் பூராக அரசின் கொடூரச்செயலை வன்மையாகக் கண்டித்தன. வரலாற்றுப் படுகொலையாக நிகழ்ந்த அறிவாலய இழப்பினை பூசி மெழுக அரசு விசாரணை, புனருத்தாரணம் என்று பறைசாற்றியது. ஆனால் இதுவரை எவையுமே நிகழவில்லை. இழந்த நூலகத்தை மீளக்கட்டி எழுப்பிட அனைவரும் தோள் கொடுப்போமாக.

விழிப்பினை நீடித்து வைத்திடும் எழுச்சிக் கீதங்களுக்கு ஒரு முன்னுரை

கவிஞர் முருகையன்

எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் யாழ்ப்பாண நூலகம் எரிக்கப்பட்டது. அது நடந்தும் ஆண்டுகள் பல கடந்து விட்டன. வடக்கின் அறிவாலயமாக விளங்கிய அந்த நிறுவனம் எரியூட்டி ஒழிக்கப்பட்டதே! இது எவ்வளவு பெரிய பண்பாட்டுக் கொலை? தருமமும் ஞானமும் பேசிப் பெருமைகொள்ளும் ஒரு மக்கட் குழுவின் இதைச் செய்யலாமா? என்றவாறான உணர்வுகளை பதிவு செய்யப்பட்டு ஒரு நூலாக இப் பொழுது வெளிவருகின்றது. யாழ்ப்பாண நூல் நிலையம் அழிக்கப்பட்ட கொடிய செயல் உணர்வுக் கூர்மையுள்ள இளம் உள்ளங்களை எவ்வளவு கடுமையாகத் தாக்கியுள்ளது என்பதைக் காட்டும் ஓர் ஆவணமாக சார்ள்ஸ் எழுதியுள்ள அணையாத அறிவாலயம் என்னும் இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பு இப்போது வெளியாகின்றது.

இதில் எல்லாமாக எட்டுக் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. யாவுமே அந்தப் பண்பாட்டுக் கொலையின் நினைவாக எழுந்தவை தான்.

அந்த எரியூட்டல், அந்த அறிவாலய அழிப்பு, அந்தப் பண்பாட்டுக் கொலை ஏன் நடந்தது? யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகம் எரிந்து சாம்பலாகி, இடிந்து சேதமாகிப் போவதற்குக் காரணம் என்ன? அந்தப் புத்தகங்கள் செய்த குற்றத் தான் என்ன? நூலகம் செய்த பாவத்தான் என்ன? வேறொன்றும் இல்லை. தமிழ் மக்களின் சொத்தாக அந்த நூலகம் இருந்தது தான் காரணம். தமிழ் வாசகர்களும் மாணவர்களும் ஆராய்ச்சி அறிஞர்களும் நாடிச் செல்லும் ஒரு கேந்திர நிலையமாக அது அமைந்து விட்டது. தமிழ் மக்களின் மேம்பாட்டுக்கு அடையாளமாக அது இருந்து விட்டது.

தமிழர் மேல் எழுந்த ஆத்திரம், பகைமை, எரிச்சல் அவர்களுடைய சொத்தாகிய நூலகத்தின் மேலே திருப்பப்பட்டு விட்டது.

இவ்வாறான எரிச்சலுக்கும் பகைமைக்கும் கொடுமைக்கும் காலாயுள்ள கருத்தோட்டங்களைப் பேரினவாதம் என்று குறிப்பிடுவது வழக்கமாகும். பெரும்பான்மையான ஓர் இனம் சிறுபான்மையினரை ஒடுக்கும் சிறுமையை நோக்கி அவ்வித எண்ணப் போக்குகளைப் பேரினவாதம் என்றனர் போலும்.

மக்கட்கூட்டம் ஒன்று தனக்கெனச் சில தனிப்பண்புகளையும் வரலாற்றையும் மரபையும் தாயகத்தையும் உரிமைபாராட்டி அபிமானங் கொள்வது புதுமை அன்று. தனது தனித்தன்மையையும் அடையாளத்தையும் பேணிக்கொள்வதற்கு அவ்வித அபிமானம் உதவுகிறது. அவ்வித அபிமானத்தை இன உணர்வு என்று கூறுகின்றோம்.

அவ்விதமான மக்கட்கூட்டம் பிற்தொரு மக்கட்கூட்டத்தைத் தனது பிறவிப் பகையாகக் கருதி அவ்வித பகையை வளர்த்து வன்மஞ்சாதிக்கும் சூழ்நிலை உண்டாகும் போது தான் விரும்பத்தகாத விளைவுகள் நேர்ந்து விடுகின்றன. வீடு உடைப்பும் கடையுடைப்பும் சூறையும் சூடும் அடியும் வெடியும் சிறைவைப்பும் சித்திரவதையும் என்று பயங்கரமான கோரமான செயற்பாடுகளுக்கு இடம் உண்டாகின்றது. வெட்டும் கொத்தும் அடிப்பும் முறிப்பும் அழிப்பும் ஒழிப்பும் எரித்தலும் நொருக்கலும் நடைபெற்று விடுகின்றன. இவ்வித சூழலால் இன உணர்வு இனப்பகை ஆகிறது.

யாழ்ப்பாண பொதுசன நூலகம் தீக்கிரையாக்கியதன் நினைவாக, அணையாத அறிவாலயம் என்ற தலைப்பில் ஆனி 1989இல் கவிதைத் தொகுப்பொன்று வெளிவந்தது. தீக்கிரையாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண நூலகம் தொடர்பாக சார்ள்ஸ் இயற்றிய இக் கவிதைகளின் தொகுப்பை யாழ்ப்பாணம் மாணவர் இளைஞர் பொது மன்றம் வெளியிட்டிருந்தது. அக்கவிதைத் தொகுப்புக்கு கவிஞர் இ. முருகையன் வழங்கிய முன்னுரை இதுவாகும்

எனது இனம் மேலானது, அது உலகிலுள்ள வேறெந்த இனத்தையும்விட மேலானது, ஆகையால் வேற்றினத்தவர்கள் என் பகைவர்கள், அவர்களை அடக்கி ஆள வேண்டும் ஒடுக்கி ஒழிக்க வேண்டும் என்று எண்ணும் மனப்பான்மையை நாம் இனமேன்மை வாதம் என்று குறிப்பிடலாம்.

இனமேன்மை வாதம் ஒரு நாட்டில் வாழும் பெரும்பான்மையோரிடம் மட்டுமே அன்றிச் சிறுபான்மையோரிடமும் இருக்கலாம். இங்கு எண்ணிக்கை மட்டுமே நிலைமையைத் தீர்மானிக்கும் ஒரே ஒரு காரணி ஆவதில்லை ஆகையால் பேரினவாதம் என்ற பதத்தைவிட இனமேன்மை வாதம் அல்லது இன ஆதிக்கவாதம் என்னும் தொடர்கள் விடய விளக்கத்துக்கு உதவிசெய்வன ஆகலாம்.

இனமேன்மை வாதத்தின் ஒரு வெளிப்பாடு தான் நூலக எரிப்பு. அந்த வெளிப்பாட்டின் தீங்கையும் கொடுமையையும் வெளிப்படுத்துவன தான் இந்தத் தொகுப்பிலுள்ள ஆக்கங்கள்.

வரலாற்று ஏடுகளை நாம் புரட்டிப் பார்க்கும் போது இனமேன்மைவாதிகளிலே பேர்போன ஒருவனாகத் தென்படுகிறவன் ஹிட்லர். அவனுடைய செயல்களோடும் இலங்கையில் நடந்த நிகழ்வுகளைத் தொடர்புபடுத்திக் காட்டுகிறார் கவிஞர்.

ஹிட்லரின் அடிச்சுவட்டில்

தொடரும் இனவாதம்

ஹிட்லரை மீறுகின்றதோ!

என்ற வினா எழுப்பப்படுகின்றது.

இன்னும் இவர்கள்

போதி மரத்தினில் 'பிரித்' ஓதல்

வேண்டுமா?

நல்ல நூல்களை எரித்து

குளிர் காயலாமே!

என்று ஆத்திரம் கலந்த எதிர்க்குறிப்போடு சொற்கள் பாய்கின்றன.

வாளேந்திய

சிங்கக் கொடியாளர்கள்

சிம்மாசனத்தில் ஏறிய பின் - மக்கட்

சிரங்களையே அறுத்தனரே

அரசாள்வோர்

இனமேன்மை வாதத்தை அடையாளம் காட்டுவதற்கு சிங்கக் கொடி, போதி மரம், பாளி மொழி, என்னும் தொடர்கள் உதவுகின்றன.

அவ்வாறே விடியலுக்குப் பூபாளமும் போர்க்காலப் புலம்பல்களுக்கு முகாரியும் கையாளப்படுகின்றன. இவை பலபேர் பல தடவை கையாண்ட பிரயோகங்கள். கேட்டலுத்துப் புளித்துப் போனவை. இவை போன்ற பலவீனமுள்ள இடங்கள் சிற்சில இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பில் ஆங்காங்கு காணப்படுகின்றன. ஆயினும் இத்தொகுப்பின் அடிநாதமாக ஒலிப்பது ஓர் ஆக்கபூர்வமான எழுச்சிக் கீதம்.

அக்கினி சாட்சியில்

கருவைப் பெற்றெடுக்கும்

அன்னையாய்

கமைகளைச் சோராது சுமந்து

நாளைய வாழ்வுக்காய்

ஜீவித்துக் கொண்டிருந்தாய்

உன்னுடைய இழப்பினிலும்

புதிய வரலாற்றைக் காண்கின்றோம்

இன்னுமேற் சகாப்தம்

எழுந்து கொள்வதையும் கூட

இவ்விதமான எழுச்சிக் கீதம் நாம் பெற்றுக் கொண்ட விழிப்பினை நீடித்து வைத்திட உதவட்டும்.

Burning of the Jaffna Library A Konstradt for Thousands of Tamils May 1992 - Eleventh Anniversary

- Nadesan Satyendra -

It was Louis Fischer who in the 1940s wrote about Konstradt. The draconian Soviet suppression of the sailor's revolt on the island of Konstradt near Petrograd during the revolution in 1917, served to turn many socialist sympathisers away from the Soviet Union. Louis Fischer commented:

"What counts decisively is the 'Konstradt'. Until its advent, one may waver emotionally or doubt intellectually or even reject the cause altogether in one's mind and yet refuse to attack it. I had no 'Konstradt' for many years."

The burning of the Jaffna Public Library by the Sinhala police on the night of the 1st of June 1981 served as a Konstradt for many thousands of Tamils who until then had wishfully thought that they would be able to live with dignity and self respect with the Sinhala people and that despite everything, answers to problems of discrimination would be found through the Parliamentary process.

It was not simply that these Tamils were unable to dismiss the attack on the library as the action of looters and arsonists who had gone out of control. It was not simply that they knew that looters and arsonists do not usually attack libraries. It was also that these Tamils knew that the attack was launched by large numbers of Sinhala police men whilst senior Government Ministers were in Jaffna, on a special visit, together with a contingent of high ranking Sinhala security personnel.

Again, though on the previous night i.e. the 31st of May, the policemen had attacked the Jaffna Market buildings and the house of the Jaffna Member of Parliament, emergency was not declared. Curfew was not imposed. Strange actions indeed, if, as the Sinhala Ministers sought to make out later, the Sinhala police had 'mutinied' and were 'out of control'. Emergency was not declared till after the Library was burnt on the following night. Furthermore, despite the protestations of the Sinhala Ministers that the police had gone on a frolic of their own, no inquiry was ever held into the events of the 31st May and the 1st of June. No effort was made to bring the guilty to justice. And when the Tamil leader of the opposition

sought to bring a motion of no confidence against the Sinhala Ministers who had been present in Jaffna on those fateful days, the ruling Sinhala political party pre-empted the move by bringing a motion of no confidence on the Leader of the Opposition! It was reportedly the first and only time that a motion of no confidence had been moved by a ruling party, on the leader of the opposition in an parliament, anywhere in the world. A point of order raised against the no confidence motion was overruled by the Speaker.

And, the debate on the motion was used to launch a well orchestrated campaign of vitriolic abuse and threats, intended to insult and intimidate the Tamil people, and subdue their reaction to the events of the nights of the 31st May and 1st June. If the burning of the Jaffna library was the pre-meditated injury that was inflicted on the Tamil people on the 1st of June, eleven years ago, then the *parliamentary debate on the no confidence motion* was the calculated insult that was added to the injury.

But that was not all. As Nancy Murray writes in 'The State against the Tamils in Sri Lanka - Racism and the Authoritarian State.'

'While Sinhalese MPs discussed in parliament how to best kill (the Tamil parliamentary leaders), Tamil peasants were actually being murdered by organised gangs in the border areas of Batticaloa and Amparai. During July and August (1981), Tamils in the East and South, including the hill country plantation workers, were terrorised and made homeless. Women were raped and at least twenty five people perished. The attacks, many by well organised goon squads, were widely believed to be directed by members of the ruling UNP, among them close friends of the President.'

Thousands of Tamils, both young and old, had their 'Konstradt' in the burning of the Jaffna Public Library. They were compelled to face up to the political reality that the Sinhala government was bent on subjugating the Tamil people and bending them to its will. They were compelled to recognise that the Sri Lanka Parliament was no place for a Tamil with self respect.

The Jaffna Central Library

Extracted from : Puthumai Penn
Souvenir of the photographic Exhibition 1992
Organised by
International Federation of Tamils, London

In the late forties leading educationists felt that Jaffna needed a Library of significance. A library association was inaugurated and the Municipal Council was advised to administer the Trust Fund. A new building was to be built for the Jaffna Central Library and to equip it in such a manner so as to make it become a cultural centre in the truest and fullest sense.

The Library was meant to reflect Tamil culture within and Dravidian architecture without. The chief architect of Madras Mr.V.M.Narasimhan drew up plans for the building.

After discussions with heads of local bodies, educational institutions, teachers, school inspectors, doctors, lawyers and governmental officials, Dr. S.R.Ranganathan, Professor of Librarianship at the University of Delhi came to the conclusion, that the Central Library should be sited in Jaffna Town. The second step was to establish branch libraries in each of the wards in the Jaffna Municipal area. The third stage was to expand the scheme by establishing similar branch libraries in each of the adjoining local body's areas until the entire Jaffna district was embraced by this scheme. The next step was to affiliate and manage the libraries of the various schools and colleges in the Jaffna district as branch libraries and the final step was to provide a mobile service.

This library was to be a model for East Asia in the matter of library facilities

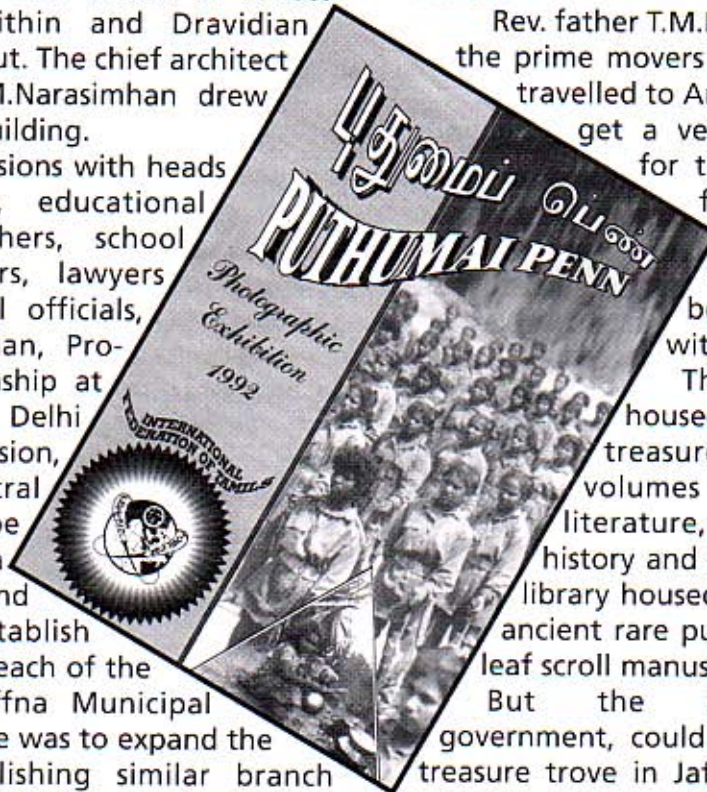
The Central Government and the various local bodies and educational institutions were to contribute money to finance this scheme. The public were also asked to donate generously and to create endowments for the benefit of the movement. For the Central Library alone half a million rupees were needed.

Rev. father T.M.F.Long who was one of the prime movers of this library scheme travelled to America and was able to get a very generous response for this appeal. With help from various quarters and several individuals the library was begun and completed within the set period.

This excellent building housed some of the most treasured and priceless volumes of Tamil language, literature, culture, religion, history and tradition. By 1981 this library housed several thousands of ancient rare publications and 'Olai' - leaf scroll manuscripts.

But the Sinhala chauvinist government, could not bear to see this treasure trove in Jaffna and in 1981, the Armed forces burnt it down completely in two attempts. This act of arson was committed ironically when a Minister of state was in Jaffna.

What wanton destruction. What an irreparable loss.

Note on History of Jaffna Public Library

- A letter from V.S.Thurairajah -

It was on the night of June 1, 1981 that the Jaffna Public Library with its priceless collection of books and some rare manuscripts was turned to ashes. Half a century of toil and dedication by several individuals and institutions that built up the reservoir of knowledge, was to be the target of some vandals. Would it be realised that the loss is not just to the North of Sri Lanka, but to the whole of Sri Lanka and the international community of learning?.....

....At this time, it is relevant to study the history of this world renowned library. In 1933, a well-wisher named K. M. Chellappah, out of his desire to share knowledge with others was conducting a free library in his house. Appreciating the idea of Mr. Chellappah, some lovers of learning got together and formed a committee and met on June 9, 1934 to establish a Library. Issac Thambiah, who was the High Court judge of Jaffna at that time, was elected chairman and K.M.Chellappah was elected secretary.

Due to the effort of this committee, on August 1, 1934, a library was opened in a small rented room on Hospital Road, Jaffna, in front of the electrical station. At inception, this library had only 844 books and about 30 newspapers and magazines, yet it was patronised by all citizens, young and old, with yearning for knowledge.

The library grew a large number of books and more space was needed. In January 1935, it was shifted to a rented building on Main Street, Jaffna. In 1936, the present municipal building and Town Hall was built (it was razed to the ground). This library was shifted to a building near the Town Hall.

At that time the membership fee was only Rs. 3/- . With this subscription, lending of books started. The popularity of the library was such that there was a demand for a permanent building with all modern facilities.

A conference was held under the chairmanship of the first Mayor of Jaffna Sam Sabapathy, to find ways and means of collecting funds to build a new library. It was decided to conduct a carnival, music and dance recitals by Indian artistes, sale of lottery tickets etc., Large sums beyond the expectation of the organisers, was collected. A library committee was formed in 1953, Rev. Fr. Long, who was the rector of St. Patrick's College at that time, was also a member in this committee. (It should be noted here that Fr. David died of a heart attack when he heard of the burning of the library)

The contribution made by Fr. Long was so great that his statue was erected in front of the library by the public. The library committee invited a leading specialist in library science, Prof. S. R. Ranganathan from Delhi, to advise on the formation of the library to international standard. It also invited K. S. Narasimman, who was at that time the architect to the Madras government, an authority in Dravidian architecture.

A master plan was drawn and the front wing was to be built as stage one and the rear wing to be built later as stage two. The foundation was laid for stage one on March 29 1953, in the presence of several educationists and well-wishers, not only from Jaffna, but from all over the island and from India.

The first stage of the building was completed and on October 11, 1959, the building was ceremonially opened by the then Mayor of Jaffna, Alfred Duraipappah. A children's section was opened on November 03, 1967. Asia Foundation donated books worth Rs. 9,500/-. At that time this amount was a large sum.

An auditorium was opened in the first floor in 1971 for the purpose of holding lectures, seminars, literary and cultural performances. Valuable books and centuries - old ola manuscripts were collected from the time of Mr. Chellappah in 1933.

There were about 97,000 valuable books, old newspapers and magazines up to the torching of the library on June 01, 1981. Alas! all these rare collections were set on fire by some insane human beings. The burnt building remained without repair as a monument to the vandalism of man.

In 1981, the Municipality of Jaffna, under the leadership of the then Mayor, Rasa Viswanathan, obtained the advice of engineers to ascertain whether the building was structurally sound to renovate it. The engineers advised against the renovation as they were doubtful about the strength of the building. Then the Municipality decided to build stage two of the master plan. The same year, I was appointed architect to design stage two of the building.

It was decided to keep the same details of Dravidian architecture found in stage one. The estimated cost of the building at that time was about 11 million rupees. The Jaffna Municipal Council decided to start a fund-raising and book collection campaign in Colombo. The Mayor appointed a committee with myself as its chairman.

The Colombo committee decided to organise a "Jaffna Public Library Week" from May 15 - 21, 1982 and a flag day on May 21, 1982. The press in Sri Lanka gave tremendous publicity to these events. On the first day, within an hour, a sum of Rs. 90,000/- was collected. Several businessmen, social service organisations, religious organisations and members of the public came in the hundreds and donated cash and books.

It was like a week of solemn devotion and dedication that people of all walks of life disregarding differences of caste, creed, community or religion converged on Saraswathy Hall, as in a pilgrimage to hand over their gifts for the restoration of the house of knowledge. Thousands of books were collected and sent to Jaffna.

With the funds collected the construction work on stage two commenced in June 1982. The building was nearing completion by June 1983, when the second calamity took place. The war broke out and this building received a severe beating by bullets, shells and bombs. What remains today is a structure with shell and bullet holes and blackened walls with the smoke of burnt books. can anyone bring back the valuable ola manuscripts and books which have turned into ashes?

யாழ்ப்பாண நூல்நிலையத்தை தீயிட்டவர் காமினியே ஜனாதிபதி பதில்

வடக்கு - கிழக்கின் இன்றைய நிலைக்கு காமினி திஸநாயக்காவே பிரதான குத்திரதாரி என்றும் யாழ்-நூலக எரிப்புக்கு அவரே காரணமென்றும் ஜனாதிபதி திரு. பிரேமதாஸா கூறியுள்ளார்.

யாழ் நூலகம் எரிக்கப்பட்டது தொடர்பாக திரு. காமினி திஸநாயக்கா எழுதிய கடிதத்திற்கு ஜனாதிபதி பதிலளிக்கையிலேயே அவர் மேற்கண்டவாறு கூறினார்.

ஜனாதிபதி மேலும் கூறுகையில் வடக்கு-கிழக்கில் தற்போதைய நிலைமையை எழுப்பியவர்கள் யார்? இதற்கு பிரதான காரணம் திரு. காமினியே. பத்து வருடங்களுக்கு முன் 1981இல் நடந்த சம்பவங்கள் இந்நாட்டின் சமுதாயங்களுக்கிடையேயான உறவுகளில் இது ஒரு கறை படிந்த துயரமான சம்பவமாகும்.

பாராளுமன்றில் மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை முறையை நாம் கொண்டுவந்து அதிகாரத்தை பரவலாக்க முயன்ற போது காமினி திஸநாயக்காவே அதனை எதிர்த்தார். தேர்தல் நடைபெற்றன. தேர்தல் நடைபெறுவதற்கு முதல்நாள் திரு. காமினி நிறைய ஆட்களைக் கூட்டிக்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் சென்றார்.

யாழ்ப்பாணம் சென்ற அவர் வாக்குச்சீட்டு பெட்டிகளைச் சேகரித்து கள்ள வாக்குகளைப் போட்டார். இதனை நான் கூறவில்லை. பாராளுமன்றத்தில் காமினி பிரசன்னமாய் இருந்த போது கூட்டணி செயல்தீர் ஆற்றிய உரை என்னிடம் உள்ளது.

மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை தேர்தல்களில் சதிநாசவேலைகள் இடம்பெற்ற பின்னர் ஒரு சர்வதேச தூதர் நிலையமான யாழ். நூல்நிலையம் எரியூட்டப்பட்டது. வாக்குச்சீட்டுக்களால் நீதியைப் பெறுவதற்கே எடுத்து தலைவர்களால் முடியாவிடில் நாங்கள் நீதியை குண்டுகள் மூலம் பெறுவோம் என இளம் தமிழ் தீவிரவாதிகள் நினைத்தனர். இப்படித்தான் அவர்கள் தீவிரவாத செயல்களில் இறங்கினார்கள்.

காமினி திஸநாயக்கா யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தேர்தல்களில் ஈடுபட்டார் என்பது இரகசியமாக வெளியிலிருந்து 300பேர் தேர்தல் கடமைகளை செய்ய யாழ்ப்பாணம் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். வாக்குச்சீட்டுப் பெட்டிகளைக் காணவில்லை. சில வாக்குப் பெட்டிகள் இன்னமும் காணாமலிருக்கின்றன.

இவைகள் எல்லாம் காலம் தாழ்த்தி வெளிவந்துள்ளன. புலிகளுக்கு ஆயுதங்கள் கொடுத்தது பற்றி நீங்கள் பேசுகிறீர்கள். வடக்கு-கிழக்கிலுள்ள மக்களைப் பாதுகாக்க புலிகளுக்கு எதிராக ஆயுதப்படைமீனரும் பொலிஸாரும் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளை நீர் மறந்து விட்டீர்போலும்.

தேசிய பந்தோபஸ்து அமைச்சராக ஐந்து வருடம் கடமையாற்றிய உமது சகபாடியான உலித் அத்துலத் முதலியினால் சாதிக்கமுடியாததை கடந்த இரண்டரை வருட காலத்தில் எனது நிர்வாகத்தின் கீழ் நாங்கள் புலிகளையும் ஜே.வி.பியையும் அழிப்பதில் வெற்றிகண்டுள்ளோம் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஈழநாடு
(யாழ்ப்பாணம்)
05.10.1994

நூலகத்தை எரித்தவர்க்கு வாக்களிக்கக் கூடாது.

தென்கிழக்கு ஆசியாவிலேயே சிறந்த நூல்நிலையமாக விளங்கிய யாழ். நூல் நிலையத்தை எரித்து சாம்பலாக்குவதற்கு முக்கிய குத்திரதாரியாக இருந்த திரு. காமினி திஸநாயக்காவுக்கு ஜனாதிபதி தேர்தலில் சிறுபான்மை மக்கள் ஒருபோதும் வாக்களிக்க மாட்டார்கள்.

அமரர் எஸ்டபிள்யு-ஆர்டி. பண்டாரநாயக்காவின் சிரார்த்ததினத்தை முன்னிட்டு புத்தளத்தின் அண்மையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் பொதுசன ஐக்கிய முன்னணியின் புத்தளம் அமைப்பாளர் ஜனப் எம்.எச்.எம். நவாஸ் கூறினார்.

அவர் தமதுரையில் மேலும் கூறுகையில், பிரசித்தி பெற்ற யாழ். நூல் நிலையத்தை இலங்கை மக்கள் நன்கு அறிவார்கள். அதே போல் இந்த நூல் நிலையத்தை எரித்து சாம்பலாக்கியவர்களையும் சிறுபான்மை மக்கள் மறக்கவும் மாட்டார்கள், மன்னிக்கவும் மாட்டார்கள் என்று கூறினார்.

யாழ்.நூலகப் புனர் நிர்மாணம் அத்தியாவசியமாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய மீட்புப் பணிகள் - எஸ்.எம்.கமால்தீன் -

“யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் இன்று ஒரு பழங்கதையும் கனவுமாகிவிட்டது. ஆனால் அறிவாலயங்களினதும் அறிவாற்றல் படைத்த மக்களினதும் வரலாறு என்றுமே இவ்வாறு முடிந்ததில்லை. மதிபீனர் செயலால் மறைந்த இந்த அறிவாலயம் மீண்டும் உயிர்த்தெழும் என்பது உறுதி. யாழ். பொது நூலகத்தில் எரிக்கப்பட்ட பல்லாபிரக்கணக்கான நூல்களின் சாம்பரிலிருந்து அறிவுலகம் பெருமைப்படக்கூடிய நவநூலகம் ஒன்று உதயமாகி அறிவுக்கதிர்வரப்பும் நாள் வெகு தூரத்திலில்லை என்பது எனது அசையாத நம்பிக்கையாகும்.”

இற்றைக்குப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் வீரகேசரி வார இதழில் (19.07.1981) எரியுண்ட யாழ். பொது நூலகத்தைப் பற்றி நான் எழுதிய கட்டுரையை மேல்போந்த பத்திகளால் முடித்திருந்தேன்.

சில தினங்களுக்கு முன் யாழ்.நூலகத்தைப் புனர்நிர்மாணஞ் செய்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாகப் புதின ஏடுகளில் வெளிவந்த செய்திகளைப் படித்தபோது நான் நம்பிக்கையுடன் விழைந்த நவநூலகம் என் மனத்திரையில் தோற்றியது. யாழ். குடாநாட்டில் தற்போது உணவு, உறையுள் ஆகிய அடிப்படைத் தேவைகளையும் அச்சமற்ற மன அமைதியையும் மக்கள் நாடி நிற்கும் இவ்வேளையில் நூலகம் பற்றிய சிந்தனை ஓரளவு பொருத்தமற்றதாயினும் நெடுநாள் திட்டமாகவேனும் புனர் அமைப்புப் பணி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது அத்தியாவசியமாகும்.

பெறுதற்கரிய பொக்கிஷங்கள்

இந்நூலகத்தில் எரியுண்ட பெறுதற்கரிய பொக்கிஷங்களான சில நூல்தொகைகளின் மீது எமது கவனம் செல்கின்றது. எந்தளவு இவற்றை மீளப் பெற முடியுமோவென்பது கேள்விக்குறியே யாகும். இந்நூற்சேர்க்கைகளின் பட்டியல்கள் இல்லாத நிலையில் நூல் மீட்பு முயற்சி பெரும்பாலும் பயனளிப்பதாயிராது. ஒரு வேளை இந்நூல்களை உசாவியவர்கள், மற்றும் இந்நூல்களை அன்பளிப்புச் செய்தவர்கள் தகவல் உதவினால் ஒரு சில நூல்களையாவது தொழில் நுட்பக் கருவிகள் மூலம் பிரதியாக்கம் செய்வித்துப் பெறக்கூடும். இவ்வகையில் எமது தேசிய ஆவணக் காப்பகம், அரும்பொருள் சாலை நூலகம், பிரிட்டிஷ் மியூசியம் நூலகம், சென்னை ஆவணக்காப்பகம் மற்றும் சில ஐரோப்பிய தேசிய நூலகங்கள் யாழ் நூலகத்துக்கு உதவ முடியும்.

யாழ். நூலகத்தின் உசாத்துணைப் பிரிவின் வைப்பிலிருந்த சிறப்பு நூற்றொகுதிகளுள் எமது கவனத்திற்குரியன சில பின்வருவனவாகும்.

(அ) கலாநிதி ஆனந்தக் குமாரசுவாமி நூற்றொகுதி (சுமார் 700 நூல்கள்) இது மலேசியாவைச் சேர்ந்த திரு துரைராஜ சிங்கம் அவர்களின் அன்பளிப்பாகும்.

(ஆ) திரு. வன்னியசிங்கம் நூற்றொகுதி (சுமார் 100 நூல்கள்)

(இ) திரு. ஐசாக் தம்பையா நூற்றொகுதி சமயம், தத்துவம் பற்றிய நூல்கள் (சுமார் 850 நூல்கள்)

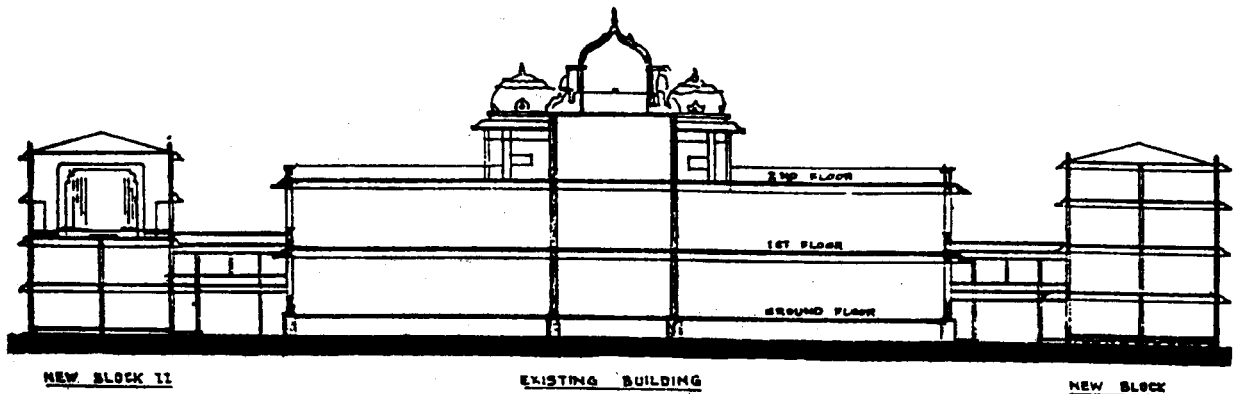
(ஈ) திரு. கதிரவேற்பிள்ளை நூற்றொகுதி (சுமார் 600 நூல்கள்)

யாழ் நூலகம் ஒரு நவநூலகமாக உருப்பெறும் பொழுது அது சாதாரண பொது நூலகப் பணிகளில் மாத்திரம் ஈடுபடும் ஒரு நிறுவனமாக இயங்காது. உயர்நிலைமிலான ஆய்வுக்குறியுடைய நூலகமாகவும், சிறப்பாகத் தமிழ் பேசும் மக்களின் மொழி, சமயம், கலாச்சாரம், ஆகிய துறைகள் சார்ந்த அறிவேடுகளின் வைப்பிடமாகவும் பிரதேச ஆவணக்காப்பகமாகவும் திகழவேண்டும்.

நவீன அச்சகம் அவசியம்

இந்நூலகத்தில் இன்றியமையாததொரு அங்கமாக இடம் பெற வேண்டியது ஒரு நவீன அச்சகமாகும். எமது நாட்டில் தமிழ் நூல் வெளியீட்டுத் துறையென்று சிறப்பித்துக் கூறக்கூடியதாக எதுவுமில்லை. எனவே இவ்வகையிலான முயற்சிக்கு நவீன வசதிகளுடனமைந்த அச்சகமொன்று யாழ். நூலகத்தோடு இணைவது அத்தியாவசியமாகும். மேலும் அச்சிலில்லாத அரிதான நூல்களை மறுபிரசுரம் செய்து வழங்க இவ்வேற்பாடு வழிவகுக்கும். மற்றும் கட்டில் செவிப்புல சாதனங்களும் முக்கிய இடம் பெறுவதோடு நூலக நடவடிக்கைகள் அவசியமான அளவு கணினிமயப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

வளர்ச்சியடைந்துள்ள நாடுகளில் பல பொது நூலகங்களே மாநிலமட்டத்திலும் தேசிய மட்டத்திலும் தலைமைத்துவம் வழங்கி வருவதை இங்கு நாம் குறிப்பிட வேண்டும். யாழ் பொது நூலகமும் இவ்வகையிலேயே வளர்ச்சி காணவேண்டும் என்பதே எமது எதிர்பார்ப்பாகும்.

PLAN OF new Jaffna Public Library. (Design by Thurairajah Associates, Architects)

NEW JAFFNA LIBRARY DOUBLE SIZE OF OLD COMPLEX

- E. Weerapperuma -

The new Jaffna Public Library will be more than double its original size but the new building complex will retain the same classical architectural style, the **Sunday Observer** learns.

The National Integration Ministry in collaboration with the 'SUDU NELUM' Movement is overseeing the estimated Rs. 300 million to build the new Library. The Jaffna Public Library was burnt down by rampaging gangs in 1981, and has remained in ruins to date.

The Urban Development Authority has estimated that the reconstruction work on the existing building alone would cost about Rs. 90 million. There will be two new blocks added at a cost of Rs. 195 million while the estimated cost of furniture and fittings is around Rs. 20 million.

The Government has appointed a Committee of experts to advise on the reconstruction to suit the needs and aspirations of the people, Committee sources said.

The Committee considering the fact that Jaffna being the main city in the North and one of the major urban centres in the country has suggested that the new library should be comprehensively equipped with reference section, special collection section, children's section, research room, study room, lending section, newspaper, periodical and audio visual sections and facilities for handicapped (disabled) readers. There will be a computer system.

Apart from the principal committee, five sub committees have been appointed to look into various aspects of the reconstruction of the Library. The destroyed library building consisted of a land area of 27,880 square feet. The proposed new complex will cover a land area of 93,144.50 square feet according to the plans drawn up.

Two reports on the Library have been handed over to the Library Committee for perusal by former Assistant Director of the National Library Service and presently the Librarian at the Islamic Centre, S.M.Kamaldeen and former Librarian at the Peradeniya University H.A.I.Gunatileke.

The Committee is very optimistic that they will have a large number of book donations coming into the library. According to Committee sources a number of libraries in the world possess important material relevant to Tamil Culture and Civilisation and the committee hopes to canvass their support to have these records as microfilm copies to the Jaffna Public Library.

யாழ். பொது நூலகத்துக்கான நட்ட ஈட்டை வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா? - த.இன்பரசு -

யாழ்ப்பாணப் பொதுநூலகம் எரிந்து கொண்டிருந்த கோரக்காட்சியை யாழ்.சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியின் மேல் மாடியிலிருந்து காண நேர்ந்த அதிர்ச்சியினால் மூர்ச்சையுற்ற பன்மொழிப்புலவர் வணபிதா. தாவிது அடிகள் மயங்கிய நிலையிலேயே உயிர்த்தார். நடமாடும் நூலகமாக விளங்கிய அடிகளார் மறைந்தார் என்னும் செய்தி யாழ். நகரபிதா இராஜா விஸ்வநாதன் மரணமடைந்ததாக மாறி வதந்தியாகப் பரவியது. பிலிப்பீன்ஸிலிருந்து ஒலிபரப்பாகும் வெரித்தாஸ் வானொலிச் செய்தியிலும் அவ்வாறாகவே பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தது.

இப்போதைய முயற்சி போன்றே அப்போதும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் மூலம் இனப் பிரச்சினைக்கு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஒரு தீர்வு காணும் நோக்கத்துடன் மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகளை உருவாக்க இணக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. யாழ்ப்பாண மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைக்கான தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டம் நாச்சிமார் கோயில் வீதியில் யாழ். மாநகர முதல்வர் இராஜா விசுவநாதன் தலைமையில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளை இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வாக ஏற்க மறுத்த தீவிரவாத இளைஞர் குழுவொன்று கூட்டத்தில் நிகழ்த்திய துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தால் கடமையில் ஈடுபட்டிருந்த பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் ஒருவர் (பண்டார என்பவர்) கொல்லப்பட்டார். அதனை அடுத்து யாழ் நகரில் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட வன்செயல்களைத் தொடர்ந்தே யாழ். பொது நூலகம் தீக்கிரையாக்கப் பட்டிருந்தது. ஆகையால் மேலே தெரிவிக்கப்பட்ட வதந்தி உண்மைச் செய்தியாகவே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதில் வியப்பில்லை.

நூலகத்தைச் சட்டத்தின் காவலர்களே எரித்தார்கள் என்ற உண்மை உலகெங்கும் பரவியது. தனது குற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ளப் பின்நின்றாலும் அரசு நிவாரணம் வழங்குவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது.

சமகாலத்தில் அதாவது 1981 மார்ச் 31க்கும் ஜூன் 3ம் திகதிக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் யாழ்ப்பாண மாநகர எல்லைக்குள் வன்செயல்களால் விளைவிக்கப்பட்ட சொத்துக்களுக்கான சேதங்களை மதிப்பீடு செய்து வழங்கப்பட வேண்டிய நட்டஈட்டுத் தொகைகளைப் பரிந்துரைத்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்படி முன்னாள் யாழ். அரசாங்க அதிபர் லயனல் பெர்னாண்டோ தலைமையில் தனிநபர் விசாரணைக் குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டது.

மேற்படி விசாரணைக்குழு அதன் அறிக்கையில் செய்திருந்த கனனய பரிந்துரைகளுடன் எரிந்த யாழ். நூலகத்துக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய நட்டஈடாக ஒரு கோடி இரண்டு லட்சம் ரூபாவுக்கான ஒரு தொகையைப் பரிந்துரைத்திருந்தது.

சம்பந்தப்பட்ட மேற்படி லயனல் பெர்னாண்டோ விசாரணைக்குழு அறிக்கையில் காணும் பரிந்துரையின் பிரகாரம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய கொடுப்பனவுகளை நிறைவேற்றும்படி யாழ். அரசாங்க அதிபருக்கு எழுத்து மூலம் விடுக்கப்பட்டிருந்த அரச அறிவுறுத்தலில் யாழ். பொது நூலகத்துக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருந்த தொகையை மட்டும் புற நீங்கலாகக் குறிப்பிடாமல் தவிர்த்திருந்தது.

அதன் பிரகாரம் யாழ்ப்பாணத் தொகுதியின் அப்போதைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் உள்ளடங்கப் பாதிக்கப்பட்டிருந்த ஏனைய அனைவருக்கும் அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய நட்புடனாகக் கொடுப்பனவுகள் யாழ். அரசாங்க அதிபரினால் வழங்கப் பட்டிருந்தன.

யாழ். பொது நூலகம் எரிக்கப்பட்டதற்கான குற்றப்பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாது தவிர்க்கும் பொருட்டாகவே நூலகத்துக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய தொகை மேற்படி அறிவுறுத்தலில் இருந்து புறநடையாக விடப்பட்டிருந்தல் வேண்டும்.

யாழ். பொது நூலக விவகாரம் வேறு விதமாக அணுகப்பட்டது. ஜனாதிபதி நம்பிக்கை நிதியில் இருந்து பத்து லட்சம் ரூபாவுக்கான ஒரு தொகையை விடுவித்து ஜனாதிபதியின் யாழ்ப்பாணப் பொது நூல்களையப் புனரமைப்பு நிதி எனும் பெயரில் அத்தொகையை முதலாக இட்டு ஒரு புதிய வங்கிக்கணக்கு திறக்கப்பட்டது.

அந்த நிதிக்கு நன்கொடைகள் வழங்குமாறு பொது மக்களுக்கும் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. இவ்வாறு ஜனாதிபதி நம்பிக்கை நிதியில் இருந்து பெறப்பட்ட பத்து லட்சம் ரூபாவுக்கான நிவாரணத் துடன் பொதுமக்களிடம் இருந்து கிடைக்கப் பெற்ற நன்கொடைகளையும் சேர்த்து யாழ். பொது நூலகத்துக்கு இருபது லட்சம் ரூபா வழங்கப்பட்டிருந்தது.

யாழ். நூல்களையத்தின் ஒரு பகுதி புனரமைக்கப்பட்டு 1984 ஜூன் மாதம் 4ம் திகதி மீள்விக்கப்பட்டது. எனினும் ஒரு சில வருடங்களில் அதனைப் பயன்படுத்தமுடியாத நிலை தோன்றியது.

அப்போதைய ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா 1986 ஜூலைத் திங்களில் ஒரு சர்வதேச பத்திரிகையாளர்

மாநாட்டைக் கூட்டியிருந்தார். இம்மாநாட்டில் உள்நாட்டுப் பத்திரிகையாளர் யாரும் அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்க வில்லை.

இம்மாநாட்டில் பத்திரிகையாளர்களால் விடுக்கப் பட்ட கேள்வி ஒன்றுக்குப் பதிலளிக்கையில் - யாழ்ப்பாண மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைத் தேர்தலின்போது சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிப்பதற்காகத் தம்மால் வடபகுதிக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டிருந்த விசேட பொலிஸாரே யாழ். நகர மண்டபத்தைத் தீக்கிரையாக்கியிருந்தார்கள் என்று ஜெயவர்த்தனா பதிலளித்திருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் எரிக்கப்பட்டது நூலகமேயன்றி நகர மண்டபம் அல்ல. இந்தக் குட்டு உடைபடாது காத்துக்கொள்ளவே அம் மாநாடு சர்வதேச பத்திரிகையாளர்களுக்கு மட்டும் என மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

1987ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் குழுநிலை விவாதத்தின் போது (1986 நவம்பரில்) பிராந்திய அமைச்சுக்கான விவாதத்தின் போது அப்போதைய அத்தனகல்ல தொகுதி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் லக்ஷ்மன் ஜெயக்கொடி, யாழ். நூலகத்துக்கு லயனல் பெர்னாண்டோ விசாரணைக்குழு பரிந்துரைத் திருந்த ஒரு கோடி ரூபா நட்புடனாக வழங்கப் பட்டிராமையை அம்பலப்படுத்தியிருந்தார்.

அதே போன்று- இத்தீவில் நிகழ்ந்த முதல் ஜனாதிபதி தேர்தலில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் வேட்பாளராகப் போட்டியிட்ட கொப்பேகடுவ யாழ். திறந்த வெளியரங்கில் தாம் நடாத்திய தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டத்தில் பேசும்போது, அருகேயிருந்த எரிந்த நூலகக் கட்டிடத்தை அவையினருக்கு சுட்டிக் காண்பித்து மேற்படி நூலகத்துக்கு லயனல் பெர்னாண்டோ குழு பரிந்துரைத்திருந்த ஒரு கோடி இரண்டு லட்சம் ரூபா நட்புடனாக ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவின் அரசு வழங்கத் தவறியமையைக் கண்டித்தார். ஜனாதிபதித் தேர்தலில் தாம் வெற்றியடைந்தால் அத்தொகையை வழங்குவார் என்று வாக்குறுதியும் அளித்திருந்தார்.

திரு. கொப்பேகடுவ அளித்த அந்த வாக்குறுதியை - சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் சார்பில் அந்த ஜனாதிபதி வேட்பாளரால் அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதியை- நிறைவேற்றுவதற்கு ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சி கட்டுப்பட்டதே!

தற்போதைய ஜனாதிபதி திருமதி சந்திரிகா குமாரதுங்காவைப் பொறுத்த மட்டில் மாகாணசபை, தடாபுரமன்றம், ஜனாதிபதித் தேர்தல்கள் மூன்றிலும் யாழ். பொது நூலக அழிப்புடன் பின்னணியில் சம்பந்தப்பட்டு இருந்தவர்களை அம்பலப்படுத்துவதில் தீவிரம் காட்டி யிருந்தார். ஆகவே யாழ். பொது நூலகத்தைச் சேரவேண்டிய நட்சாட்டுத் தொகையை முழுமையாக வழங்க அவர் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றில் ஒரு பொது நூலகம் எரிக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டது அதுவே முதல் நிகழ்வும் அல்ல, அதுவே இறுதி நிகழ்வும் அல்ல. கோட்டை இராசதானியில் இருந்து யாழ்ப்பாண இராசதானி மீது படையெடுத்து வந்த சப்புமல்குமாரயா நாயன்மாரகட்டில் அமைந்திருந்த யாழ்ப்பாண இராசதானியின் தேசிய நூல் நிலையமாகிய சரஸ்வதி நூலகத்தை தீயினால் அழித்தது பழைய வரலாறு. 150

வருடகால புத்தகச் சேர்வுகளுடன் ஹாட்லி கல்லூரி நூலகம், சுவிடிஷ் அன்பளிப்பான காரைநகர் குளோப் நூலகம் போன்று இன்னும் பல நூலகங்கள் அழிக்கப்பட்டமை பிற்பட்ட சம்பவங்கள்.

ஆழமான புண்ணை ஆற்றும் நடவடிக்கையாக ஜனாதிபதி சந்திரிகா வெண்தாமரை இயக்கம் மூலம் எரிந்த யாழ். நூலகத்தை திரும்பவும் கட்டி எழுப்புவதற்கு முயற்சி செய்து வருகிறார். அந்த முயற்சி எப்போது கைகூடும் என்பது அரசியலைப் பொறுத்ததே.

அது ஒரு புறமிருக்க - இது போன்ற அறிவாலய அழிவு வேலைகளும் அவற்றை நினைவு படுத்தும் நடுகற்களும் எதிர்காலத்தில் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அது விடயத்தில் ஜனாதிபதி கண்டிப்பாக இருப்பார் என்று எதிர்பார்ப்போமாக.

வெண்தாமரை இயக்கம்

சமாதானத்துக்கான யுத்தத்தின் புதிய சூழ்ச்சி

- எஸ்.பாலகிருஷ்ணன் -

வெண்தாமரை இயக்கத்தின் ஏற்பாட்டில் தேசிய நல்லிணக்கத்துக்கான செயற்திட்டங்கள் 1997 ஏப்ரல் 10ம் திகதி வைபவரீதியாக கொழும்பில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டன. இந்த வைபவத்தில் யாழ். நூலகத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவது, உயிரிழந்த இராணுவ வீரர்கள் ஞாபகமாக நினைவாலயம் ஒன்றும், கொலை செய்யப்பட்ட அப்பாவி மக்களின் ஞாபகமாக நினைவுச்சின்னம் ஒன்றும் கட்டியெழுப்புவது, இறந்த இராணுவ வீரர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்கள், அரசு நிறுவனங்களுக்கு அலுவல்களுக்காகச் செல்லும் போது அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுவதற்கான ஜனாதிபதியின் கட்டளையைக் கொண்ட வெண்தாமரை இயக்க விசேட அடையாள அட்டையை வழங்குவது போன்ற செயற்திட்டங்களை (விளம்பரத்தில்) முதன்மைப்படுத்தி தேசிய நல்லிணக்கத்துக்கான செயற்திட்டங்களாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இச் செயற்திட்டங்களை சற்று ஆழமாக அரசியல்ரீதியாகவும், கருத்தியல்ரீதியாகவும் ஆராய்வதும், வெண்தாமரை இயக்கத்தின் மேற்கூறிய செயற்திட்டங்கள் மூலம் தேசிய நல்லிணக்கத்தை அடைவதற்கான வாய்ப்புக்கள் பற்றி கலந்துரையாடுவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டது இக்கட்டுரை.

முதலாவதாக, 1981 ஜூன் 1ம் திகதி அப்போதைய ஐ.தே.க. அரசின் பேரினவாத வெறியர்களினால் எரித்து சாம்பலாக்கப்பட்ட யாழ். மக்களின் அறிவியற் கருவூலமாகத் திகழ்ந்த நூலகத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவது தொடர்பான விடயத்தைப் பார்ப்போம்.

1948ம் ஆண்டு நாடு சுதந்திரம் அடைந்தது முதல் இன்றைய ஜனாதிபதி சந்திரிகாவின்ஆட்சி வரை இனஉறவு தொடர்பாக தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ள நடவடிக்கைகளில் இரண்டு விடயங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. ஒன்று, ஒற்றைஆட்சி முறையையும் பெரும்பான்மை ஜனநாயக நடைமுறையையும் பயன்படுத்தி சிங்கள பெளத்த மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டிக்கொள்ள அரசை, சிங்கள பெளத்தர்களின் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துதல். இரண்டாவது, தமிழ்மக்களின் சமூக, பொருளாதார, கலாசார அபிவிருத்திக்கான ஆற்றல்களை அரசு பலத்தினதும், இராணுவத்தினதும் துணையுடன் சீரழிப்பதன் மூலம் சிங்கள பெளத்தர்களின் மேலாண்மையை (Superiority) நிலைநாட்டிக் கொள்வது. இக் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் செயற்திட்டத்தின் ஒரு அங்கமாக அமைந்ததே யாழ். நூலக எரிப்புச் சம்பவம். தமிழினக் கலாசாரப் படுகொலையில் மிகவும் முக்கியமான சம்பவமாக இது திகழ்கின்றது.

15 வருடங்களுக்குப் பின்பாவது செய்த தவறை உணர்ந்து, அந்த குற்றவியல் மன நிலைக்கு பிராயச்சித்தமாக அந்நூலகத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப முயல்வது வரவேற்கத்தக்கதொரு விடயமாகும். ஆனால், இவ்வரசாங்கத்தினதும் வெண்தாமரை இயக்கத்தினதும் நடவடிக்கை இக்குறிக்கோளைக் கொண்டதா? அல்லது இந்நூலகம் ஐ.தே.க. அரசினால் எரிக்கப்பட்டது என்பதால் அக்கட்சிக்கெதிராக மேற்கொள்ளப் படுகின்ற பிரச்சாரங்களின் ஒரு நடைமுறையா? அல்லது இவ்வரசு யாழ். நகரை சின்னாபின்னமாக்கி, யாழ்ப்பாணத்தைக் கேந்திரமாகக் கொண்டு பல நூற்றாண்டுகளாக உருவாக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழர்களின் பாரம்பரிய கலாசாரத்தையும், அவர்களின் வாழ்வியலையும் சீரழித்த **ரிவிரச** படையெடுப்பின் விளைவுகளை மூடிமறைக்க மேற்கொள்ளும் முயற்சியா? அல்லது (சிங்கள) இராணுவ ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் அன்றாடம் காணாமற் போகும் தமிழர்கள் பற்றிய தகவல்களையும் தமிழர்களுக்கெதிராக நடைமுறைப் படுத்தப்படும் பொருளாதாரத் தடை, விடுதலைப் புலிகளுக்கெதிரான தாக்குதல்களாகக் கருதி தமிழ் மக்களுக்கெதிராக மேற்கொள்ளப்படும் தாக்குதல்களையும் மூடி மறைத்து நியாயப்படுத்த இவ்வரசு மேற்கொள்ளும் சூழ்ச்சியா என்பன போன்ற கேள்விகள் எழுகின்றன.

யாழ் மக்களின் வாழ்வியலையே சின்னா பின்னமாக்கிய இவ்வரசுக்கு யாழ். நூலகத்தைக் கட்டியெழுப்ப அருகதை இருக்கின்றதா? இருக்க வீடுகளின்றி வாழ வழியின்றித் தவிக்கும் மக்களின் உடனடித் தேவை நூலகமா? வீடுகளா? இவ்வரசு பதவிக்கு வந்த பின் அதனது இராணுவ அடாவடித்தனங்களின் மூலம் சீரழிக்கப்பட்ட பொது மக்களின் வீடுகளையாவது கட்டிக் கொடுக்காமல், அவ்விதமாக வீடுகளை இடித்து சின்னா பின்னமாக்கிய மிலேச்சத்தனமான சம்பவங்களுக்காக அவ்வீடுகளின் உரிமையாளர்களிடம் மன்னிப்புக் கோராமல் இவை யாவற்றையும் இவ்வரசின் மாபெரும் வெற்றியாகப் புகழ்பாடிவரும் இவ்வரசாங்கம், யாழ். நூலக எரிப்பு தொடர்பாக முதலைக் கண்ணீர் வடிப்பது யாரை ஏமாற்றுவதற்காக? இவ்வீடுகள் திருப்பிக் கட்டப்படல் வேண்டுமேயானால் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் பல இலட்ச ரூபாய்கள் தேவைப்படும். ஆனால் இவ்வீடுகளை மீளக் கட்டிக்கொடுப்பதற்காக தமது வீடுகளை இழந்த மக்களுக்கு எதுவித உத்தரவாதத்தையும் வழங்காமல் நூலகத்தைக் கட்டியெழுப்ப மிகவும் மலினத்துவமான முயற்சியில் அரசாங்கம் இறங்கியுள்ளது.

வெண்தாமரை இயக்கம்

தேசிய நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்ற தகுதி வெண்தாமரை இயக்கத்திற்கு இருக்கின்றதா என்பது முதற் கேள்வி. வெண்தாமரை இயக்கம் என்பது பொதுஜன முன்னணி அரசின் பேரினவாத யுத்த செயற்திட்டத்தின் ஒரு அங்கமாகும். இந்த யுத்தத்திற்கு சிங்கள மக்களின் ஆதரவைத் திரட்டுவதும், யுத்தத்தில் பாதிப்பும் சிங்கள இராணுவத்தினரின் தேவைகளைக் கவனிப்பதையும் முதன்மைக் குறிக்கோளாகவும், அரசாங்கத்தின் தீர்வுப் பிரேரணைகளை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அவற்றை மக்கள் மத்தியில் பிரச்சாரப்படுத்துவதன் மூலம் அரசின் யுத்தத்தை நியாயப் படுத்தக்கூடிய வகையில் சமாதான முகமூடியை அணிந்துகொள்வதை அடுத்த குறிக்கோளாகவும் கொண்டு, **சமாதானத்திற்கான யுத்தத்தை** முன்னெடுப்பதில் முன்னின்று உழைப்பது வெண்தாமரை இயக்கமாகும்.

இந்த யுத்தத்தில் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட சீரழிவுகளையோ அல்லது பொல்கொட, அளவ்வை, தியவன்னலையா போன்ற பிரதேசங்களில் அரசின் சீருடையணிந்த பொலிசாரினால் அப்பாவித் தமிழ்மக்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டமை போன்ற சம்பவங்கள் தொடர்பாக எதுவித அவதானத்தையுமே செலுத்தாத சமாதான இயக்கமே வெண்தாமரை இயக்கம்.

அது மட்டுமல்ல. இக் கொலைகளுடன் தொடர்பு பட்டவர்களை நீதிமன்ற விசாரணை முடியும் முன்னமே விடுதலை செய்து சேவைக்கு அனுப்பியதன் மூலம் தமிழரின் படுகொலையாளர்களை பாதுகாத்து வரும் ஒரு அரசின் அமைப்புதான் வெண்தாமரை இயக்கம். இவ்வியக்கத் துக்கு தமிழர்களுடனான நல்லிணக்கத்தைக் கட்டியெழுப்பும் தகுதி இருக்கின்றதா? இதுமட்டுமல்ல. சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்குள்ளேயே முரண்பாட்டைத் தோற்றுவித்துள்ளதுடன், அக்கட்சியைச் சேர்ந்த சிலரால் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், அக்கட்சிக்குள்ளேயே நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தத் தவறியுள்ள வெண்தாமரை இயக்கம் தேசிய நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த விளைவது யாரை ஏமாற்றுவதற்காக? எனவே இவ்விடயத்தில் மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள அரசியல் நோக்கத்தை இனம்காணுதல் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

புத்திஜீவிகளின் பங்களிப்பு

இந்த அரசாங்கத்தின் **சமாதானத்துக்கான யுத்தத்தை** விமர்சனங்களுக்கு அப்பால் ஏற்றுக் கொண்டும், மேடைகளிலே யுத்தத்தை அரை குறையாக விமர்சிப்பதன் மூலமும் இவ்வரசுக்கு முக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் புத்திஜீவிகளும், பத்திரிகையாளர் சிலரும் இத்திட்டத்தின் வேலைகளைப் பொறுப்பேற்று நடைமுறைப்படுத்துவது தொடர்பான கலந்துரையாடல் ஒன்றையும் நடத்தியுள்ளதாக தகவல்கள் வெளிவந்துள்ளன. தேசிய நல்லிணக்கம் என்பது கட்சி, இன, மொழி, மத பேதங்களுக்கு அப்பால் பிரசைகள் ஒன்றுகூடி சுதந்திரமான, சமாதானமான, நீதியான சூழ்நிலையில் ஏற்படுத்தப்படும் புரிந்துணர்வின் அடிப்படையில் அடைய வேண்டியதொன்றாகும். அது வெண்தாமரை போன்ற கருத்தியல்ரீதியில் பேரின வாதத்திற்குக் கடமைப்பட்டுள்ள அரசியல் ரீதியில் பிளவுகளுக்கு உட்பட்டுள்ள ஒரு இயக்கத்தினால் ஏற்படுத்தக் கூடியதொன்றல்ல என்பதை இந்த புத்திஜீவிகளும், பத்திரிகையாளர்களும் உணர முடியாதவர்கள் அல்லர். சுய தேவை கருதி இவ்வரசுக்கு மண்டியிட்டுள்ள இவர்களுக்கு இம் முரண்பாடுகள் ஒரு பெரிய விடயமாகத் தென்படாமை ஒரு ஆச்சரியப்பட வேண்டிய விடயமும்ல்ல. எனினும் இது தன் மானத்தையும் சுயகௌரவத்தையும் இழக்க விரும்பாத ஒவ்வொரு தமிழ் பிரஜையும் ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டிய விடயமாகும். எனவே யாழ். நூலகம் கட்டப்படுவதையோ அல்லது அதற்கான நல்லிணக்க முயற்சியையோ திறந்த மனப்பான்மையுடன் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

வெண்தாமரை இயக்கம் விளம்பரப்படுத்தியுள்ள திட்டங்கள் எல்லாமே யுத்தத்தை முதன்மைப்படுத்துவதையும், யுத்தத்தின் அரசு தர்ப்பு பங்களிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதையுமே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. பேரினவாத தேவை கருதி முன்னெடுக்கப்பட்ட இந்த யுத்தத்தில் உயிர்த்த இராணுவத்தினரின் குடும்பங்களுக்கு விசேட சலுகைகள் வழங்க முன் வந்திருக்கும் வெண்தாமரை இயக்கம், இதே இராணுவத்தினால் கொலையுண்ட ஆயிரக் கணக்கான அப்பாவித் தமிழ்மக்கள் பற்றி எதையுமே பேசாத வெண்தாமரை இயக்கத்தின் இனவாத நிலைப்பாடு, அதன் தேசிய நல்லிணக்கத்தின் உள்நோக்கத்தை தெளிவு படுத்தப் போதுமானவையாகும். கொல்லப்பட்ட அப்பாவிகள் தொடர்பான நினைவுச்சின்ன அடிக்கல் நாட்டு விழாவில் ஐ.தே.க. அரசினாலும் மக்கள் விடுதலை முன்னணியினராலும் கொலை செய்யப் பட்டவர்களின் குடும்ப உறவினர்கள் முக்கிய பங்குவகித்தனர். இதன் மூலம், இவ்வரசு பதவிக்கு வந்ததன் பின் கொல்லப்பட்ட அப்பாவித் தமிழர்களின் உறவினர்களையும் பங்கு பற்ற வைத்து இவர்கள் எமது அரசினால் கொல்லப்பட்டவர்களின் உறவினர்கள் என்ற உண்மையை இவ்வரசோ அல்லது வெண்தாமரை இயக்கமோ பிரகடனப்படுத்தியிருந்தால் தேசிய நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான தகுதியை ஏற்படுத்திக் கொள்ள உதவிவிருக்கும். ஆனால் கொல்லப்பட்ட தமிழர்களுையெல்லாம் கொல்லப்பட்ட விடுதலைப் புலிகளின் போராளிகளுடன் இணைத்து இனங்கண்டு வரும் இவ்வரசுக்கு தேசிய நல்லிணக்கம் என்பது பெரும்பான்மையினத்தினர் தமிழர்களுக்கு வழங்கும் பிச்சையாகக் கருதுகின்றமையையே காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

யாழ் நூலகத்தை மக்களின் பங்களிப்புடன் கட்டியெழுப்புவது தேசிய நல்லிணக்கத்துக்கான மிகவும் சிறந்ததொரு வாய்ப்பாக அமையும். யாழ் நூலகத்தை திருப்பிக் கட்டி முடிப்பதென்பது இழந்த நூலகத்தை மீண்டும் பெற்றுக் கொள்வது என்பது மட்டுமல்ல. இதை நாட்டின் ஒரு தேசிய சமாதான சின்னமாகத் திகழ வைக்கக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் நிறைய இருக்கின்றன.

ஆனால் இவை பக்க சார்பற்ற இனவாதத்திற்கு கெதிரான, பிரசைகனைக் கொண்ட சமாதான இயக்கத்தின் பணியாகுமேயன்றி முழுத் தமிழினத்தின் வயிற்றிலும் தொடர்ந்தும் உதைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு அரசாங்கத்தின் செயலாக அமைய முடியாது. தேசிய நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவது தொடர்பான தனது கடமைப்பாட்டையோ அல்லது தயார் நிலையையோ ஜனாதிபதியோ அல்லது வெண்தாமரை இயக்கமோ இதுவரை நிரூபிக்க வில்லை. மறுபக்கம் பேரினவாத எதிர்பார்ப்புகளைப் பாதுகாப்பது தொடர்பான தமது கடமைப்பாட்டை மிகவும் தெளிவாக வலியுறுத்தி வருகின்றது. இவ்வரசு, யுத்தம், திருகோணமலைப் பிரதேச சிங்களவர் குடியேற்றம் வடபகுதி தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் **சப்புமல் குமாரர்களின்** திருநாமங்களை குட மோற்கொண்டுள்ள முயற்சிகள் போன்றவை இவ்வரசினதும் வெண்தாமரை இயக்கத்தினதும் தேசிய நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் சாதனைகள் தான் என்பதை மறந்து விட்டு இவர்களின் சமாதானம், ஜனநாயகம், சமூகநீதி, சமத்துவம் ஆகியவற்றின் மூலமே தேசிய நல்லிணக்கம் உருவாக்கப்பட முடியும். எனவே, போர் நிறுத்தப்பட்டு, தமிழ் மக்களின் சமத்துவம் சட்டரீதியாக நிலைநாட்டப்படுவதன் மூலம் தோன்றும் சமாதான சூழல் இன்றி யுத்தத்தின் மூலமோ, அரசு பலாத்காரங்களின் மூலமோ அல்லது செங்கல்லும் புத்தகமும் தரும்படி தென்னிலங்கை மக்களைப் பலவந்தப்படுத்துவதன் மூலமோ தேசிய நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியாது.

இதை வெண்தாமரை இயக்கமோ, அதற்கு முக்குக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் புத்திஜீவிகளோ உணரப்போவதில்லை. இந் நல்லிணக்கத்துக்கான திட்டங்கள் வெண்தாமரை இயக்கத்தின் சமாதானத் துக்கான யுத்தத்தை நியாயப்படுத்த உதவுமேயன்றி உண்மையான நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த உதவப் போவதில்லை. இவற்றை தமிழ் மக்கள் சரியாக உணர்ந்து செயற்படாவிட்டால் **சமாதானத்துக்கான யுத்தத்தின்** புதிய சூழ்ச்சியில் சிக்கிக் கொள்ளநேரிடும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கும் நூல்நிலைய இயக்கம்

- ஆவணஞானி இரா. கனகரத்தினம் -

யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றிய முதலாவது பொதுமக்கள் நூலகம் இற்றைக்கு 82 ஆண்டுக்கு முன்பே ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்றால் அது பலருக்கும் ஆச்சரியத்தைத் தரும் ஒரு செய்தியாகும். இது பற்றிய தகவலை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அன்று வெளிவந்த **இந்து ஓர்கன்** (Hindu Organ) என்ற ஆங்கில ஏட்டின் (1916 ஜனவரி 17ம் திகதி இதழின்) மூலம் அறிய முடிகின்றது. **யாழ்ப்பாணத்தில் முதலாவது பொது நூலகம்** என மகுடமிடப்பட்ட அப் பத்திரிகையின் ஆசிரியத் தலையங்கம் மூலம் அறிய பல தகவல்கள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன.

இந்த நூலகத்தை நிறுவியவர், புகழ் பூத்த தமிழ் அறிஞரும் சைவப் பெரியாருமாகிய திரு.சி.நமசிவாயம். இந்த நூலகத்தைத் திறந்து வைத்தவர் ஆத்மீகத்துறவி ஸ்ரீமத் சர்வானந்த அடிகளார்.

இத்திறப்பு விழா 1915 டிசம்பர் 27ம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தின் வடக்கேயுள்ள கீரிமலையில் நிகழ்ந்தது. கீரிமலை காங்கேசன்துறைக்கு அண்மையில் மாவிட்டபுரத்திலிருந்து சில கிலோ மீட்டர்களுக்கு அப்பால் கடற்கரையை அண்டிய புனித பூமியாகும்.

இலங்கையில் பழம் பெருமை கொண்ட சிவனுக்கே உரிய ஈஸ்வரங்களுள் ஒன்றான நகுலேஸ்வரம் கீரிமலையில்தான் இருக்கின்றது. போர்த்துக்கேயரால் இடிக்கப்பட்டு பின்னர் ஆங்கிலேய ஆட்சியில் புனர்தீர்மானம் செய்யப்பட்ட நகுலேஸ்வரக் கோவில் சூழலில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நூலகத்துக்கு **நகுலேஸ்வரா படிப்பகமும் நூல்நிலையமும்** எனப் பெயரிட்டமை ஒன்றும் புதுமையானதல்ல. கீரிமலையிலுள்ள நீரூற்றும், நீச்சல் குளமும் அதனையொட்டி அமைந்துள்ள இறந்தவர்களுக்கான கிரியைகள் நடாத்தும் மண்டபங்களும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மிகவும் பிரசித்தமானவை.

சமய வரலாற்றரீதியாக தமிழகத்திலிருந்து தவ சிரஷ்டர்களும் முனிவர்களும் வந்து தங்கி வழிபட்டுச் சென்ற புனித பூமி அது! பல ஆண்டு காலமாக நோயாளிகளும் ஓய்வை நாடும் மேல்தட்டு மக்களும் கீரிமலைக்கு வந்து அங்குள்ள விடுதிகளில் தங்கிச் செல்வர். ஆடிமாதம் பிறந்து விட்டால் இங்கு ஒரே மக்கள் கூட்டம் தான். மாவிட்டபுரம் கந்தன் தீர்த்தமட கீரிமலைத் திருக்கடலில் இறங்கும் காட்சியை காணக் கண்கள் கோடி வேண்டும்.

பரோபகாரியும் இந்து சமய வளர்ச்சிக்கு முன்னின்று உழைத்தவரும் திரு நமசிவாயத்தின் தந்தையுமான திரு கதிரவேற்பிள்ளையால் நிறுவப்பட்ட மடமும் தண்ணீர்ப்பந்தலும் அடிக்கடி அங்கு நடக்கும் அன்னதானமும் சைவ உலகத்தில் மிகவும் பிரசித்தமானவை.

ஆக, ஆத்மீகவாதிகளும், ஓய்வையும் தேக நலத்தையும் தேடி வருபவர்களும், அன்னதானத்துக்காக திரள்பவர்களுமாக அலை மோதும் மக்கள் கூட்டத்தின் அறிவுப்பசியைத் தீர்க்கும் நிறுவனமாக நகுலேஸ்வரா படிப்பகமும் நூலகமும் செயற்பட்டு வந்தது. சரியானதோர் இடத்தில் இப்படியான படிப்பகத்தையும் நூலகத்தையும் நிறுவிய நம் ஆன்றோரின் செயற்பாடு ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டியதொன்றாகும். இந்த நூலகம் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்குச் சரியாக ஒரு வாரத்துக்கு முன் 1915 டிசம்பர் 18ம் திகதி அன்றைய பிரபல அரசியல்வாதியும் பருத்தித்துறைப் பிரதிநிதியுமான திரு.கே.பாலசிங்கம் கொழும்பில் நடைபெற்ற எழுத்தாளர் சந்திப்பின்போது ஆற்றிய சொற்பொழிவு (1916, ஜனவரி 17ம் திகதி - இந்து ஓர்கன்) மேலும் புதிய சில தகவல்களைத் தருகின்றது.

கொழும்பு நகரில் ஒரு பொதுமக்கள் நூலகம் இன்று வரை ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தக்கூடியது. இங்கு இயங்கும் பல்வேறு இலக்கிய அமைப்புக்களும் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டாக ஒரு பொது நூலகத்தை நிறுவ முன்வரவேண்டும். நீண்ட தூக்கத்தில் இருந்து நம் மக்கள் விடுபட்டுத் துடிப்பும் ஆற்றலும் மிக்க ஒரு சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப நூலகங்கள் பெரும்பயனைத் தரவல்லன. எனக் குரலெழுப்பியிருந்தார். அவரது இந்த வேண்டுகோள் காற்றோடு கலந்து மறையுமுன் சரியாக ஒரு வாரத்துள் நகுலேஸ்வரா நூல் நிலையம் கீரிமலையில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இந்த நூலகத்தில் அன்று கொழும்பில் இருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த 3 தினசரிகளும் தமிழகப் பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும், யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து வெளிவந்துகொண்டிருந்த ஏடுகளும் பல நூற்றுக்கணக்கான ஆங்கில, தமிழ் நூல்களும், ஆத்மீக வெளியீடுகளும் மக்கள் படிப்பதற்காக வைக்கப் பட்டிருந்தன என இப்பத்திரிகை தகவல் தருகிறது. 1935ல்தான் கொழும்பு நூலகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1916ம் ஆண்டு கீரிமலையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நகுலேஸ்வரா நூலகத்துக்கு 26 வருடங்களுக்கு முன்பதாகத்தான் 1890 மார்ச் 22ல் தமிழகத்தின் தலை சிறந்த நூலகமான கன்னிமாரா நூல்நிலையத்துக்கான கால்கோள் விழா நிகழ்ந்தது. இதனை முன்னின்று ஸ்தாபித்தவர் அன்றைய சென்னை மாநில ஆளுநராக இருந்த திரு. கன்னிமாரா அவர்களாகும். ஒரு சில நூல்களோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நூலகம் இன்று பல இலட்சக் கணக்கான நூல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு வளர்ந்து வருகிறது.

தஞ்சையை ஆண்ட சோழ, மராட்டிய, நாயக்க வம்ச மன்னர்களின் முயற்சியால் திரட்டப்பட்ட ஏராளமான ஓலைச்சுவடிகளை பழம் பெரும் நூல்களை இரண்டாம் சரபோஜி மன்னர் (1798-1832) ஒரு நூலக அமைப்பின்கீழ் கொண்டு வர, 1918ல் சரஸ்வதி மஹால் தலையெடுத்தது. பிரசித்தி பெற்ற அடையாறு நூலகம் ஒல்கொட் அவர்களால் 1880ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கிடைத்தற்கரிய கருவூலங்களைக் கொண்டு நிறுவப்பட்ட மறைமலை அடிகள் நூலகம் 1958ல் பொதுமக்கள் பார்வைக்காகத் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அது போலவே வரலாற்றுப் புதையலென வர்ணிக்கப்படும் தமிழகத்தின் இன்னுமொரு புகழ்வாய்ந்த நூலகம் டாக்டர் உவே. சாமிநாதையர் நூலகமாகும். இது 1943ம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது.

நகுலேஸ்வரா படிப்பகம் திறக்கப்பட்ட காலகட்டத்தின் பின், குடாநாட்டுப் பல்வேறு அறிஞர்களின் வீடுகளில் பல்லாண்டுகளாக சேகரிக்கப்பட்டுத் தேங்கி யிருந்த நூல்களை எல்லாம் திரட்டிச் சாதாரண பொதுமக்களும் படிக்கக்கூடிய நூலகங்கள் திறக்கப்பட வேண்டும் என்ற உத்வேகம் படித்த மக்களிடையே கிளம்பியிருந்தது. யாழ் நகரில் செல்லப்பா என்ற தமிழ் அறிஞர் தம்மிடமிருந்த ஏராளமான நூல்களைக் கொண்டு ஒரு நூலகம் நிறுவ விரும்பியபோது, பல்வேறு அறிஞர்களும் அவர் முயற்சிக்கு உதவ முன்வந்தனர். 1934ம் ஆண்டு, ஜன் 9ம் நாள் ஒன்றுக்கூடியிருந்த அறிஞர் குழுவின் தொடர் முயற்சியால் 1934ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் முதலாம் திகதி, யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் ஒரு சிறிய வாடகை வீட்டில் படிப்பகமும் நூலகமும் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

அடுத்த ஆண்டு ஜனவரியில் பிரதான வீதிக்கு இடம் மாறியது. 1936ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண நகரசபைக் கட்டடம் நிறுவப்பட்ட போது, ஏராளமான நூல்கள், ஆவணங்களை தன்னகத்தே கொண்டிருந்த இந்த நூலகமும் நகர சபையின் சூழலில் இயங்க ஆரம்பித்தது. 1954ம் ஆண்டு மார்ச் 4ம் திகதி, புதியதோர் கட்டடத்துக்கான அடிக்கல் நாட்டுவிழா மேயர் சாம் சபாபதி அவர்கள் தலைமையில் நிகழ், மேயர் அல்பிரட் துரையப்பா காலத்தில் யாழ். பொது நூலகக்கட்டடம் பூரணத்துவம் பெற்றது.

நூலக அழிவு தரும் பாடங்கள்

அறிவைத் தேடுவது மனிதனின் பிறப்புரிமை! இயற்கையின் பாற்பட்ட நிகழ்வு அது. தேடலும், அத் தேடலின் பெறுபேறாகக் கிடைக்கும் புதிய தரவுகளும் தன்னைச் சார்ந்த சமூகத்துக்குப் பயன்பட வைத்தல் மனித இனத்தின் அடிப்படை உரிமை. ஒரு இனத்தின் நீண்ட வரலாற்றையும் மரபுவழிச் செல்வங்களையும் பதிவுசெய்யும் இந்த மையங்கள், பயன்பாட்டுக்கு மட்டுமின்றி அதன் பாதுகாப்புக்கும் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படவேண்டும். மிகவும் நிதானத்துடனும் தீர்க்கதிருஷ்டியுடனும் பேணப்பட வேண்டியவை. பொதுவாகவே நூலகங்களில், காப்பகங்களில் திரட்டி வைக்கப்படும் நூல்கள் ஆவணங்கள், அவை வெளியிடப்பட்ட காலகட்ட சமூக வாழ்க்கையை, ஒப்பந்தங்களை, பண்டைய பழக்க வழக்கங்களை, உடை, உணவு, மரபு முறைகளை, வெள்ளத்தை, விபத்தை, அழிவுகளை, நல்வாழ்வை, முக்கிய சம்பவங்களை விளக்கும் ஊடகங்கள் என்பதால் அச் சமுதாயத்தின் காலக்கண்ணாடி என்பர்.

இந்த நூலகங்கள் மாற்றாரால் தீமிடப்படும் போது அந்த நூல்கள், ஆவணங்கள், வெளி வந்த காலப்பகுதி வரலாறும் கூடவே அழிந்து போய் விடுகின்றது.

இலங்கை வாழ் தமிழர்களைப் பொறுத்த வரை 1897ம் ஆண்டு வாழ்வு 1997இல் இல்லை. இந்த 100 ஆண்டுகளில் எவ்வளவு மாற்றங்கள்! எத்தனையோ நிகழ்வுகள்! அரசியல்ரீதியாக மட்டுமல்ல பண்பாட்டு ரீதியாகக்கூட மாபெரும் வீழ்ச்சிகள். நாம் எப்படி வாழ்ந்தோம் என்பது உணரப்பட்டால் தான் நாம் இன்று எப்படி வாழ்கின்றோம் என்ற நிலையை அறிந்து கொள்ள முடியும். எதிர்காலம் எப்படி அமைய வேண்டுமென்ற சிந்தனைத்தெளிவும் உண்டாகும்.

தமிழர்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட பண்பாட்டு விழுமியங்கள் பலவற்றை நாம் இன்று இழந்து விட்டோம். புரம்பலிய கலை கலாச்சாரச் செல்வங்கள் கைகழுவிப் போகின்றன. கரகம், காவுடி, கும்மி, கோலாட்டம் போன்ற கலைகளை, போர்த்தேங்காய் அடித்தல், கிட்டியடித்தல் போன்ற மரபுவழி விளையாட்டுக்களை, தாலாட்டு, தாய் தந்தையரிடம் காட்டும் அன்பு, பண்பு, அனைத்தையும் நாம் மறந்துவிட்டோம். இவை தொடர்பான தகவல்களைப் பெறக்கூடிய நூலகங்களையும் இழந்து வருகின்றோம்.

சரியோ தவறோ இன்று தமிழர் தொடர்பான ஆய்வை மேற்கொள்ளும் ஒருவர் எத்தனையோ தடைகளைத் தாண்டினால்தான் ஒரு சில தரவுகளை யேனும் பெறமுடிகின்றது. யாழ் நூலகத்தில் இருந்த பல்லாமிரக்கணக்கான ஆவணங்களை நாம் அன்று விழிப்புடன் இருந்திருந்தால் காப்பாற்றியிருக்க முடியும். ஆவணங்களின் பிரதிகள் பெறப்பட்டு வேறு சில நூலகங்களிலும் அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்து வந்திருக்கலாம். கடல் கடந்த நாடுகளுக்கு எடுத்துச் சென்று அங்கு அவற்றைப் பாதுகாத்திருக்க முடியும். உரிய நேரத்தில் நவீன கணனி தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி அவற்றை நுண்கருள்களாக்கிக் கடந்த அக்காலத்தைக் கையகப்படுத்தியிருக்கலாம். நுண்கருள் மூலம் ஆவணப்படுத்தும் முறை இலங்கையில் அண்மையில் புகுத்தப்பட்டதெனினும், பக்கத்தேயுள்ள இந்தியாவில் இத்தொழில்நுட்பம் நீண்ட காலத்துக்கு முன்பே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

லேசர் தட்டுக்கள், காந்த நாடாக்கள் எனப் பல முறைகளின் முன்னேற்றம் கண்டிருந்த மேலை நாட்டுத் தூதரகங்களை நாடி உதவி கோரியிருக்கலாம். முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும் கணிசமான பழம்பெரும் நூல்களைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம். தவறிவிட்டுவிட்டோம்.

இன்று கூட யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகம், மட்டக்களப்பு, திருமலை மாவட்ட நூலகங்கள் மற்றும் பாடசாலை தனியார் சேகரிப்புகளென கணிசமான பழம்பெரும் ஆவணங்கள் அழிந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. கறையான், எலி, நூல்களைக் குடைந்து செல்லும் பூச்சிகள் இன்று தமிழர் பாரம்பரிய செல்வங்களை, அவர்களின் வரலாற்றை மெல்ல மெல்லச் சிதைத்து சீரழித்து வருவது நாம் இன்னும் இத்துறையில் போதிய கவனஞ் செலுத்தாத கையாலாகாத தனத்தையே காட்டுகின்றது. வரலாற்றுத்துறை மாணவர்களும் அறிஞர்களும் ஒரு தடவை நம் நூல்களைப் போய்ப் பார்வையிட்டால் இந்த வரலாற்றுத் தற்கொலை நிகழ்வுகளை அங்கே அவதானிக்க முடியும். நூலகர்கள், நூலக ஊழியர்கள் மாத முடிவில் சம்பளத்தை மட்டுமே நோக்காகக் கொண்டு, பலசரக்குக் கடைகளில் பணிபுரிவது போல் பொறுப்பற்று, இன உணர்வு, சமுதாயக் கடப்பாடு, துளியும் இன்றி நடந்து கொள்வதால் தான் இந்தப் பாரிய அழிவுகள் இன்னமும் தொடர்கின்றன.

எனவே தமிழ் அறிஞர்கள், வரலாற்று ஆசிரியர்கள் ஒன்று கூடி நூலகங்களில், தனியார் சேகரிப்புகளுள் பெருதற்கரிய பழம்பெரும் நூல்களின் பட்டியல் ஒன்றினைத் தயாரிக்க வேண்டும். இவற்றை மறுபிரசுரம் செய்யவும் ஒருசில பிரதிகளைத் தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலும் பேணிப் பாதுகாக்க முன்வர வேண்டும். ஆவணங்களை நவீன தொழில் நுட்பத்தைப் புகுத்தி எப்படியெல்லாம் பாதுகாக்க முடியும் என்ற விபரங்கள் பெறப்பட வேண்டும்.

வாய்மொழி ஆவணச் சேகரிப்பு நம்மவர்கள் இன்னும் தொட்டுப் பார்க்காத துறை. புலம்பெயர்ந்து உலகின் பல கோடிகளிலும் வாழும் தமிழர்களுக்குப் பெரும் பொறுப்பு காத்து இருக்கின்றது. தம் தாயகத்தின் வரலாற்றைப் பேணிப் பாதுகாப்பது தான் அது! செய்ய முன்வர வேண்டும்! இது காலத்தின் கட்டளை!

ஈழநாடு
(யாழ்ப்பாணம்)
14.10.1994

எரிக்கப்பட்ட நூல் நிலையத்தை குழுவினர் பார்வையிட்டனர்

நேற்றைய பேச்சுக்கள் முடிவடைந்த பின் அரசு குழுவினரும் விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகளும் யாழ்ப்பாணத்தில் எரிக்கப்பட்ட நூல்நிலையத்தை நேரில் சென்று பார்வையிட்டனர்.

மாலை 5.30 மணியளவில் இருதரப்பினரும் இந்த நூல்நிலையத்தையும் குண்டு வீச்சுக்கு இலக்கான வீரசிங்கம் மண்டபத்தையும் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் போது கொல்லப்பட்டோரின் நினைவு தூபியையும் அந்த சுற்று வட்டாரத்தையும் பார்வையிட்டனர்.

இன்றைய பேச்சுக்களில் நூல் நிலைய புனர்நிர்மாணவேலை குறித்து ஆராயப்படவுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழநாடு
(யாழ்ப்பாணம்)
15.10.1994

யாழ். நூல் நிலைய எரிப்பு விசாரிக்கப்பட வேண்டும்

யாழ்ப்பாண பொது நூல்நிலையம் எரிக்கப்பட்டதை விசாரணை செய்வதற்கு விசாரணைக் குழு ஒன்றை நியமிக்க வேண்டும் என்று விடுதலைப்புலிகளின் அரசியல்துறை துணைப் பொறுப்பாளர் திரு. கரிகாலன் அரசின் பிரதிநிதிகளிடம் நேற்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

உதயன்
(யாழ்ப்பாணம்)
23.03.1997

யாழ். நூல் நிலைய புனரமைப்பு ஜனாதிபதி தலைமையில் கூட்டம்

யாழ்ப்பாண நூல்நிலைய புனரமைப்புத் திட்டம் தொடர்பான அங்குராப்பண நிகழ்ச்சி அடுத்த மாதம் 10ம் திகதி கொழும்பு பண்டாரநாயக்கா ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் ஜனாதிபதி சந்திரிகா தலைமையில் நடைபெறும் எனத்தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

புனரமைக்கப்படவிருக்கும் யாழ். நூல்நிலையக் கட்டடத்தின் மாதிரி ஒன்றையும் ஜனாதிபதி அப்போது திரைநீக்கம் செய்துவைப்பார்.

1981ஆம் ஆண்டு மாவட்டசபைத் தேர்தலின் போது யாழ். நூல்நிலையம் எரிக்கப்பட்டது தெரிந்ததே.

உதயன்
(யாழ்ப்பாணம்)
23.02.1998

ரூபா 70 கோடி செலவில் யாழ். பொதுநூலகம்

16 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எரிக்கப்பட்ட யாழ். பொது நூலகம் 70 கோடி ரூபா செலவில் நிர்மாணிக்கப்படவுள்ளது.

இதற்கான ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன என்று யாழ் பொது நூலக பணிப்புரைக்குழு உறுப்பினரும், யாழ். மாவட்ட முன்னாள் அரசு அதிபருமான யோகேந்திரா துரைசாமி தெரிவித்தார்.

இந்த நூலகத்தை நிர்மாணிப்பதற்கான வரைபடங்கள் இந்தியக் கட்டடக்கலை நிபுணர்களின் உதவியுடன் தயாரிக்கப்படுகின்றன. பாரம்பரிய இந்தியக் கலை நுட்பத்துடன் இந்த நூலகம் அமைக்கப்படும். இந்த நூலகத்தை அமைப்பதில் ஜனாதிபதி அதிக அக்கறை கொண்டுள்ளார் என்று தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

யாழ்.நூலக புனரமைப்புக்கு தென்பகுதி மக்களும் நிதியுதவி வழங்க வேண்டும்

கடந்த 16 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எரிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண நூலகத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப தென்மாகாண மக்களும் நிதியுதவி வழங்க வேண்டும் எனவும் இலங்கைப் பிரஜை என்ற ரீதியிலும் கட்சியின் சார்பிலும் ஜனாதிபதி நிதியில் இருந்து யாழ் நூலகப் புனரமைப்புக்கு நிதி வழங்குவதாகவும் ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க நேற்றுத் தெரிவித்தார்.

இனப்பிரச்சினைக்கு நிரந்தர அரசியல் தீர்வு கண்டு அமைதியையும் சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்த ஏனைய அரசியல் கட்சிகளும் அரசுக்கும் ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்கும் இடையிலான இணக்கப்பாட்டிற்கும் ஆதரவளிக்க முன்வரவேண்டும் என்ற அழைப்பையும் ஜனாதிபதி விடுத்துள்ளார்.

நேற்றுக்காலை (10.4.97) பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடைபெற்ற வெண் தாமரை இயக்கத்தின் புலமைப்பரிசில் மற்றும் யாழ். வாசிகசாலைக் கட்டிட மீளமைப்பு வேலைகள் தொடர்பான வைபவத்தில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க உரையாற்றினார்.

இனப்பிரச்சினை காரணமாக வட-கிழக்கு மாகாணத்திலும் நாட்டின் ஏனைய இடங்களிலும் ஏற்பட்ட அழிவுகள் கணக்கில் அடங்கா.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தில் தொடரும் யுத்தம் காரணமாக தாய் தந்தையரை இழந்து அகதிகள் முகாம்களில் தங்கியிருந்து கல்வியைத் தொடரும் தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்களுக்கு

புலமைப்பரிசில்களை வழங்கிய ஜனாதிபதி அங்கு தொடர்ந்து உரையாற்றியதாவது.

கடந்த 16 வருடங்களுக்கு முன் யாழ். நூலகம் எரிக்கப்பட்ட சம்பவமும் அதனோடு இணைந்த சம்பவங்களும் தமிழ் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் ஒருவித கசப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது.

அது ஒரு பிரச்சினையாக தலையெடுத்தது. நாட்டில் இன ஒற்றுமையை குலைக்க சில சக்தி எடுத்த நடவடிக்கை ஒரு பாரிய அறிவு இழப்பை ஏற்படுத்தியது. அரசும் தென்மாகாண யாழ். மக்களும் யாழ். நூலகத்தை மீளமைக்க எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் அமைதியை சமாதானத்தை நோக்கி எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையாகும்.

தனிப்பட்ட விமர்சனத்துக்கு இடமில்லை

கடந்த கால சம்பவங்கள் தொடர்பாக தனிப்பட்டவர்களை விமர்சிக்காமல் நடந்தவற்றை சரித்திரமாகக் கொண்டு எதிர்கால செயற்பாடுகளை ஒருமித்த கருத்துடன் செயல்படுத்துவோம். கடந்த கால சம்பவங்களுடன் தொடர்புடையவர்களை தண்டிக்கும்படி மக்கள் கோருகின்றனர். ஆனால் எதிர்கால பயணத்தில் பாரிய பொறுப்புகள் உள்ளன. ஆகையால் தனிப்பட்டவர்கள் எவரையும் விமர்சிக்க விரும்ப வில்லை.

ரணவிரை திட்டம் நாட்டின் சகல இடங்களிலும் அமைக்கப்படும். அதே போன்று ஜனநாயக உரிமைகளுக்காக அல்லது மனித உரிமைகளுக்காக தமது உயிரைத் தியாகம் செய்த இளைஞர்களை கௌரவிக்கும் முகமாக நினை வாலயம் அமைக்கப்படும்.

வீரகேசரி
(கொழும்பு)
18.01.1998

யாழ் நூலகத்துக்கு இந்தியமத்திய, தமிழக அரசு நூல்கள் அன்பளிப்பு

மீண்டும் செயல்படும் யாழ்ப்பாண நூலகத்திற்கு இந்தியா நன்கொடையாக ஆயிரக் கணக்கான தமிழ் மற்றும் ஆங்கில நூல்களை வழங்கியுள்ளது. டில்லி மத்திய அரசு 800க்கு மேற்பட்ட புராணக் கதைகள் சம்பந்தமான நூல்களையும் இலக்கியம், ஆய்வு, தத்துவ நூல்கள் மற்றும் பாடப்புத்தகங்களையும் வழங்கியுள்ளது. டில்லியில் உள்ள இலங்கை உயர் ஸ்தானிகராலயம் ஊடாக இது வழங்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு முதல் அமைச்சரின் உத்தரவின் படி தமிழ்நாடு அரசாங்கம் சென்னையில் உள்ள இலங்கைப்பிரதிநிதி ஊடாக 1500க்கு மேற்பட்ட நூல்களைக் கையளித்துள்ளது. இவை இந்தியாவிலிருந்து யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் பாவனைக்கென அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளன.

கொழும்பில் உள்ள இந்திய உயர் ஸ்தானிகரின் காரியாலயம் யாழ்ப்பாண நூலகத்திற்கு இருபதிற்கும் மேலான தமிழ் சஞ்சிகைகளையும் பத்திரிகைகளையும் கிரமமாக யாழ் அரசாங்க அதிபர் மூலம் அனுப்பி வருகின்றது. இவை யாவும் இலங்கையின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தைப்பொங்கல் நாளன்று திறக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண நூலகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளன.

யாழ் நூலகத்தை புதிய முதல்வரிடம் ஒப்படைப்பேம்.

யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் அறிவுப் பொக்கிஷமாக விளங்கிய யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் 1981 ஆம் ஆண்டு காட்டுமிராண்டி அரசியல்வாதிகளின் வழிநடத்தலினால் அங்கிருந்த அரசு கைக்கூலிகளினால் எரித்து நாசமாக்கப்பட்டது. இந்த நூலகத்தை மீண்டும் கட்டி எழுப்பி தமிழ் மக்களின் நல்லெண்ணத்தை பெறும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள இன்றைய அரசாங்கம் கடந்த பொங்கல் தினத்தில் யாழ்ப்பாணத்து பழைய கச்சேரிக்கு அருகில் அமைந்துள்ள வீடமைப்பு அதிகாரசபையின் கட்டிடத்தில் அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. இது ஒரு தற்காலிக ஏற்பாடு. பின்னர் எழுபது கோடி ரூபாவில் கட்டிடம் அமைக்கப்படுமாம்.

இந்த வைபவத்திற்கு தபால், தந்தி, தொலைத்தொடர்பு வெகுசன துறை அமைச்சர் மங்கள சமரவீர, கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சர் ரிச்சட் பத்திரன, சமூகசேவை அமைச்சர் பேரட்டி பிரேமலால் திசாநாயக்க, ஆகியோர் வந்திருந்தனர். இங்கே பாதுகாப்பு கெடுபிடிகள் பயங்கரம். அங்குரார்ப்பண விழாவுக்கு ஆசி வழங்க அழைப்பு விடுக்கப்பட்ட நல்லை ஆதீன முதல்வர் தன்னை சோதனையிட படையினர் முயன்றதையும் விழா நடைபெற இருந்த இடத்திற்கு நடந்து போகும்படி உத்தரவிடப்பட்டதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து விழாவில் கலந்து கொள்ளாமலே திரும்பிச் சென்றார். யாழ்ப்பாணம் மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் டக்ளஸ் தேவானந்தா, புளொட் உபதலைவர் மாணிக்கதாசன் ஆகியோரை அடையாள அட்டையைக் கேட்டு மெய்ப்பாதுகாவலர்களை சோதனையிட வேண்டும் என்று படையினர் கூறியதை அடுத்து அவர்கள் விழாவிற்கு வராமலே திரும்பிச் சென்றனர், இச்சம்பவம் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட யாழ். மாவட்ட இராணுவ பொறுப்பதிகாரி மேஜர் ஜெனரல் லயனல் பலகல்ல, நல்லை ஆதீன முதல்வரையும் டக்ளஸ் தேவானந்தாவையும் அழைத்துவர இராணுவத்தை அனுப்பினார்.

ஆனால் நல்லை ஆதீன முதல்வர் விழாவிற்கு வரவில்லை. டக்ளஸ் தேவானந்தா மாத்திரம் நண்பகல் அளவிற்கு விழாவிற்கு வந்திருந்தார்.

இந்த வைபவத்தை நேரடியாக வானம்பாடி ஒலிபரப்பு மூலம் நேரடி அஞ்சல்செய்வதற்கு கொழும்பிலிருந்து வந்திருந்த அறிவிப்பாளர் இங்கே ஆசிடரை வழங்க யாழ். ஆயர். திரு. தோமஸ் செளந்தரநாயகம் வந்திருக்கின்றார். நல்லை ஆதீன முதல்வர் வந்திருக்கிறார் என்றெல்லாம் வர்ணனை செய்தார். கிறிஸ்தவ மதத் தலைவர் ஒருவரை திரு. திரு. என அழைக்கக் கூடாது என்பதை வர்ணனையாளர் அறிந்திருக்கவில்லை போல் தெரிகிறது. மற்றது, நல்லை ஆதீன முதல்வர் அங்கு இல்லாத வேளையில் அவர் வந்திருக்கிறார் எனக் கூறியது வேடிக்கையானது. தற்காலிக நூலக மண்டபத்தில் கூடினால் ஐநாறு பேர் கூட இல்லை. சிறிய மண்டபத்தில் நடக்கும் நிகழ்வுகள் கூட நேரடியாகப் பார்த்து வர்ணனை செய்யக்கூட இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் அறிவிப்பாளர் இல்லையா எனக் கேட்கத் தோன்றுகின்றது.

யாழ் நூலகம் எரிக்கப்பட்ட சம்பவத்தை இலகுவில் மறந்துவிட முடியாது

- முன்னாள் யாழ். அரசு அதிபர்

தினகரன்
(கொழும்பு)
20.01.1998

1981 ஆம் ஆண்டு யாழ்.நூலகம் எரிக்கப்பட்ட சம்பவத்தை மறக்க முடியாது. இன்றுடன் 16 வருடங்களாகின்றன. அன்று நூலகம் எரிக்கப்பட்டபோது அதனை அணைக்க உதவி செய்ய எவரும் இல்லை. தீயணைக்கும் படையினரும் இல்லை.

இவ்வாறு முன்னாள் யாழ். அரசாங்க அதிபர் யோகேந்திரா துரைசாமி யாழ். இடைக்கால பொது நூலகத் திறப்புவிழாவில் உரையாற்றும்போது கூறினார்.

தொடர்ந்து பேசிய அவர் எரிக்கப்பட்ட இந்த நூலகத்தை திருத்தி அமைக்க ஜனாதிபதி எடுத்து வரும் முயற்சிகளுக்கும், இன்று இந்த நூலகத்தை எமக்கு அளித்திருப்பதையிடும் நாம் அவருக்கு நன்றி கூற வேண்டும். எமது மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு நூலகம் மிகவும் அவசியமானது. யாழ். இடைக்கால பொது நூலகம் இன்று தைப்பொங்கல் திருநாளில் திறந்து வைக்கப்படுவது எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியே என்றார்.

Temporary Jaffna library opened

The temporary Jaffna Public Library was opened this noon by Sri Lanka's media minister Mr. Mangala Samaraweera under very heavy multi-layered security. Persons invited for the function were checked at several points.

PLOTE's Mayoral candidate for the Jaffna Municipality Manikkam Daasan, who is also the group's military wing leader, who was one of the people officially invited by the army for the function turned back at the entrance in protest over the checking procedure.

He objected to being searched at the second check point at the entrance of the venue and turned back.

Sources said that army check points were set up at every 25 yards on the way to the venue of the Library opening.

Minister for Education and Higher education Richard Pathirana and deputy minister for social services B.Premalal Dissanayaka appointed the Media minister to Jaffna today.

The education minister took part in a function to distribute free school books to children in the town.

The original Jaffna library was torched by Sri Lankan police in 1981. At the time it held the best collection of Tamil literature in Asia, including many irreplaceable manuscripts.

Widely regarded by the Tamil community as an act of cultural vandalism, the destruction of the library by the predominantly Sinhalese police has long been a point of resentment.

The PA government is attempting to win Jaffna residents' hearts and minds by rebuilding the library. However, it is the loss of the literature within the building that is felt most here.

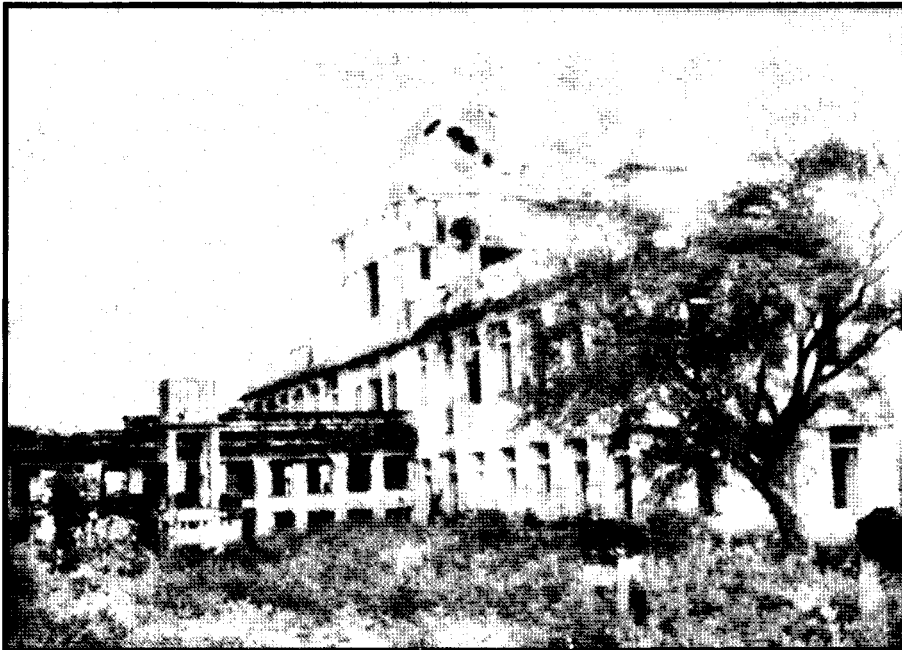
Burning of Jaffna Library Remembered

Tamil Net
1998 June 01
(www.tamilnet.com)

People in Jaffna will wear black ribbon today to mark the burning of the Jaffna Public Library 17 years ago, said PLOTE and EPRLF sources in Jaffna. The library, burnt to the ground on the 1st of June 1981 by Sri Lankan Police, contained the largest collection of Tamil Literature in Asia, a collection that included many irreplaceable manuscripts.

Widely regarded by the Tamil community as an act of cultural vandalism, the destruction of the library by the predominantly Sinhalese police has long been a point of resentment.

In January last year Jaffna library was reopened at temporary premises.

புதிய யாழ்.நூலகம் தமிழரின் அறிவுக் கண்ணைத் திறக்குமா?

- வி.அருணாசலம் -

1981இல் சாம்பல்மேடாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண நூலகம் 17 ஆண்டுகளுக்குப் பின் இவ்வருடதைப்பொங்கல் நாளில் தற்காலிகமான ஒரு கட்டிடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுஜன முன்னணி அரசின் பல அமைச்சர்களும் இவ்வைபவத்தில் கலந்து கொண்டனர். இந்த அவசரத் திறப்புவிழா தமிழ் மக்களின் மனங்களில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வருமா? கடந்த காலங்களில் இடம்பெற்ற ஆக்கிரமிப்பு யுத்தங்களின் போது தமிழ்மக்கள் இழந்த எல்லாவற்றையும் பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசு தனது சீவிய காலத்திற்குள் பெற்றுக் கொடுத்து விடுமா?

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வன்னிப் பெருநிலத்தில் சொல்லொணாத் துயரங்களுடன் வாழ்ந்து வரும் மக்கள் யுத்தத்தை நிறுத்துமாறும், அத்தியாவசியப் பொருட்களை கிடைக்கச் செய்யுமாறும் அரசிடம் கோரிக்கை விடுத்து மல்லாவியிலுள்ள செஞ்சிலுவைச்சங்க அதிகாரிகளிடம் மகஜர் ஒன்றைக் கையளித்தனர். இது போன்ற பிறிதொரு மகஜரை கிழக்கு மாகாண மக்கள் வாகரையில் வைத்து அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தனர். ஆனால் வடகிழக்கில் வாழும் மக்கள் உடனடியாகத் தமக்கொரு நூலகம் வேண்டுமென்று மகஜர் கொடுக்கவுமில்லை. ஆர்ப்பாட்டம் செய்தது மில்லை.

அரசு யாழ்ப்பாண உள்ளூராட்சித் தேர்தலுக்கு முன் சர்வதேச அரங்கில் தன்னை நியாயப்படுத்தவே இந்நூல் நிலையத்தைத் திறந்துள்ளது. இத் திறப்பு விழாவில் தமிழ்க்கட்சிகளுக்கு எந்த முக்கியத்துவமும் கொடுக்கப்படவில்லை. பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அமைச்சர்களான ரிச்சட் பத்திரான, மங்கள சமரவீர ஆகியோர் சிறப்பு அதிகாரிகளாகக் கலந்து கொண்டனர்.

தமிழரின் தனித்துவ அடையாளங்களை சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் என்றுமே விரும்பியிருக்கவில்லை. இது ஐக்கிய தேசியக் கட்சியாக இருந்தாலென்ன ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியாக இருந்தால் என்ன இந்த விடயத்தில் பொதுவான ஒரு அணுகுமுறையையே கொண்டிருந்தன.

தமிழருக்கென ஒரு தனியான நிலப்பரப்பு இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக 1948 இல் பதவியேற்ற

டி.எஸ்.சேனநாயக்கா வரண்டவலயக் குடியேற்றத் திட்டங்களை ஆரம்பித்து வைத்தார். தமிழருக்கென தனியான மொழியும் மதமும் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக 1956இல் எஸ்டபிள்யூ-ஆர்டிபண்டாரநாயக்கா தனிச்சிங்களச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார். பின்பு 1972இல் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியாலும் 1978இல் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியாலும் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட அரசியல்திட்டங்களில் சிங்கள பெளத்தம் என்ற கோட்பாட்டிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ள மையைக் காணலாம்.

1971இல் ஸ்ரீலங்கா ச.கட்சி ஆட்சியில் இருந்த போது தான் பல்கலைக்கழக அனுமதியில் தரப்படுத்தல் முறை கொண்டுவரப்பட்டது. இதன் மூலம் தமிழ் மாணவர்களின் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கும் கல்விக்கும் தடை விதிக்கப்பட்டது. பொருளாதார அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டங்களும் வடகிழக்குத் தவிரந்த பகுதிகளிலேயே அமுல் செய்யப்பட்டன. 1977 இல் கோலாகலமான திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை நடைமுறைக்கு கொண்டுவரப்பட்ட போதும் கூட பாரிய கைத்தொழில் சாலைகள் எதனையும் வடகிழக்கில் நிர்மாணிக்க அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. இதன்மூலம் தமிழ் இளைஞர்களுக்கான வேலைவாய்ப்பு வசதிகளும் மறுக்கப்பட்டன.

1974இல் யாழ். முற்றவெளி மைதானத்தில் நடத்தப்பட்ட தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் பொலிசாரினால் அடக்குமுறை பிரயோகிக்கப்பட்டதன் விளைவாக மின்சாரக்கம்பிகள் அறுந்து விழுந்ததால் ஒன்பது தமிழர்கள் ஸ்தலத்திலேயே கொல்லப்பட்டனர்.

1981இல் ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழரின் பிரத்தியேக அறிவுத் தேட்டத்திற்கு காரணமாக இருந்த யாழ். நூலகம் மறைந்த ஐ.தே.க. தலைவர்களில் ஒருவரான காமினி திசாநாயக்காவின் தலைமை தாங்கிக் கொடுத்தப்பட்டது. மாறிமாறி பதவிக்கு வந்த அரசுகள் ஏன் தமிழருக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளில் கங்கணம் கட்டி நின்றன. இதற்கு சிங்கள மக்களிடமும் அரசியல்வாதிகளிடமும் நிலவி வருகின்ற மேலாதிக்க உணர்வு தான் காரணமாகும்.

சிங்கள மக்களோ அரசியல்வாதிகளோ தம்மை உதிரிகளாக அல்லது தனி ஆளுமை உள்ளவர்களாகக் கருதுவதில்லை. எப்பொழுதும் தம்மை ஒரு குழு நிலையிலேயே அடையாளம் காணுகின்றனர். இது சிங்கள மக்களில் ஒரு பகுதியினர் விளங்கிவைத்துள்ள மேலாண்மை உணர்வின் வெளிப்பாடே.

1994இல் பொதுத்தேர்தல் நடைபெற்ற வேளை 17 ஆண்டுகள் அதிகார ஊசலாட்டமின்றி தொடர்ச்சியான ஆட்சியிலிருந்த ஐ.தே.க.வை தேர்தலில் தோற்கடிப்பதற்காக திருமதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்க தனது பெயருடன் தனது தந்தையின், கணவரின் பெயர்களையும் இணைத்து அவர்கள் இருவரையும் மக்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தி இரு கட்சி ஆதரவாளர்களையும் தன்னுடன் இணைத்தார்.

அதே வேளை தமிழ் மக்களினதும் ஐ.தே.க. ஆட்சிக்காலத்தில் படுகொலை செய்யப்பட்ட சிங்கள இளைஞர்களின் பெற்றோர்களையும் அரவணைக்கும் வகையில் சமாதானமே தனது இலக்கு என்றார். ஆனால் தாயாரான ஸ்ரீமாவின் ஆட்சிக் காலத்தில் (1971) ஜே.வி.பி. என்ற சந்தேகத்தில் படுகொலை செய்யப்பட்ட 14000க்கும் மேற்பட்ட இளைஞர் யுவதிகள் பற்றி அவர் பேசவும் இல்லை, மக்கள் கண்டு கொள்ளவும் இல்லை.

தமிழரின் தனித்துவமான நூல்நிலையமொன்றை சிங்கள மக்களின் ஒரு பகுதியினர் கொளுத்தியதால் முழுச் சிங்கள மக்களுமே என்றும் அழியாக் களங்கத்தைப் பெற்றுவிட்டனர். வடகிழக்குப் பகுதிகள் தவிர்ந்த இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களில் ஓடுகின்ற அனைத்து நதிகளின் நீரைச்சேர்த்துக் கழுவினாலும் கரைந்து போகாத களங்கமாக அது இருக்கும் என்பதை கொளுத்தும்போது அவர்கள் உணர்ந்திருக்கவில்லை.

கடோல் பொத்தக் (செங்கல், புத்தகம்) பற்றி எல்லா தொடர்பு சாதனங்களும் பல மாதங்களாகப் பிரசாரம் செய்தது பலருக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம் ஒவ்வொரு சிங்களப் பிரஜையும் தமிழர்களின் எரிந்த நூல்நிலையத்தை புனரமைத்துக் கொடுக்க ஒரு செங்கல்லையும் ஒரு புத்தகத்தையும் செலுத்தி தமது வரலாற்றுக் கடனைத் தீர்க்க முனைந்ததே **கடோல் பொத்தக்** ஏற்பாடாகும்.

சிங்கள மக்கள் நூல்நிலையத்துக்கான கட்டிடத்தை நிர்மாணித்துக் கொடுக்க நினைப்பது தப்பில்லை. ஆனால் தமிழ் மக்கள் படிப்பதற்காக ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு சிங்களப்புத்தகத்தை ஏன் கொடுத்தார்கள் என்பது தான் புரியவில்லை. காலகதியில்

கல்விரீதியான ஒரு சிங்களமய மாற்றத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்படுத்த அரசு முனைகிறதோ எனவும் எண்ணத்தோன்றுகிறது. தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு தமிழ்ப்புத்தகத்தை தென்பகுதியில் இருக்கும் நூல்நிலையம் ஒன்றிற்கு வழங்கினால் இதன் தாற்பரியம் புரியும்.

இனப்பிரச்சினையை உரிய முறையில் தீர்த்து வைப்பதில் அரசு அக்கறை செலுத்துமேயானால் இவ்வாறு வலுக்கட்டாயமாகக் கஷ்டப்பட்டு நூல்நிலையம் ஒன்றைக் கட்டத் தேவையில்லை. எரிந்த நூலகத்தைப் புனரமைப்பதற்காக புல்டோசர்களைப் பயன்படுத்தி புனரமைப்பு வேலைகள் தொடங்கி விட்டதாக இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பே செய்திகள் வெளிவந்தன. சிங்கள மக்களும் அரசும் இணைந்து எரிக்கப்பட்ட நூலகத்தை விட பல மடங்கு பெரிய நூலகமொன்றை அமைத்துக் கொடுத்தால் கூட தப்பில்லை. ஆனால் எரிக்கப்பட்ட நூலகத்தின் எச்சங்களை அவ்வாறே பேணுவதே சாலச் சிறந்தது. வரலாற்றின் வடுக்கள் கண்ணுக்கு முன்னால் தெரிவதால் தமிழ், சிங்கள மக்கள் இறந்த காலத்தில் நடந்தவற்றை மீட்டுப் பார்க்கவும் இளம் சந்ததியினருக்கு தாம் எத்தகைய பழைமையைக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்ற உணர்வைப் பெறவும் அது வழி வகுக்கும்.

உணவு, உடை, உறையுள் இவை மூன்றும் ஒரு மனிதனின் அடிப்படைத்தேவைகளாகும். இவை பூர்த்தி செய்யப்பட்ட பின்பே ஓய்வும் சிந்தனை வளர்ச்சியும் இருக்க முடியும். யுத்தத்தால் உருக்குலைந்து போன தமிழ் மக்களுக்கு நூல்நிலையத்தை அமைத்துக் கொடுத்து முதலில் சிந்திக்க விட்டு பின்பு அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்யலாம் என அரசு நினைக்கிறது.

1971இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல்கலைக் கழகத் தரப்படுத்தல் முறையால் அதிக புள்ளிகளைப் பெற்றும்கூட யாழ். மாணவர்கள் பலருக்கு பல்கலைக் கழக அனுமதி பெறுவது மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்ட மாணவர் குழு ஒன்று 1996இல் ஜனாதிபதி சந்திரிகாவை சந்தித்தது. அதனால் எந்தப் பயனுமில்லை என்பது பின்னர் தெரியவந்தது. இவ்வாறு கல்விரீதியாக தமிழருக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் தொடர்ந்து கொண்டே போகிற நிலையில் தமிழ் மக்களின் அறிவுக் கண்களைத் திறக்க அரசு முனைவது எந்த யதார்த்தத்துக்குப் பொருந்தும்?

Reluctant officials threatened by SLA

Tamil Net
1998 January 13
(www.tamilnet.com)

A top local government administrator of the Jaffna Municipal Council was threatened with arrest yesterday for refusing to cooperate with the Sri Lankan Army in connection with a major state function to be held tomorrow in the Jaffna town, said sources in the peninsula.

SLA soldiers in uniform visited this officer, who did not wish to be named, about 6.00 p.m. last evening and told him that he would be arrested as a member of Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) for not extending his support to the military and the Sri Lanka Government.

This Tamil official told the military authorities that the Jaffna Library, scheduled to be opened tomorrow morning by Media Minister Mangala Samaraweera, a close confidant of the Sri Lankan President would give the wrong signals in an atmosphere charged with political rivalry as parties campaign for the forthcoming local government elections in Jaffna.

The flag hoisting ceremony by the minister at the official opening of the Jaffna is scheduled for 9.00a.m. tomorrow.

The Peoples' Alliance (PA) Government is using the reconstruction of the Jaffna Library as a symbol of

the restoration of peace to the war torn north and a gesture to win the hearts and minds of the Jaffna people.

However critics say that at a time when large parts of the Peninsula lie devastated, symbolic acts such as this are meaningless.

Mangala Samaraweera, has been associated with the library rebuilding project through the Sudu Nelum movement (White Lotus), The Sudu Nelum movement is a propaganda arm of the SLFP, A handful of members of the Sudu Nelum Movement in the peninsula are contesting the local polls under the banner of the Eelam Peoples' Revolutionary Liberation Front (EPRLF) for the Jaffna Municipal Council.

Meanwhile free text books were distributed to school children at Vembadi Girls School in Jaffna town by media Minister Mangala Samaraweera this morning, said sources in Jaffna.

With him were Sri Lanka Army's Jaffna Town commander Susantha Mendis and Director of Education, Jaffna District, R.Ratnarajah.

This gesture by the Sri Lanka Government on the eve of the municipal council elections is seen as a move muster support for the Sudu Nelum activists who are contesting the Jaffna municipal elections.

எரிமலை
மாசி 1994

மீட்டு உருவாக்குவோம்
புதுவை சீனு தமிழ்மணி, தமிழ்நாடு

சிங்கள முட்டாள் தீ
யாழ் நூலகம் சென்றது
இனிய தமிழ் மொழி
தெரியாமல்,
புரியா எரிச்சலால்
எரித்தது அரிய நூல்களை.
யாழ் நூலகம்
பாழ் ஆனது.
இருள் மனச் சிங்களர்
தமிழ் நூல் எரித்து
வெளிச்சம் தேடினரோ...
தமிழ் நூல் படித்தாலே
இருள் மனம் நீங்குமே.

முன்னாளில்
தமிழ் ஒலைச் சுவடிகள்
நூலோரால்
அனல்வாதம்
புனல் வாதம்

எனும் பெயரால்
அழிக்கப் பட்டனவாம்
இப்படியாக...
தமிழனின் இழப்புகள்
பலப் பல
கச்சதீவு உட்பட.

முன்னையிட்ட தீ
முப்புரத்திலே
பின்னையிட்ட தீ
தென்னிலங்கையிலே
இவையிரண்டும்
கதையென்றிகையிலே
ஐயகோ... ஐயகோ இப்போது
யாழ் நூலகம் எரிந்தது
உண்மையிலே.

மக்கள் எரிந்தனர்
வீடு எரிந்தது

தேசம் எரிந்தது
இதோ...
இதோ...
இப்போது தமிழ் நூல்களும்
நாமினி
தூங்கும் புலியைப் பறை
கொண்டெழுப்பினோம்
தூய தமிழரைத் தமிழ்
கொண்டெழுப்பினோம்
என்ற பாவேந்தரின்
பாவறிக்கிணங்க
எரிந்த சாம்பலைத் தூவி
இறந்த தமிழரை
அழிந்த நூலகத்தை
இழந்த நாட்டை
எழுப்புவோம்
மீட்டுருவாக்குவோம்
மீட்போம்.

யாழ்ப்பாண நூலக மீள் நிர்மாணம்

- அனுஷா -

தைப்பொங்கல் தினத்தன்று யாழ்ப்பாணத்தில் தற்காலிகக் கட்டடமொன்றில் யாழ். நூலகம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

ஐக்கிய தேசியக்கட்சி ஆட்சியின் போது எரித்துச் சாம்பராக்கப்பட்ட நூலகத்தை மீண்டும் நிர்மாணிக்கும் பணியைப் பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கின்றது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தின் சிரேஷ்ட அமைச்சர்களான காமினி திசாநாயக்காவும் சிறில் மத்தியவும் நூலகத்திலிருந்து இருநூறு யார் தூரத்துக்குள் இருந்த நேரம் அது எரிக்கப்பட்டது. தேடக்கிடைக்காத ஏராளமான அரிய நூல்கள் எரிந்து சாம்பராகின.

தபால், தந்தித் தொடர்பு அமைச்சரும் வெகுஜனத் தொடர்பு அமைச்சருமான மங்கள சமரவீர அவர்களால் தற்காலிகக் கட்டடத்தில் நூலகம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அமைச்சர் வெண்தாமரை இயக்கத்தின் தலைவரும் கூட.

வெண்தாமரை இயக்கம் 1995 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இனங்களுக்கிடையே நல்லுறவை வளர்ப்பது இந்த இயக்கத்தின் பிரதான நோக்கம். யாழ்ப்பாண நூலகத்தைப் புனர் நிர்மாணம் செய்தல் தொடர்பான பணிகளையும் இந்த இயக்கமே பொறுப்பேற்றிருக்கின்றது. இதற்காக **நூலகம் செங்கல்லும்** என்ற ஓர் இயக்கத்தை நாடளாவிய ரீதியில் இது ஆரம்பித்திருக்கின்றது.

ஒவ்வொரு குடும்பமும் ஒரு புத்தகமும் ஒரு செங்கல்லும் அன்பளிப்புச் செய்ய வேண்டுமென்பது இந்த இயக்கத்தின் நோக்கம். இதன் மூலம் எல்லோரும்

இப்பணியில் பங்குதாரர்களாகின்றனர். அத்தோடு புத்தகம் அறிவுக்கும், செங்கல் இன ஐக்கியத்துக்கான அத்திவாரத்துக்கும் குறியீடுகள்.

புத்தகங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, பீட்டர் கெனமனின் நினைவு நிச்சயமாக வரும். யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட தற்காலிக நூலகத்திலுள்ள புத்தகங்களில் எழுபத்தைந்து வீதத்துக்கும் மேலானவை பீட்டர் கெனமனின் புத்தகங்கள். அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் சேகரித்த பெறுமதி வாய்ந்த புத்தகங்கள் அனைத்தும் அவரது இறுதி விருப்பப்படி யாழ்ப்பாண நூலகத்துக்கு அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன. பீட்டர் கெனமனுக்கு யாழ்ப்பாணத்துடனும் யாழ்ப்பாண மக்களுடனும் நல்ல தொடர்புண்டு. இப்போது அவரின் அரிய பொக்கிஷமான புத்தகங்கள் யாழ்ப்பாண மக்களுக்குப் பயன்படப்போகின்றன.

எதிர்வு கூறல்கள் எல்லாம் அப்படியே நடப்பதில்லை என்பதற்கு இந்த நூலகம் நல்ல உதாரணம். யாழ்ப்பாண நூலகத்தைப் புனர் நிர்மாணம் செய்யும் பணியை வெண்தாமரை இயக்கம் ஆரம்பித்த நேரத்தில் ஒரு தமிழ்த் தினசரி கூறிய எதிர்வுகூறல் பொய்த்து விட்டது.

யாழ்ப்பாண நூலகம் செயற்படத் தொடங்கும் போது அதைப் பயன்படுத்துவதற்கு அங்கு மக்கள் இருக்க மாட்டார்கள் என்று அத் தினசரி எதிர்வு கூறியது.

நூலகத்தைப் பயன்படுத்த மக்கள் அங்கே இருக்கின்றார்கள். வன்னியிலிருந்து தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

17 வருடங்களுக்கு முன்னர் தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்கான பரிகாரம்?

- பவித்திரன் -

பலத்த பாதுகாப்புக்கள், ஆரவாரங்களின் மத்தியில் யாழ்ப்பாணம் தற்காலிக நூலகம் திறந்து வைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. தற்காலிகத்தின் திறப்பு விழாவுக்கே இத்தளவுக்கு ஆரவாரம் என்றால், எரிந்த நூலகம் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டு **நிரந்தரமாகி** திறக்கப்படும் போது எத்தளவுக்கு ஆரவாரங்கள் இருக்கும்?

பல வருடகால இடைவெளியின் பின்னர் மூன்று அமைச்சர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து இதனைத் திறந்து வைத்திருக்கின்றார்கள். ஜனாதிபதியின் விசேட செய்தியும் தொலைக்காட்சி மூலம் ஒளிபரப்பப்பட்டது. ஜனாதிபதி தனது உரையை முழுமையாகத் தமிழில் நிகழ்த்தியது முக்கியத்துவமானது. தற்காலிக நூலகத் திறப்புவிழாவுக்கே அரசாங்கம் இத்தளவுக்கு முக்கியத் துவம் கொடுத்திருப்பது ஒரு அசாதாரண நிகழ்வுதான்!

தமிழ் மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநியாயங் களுக்குப் பரிகாரம் தேடும் முயற்சியில் ஒன்றுதான் இது என நூலகத்தைத் திறந்து வைத்த அமைச்சர் மங்கள சமரவீர கூறியிருக்கிறார். தமிழர்களால் வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒரு விடயம்தான் இது.

பதினேழு வருடங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாண நூலகம் பொலிசாரால் எரித்துச் சாம்பலாக்கப்பட்டது தமிழ் இனத்துக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட ஒரு அநீதி என்பதில் இரண்டாவது கருத்துக்கு இடமில்லை! இதற்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டியதும் அவசியமானதுதான்.

நூலகத்திலிருந்த ஒரு இலட்சத்துக்கும் அதிகமான நூல்கள் எரிந்து சாம்பலானதால் ஏற்பட்ட இழப்பை விட, பெறுமதி மதிப்பிட முடியாத ஓலைச்

சுவடிகளும், கையெழுத்துப் பிரதிகளும் தீக்கு இரையானது தான் அதைவிட அளவிட முடியாத இழப்பு. புத்தகங்களை வாங்கி நிரப்பி விடலாம். ஆனால் இந்த ஓலைச்சுவடிகளையோ அல்லது கையெழுத்துப் பிரதிகளையோ மீண்டும் வாங்கத்தான் முடியுமா?

நூலகம் எரிக்கப்பட்ட பின்னர் அதனைமீட்டு விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் அதிகரித்தன. யாழ்ப்பாண அரசு அதிபராக இருந்த லயனல் பெர்னான்டோ தலைமையிலான குழு ஒன்றை ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா இதற்காக நியமித்தார். நூலகத்தைப் புனரமைப்புச் செய்து கட்டியெழுப்பு வதற்காக ஒரு கோடி ரூபா நட்பு வழங்கவேண்டும் என இக் குழு பரிந்துரைத்தது.

ஆனால் இதனை ஜே.ஆர். வழங்கவில்லை. நட்பு வழங்குவது பொலிசார் தான் நூலகத்தை எரித்தார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொண்டது போலாகி விரும் என அவர் நினைத்தாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. பின்னர் யாழ். நூலக புனரமைப்புக்கென ஜனாதிபதி நிதியம் ஒன்றினை ஆரம்பித்த அவர் அதற்குப் பத்து லட்சம் ரூபாவை வழங்கினார். பொது மக்களிடமிருந்து நிதியுதவியும் கோரப்பட்டது. ஆனால் பின்னர் இதனைக் கொண்டு பெரிதாக எதுவும் செய்யப்படவில்லை.

பொது ஜன முன்னணியும் நூலகப் புனரமைப்புச் செய்யப்படும் என்ற உறுதி மொழியைத் தேர்தலுக்கு முன்னே வழங்கியது. ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்து மூன்றரை வருட காலத்தில் தற்காலிக நூலகத்தைத்தான் அமைத்துள்ளது. தற்காலிகமான நூலகத்தை அமைக்கவே இவ்வளவு வருடங்கள் என்றால்...?

1981இல் நூலகம் எரிக்கப்பட்ட போதிலும், அதன் சில பகுதிகள் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டு சில வருடங்களிலேயே இயங்கத் தொடங்கியது. ஆனால் கோட்டையிலிருந்த இராணுவத்தினரின் ஷெல் தாக்குதலால் பொதுமக்கள் செல்ல முடியாத ஒரு பிரதேசமாகியபோதே இந்த நூல்நிலையம் கைவிடப்பட்டது.

இந்த நூலகம் மூடப்பட்டபோது அங்கிருந்து மீட்கப்பட்ட நூல்கள் யாழ். நகரின் பல பகுதிகளிலும் அமைக்கப்பட்ட கிளை நூலகங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன. நல்லூர், சுண்டிக்குழி, நாவாந்துறை எனச் சில பகுதிகளில் மக்கள் செல்லக்கூடிய பகுதிகளில் இந்தக் கிளை நூலகங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

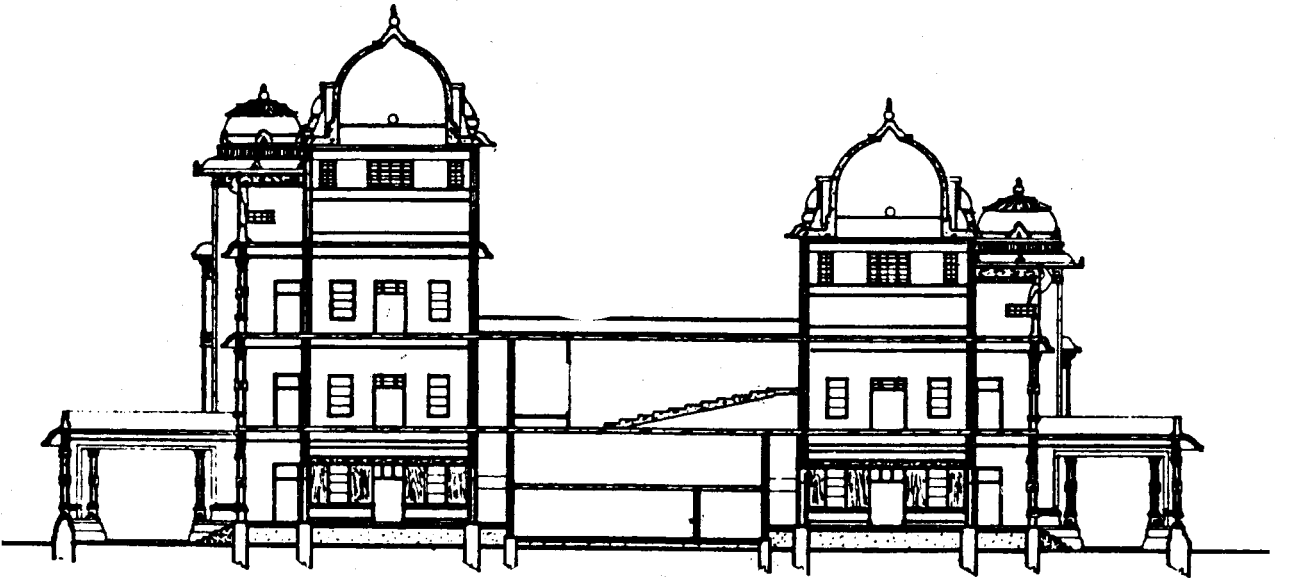
இராணுவம் குடாநாட்டைக் கைப்பற்றும் வரையில் இந்த நூலகங்கள் சிறப்பான முறையில் மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றக்கூடியவையாக செயற்பட்டு வந்தன.

நல்லூரிலுள்ள மாநகரசபைக் கட்டடத்துடன் இணைந்ததாக அமைக்கப்பட்ட நூலகம் பொது மக்களுக்குப் பெருமளவு பயன்டக்கூடிய பெரியள

விலானதாக இருந்தது. யாழ். மாநகரசபையின் முயற்சியாலேயே இது அமைக்கப்பட்டது. பெருந் தொகையான நூல்கள் இங்கு இருந்த போதிலும் 1995 பிற்பகுதியில் இராணுவம் குடாநாட்டைக் கைப்பற்றிய பின்னர் இங்கிருந்த ஆயிரக்கணக்கான நூல்கள் காணாமற் போய்விட்டன. இவை எப்படிச் காணாமற் போனது என்பது யாருக்கும் தெரியவில்லை.

இந்த நிலையில் தான் புதிய நூல்நிலையக் கட்டடத்தை பெரும் ஆரவாரங்களுடன் அரசு திறந்து வைத்துள்ளது. 17 வருடங்களுக்கு முன்னர் இழைக்கப் பட்ட அநீதிக்கான பரிகாரம் என அரசு தரப்பில் இது குறிப்பிடப்படுகின்றது.

யாழ். கச்சேரிப்பகுதியிலுள்ள வீடமைப்புத் திணைக்கள அலுவலகத்திலே புதிய தற்காலிக நூல்நிலையம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சுற்றிவர இராணுவ முகாம்களையும், அரசு செயலகத்தையும் கொண்டுள்ள இந்த நூல்நிலையம் பொதுமக்களின் பாவனைக்கு எந்தளவுக்கு பயன்படுத்தப்படும் என்பது கேள்விக் குறியாகவே உள்ளது எனக் குடாநாட்டு மக்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

150^{வது} ஆண்டில் யாழ். பொதுசன நூலகம்

தீயில் சாம்பலான விலைமதிப்பற்ற ஏட்டுச் சுவடிகளை யாரால் வழங்க முடியும்?

- ந.பரமேஸ்வரன் -

நூலக உதவியாளர், யாழ். பொதுசன நூலகம்

இலங்கை தனது சுதந்திரதினப் பொன்விழாவைக் கொண்டாடும் வேளையில் யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகம் தனது 150வது ஆண்டு நிறைவை சோபையிழந்த நிலையில் கொண்டாடுகிறது. இலங்கை சுதந்திரமடைவதற்கு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூல் நிலையம் தோன்றிவிட்டது. 1848 ஆம் ஆண்டு அப்போது யாழ்ப்பாண உதவி அரசாங்க அதிபராயிருந்த சேர் வில்லியம் துவைனம் அவர்களால் யாழ். பொதுசன நூலகம் தோற்றுவிக்கப் பட்டது. 1842 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் யாழ்ப்பாண நீதிமன்றக் காரியதரிசியாக இருந்த எல்.சிகிரீனியரினால் உருவாக்கப்பட்ட வாசிகசாலையே 1848 இல் துவைனம் துரையினால் நூல் நிலையமாக மாற்றப்பட்டது. துவைனம் அரசாங்க அதிபராகப் பதவியேற்றதும் 3.6.1894 அன்று யாழ். பொது சன நூலக அபிவிருத்திக்கென கூட்டமொன்றைக் கூட்டினார். அப்போது துவைனம் யாழ். பொது சனநூலக போஷகராயிருந்தார். இக்கூட்டத்தில் அரசாங்கத் திடமிருந்து 50 ரூபா நன்கொடையாகப் பெற்று மோடி அன் பிரதர்ஸ் நிறுவனத்திடமிருந்து நூல்கள் கொள்வனவு செய்வது என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

11.12.1933 இல் அச்சவேலியைச் சேர்ந்த செல்லப்பா என்பவர் யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலைய அபிவிருத்தி பற்றி துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிட்டும் பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்தும் நிதி சேகரித்தார். 9.6.1934 இல் யாழ். மத்தியகல்லூரியில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் ஏட்டுச் சுவடிகளை வாங்கிப் பாதுகாப்பது என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1.8.1934 முதல் யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரி வீதியிலுள்ள கடை ஒன்றில் நூலகம் செயற்படத் தொடங்கியது.

1.1.1935 முதல் நூலகத்தை யாழ். நகர அபிவிருத்தி சபை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. நகர அபிவிருத்திச் சபை நூலகத்தைப் பொறுப்பேற்றதும் யாழ்ப்பாண வாடி வீட்டுக்கருகிலுள்ள ஒரு வீட்டில் சிறப்பான முறையில் நூலகம் தனது சேவையைத் தொடர்ந்தது. நூலகத்தை மேலும் சிறப்புறச் செய்யும் நோக்குடன் சாம் சபாபதி, வண. பிதா. லோங் அடிகளார் ஆகியோர் 6.6.1952இல் கூட்டமொன்றை நடத்தினர். இக்கூட்டத்தில் களியாட்ட விழா நடத்தியும் அதிரஷ்ட லாபச் சீட்டு விற்பனை செய்தும் நூலக வளர்ச்சிக்கு நிதி திரட்டுவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இதனையடுத்து லோங் அடிகளார் லண்டனுக்குச் சென்று தென்கிழக்காசியாவில் சிறந்த நூலகம் ஒன்றை அமைப்பது பற்றி பிரிட்டிஷ் நூலகவியல் நிபுணர்களுடன் கலந்துரையாடினார். பிரிட்டிஷ் நூலகவியல் நிபுணர்களின் சிபார்சின் பேரில் லோங் சுவாமிகள் தஞ்சாவூருக்கு வந்து நூலகவியலின் தந்தை என அழைக்கப்படும் எஸ்.ஆர். ரங்கநாதனுடன் ஆலோசனைகளைச் செய்தார்.

லோங் அடிகளாரின் வேண்டுகோளின் பேரில் டாக்டர் எஸ்.ஆர். ரங்கநாதனும் கட்டிடக்கலை நிபுணர் நரசிம்மனும் யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்து யாழ் கோட்டை முனியப்பர் கோயிலடிப் பிரதேசத்தை நூலகம் அமைப்பதற்குப் பொருத்தமான இடமாகத் தெரிவு செய்தனர். அத்துடன் 16.10.1953 இல் நூலகக் கட்டிட வரைபடத்தையும் தயாரித்து வழங்கினர். 29.03.1954 இல் தமிழ்ச் சம்பிரதாய முறைப்படி நூலகத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டப் பெற்றது. அடிக்கல் நாட்டு வைபவத்தில் அப்போதைய பிரிட்டிஷ் தூதுவர் சேர். சிசில் ஜன், அமெரிக்கத் தூதுவர் பிலிப் குரோவ், இந்தியத் தூதரக முதல் அதிகாரி சித்தார்த்தாயி ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர்.

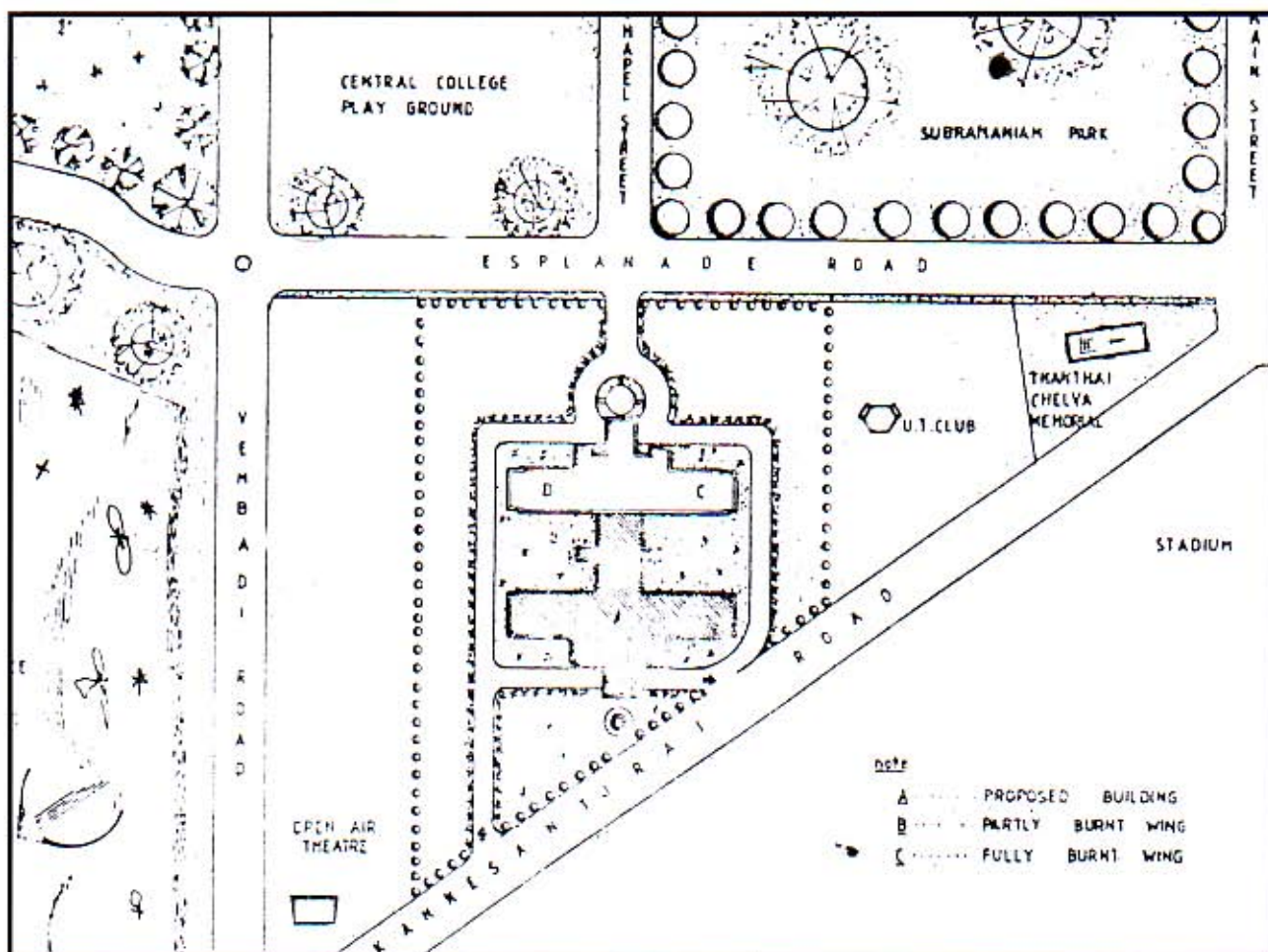
1952, 54, 59, 63 ஆகிய ஆண்டுகளில் நான்கு களியாட்ட விழாக்கள் நடத்தப்பட்டன. அதில் டலாபச் சீட்டு விற்பனை மூலமும், கொடி விற்பனை மூலமும் எதிர்பார்த்ததை விடக் கூடுதலான நிதி திரட்டப்பட்டது. 11.10.1959 அன்று நூலகத்தின் முதற் கட்டிடம் பூர்த்தியாக்கப்பட்டுத் திறந்து வைக்கப்பட்டது. 3.11.1967 இல் சிறுவர் பகுதியும் 1971 இல் கேட்போர் கூடம் படிப்போர் கூடம் என்பனவும் அமைக்கப்பட்டு 1973இல் நூலகத்தின் இரண்டாவது கட்டிடமும் பூர்த்தியாக்கப் பட்டு திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இப்படியாக துவைனம் துரை, டாக்டர் எஸ்.ஆர். இரங்கநாதன் போன்றோரால் உருவாக்கப்பட்ட வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க யாழ்ப்பாண பொதுசன நூலகம் 31.05.1981 அன்று இரவு சிங்களக் காதையர் கும்பலினால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாண நூல்நிலையத்தின் சிறப்பு அதன் கட்டிடத்திலே அல்லது நூல்களின் எண்ணிக்கையிலோ தங்கியிருக்கவில்லை. அதன் நூற்சேர்க்கையே நூலகத்தின் சிறப்பம்சமாகும். நூலகம் எரிக்கப்பட்டபோது 97000

நூல்களும் 10000 அரிய கையெழுத்துப் பிரதிகளும் நூலகத்தில் இருந்தன. இவற்றை விட ஆவணக் காப்பகத்தில் பல விலை மதிப்பற்ற ஏட்டுச் சுவடிகளும் இருந்தன. 1586இல் வெளியிடப்பட்ட கத்தோலிக்க மதநூல்கள் (இதில் ஸ்பானிஷ் நூல்களும் அடங்கும்) 1660இல் கண்டிச் சிறையிலிருந்த போது ரொபேட் நொக்ஸ் எழுதிய இலங்கை வரலாறு, 1672இல் பிலிப்ஸ் பால்டியஸ் எழுதிய ஒல்லாந்தர் கால இலங்கை வரலாறு போன்றன குறிப்பிடத் தக்கன.

இவற்றை விட சமஸ்கிருத வேத ஏட்டுச் சுவடிகள் பலவும் வைத்திய (வாகட) ஏட்டுச் சுவடிகளும் நூலகம் எரிக்கப்பட்ட போது தீயில் சங்கமமாயின. தற்போது பதவியிலிருக்கும் சந்திரிகா அரசு நூலகத்தை புனரமைப்புச் செய்யப்போவதாகக் கூறி வெளிநாடுகளிடம் நிதி கோரியுள்ளது. அரசு வேண்டுமானால் ஒரு நவீன கணினிமயப்படுத்தப்பட்ட நூலகத்தை யாழ் மக்களுக்கு வழங்கலாம். ஆனால் தீயில் சாம்பலான ஏட்டுச் சுவடிகளையும் கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் ஏனைய விலைமதிப்பற்ற நூல்களையும் யாராலும் வழங்க முடியாது.

இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் நெருங்கியபோது தமிழ் மக்கள் முற்றிலும் ஒதுக்கப்பட்டனர்

யாழ்ப்பாண வாசிகசாலைப் புனரமைப்பு தொடர்பாக, இலங்கை ரூபவாகினிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவர் டி. குணசேகர இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் “சுபாரத்தீ” நிகழ்ச்சிக்கு அளித்த பேட்டி.

- தொகுப்பு எஸ்.எம். நௌபர் -

கேள்வி-

யாழ்ப்பாண வாசிகசாலையை எரித்தவர்கள்
அதனால் எதிர்பார்த்ததென்ன?

பட்டன. தோட்டத் தொழிலாளர்களைத் தாக்கினார்கள். 1978, 1979, 1980, 1981 ஆம் வருடங்களில் மோதல்கள் இடம்பெற்றன.

பதில்-

பழைய நிகழ்வுகளை நினைவு கூர்ந்து பதிலளிக்கவேண்டிய கேள்வி இது. இன்று யுத்தமாக மாற்றம் பெற்றுள்ள இனப் பிரச்சினைக்கான காரணங்கள் பல உள்ளன. பல தசாப்தங்களாகப் படிப்படியாக வளர்ந்த விடயங்களும் அதிருப்தியும் இதற்கான காரணிகள் எனக் குறிப்பிடலாம். மொழிப்பிரச்சினை, பிரஜா உரிமைச்சட்டம், சட்டசபை இருந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட நிகழ்வுகள், பழைய காரணிகள் எனவும், 1977க்குப் பிந்திய நிகழ்வுகள் அண்மைக் காலக் காரணி எனவும் குறிப்பிடலாம்.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத்தைத் தவிரந்த தமிழ் மக்களில் பெரும்பான்மையினர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு வாக்களித்த ஒரே சந்தர்ப்பம், 1977 பொதுத்தேர்தலாகும். தமிழர்களில் சுமார் 95 வீதமானோர் அக் கட்சிக்கு வாக்களித்தனர்.

வடக்கு, கிழக்கில் இனப்பிரச்சினையொன்று உள்ளதாகவும் தாம் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் அப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைப்பதாகவும் ஐ.தே.க. தனது 1977 தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தது. எனவே தமிழ் மக்கள் ஐ.தே.க.வில் அபார நம்பிக்கை வைத்தனர். வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழர் விடுதலை முன்னணியே பலம் பெற்றிருந்தது. அவர்களில் 18 பேர் தெரிவான பொதுத் தேர்தல் ஜூலை மாதத்தில் நடந்தது. ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் வாரத்தில் சபரகமுவ மாகாணத்தில் இனவாரியான மோதல்கள் ஆரம்பிக்கப்

கேள்வி-

இதற்கான காரணம் என்ன?

பதில் -

1981இல் தான் யாழ்ப்பாண வாசிகசாலை எரிக்கப்பட்டது. அபிவிருத்திச்சபைத் தேர்தல்கள் அப்போது தான் நடந்தன. அத்தேர்தலில் பல குளறுபடிகள் செய்யப்பட்டன. அதிர்ச்சி தரும் நிகழ்வு 1983 ஜூலை மாதம் நடந்தது. இவை அனைத்தும் இனப் போராட்டம் ஒன்றுக்கு பின்னணியை அமைத்தன.

ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தன. சகல உபாயங்களையும் மாற்றியிருக்கக் கூடும். முதலில் அமைதியான பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் பிரச்சினையைத் தீர்க்க நினைத்தாலும் பின்னர் அடித்து அச்சமூட்டி பேச்சு வார்த்தைகளுக்கு அழைத்துக்கொள்ள நினைத்தாரோ என்னவோ.

இனப்பிரச்சினை ஒன்று இல்லை எனவே அரசியல் தீர்வொன்று அவசியமில்லை என்று நினைத்தவர்கள் ஐ.தே.கட்சிக்குள் இருந்தார்கள். இவர்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை மாற்றியிருக்கக்கூடும். எப்படியானாலும் அரசாங்கம் அறிந்தும் அறியாமலும் பல நிகழ்வுகள் நடந்தன. இவ்வாறு 1983 ஜூலை மாதத்தில் பெரும் பிரச்சினை ஏற்பட்டு நாடு பிளவுபட்டது. ஜனநாயக அமைப்பு சிதறுண்டது.

கேள்வி-

யாழ்ப்பாண வாசிகசாலை தீவைத்து எரிக்கப்பட்டதால் நாட்டின் கௌரவம் பாதிக்கப்பட்டதா? உண்மையில் என்ன நடந்தது?

பதில் -

வீடொன்றிலுள்ள வாசிகசாலையை உதாரணத்துக்கு எடுத்துக்கொள்வோம். அதை நாம் எவ்வளவு அக்கறையுடன் பாதுகாக்கின்றோம். தெற்காசியாவிலுள்ள மிகப் பெரிய வாசிகசாலையே யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தது. இது தேசிய சொத்தாகும். தென்னிலங்கையைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் யாழ்ப்பாணம் சென்று நூல்களை வாசித்து அறிந்தனர். அதில் மூலாதார நூல்கள் நிறைய இருந்தன. கையேடுகள் இருந்தன. எனவே இத்தகைய வாசிகசாலை ஒன்றை இழப்பது பெரும் அநீதியாகும். வரலாற்றில் காலா காலமாக ஆய்வுகளை நடத்தி குறிப்புகளை ஒன்று சேர்த்து நூல்களாக்கி எதிர்கால சந்ததியினருக்கென உருவாக்கப்பட்ட யாவற்றையும் ஒட்டு மொத்தமாக தீ வைத்து எரித்து விடுவதால் என்ன நிலை ஏற்படும்? எனது கருத்து என்னவென்றால் தமிழர்கள் மட்டும் எதிர்நோக்க வேண்டிய பிரச்சினை அல்ல இது. வீடொன்றில் சிறிய வாசிகசாலை ஒன்றுள்ள புத்திசாலி ஒருவரால் இந்த அநீதியைச் சகித்துக் கொள்ள முடியாது.

கேள்வி-

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சிங்கள மக்களுக்கும் தமிழர்களால் இன்னல்கள் ஏற்பட்டன. எனவே ஒரு தலைப்பட்சமாக சிந்திக்கக்கூடாது. மத்திய வங்கியிலும் பெறுமதி வாய்ந்த நூலகமொன்று இருந்தது. அதுவும் அழிக்கப்பட்டதல்லவா?

பதில்-

வாசிகசாலைக்குத் தீ மூட்டப்பட்டது. புலிகள் சும்மா இருந்து விடவில்லை. தாக்குதல் நடத்தினர். அதற்கு எதிர்த்தாக்குதல் இங்கிருந்து நடத்தப்பட்டது. இப்படித்தான் யுத்தம் மூண்டது. இப்பிரச்சினை உருவான முறையை ஆராய்வோம். அதற்கு சமூக, அரசியல் பொருளாதாரக் காரணிகள் இருந்தன.

யாழ்ப்பாண வாசிகசாலை எரிக்கப்படல் திட்டமிட்ட செயல் என்பது தெரிகின்றது. சாதாரண பொது மக்கள். உணர்ச்சிவசப்பட்டு செய்யும் காரியங்கள் வேறு. ஆனால் கொழும்பிலிருந்து திட்டமிட்டு, குருநாகல் மாகோவிலிருந்து மூவாயிரம் பேரை அழைத்துச் சென்று யாழ்ப்பாண சுபாஷ் ஹோட்டலில் இருந்து மாவட்ட

அபிவிருத்திச் சபை தேர்தல் வேலைகளை ஒழுங்கு செய்தவர்கள் இந்த அநியாயத்தைச் செய்தார்கள் என்பது இப்போது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. தாம் செய்த இந்த அநியாயம் தான் இன்று நாடு பிளவுபடக் காரணமென்று அன்றைய அமைச்சர் ஒருவரே ஒப்புக்கொண்டார். அவரது பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ஒரு முறை நான் பாராளுமன்றத்திலும் இதுபற்றிப் பேசினேன். தென்னிலங்கைத் தமிழ் மக்களில் 95 வீதமானோர் வாக்களித்து அதிகாரத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட ஐ.தே.க. அரசாங்கம் இவ்வாறு பாரிய அநியாயமொன்றைச் செய்துள்ளது.

கேள்வி-

1970க்குப் பின்னரே இனக்கலவரங்கள் ஏற்பட்டதாகக் கூறினீர்கள். 1956 இலும், 1958இலும் இனக் கலவரங்கள் ஏற்பட்டனவே. ஏன் அவை பற்றிக் குறிப்பிடுவதில்லை?

பதில்-

நான் அப்படிச் கூறவில்லை. 1958 இனக் கலவரத்தின் போது கொழும்பு காலிமுகத் திடலில் பாராளுமன்றத்துக்கு எதிரே பலருடைய காதுகள் துண்டிக்கப்படுவதைக் கண்டுள்ளேன். கொன்றுவிட வென கொண்டு செல்லப்பட்ட பல அரசாங்க ஊழியர்களை நான் காப்பாற்றியிருக்கின்றேன்.

1956இலும் 1958இலும் பல நிகழ்வுகள் ஏற்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்திலும் தென்னிலங்கையிலும் மோதல்கள் ஏற்பட்டன. எங்கு நடந்தாலும் இவை தவறானவை. என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு, அரசியல்வாதிகளல்ல, சமூகவியலாளர்கள் என்ற கண்ணோட்டத்தில் தான் இப் பிரச்சினையை நோக்க வேண்டும். நமது அரசியல்வாதிகள் பன்னெடுங்காலமாக இதே பிரச்சினையை முன்வைத்துக் கொண்டு பதவிக்கு வர முயற்சிக்கிறார்கள். நமது நாட்டுக்கு இடி விழ இதுவே காரணமாக அமைந்தது.

பிரச்சினையின் வெளிச்சாயலைப் பற்றித்தான் பேசுகின்றோம். நோயின் அறிகுறிகள் பற்றியே பேசுகின்றோம். நோய்க்காரணியைத் தேடி, உரிய சிகிச்சை அளித்து நோயை முற்றாக ஒழித்து விட வேண்டும்.

கேள்வி -

(நாறேனப்பிடிய நிமல் பெர்னாண்டோ) 1977 வரை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சிங்களவருக்கும் பெரும் அநீதிகள் நடந்தன. அவை பற்றிப் பேசாமல் 1977க்குப் பின்னர் நடந்தவை பற்றி மட்டும் பேசுவது சரியா?

பதில்-

இனப்பிரச்சினைக்கான காரணம் டொனமூர் கமிஷன் காலம் வரை செல்வதை ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டேன். 1981இல் யாழ்ப்பாண வாசிகசாலை எரிக்கப்படல் அண்மைக்காலக் காரணி எனவும் குறிப்பிட்டேனே. தொடர்ந்து பல காரணங்களைக் குறிப்பிட முடியும். துரையப்பா கொல்லப்பட்டார்.

சட்ட மன்றம் இருந்த காலத்தில் சேர் டி.பி. ஐயத்திலக்க ஒரு தமிழரையேனும் இரண்டாவது சட்ட சபைக்கு நியமனம்செய்யவில்லை. சுதந்திரம் வழங்குவது அண்மித்தபோது, தமிழ் மக்கள் முற்றிலும் ஒதுக்கப் பட்டனர். எனவே, 1983 ஆனபோது சகல தமிழ் மக்களும் புலிகளின் அரவணைப்புக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

1983இல் புலிப்படைமில் தீவிர உறுப்பினர்கள் 32 பேர்தான் இருந்தனர். யாழ்ப்பாண வாசிகசாலை எரிக்கப்பட்ட போது 32 உறுப்பினர்களே இருந்தனர்.

கேள்வி -

(களுத்துறை போம்புவல ரஞ்சன்) கடற்படை வீரன் என்ற முறையில் நான் யாழ்ப்பாண வாசிகசாலைக்குப் பல தகவல்கள் சென்று நூல்களை வாசித்துள்ளேன். அதே வாசிகசாலை எரிக்கப்பட்டதை கேள்விப்பட்டு மிகவும் துக்கமடைந்தேன். அது புனரமைக்கப்படுவது பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மேலும் வரலாற்று ரீதியாக, நீங்கள் குறிப்பிடாத ஒன்றை நினைவூட்ட விரும்புகின்றேன். அதாவது 1947இல் பிரஜாஉரிமைச் சட்டத்தின் மூலம் தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளரின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டதால், செல்வநாயகம் சமஷ்டிக் கட்சியை ஆரம்பித்தார் என்பதை நினைவு படுத்துங்கள்.

பதில்-

பிரஜா உரிமைச் சட்டமும் இனப் பிரச்சினைக்கான காரணி ஒன்றாகும். 1830இல் ஆங்கிலேயர் கோப்பி, தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கையை முன்னிட்டு தென்னிந்தியாவிலிருந்து தமிழ் மக்களை வரவழைத்தனர். 1947இல் இலங்கைக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்படும்போது இம்மக்கள் வாக்குரிமையுள்ளவர்களாக இருந்தனர். 1947 இல் நடந்த பொதுத் தேர்தலின் போது, இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த 7 பேர் பாராளுமன்றத்துக்குத் தெரிவானார்கள்.

கரையோரம், சபரகமுவ தென்னிலங்கை போன்ற பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் லங்கா சமசமாஜக் கட்சிக்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் வாக்களித்தனர். 1956இல் பாராளுமன்றத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான சமசமாஜ கம்யூனிஸ்ட் கட்சி களிலிருந்து 20 உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருந்தனர்.

இந்நிலையில் ஐ.தே.க. பெரிதும் கஷ்டத் துடனேயே தமிழ் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வந்தது. 1948இல் பிரஜா உரிமைச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. இதன் மூலம் 1949 இல் தோட்டத் தொழிலாளரின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டது. 1952இல் நடந்த தேர்தலின்போது தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் ஒரு பிரதிநிதிகூட பாராளுமன்றத்தில் இருக்கவில்லை.

1956இலும் அப்படித்தான். 1960-65 இலும் 1970இல் தொண்டமான் அவர்கள் நியமன எம்.பி யாகவே இருந்தார். இந்நிலையில் சிங்கள மக்களின் மீது தமிழ் மக்களுக்கு சந்தேகமும் அவநம்பிக்கையும் ஏற்பட்டன. இப் பின்னணியில் தான் சமஷ்டிக்கட்சி உருவாகியது.

நூல் விமர்சனம்

யாழ்ப்பாண நூல் நிலையம் ஓர் ஆவணம் - என். செல்வராஜா -

யாழ்ப்பாணத்துப் பொதுசன நூல் நிலையத்தின் வரலாற்றை விளக்கும் அரிய ஆவணமொன்று நூலுருவில் வெளிவந்திருக்கின்றது. மூதறிஞர் க.சி.குலரத்தினம் அவர்கள் 1982ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் தமது அரிய ஆவணச் சேர்க்கையில் இருந்த பல மூல ஆவணங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த பல்வேறு வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தொகுத்து கவையாக யாழ்ப்பாணத்து ஈழநாடு பத்திரிகையில் 20.7.82 தொடக்கம் 18.8.82 வரை தொடராக வெளியிட்டிருந்தார்.

1981 ஆம் ஆண்டு ஜன் முதலாம் தேதி யாழ். நூலகம் எரியுண்ட வேளை தமிழ் மக்களிடையே பரவலாகக் கிளர்ந்தெழுந்த நூலக உணர்வுக்குத் தீனியாக இக்கட்டுரைத்தொடர் அமைந்தது. 27வது தொடருடன் (தொடரும்) என்ற குறிப்புடன் இறுதிப்பகுதி வெளிவந்தது. 1933 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்து முதல் நூல் நிலையம் சிறு கொட்டிலில் தவழத் தொடங்கியது முதல் 1968ம் ஆண்டு அன்றைய நூலகர் வே. இ. பாக்கியநாதன் அவர்கள் நூலகப் பதவியைத் துறந்து விரிவுரையாளரானது வரையிலான 35 வருட கால யாழ் நூலக வரலாற்றை க.சி.குலரத்தினம் அவர்கள் விரிவாகவும் ஆதாரபூர்வமாகவும் கால வாரியாக எழுதியிருந்தார்.

தற்போது மித்ர வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள இந்நூலில் ஆசிரியரின் கட்டுரைத் தொடருக்கு மேலும் அணி செய்யும் வகையில் புதுக்கோட்டை மேலைச்சிவபுரி கணேசா செந்தமிழ் கல்லூரி நூலகர் ந.முருகேசபாண்டியன் அவர்களின் கோபுர வாயில் முன்னுரையும் கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன் அவர்களின் நுழைவாயிலும்,

திரு.எஸ்.பொ. அவர்களின் திருக்கடைக்காப்பும் அமைகின்றன.

ஆவணங்களுக்கும் தமிழருக்குமிடையே காணப் பட்ட நெருக்கமற்ற தொடர்பு-வரலாற்றுரீதியாக முருகேச பாண்டியனால் ஆராயப்பட்டுள்ளது. பேணிப் பாதுகாக்கப்படவேண்டிய ஐடுகளை பொங்கிவரும் ஆற்றுடன் கலந்துவிடும் ஆடிப் பதினெட்டாம் நாள் சடங்கு மூலம் எத்தனையோ ஏடுகள் தமிழகத்தில் அழிக்கப்பட்டமை ஆவணங்களைப் பேணுவதில் காணப்படும் அக்கறையைவிட மூட்சடங்குகளுக்காக அவற்றை இழக்கத் தயாராயிருக்கும் எம்மினத்தின் மனநிலையை வெளிக்காட்டுகின்றது. இது கவலைக் குரியதே.

யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகமும் எரிந்து பத்தொன்பது வருடங்களாகின்றன. அன்றைய அழிவினை மிகப் பெரும் பேரழிவாக இனத்தின் கலாச்சாரப் படுகொலைக்களமாக இன்னும் எவ்வாறெல்லாமோ, வர்ணித்து வருத்தம் தெரிவித்துக் கொண்டோம். இப்போதும் வருந்தி வருகின்றோம். ஆயினும் க.சி.குலரத்தினம் அவர்களின் ஆவணத்தை விட யாழ்ப்பாண நூலகம் தொடர்பாக வேறொரு ஆவணம் நூலாக்கம் பெற்றதாக அறிய முடியவில்லை. சர்வதேச மட்டத்தில் எமது நூலகத்துக்கு நேர்ந்த அழிவு பிரபல்யப்படுத்தப்பட வேண்டுமானால் யாழ்ப்பாண நூலக அழிவு பற்றிய வரலாற்று ஆவணங்கள் மேலும் நூலுருப் பெற வேண்டும். உணர்ச்சிகரமான பிரகரங்களுடன் மாத்திரம் நின்றுவிடாமல் ஆதாரபூர்வமான வரலாற்று ஆவணங்கள் தொகுக்கப்பட வேண்டும்.

யாழ் நூலகம் எரிக்கப்பட்டபோது ஏட்டுச் சுவடிகளும் அரிய வரலாற்று நூல்களும் எரியுண்டன. எரியுண்ட நூல்கள், ஏடுகளின் விபரங்கள் எங்கோ ஒரு கோவையில் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும். எரிந்த கட்டிடத்தின் புகைப்படங்கள், நூலக அழிவு பற்றிய பாராளுமன்ற விவாதங்கள், பன்னாட்டு அறிஞர்களின் கருத்துக்கள், நூலகத்தை எரித்தவர்கள் பின்னாளில் அதை பிரகடனப்படுத்திய வேளை இடம்பெற்ற சூடான வாதங்கள், பத்திரிகை அறிக்கைகள் இவை எல்லாம் தொகுத்து மொழிபெயர்க்கப்பெற்று நூலுருவாக்கப்பெற வேண்டும். சர்வதேச ரீதியில் எமக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியை எடுத்துச் சொல்ல இவை தேவை.

கலாநிதி வே. இ. பாக்கியநாதனின் நுழைவாயில் உலகில் நூலகம் பிறந்த கதையை இரத்தினச் சுருக்கமாக விளக்குகின்றது. அசீரியா, எகிப்து, பேர்கமம், ரோம், கிரேக்கம் ஆகிய நாடுகளில் நூலகம் தோன்றிய வரலாறும் இந்தியாவில் சமணம், பௌத்தம், சைவம் ஆகிய மதங்கள் பரவிய காலகட்டத்தில் நூலகங்களின் நிலையும் வளர்ச்சியும் சற்று விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

இறுதியாக இலங்கையில் நூலக வரலாறும் அதைத் தொடர்ந்து வட இலங்கையில் நூலகம் வளர்ச்சியுற்ற விதமும் ஆராயப்பட்டுள்ளது. இந்த நுழைவாயிலினூடாக மூதறிஞர் க.சி.குலரத்தினத்தின் வரலாற்றுப்பதிவுகளை வாசித்தறியும் போது பரந்து பட்ட நூலக வரலாற்றுப் பின்னணியில் யாழ்ப்பாண நூலக வரலாற்றின் முதல் 35 வருடங்களை அசை போட முடிகின்றது. யாழ்ப்பாண நூலக வரலாற்றின் பின்னணியில் யாழ்ப்பாண மண்ணின் வரலாறும் அதன் மக்களின் விடாமுயற்சியும் நூலக உணர்வும் அதன் விளைவாக முகிழ்ந்த நூலகமும் எம் மனக்கண் முன் விரிகின்றது.

யாழ்ப்பாணநூல் நிலையத்தின் வரலாற்றினை வெளிக்கொண்டுவரும் வேளை நூலகம் உருவான காலகட்டத்தில் அதற்காக உழைத்த அனைவரையும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி ஆவணப்படுத்தியிருப்பது ஆசிரியரின் ஆவணவாக்க நேர்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. மத்திய இலவச தமிழ் வாசகசாலைச் சங்கம் நிறுவிய காலகட்டத்தில் அமரர் க.மு.செல்லப்பா அவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று நூல் அன்பளித்தோர் பட்டியலில் (பக்கம் 56) யாழ்ப்பாணம் வெஸ்லியன் சங்கத்தாரின் பெயர் தவறவிடப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியரின் மூலப் பிரதியில் இப்பெயர் இடம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் வரலாற்றில் இடம்பெற்ற நூலகர் வரிசையில் சி. எஸ். இராசரத்தினம் (1934-47), க.நாகரத்தினம் (1947-1964), வே.இ.பாக்கியநாதன் (1964-1968), ஆகியோரின் காலப்பகுதி வரை மாத்திரமே பதியப்

பெற்றிருப்பதும் சுட்டிக்காட்டப்படல் வேண்டும். 1968ம் ஆண்டுக்குப் பின் பல நூலகர்கள் சேவையாற்றியுள்ளனர். நூலகம் எரியுண்ட வேளை நூலகராயிருந்த திருமதி ரூபாவதி நடராஜா, பின்னர் பதில் நூலகராயிருந்த சு.இரகுநாதன், தற்போது நூலகராயிருக்கும் திரு வி. தனபாலசிங்கம் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்களாவர். இவர்களது சேவை வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும் இக்கட்டானதுமான காலகட்டங்களிலே வழங்கப்பட்டவை.

யாழ்ப்பாண நூல் நிலையம் ஒரு சாட்சியம் என்ற தலைப்பில் இலங்கையின் மூத்த நூலக அறிஞர் எஸ்.எம்.கமால்தீன் அவர்கள் எழுதிய **எரியுண்ட நூலகம் பற்றிய நோடி அறிக்கை** அழிவின் பெறுமதியை மதிப்பீடு செய்யும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

இறுதிப்பகுதியான திருக்கடைக்காப்பில் திரு எஸ் பொ அவர்கள் யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் பின்னைய நிலையை கட்டுரையாக வடித்துள்ளார். இந்தப் பகுதியே தனியொரு ஆவணத் தொகுப்பாக, இந்நூலின் இரண்டாம் பாகமாக வெளியிடப்படும் தகுதியுள்ளது. இப்பகுதியில் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ள சம்பவங்கள், தகவல்கள் சான்றாதாரங்கூடன் எழுதப்படும் போது அது முழு நூலாக விரியும்.

அமரர் க.சி.குலரத்தினம் அவர்கள் ஈழநாடு பத்திரிகையில் இத் தொடரை எழுதத் தொடங்கிய வேளை ஈழநாடு ஆசிரியர் தமது குறிப்பில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகத்தை ஆரம்பித்த அச்சவேலியூர் க.மு.செல்லப்பா அவர்களுக்கு அனுக்கத் தொண்டராய் ஆரம்பகாலத்து முன்னோடிகளுள் ஒருவராய் உதவி ஒத்தாசை புரிந்த க.சி.குலரத்தினம் அவர்கள் ஐம்பது ஆண்டு அனுபவத்தை இத் தொடர் கட்டுரைகளில் விபரிக்கின்றார்.

இதிலிருந்து ஆசிரியர் 1983ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதி வரையிலான வரலாற்றை எழுதத் தேவையான மூலாதாரங்களை ஆவணப்படுத்தி வைத்திருக்கலாம் என்று நம்ப இடமுண்டு. கட்டுரைத் தொடர் 1968 உடன் அறியப்படாத காரணங்களால் நிறுத்தப்பட்டது எமது துர் அதிர்ஷ்டமே. தற்போது ஆசிரியரின் மறைவுக்குப் பின் அவரது சேர்க்கைகள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு வழங்கப்பட்டிருப்பதாக அறிய முடிகின்றது. யாழ்ப்பாண நூல் நிலைய வரலாற்று ஆவணங்களின் தொடர்ச்சியை 1968ம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட வரலாறாக நூலுருவாக்கித் தரும் முயற்சியை மேற்கொள்ள யாழ் மாநகர சபையுடனும் யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகத்துடனும் தொடர்புள்ளவர்கள் முன்வர வேண்டும்.

Who will donate the valuable ola leaves burnt to ashes?

N.Parameswaran

Library Assistant, Public Library Jaffna

While Sri Lanka is celebrating its 50th Golden year of **Independence**, the Jaffna Municipal Public Library celebrates its 150th year of origin without any pomp and pleasure, very silently.

The Jaffna Public Library was originated 100 years ahead of the Independence of Sri Lanka. This Public Library was originated in 1848 by the Assistant Government Agent, Sir William Twynam.

The reading Room, which was started by the Secretary of the Courts, Jaffna Mr.F.C. Grainier in 1842, was later developed as Public Library by Sir Twynam in 1848. When Sir Twynam took up his duties as Government Agent, Jaffna, on 3.6.1894, he convened a meeting for the development of Jaffna Public Library.

In this meeting, it was decided to get Rs.50 only as donation from the Government to purchase books from Muddi and Brothers. Mr.Chellappah of Atchuvveli, printed hand bills about the development of Jaffna Public Library, on 11.12.1933 and also advertised about this Public Library in newspapers and collected funds for this Library.

A decision was taken on 9.6.1936 in a meeting held at Jaffna Central College, that Ola Leaves to be bought and preserved.

This Jaffna Public Library started functioning in a shop at Hospital Road, Jaffna, from 1.8.1934. The Jaffna Town development Board had taken charge of this Library from 1.1.1935.

The Jaffna Public Library started functioning in a house by the side of the Jaffna Rest House, no sooner the Jaffna Town Development Board, had taken charge of the Library. With the idea of developing the service of this Library further, Mr. Sam A.Sabapathy and father Long had a meeting on June 6, 1952. It was decided at this meeting, to hold a carnival and sell raffle tickets. In order to materialise this decision, Father Long went to England and had meetings with the Library Experts to put up the best Library in South East Asia.

On the advices of these Experts, Father Long came down to Tanjavur and met Mr. S.R.Ranganathan who was considered as the Father of Librarianship.

On the request made by Father Long, Architect Expert Mr. Narasimman, made a visit to Jaffna North. Mr. S.R.Ranganathan selected a suitable place, close to the

Jaffna Muniyappar Temple, to build the Public Library. They also prepared the Plan of the Public Library on 16.10.1953.

On 29.3.1954, a foundation stone was laid, according to Hindu rites. At this laying of the Foundation stone, the British High Commissioner Sir Cyril Ice, American High Commissioner Mr. Philip Grove and the First Secretary of the Indian High Commission were presented.

There were four carnivals held in 1952, 1954, 1959 and in 1963. Funds, more than expected were collected, by selling raffle tickets and flags. The first phase of this building was declared opened on 11.10.1959. On 3.11.67 the children's Section and in 1971 an Auditorium, was also opened and the second phase was also completed.

The Jaffna Public Library which was built by Mr. Twynam and Dr. S.R.Ranganathan has a good historical background to his credit, and such a famous Jaffna Public Library was set a ablaze allegedly by some thugs in uniform. The Jaffna Public Library was not famous for its building or for the number of books, it had within it. it was famous for its collection.

When this library was set on fire, it had 97000 books, 10000 Manuscripts in its possession. Apart from this, in the section where Ola Leaves and Ola books had been kept, there were valuable Ola leaves. Out of these old valuable Books, Catholic religious books (including some Spanish Books) that were released in 1586. The History book written by Robert Knox in 1660 when he was in Kandy Prison. History Book written by Phillips Baldias about the Ceylon History, during Dutch period were some remarkable and noteworthy books.

Apart from this, so many Ola Leaves in Sanskrit about Religion and Ayurvedic Medicine, too were burnt to ashes.

The present Government of Mrs Chandrika Bandaranaike Kumaranatunga, has said that, the burnt Jaffna Public Library would be renovated, and donation were received from many foreign countries.

She can, if necessary provide a Library with computer facilities, but she cannot provide, the valuable Books and Ola Leaves that had been burnt to ashes.

தென்கிழக்காசியாவின் மிகப்பெரிய நூலகங்களில் ஒன்று எனப் புகழ்பெற்ற யாழ்ப்பாண பொது நூலகம் கருகிப்போய் 18 வருடங்கள். இவ்வேளையில் பழைய இடத்தில் மீண்டும் நூலகத்தைப் புனரமைக்கும் பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பது தமிழ் மக்களின் மனங்களில் நம்பிக்கை முளைவிடச் செய்திருக்கின்றது. 1981 இல் ஆயிரக்கணக்கானவர்களின் அறிவுப் பசிக்கு ஆரமுது விருந்தளித்த அறிவாலயத்துக்கு வைக்கப்பட்ட தீயே தமிழர்களுக்கெதிரான பேரினவாதத் தீயாக மாறி எரிந்து கொண்டிருக்கின்றது. நூலகங்கள் ஒரு நாட்டின் பொதுச் சொத்துக்களில் பிரதான பங்கினை வகிக்கின்றன. மக்களின் கலை, கலாச்சார, பண்பாட்டு விழுமியங்கள் மற்றும் கல்வியின் வெளிப்பாட்டுச் சின்னங்களாகத் திகழ்பவை.

தமிழர்களுக்கெதிரான **பண்பாட்டுப் படுகொலைக்கு** பேரினவாத அரசாங்கமே பொறுப்பு என்பதை அறியாத தமிழர் எவருமே இல்லை. தமிழர்களின் குறிப்பாகத் தமிழ் மாணவர்களின் திறமை மீது பெரும் பான்மை அரசு கொண்ட காழ்ப்புணர்ச்சியின் வெளிப்பாடு தான் யாழ் நூலகம் தீக்கிரையாக்கப்பட்ட சம்பவம் எனப்படலாம் கருதினர்.

சுமார் 65 வருடங்களுக்கு முன்னர் அச்சுவேலியைச் சேர்ந்த க.மு.செல்லப்பாவும், கலாநிதி ஐசாக் தம்பையாவும் இணைந்து யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு என பொதுநூலகம் ஒன்றை அமைப்பதற்கான மாநாடொன்றை நடத்தினர். 1934 ஆனி 9ம் திகதியன்று நடைபெற்ற மாநாட்டினை அடுத்து க.மு.செல்லப்பா திரட்டிய ஆயிரத்து நூற்றெண்பத்து நான்கு ரூபா இருபத்தி இரண்டு சதத்தினை மூலதனமாகக் கொண்டு முதலாவது யாழ் பொது நூலகம் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் உள்ள வாடகை அறையொன்றில் உருப்பெற்றது. இந்நூலகம் 844 நூல்களையும் 30 பருவகால வெளியீடுகள் சஞ்சிகைகளுடனும் 01-08-1934 இல் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அவ்வேளையில் நூலகத்தை மேற்கொண்டு இயக்குவதில் ஏற்பட்ட நிதிப்பற்றாக்குறை காரணமாக அவற்றை பொறுப்பேற்று நடத்துமாறு யாழ் மாநகரசபையிடம் க.மு.செல்லப்பா வேண்டிக் கொண்டதற்கிணங்க, அப்போதைய நகரபிதா அ.த.துரையப்பாவினால் 1935ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதலாம் திகதியன்று பொறுப்பேற்கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து மெல்ல நடைபயின்ற நூலகத்தை ஓர் நிலையான பிரமாண்டமான கட்டிடமொன்றுக்கு மாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் 1950களில் தோற்றம் பெற்றது. சாம். ஏ.சபாபதி என்பவரின் தலைமையில் 1952-06-14இல் நடைபெற்ற மாநாடு ஒன்றினை அடுத்து புதிய கட்டிடம் ஒன்றினை அமைக்கும் பணிகள் ஆரம்பமாயின. களியாட்டம், அதிர்ஸ்டலாப கீட்டிழுப்புகள் போன்றவற்றின் மூலம் நிதி சேகரிக்கும் திட்டத்தினை அ.த.துரையப்பா பிரேரித்ததை அடுத்து அத்திட்டம் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது.

மீண்டும்
உயிர் பெறும்
முயற்சியில்....

புனருத்தாரணம்
பெறும்
யாழ்.நூலகம்

- மகாலிங்கம் அருள்குமரன் -

இவை மட்டுமல்லாமல் யாழ்ப்பாண மக்களின் அறிவுப்பசியும் அதனபாலுள்ள நாட்டமும் தங்களுக்கெனத் தனியாக ஒரு நூலகம் அமைய வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில் பலரும் பலவாறாக ஆதரவளித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. மக்களின் மேலான ஆதரவினைக் கண்டு மலைத்துப்போனவர்கள் பலர். அவர்களுக்கு அதி. வணக்கத்திற்குரிய லோங் அடிகளார் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். லோங் அடிகளாரின் அயராத முயற்சியின் மூலமாக நூலகத்துறையில் நிபுணத்துவம் மிக்க கலாநிதி. எஸ்.ஆர். ரங்கநாதன் நூலக அமைப்புக்கான திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுக்க, சென்னை அரசு கட்டிடக்கலை நிபுணர் கே.எஸ். நரசிம்மன் வரைபடங்களை அமைத்துக் கொடுத்ததும் புதிய கட்டிடத் தொகுதிக்கான அடிக்கல்நாட்டு விழா நடைபெற்றது. புதியகட்டிடம் ஒன்றை அமைப்பதற்கான திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டு 9 மாதங்களில் 1953ஆம் ஆண்டு பங்குனி 29 ஆம் திகதி அடிக்கல் அதி. வண. லோங் அடிகளாரால் நாட்டப்பட்டது.

திராவிடக்கட்டிடக்கலை மரபிலான யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகக் கட்டிடம் 1959-10-11இல் யாழ். மாநகர மேயர் அ.துரையப்பாவால் திறந்துவைக்கப் பட்டது. இக்கட்டிடம் 15,910 சதுர அடி பரப்பு உடையதாகும். அன்றுடன் எழில்தரு தோற்றம் பெற்றது யாழ்ப்பாண நூலகம். கவினுறு யாழ். அன்னை யாழில் இன்னிசையை மீட்டிடும் அழகிய முகப்புத் தோற்றத்துடன் நின்ற எம்.அறிவாலயம், பெயர் சொல்லக்கூடிய புகழ் கொண்ட அந்தப் பேராலயத்தில் இரவல் கொடுக்கும் பகுதி, பத்திரிகை, சஞ்சிகைகள், பருவகால வெளியீடுகளைக் கொண்ட வாசகசாலைப் பகுதி, உசாத்துணைப் பகுதி, கருத்தரங்கு மண்டபம், கலாபவனம், மற்றும் காரியாலயம் நூற்சேகரிப்புக் கூடம் ஆகிய பிரிவுகள் அமைந்திருந்தன. மிகத் தொன்மையான வரலாறும் அபரிமித வளர்ச்சியும் பேரும் புகழும் மிக்க பிரமாண்டமான நூலகத்தில் தீ கொழுந்து விட்டு எரிந்த இரவு தமிழர் தம் வாழ்வில் என்றும் என்றென்றும் மறக்க முடியாத ஓர் இரவு.

1981 யூன் மாத முதல் நாளின் விடிகாலை வேளை மே 31ஆம் திகதியின் நள்ளிரவில் 97ஆயிரம் நூல்கள் தீயோடு உறவாடி தீக்குள் சங்கமித்த அந்த நாள் இன்னும் எல்லோர் நினைவுகளிலும் இருக்கின்றது. யாழ் மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைத் தேர்தலுக்கான பிரச்சாரக் கூட்டமொன்று நாச்சிமார் கோவிலடியில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த வேளையில் வந்த இனந்தெரியாத இளைஞர்களினால் பொலிசார் சுடப் பட்டதை அடுத்தே வன்செயல்கள் வெடித்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. குடாநாட்டின் வரலாற்றில் மறக்க முடியாத அளவுக்கு அந்த வன்செயல், பேரினவாதிகள்

இட்ட தீ யாழ்ப்பாணத்தவர்களிடம் மட்டுமல்ல, சர்வதேச ரீதியிலும் ஆறாத ரணமாக அனைத்துலகினதும் கவனத்தை ஈர்த்துவிட்டது. அன்று மாபெரும் நூலகம், குடாநாட்டில் தனியொரு பத்திரிகையாக இயங்கிவந்த ஈழநாடு பத்திரிகையின் காரியாலயம், கடைகள் உட்பட 90 கட்டிடங்கள் வன்முறையாளர் களினால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த சம்பவங்களுக்கு அரசாங்கம் முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்க வேண்டும் என ஏகமனதாக யாழ். மாநகரசபையில் தீர்மானம் இயற்றப்பட்டதோடு அப்போதைய மாநகர மேயர் இராஜா விகவநாதன் யூன் மாதம் முழுவதையும் துக்க நாட்களாக கொண்டாடும் படி பொது மக்களிடம் வேண்டுகோளும் விடுத்தார். இந்தச் சம்பவம் காரணமாக உள்ளூரிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் எழுந்த அனுதாப அலைகளும் கண்டனக் குரல்களும் விரைவில் புதியதொரு நூலகத்தை நிறுவுவதற்கான உதவும் கரங்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டியது. யாழ் பொது நூலகப் புனரமைப்புக்கு வெளிநாட்டுத் தூதராலயங்கள் உட்பட பல அமைப்புக்கள் நிதியுதவி செய்ய முன்வந்தன. உள்ளூரில் லயன்ஸ் கழகம், இன்றறக்ட் கழகம் முதலானவற்றோடு பாடசாலை, பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் நிதி சேகரிப்பு மூலமும் நிதி சேகரிக்கப்பட்டது. ஆசியா வுண்டேஷன் அமைப்பும் உதவிகளைத் தர முன்வந்திருந்தது. சிங்கள அரசியல்வாதிகளும் நிதியுதவிகளைச் செய்தனர். அதே வேளை, யாழ். மாநகர சபை உறுப்பினர் யோ. சு.செல்வநாயகம் தன்மாதாந்தப் படியை நூலக புனரமைப்புக்கென கொடுப்பதற்காக மேயருக்கு விண்ணப்பிக்க அதை ஏற்றுக் கொண்ட மேயர் தானும் தன் மாதாந்தப் படிகளை புனரமைப்புக்கு வழங்க முன்வந்ததை அடுத்து உறுப்பினர் தியாகராசாவும் தன்மாதாந்தப் படியை வழங்கினார். இவ்வாறு நிதியுதவித் திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்படுவது ஒருபுறமிருக்க எரிந்த வடு மாறுவதற்குள் ஒரு மாதத்துக்குள் தற்காலிக கொட்டகை ஒன்றினுள் நூலகம் நிறுவப்பட்டது. எரிந்து எஞ்சிய ஒரு தொகுதி நூல்கள் மாநகர ஆணையாளர் சி.வி.கே. சிவஞானத்தினால் மாநகர மண்டபத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. 17.6.1981 முதல் எரிந்த நூலகக் கட்டிட வளவில் அமைந்த சைக்கிள் கொட்டகையினுள் வாசகசாலையும் சிறுவர் பகுதியும் செயற்படத் தொடங்கின. இங்கு ஆவணப்படுத்தப் பட்டிருந்த பல அச்சேறாத ஓலைச் சுவடிகளும் வேறுபல நூல்களும் கிடைத்தற்கரிய பொக்கிஷங்கள் அழிந்தவை அழிந்தது தாம்.

பழைய நிலைக்கு ஓரளவாகினும் நூலகத்தைக் கொண்டு வரப் போதிய நிதியுதவிகளுக்காகப் பல திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தன. இந்தியாவின் தமிழகத்தில் இந்தப் பேரழிவை ஜீரணிக்க முடியாத தமிழக முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். வீட்டுக்கொரு நூல் பெறும் பணியில் இறங்கியதோடு இப்பணிக்கு மனமுவந்து நிதி உதவி அளிக்குமாறு பல மனிதநேய அமைப்புகளிடம் வேண்டுகோளும் விடுத்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் மே 22, 1982 முதல் நூலக வாரம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு கொடி விற்பனை மூலம் நிதி சேகரிக்கப்பட்டது. தமிழ் நாட்டு அரசின் ஆஸ்தான நர்த்தகி செல்வி சுவர்ணமுகியின் நடனநிதியுதவி நிகழ்ச்சியொன்று வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்று அதன் மூலம் நிதி சேகரிக்கப்பட்டது. அத்தோடு பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் வீடு வீடாகச் சென்று நிதி சேகரித்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. இதற்கிடையில் யாழ் நூலகம் எரிக்கப்பட்ட கோரச் சம்பவத்தை நினைவு கூர்ந்தும் அச்செயலை வன்மையாகக் கண்டிக்கும் வகையிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட 1-ஆம் ஆண்டு நிறைவு உண்ணாவிருந்த நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட பொதுமக்களுக்கு 02.06.1982 அன்று சட்டைகளில் அணிவதற்காக கறுப்புப் பட்டிகளை வீதியோரத்தில் வைத்து வழங்கிக்கொண்டிருந்த பிரபாகரன் என்ற இளைஞர் 02.06.1982 அன்று இரகசியப் பொலிசாரினால் கைது செய்யப்பட்டு குருநகர் இராணுவ முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டதாக யூன் 3ம் திகதி ஈழநாடு செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. அப்போதிலிருந்தே சுதந்திரநிலை பறிபோய் விட்டதாகவே கருதப்படுகின்றது.

ஜனநாயக நாடு ஒன்றில் பொதுமக்கள் என்ற உரிமையில் தமது உணர்ச்சிகளை பேரினவாதிகளின் அடக்குமுறைக் கெதிராக சாத்வீக முறையில் கூடக் குரலெழுப்பும் உரிமை பறிக்கப்பட்டதே இளைஞர்கள் மத்தியில் சுதந்திர உணர்வைத் தூண்டி விட்டது. ஜனநாயக நாட்டில் அதுவும் அமைதியான முறையில் தம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தியது தவறு என்றால் அடக்குமுறையாளர்களினால் அறிவாலயம் தீக்கிரையாக்கப் பட்டது எந்தவகை? அழிவுக்குப் பிறகு மீண்டும் 1984 முதல் ஓரளவு நூல்களுடன் அதே இடத்தில் நூலகம் இயங்கத் தொடங்கியது. அந்நாளிலிருந்து 1990-06-18 இல் யாழ். கோட்டைப் பகுதியில் இலங்கை இராணுவத்துக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையில் இரண்டாம் கட்ட ஈழப்போர் ஆரம்பமாகும் வரை யாழ். நூலகம் யாழ்ப்பாண மக்களுக்குச் சிறப்பான சேவையை ஆற்றி வந்தது.

1990ம் ஆண்டின் பின் கோட்டைப் பகுதியிலிருந்து ஏவப்பட்ட ஷெல்கள், துப்பாக்கிச் சூடுகளால் மீண்டும் நூல்கள் அழிவை நோக்கின. முன்னர் தீக்கிரையானது போல இம்முறை ஷெல்லுக்கிலக்காகி

அழிந்து போய்விடக்கூடாது என்பதற்காக மாநகரசபை நூல்களை அவ்விடத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தி, மாநகர எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் யாழ். பொதுசன நூலகத்தின் கிளை நூலகங்களைத் திறந்து சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்த அடிப்படையில் யாழ். மாநகர சபை அலுவலகத்துக்கு அருகில் நல்லூர்க் கிளை நூலகம், சுண்டிக்குளி, குருநகர், மூர்வீதி, நாச்சிமார் கோவிலடி ஆகிய கிளை நூலகங்களோடு இந்து சமய நூல்களுக்கெனத் தனியாக மாநகரசபையின் நாவலர் கலாச்சார மண்டபத்திலும் நூல்கள் பிரிக்கப்பட்டு சேவையாற்றப்பட்டது.

1995இல் இடம் பெயர்வு ஏற்படும் வரை ஆறு கிளை நூலகங்களிலும் சுமார் 85ஆயிரம் நூல்கள் இருந்தன. ஆனால் துர்அதீர்ஷ்டவசமாக இடப் பெயர்வினால் எடுத்தவர்கள் திருப்பிக் கொடுக்காமலும், திருடப்பட்டும் 29ஆயிரம் நூல்களை யாழ். நூலகம் இழந்துள்ளது. இடம் பெயர்ந்து மீளக் குடியமர்ந்த பின்னர் அந்தந்தக் கிளை நூலகங்கள் அவ் விடங்களிலேயே இயங்க, யாழ் பொதுசன நூலகம் சுண்டுக்குளியில் அமைந்துள்ள செயலகக் கட்டிட மொன்றில் சுண்டுக்குளி கிளை நூலகத்தையும் சேர்த்து இயங்கி வருகின்றது.

1998ஆம் ஆண்டு தைப்பொங்கல் தினத்தன்று இங்கு நூல்நிலையம் திறக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு 25ஆயிரம் நூல்கள் உள்ளன. எல்லாக் கிளைகளிலும் சேர்த்து 84ஆயிரம் நூல்கள் உள்ளன. இவ்வேளையில் யாழ் பொதுசன நூலகத்தின் பழைய சேதமாக்கப்பட்ட கட்டிடப் புனரமைப்புப் பணிகளை அரசு முடுக்கி விட்டுள்ளது.

அரசு புதிதாகக் கட்டிடம் கட்டினாலும் புதிய நூல்கள் வாங்கிப் போட்டாலும் அழிந்த ஆவணங்களை எங்கே பெறுவது? 97ஆயிரம் நூல்களுக்குப் பதிலாக இருமடங்கு நூல்களைச் சேர்த்து விடலாம். ஆனால் சர்வதேச தரம் மிக்க நூல்நிலையங்களில் ஒன்றெனப் பெயர்பெற்ற பழைய தரத்தினை இனி எப்போ எட்டுவது. தொலைந்தவை தொலைந்தது தான். தமிழர்கள் தம் வாழ்வையே தொலைத்த இனவெறியர்களின் கோரப்பசி: அன்று இட்ட தீ இன்று வரை கனன்று கொண்டதான் உள்ளது. அரசின் முயற்சியும், சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களின் உதவியும் யாழ். பொதுசன நூலகத்தைப் புதுப் பொலிவு பெறச் செய்யும் என்பதில் அர்த்தமில்லை. கோடிக்கணக்கில் செலவழித்துக் கட்டிடங்களைக் கட்டும் அரசாங்கமே பின்னர் அவற்றைத் தவிடு பொடியாக்கிய வரலாறுகள் பல எம் மண்ணில் உண்டு. எனவே புதுப்பொலிவு பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் நூலகக் கட்டிடம் என்றும் நிலைத்திருக்குமா என்பது கேள்விக்குறிதான்.

எரிக்கப்பட்ட நூலகத்தை புனரமைக்கப் போகிறவர் யாரோ?

- பரமர் -

யாழ். பொது நூலகம் 31.05.1981 அன்று இரவு சிங்களக்காடையர்களாலும் அரச படைமினராலும் எறியூட்டப்பட்டது. (நூலகக்காவலாளியின் நீதிமன்ற வாக்கு மூலம்) நூலகம் எரிக்கப்பட்ட போது அப்போது மகாவலி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சராக இருந்த காமினி திசாநாயக்கா யாழ்ப்பாணத்திலேயே இருந்தார். இவை உலகறிந்த விடயங்கள். இந்த நூலக எரிப்பு, ஐ.தே.க. அரசுக்கு உலகெங்கும் ஓர் அபகீர்த்தியை ஏற்படுத்தி விட்டது. இதனால் நூலக புனரமைப்புக்கென முன்னாள் யாழ் அரச அதிபரும் வடகிழக்கு மாகாண ஆளுநருமான லயனல் பெர்னாண்டோ தலைமையில் ஒரு குழுவை நியமித்தது, அப்போதைய அரசு. இக்குழுவும் நூலக புனரமைப்புக்கென 10.5 மில்லியன் ரூபாவை சிபாரிசு செய்தது. ஆனால் ஜே.ஆரின் பதவிக்காலம் முடியும் வரை நூலக திருத்த வேலைகள் எதுவும் ஆரம்பிக்கப் படவில்லை.

பின்னர் ரணசிங்க பிரேமதாச ஜனாதிபதியாகப் பதவிவேற்றதும் தனது அரசியல் எதிரியான காமினியை ஓரம் கட்டுவதற்கு யாழ். பொதுநூலக புனரமைப்பை ஓர் கருவியாக பயன்படுத்தி வந்தார். யாழ். பொது நூலகம் எரிக்கப்பட்டது காட்டுமிராண்டித்தனமான செயல் எனவும் தனது பதவிக்காலத்தில் எப்படியும் நூலகத்தைக் கட்டியே தீருவேன் எனவும் கூட்டங்களில் பேசிவந்தார் பிரேமதாசா அவர்கள். ஆனால் பிரேமதாசாவின் ஆட்சிக்காலத்திலும் நூலக புனரமைப்பு நடவடிக்கைகளெதுவும் மேற் கொள்ளப்படவில்லை.

தற்போதைய பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசும் தேர்தல் காலத்தில் ஐ.தே.கவினால் எரிக்கப்பட்ட யாழ். பொது நூலகத்தை நாம் பதவிக்கு வந்ததும் கட்டியெழுப்புவோம் எனப் பிரச்சாரம் செய்து வந்தது. ரிவிரச 2 இராணுவ நடவடிக்கையின் பின் அரசின்

பிரச்சாரம் மேலும் தீவிரமாகியது. அரச தொடர்புடையவர்கள் யாழ். பொது நூலக புனரமைப்பு பற்றி தலைப்புச் செய்திகளை வெளியிட்டன.

நூலக புனரமைப்புக்கென குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. அமைச்சர்கள் பலர் சென்று எரிந்த நூலகத்தைப் பார்வையிட்டனர். தென்னிலங்கையில் ஒரு வீட்டுக்கு ஒரு புத்தகமும் ஒரு செங்கட்டியும் சேர்க்கத் திட்டமிட்டுள்ளோம் என்றனர். இவை யாவும் தொடர்பு சாதனங்களில் வெளியிடப்பட்ட செய்திகள். நடைமுறையில் நூலக புனரமைப்பு என்பது கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது.

கடந்த 10.8.1997 அன்று யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகையாளர் சங்கத்தினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த கலந்துரையாடலில் யாழ். பொதுஜன நூலக நூலகர் தனபாலசிங்கம் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கையில் நூலக புனரமைப்பு பற்றி இதுவரை தனக்கு எதுவித தகவல்களும் கிடைக்கவில்லையெனவும் தன்னுடன் இதுவரை எவரும் இது குறித்து தொடர்பு கொள்ள வில்லையெனவும் குறிப்பிட்டார். அத்துடன் ரிவிரச இராணுவ நடவடிக்கையின்போது 25000 நூல்கள் தொலைந்துள்ளதாகவும் கூறியுள்ளார். மேலும் 1995ம் ஆண்டு தான் கொழும்பு சென்றபோது எடுத்து வைத்து விட்டு வந்த கலைக்களஞ்சியங்களும் இதுவரை வந்து சேரவில்லையெனவும், சுண்டிக்குளி கிளை நூலகத்தில் இராணுவம் நிலைகொண்டிருப்பதால் அதனை வேறிடத்துக்கு மாற்றத் தீர்மானித்துள்ளதாகவும் தெரிவித்தார். நூலகம் எரிக்கப்பட்டு பதினாறு வருடங்கள் கழிந்து விட்டன. ஜே.ஆர், பிரேமதாசா, சந்திரிகா ஆகியோரின் ஆட்சிக்காலத்தில் நூலகம் புனரமைக்கப் படவில்லை. அடுத்தது யார்?

விடிவை நோக்கிய ஒரு பயணம் யாழ்ப்பாணத்துப் பொதுசன நூலகம்

என். செல்வராஜா

முன்னாள் நூலகர்,

யாழ்ப்பாணம் இவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனம்

யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் அறிவுப்பொக்கிஷமாகத் திகழ்ந்த யாழ்ப்பாணத்துப் பொது நூலகக் கட்டிடம் தன்னகத்தே கொண்டிருந்த விலை மதிப்பற்ற 97,000 நூல்களுடன் 1981 ஆம் ஆண்டு ஜன் மாதம் 1ம் திகதி இரவோடு இரவாகத் தீக்கிரையாக்கப்பட்டமை வரலாறு.

29.05.1954 அன்று சர்வதேச அறிஞர் ஐவரால் அடிக்கல் நாட்டி ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட திராவிட சிற்பவியல் பாங்கில் அமைக்கப்பெற்ற இக்கட்டிடத்தின் மூல வரையு இந்தியக் கட்டடக் கலைஞர் திரு நரசிம்மராவ் அவர்களால் நூலகவியல் அறிஞர் எஸ் ஆர் இரங்கநாதன் அவர்களது ஆலோசனைக்கேற்ப உருவாக் கப்பட்டது. 1981இல் எரியும் வரை இக்கட்டிடம் தன் மூன்றாம் கட்ட நிர்மாணப்பணியை முடித்து முழுமையடையவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பன்னாட்டு நன்கொடைகள், பொதுமக்கள், மற்றும் வர்த்தகப் பிரமுகர்களின் நிதிஉதவியால், தன் தரைத் தளத்தைப் பூர்த்தியாக்கி 11.10.1959 அன்று யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகமாகச் சேவையாற்றத் தொடங்கியது. கால ஓட்டத்தில் பூர்த்தியாக்கப்பட்ட மேல்தளம் 03.11.1967 அன்று திறந்து வைக்கப்பட்டதையடுத்து சிறுவர் பகுதியுள்ளிட்ட பல பிரிவுகளுடன் முழு மூச்சுடன் தன் சேவையை ஆற்றத்தலைப்பட்டது.

நூலகவியல் அறிஞர் (கலாநிதி) வே.இ.பாக்கிய நாதன் அவர்களின் துறைசார் வழிகாட்டுதலுடன் சர்வதேச தரத்தை எட்டும் நோக்குடன் வீறுநடை போட்டுத் தென் கிழக்கு ஆசியாவின் சிறந்த பொது நூலகங்களின் வரிசையில் முதலிடத்தில் இருந்த இந்த அறிவகம் 01.06.1981 அன்று முற்றாக எரியுண்டது.

அதன் பின்னர் இன்று வரை காலத்துக்குக் காலம் சாம்பலிலிருந்து துளிர்ந்தெழுவதும் துர்ப்

பாக்கியமான அரசியல் காரணங்களால் மீண்டும் வாடி வதங்குவதுமாகத் தன் பத்தொன்பதாம் ஆண்டை எதிர்நோக்கி நிற்கின்றது. இவ்வேளையில் யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகம் கடந்து வந்த பாதை எவ்வாறு அமைந்தது என்பதை அறியும் ஆவலினால் ஏற்பட்ட தேடலின் விளைவு இந்தக் குறிப்பாகும்.

1981 இல் எரியுண்ட பின்னர் நூலகத்தை மீளக் கட்டியெழுப்ப அந்நாள் யாழ் மாநகர முதல்வர் இராஜா விஸ்வநாதன் மற்றும் யாழ் மாநகர ஆணையாளர் சீ.ஸீ.கே சிவஞானம் ஆகியோரின் முயற்சியால் யாழ்ப்பாணத்துப் பொதுசன நூல்நிலையத்தை மீள்விப்பதற்கான திட்டம் ஒன்று மனித உரிமைகள் தினமான 10.12.1982 அன்று முன்வைக்கப்பட்டு நிதி சேகரிப்பு நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மீளமைப்பு நடவடிக்கைகள் இரு கட்டமாக மேற்கொள்ளப் பட்டது. எரிந்த கட்டிடத்தில் புதுப்பிக்கத் தக்க நிலையிலிருந்த வடபாகக் கட்டிடத்தை புனரமைப்புச் செய்வது ஒருகட்டமாகவும், நரசிம்மராவின் மூலப்பிரதியின் படியான நூலகக் கட்டிடத்தின் மூன்றாம் கட்ட வேலையைத் தொடங்குவது மறு கட்டமாகவும் திட்டமிடப்பட்டது.

திருத்தியமைக்கப்பட்ட கீழ்த்தளத்தில் இடைக் கால ஒழுங்காக வாசிகசாலைப்பகுதி, சிறுவர் பகுதி, உடனுதவும் பகுதி ஆகியன 10.12.1982 ஆம் திகதியிலும் இரவல் கொடுக்கும் பகுதி 14.07.1983ஆம் திகதியிலும் திறந்து வைக்கப்பட்டன. இதுவரை காலமும் யாழ் மாநகர எல்லைக்குள் வசிப்பவர்களுக்கு மட்டும் என வரையறை செய்யப்பட்ட இரவல் பெறுவோர்க்கான அங்கத்துவம் 10.01.1984 முதல் முழு யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலும் உள்ளவர்களுக்கும் திறந்து விடப்பட்டு விரிவாக்கப்பட்டது. புனரமைப்புச் செய்யப்பட்ட கட்டிடம் 04.06.1984 அன்று கோலாகலமாகத் திறக்கப்பட்டு கொண்டாடப்பட்டது.

இந்த நெருக்கடி காலக் கோலாகலம் நீண்ட காலத்துக்கு நீடிக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணத்துப் போர்ச் சூழல் காரணமாக, குறிப்பாக யாழ். கோட்டைச்சூழல் இராணுவக் கெடுபிடிகளுக்கு உட்பட்டதால் பாதுகாப் பின்மை காரணமாக நூலகத்தை பாவிப்பவர்கள் குறையத் தொடங்கினார்கள். இதனால் யாழ்ப்பாணத்துப் பொதுசன நூலகம் இடம் பெயர வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டது. படிப்படியாக நூல்களும் தளபாடங்களும் நல்லூர் கோவிலுக்கு அருகாமையிலிருந்த மாநகர சபையின் இந்து விடுதிக்கு மாற்றப்பட்டது. நூலகர் அலுவலகம் மற்றும் முக்கிய நிர்வாகப்பணிகள் இந்து விடுதியில் இயங்கியது. நூலகத்தின் சேர்க்கைகள் நல்லூர், கண்டிக்குளி ஆகிய பகுதிகளில் அமைந்த யாழ் மாநகர சபையின் கிளை நூலகங்களுக்குப் பிரித்து அனுப்பப்பட்டன. 1981ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில், குறிப்பாக இக்கட்டான எரியூட்டுக் காலப்பகுதியில், நூலகராகப் பணியாற்றிய திருமதி ரூபவதி நடராஜா இளைப்பாறவேண்டிய வேளை ஏற்பட்டபோது, திரு அருளானந்தம் திரு சபாரட்ணம் ஆகியோரும் பதில் நூலகர்களாக சிலகாலம் பணியாற்றினர். அதன் பின்னர் அந்நாளில் உதவி நூலகராக இருந்த செல்வி சுலோசனா இரகுநாதன் அவர்கள் பதில் நூலகராகப் பொறுப்பேற்றார். நூலகத்தின் ஒழுங்கான வழிகாட்டுதலுக்காக இக் காலப்பகுதியில் கலாநிதி வே.இ. பாக்கியநாதன் அவர்களது சேவையும் பெறப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்துப் பொது நூலகத்தின் உறுதியான எதிர்காலத்தை உத்தேசித்து நிரந்தர நூலகரும் ஓரளவு நிரந்தரமான கட்டிட வசதியும் தேவை என்ற கருத்து காலத்துக்குக் காலம் வலியுறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இதன் பயனாக, திருகோணமலை நகரசபை நூலகத்தின் பிரதம நூலகராக நீண்டகாலம் கடமையாற்றிய திரு வி.எஸ்.தனபாலசிங்கம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துப் பொதுசன நூலகராகப் பொறுப்பேற்றார். யாழ். முத்திரைச் சந்தைக்கு அண்மையிலுள்ள யாழ் மாநகர சபை வளவில் தற்காலிக நூலகம் ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டு மீண்டும் யாழ்ப்பாண நூலகம் தன் சேவையை மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சுதந்திரத்துடனும் வளத்துடனும் தொடர்ந்தது. 1992ம் ஆண்டின் பின் 1995 வரையிலான காலப்பகுதி யாழ்ப்பாண நூல்நிலைய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க அபிவிருத்தியை கண்டுநின்றது. மாநகர ஆணையாளர் திரு.வி.பி. பாலசிங்கம் அவர்களின் அயராது முயற்சியின் பயனாக பல லட்சம் ரூபா பெறுமதியான நூல்களை கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்துக்குத் தருவித்துப் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. போக்குவரத்துப்

பிரச்சினைகள் மற்றும் பொருளாதாரத் தடைகளுக்கு மத்தியில் நூல்களையும் தளபாடங்களையும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு எடுப்பிப்பதென்பது அவ்வேளையில் மிகவும் கடினமான காரியமாக இருந்தது.

இவ்வேளையில் 1997ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் தேசிய நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவது என்ற பதாதையுடன் சிறிலங்கா அரசினால் உருவாக்கப்பட்ட வெண்தாமரை இயக்கம் 10.04.1997 அன்று தமது செயற்திட்டங்களை வைபவரீதியாக முன்வைத்தது. பல்வேறு செயற்திட்டங்களுக்குள் யாழ்ப்பாணத்து நூலகத்தை மீளக் கட்டி எழுப்புவதும் ஒன்றாகும்.

முன்னோடி நடவடிக்கையாக யாழ்ப்பாணம் பழைய கச்சேரிக்கு அருகில் அமைந்துள்ள வீடமைப்பு அதிகார சபையின் கட்டிடத்தில் 14.01.1998 அன்று பொங்கல் தினத்தன்று தற்காலிக நூலகம் அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. காலக்கிரமத்தில் எழுபது கோடி ரூபாவில் ஒரு நிரந்தரக் கட்டிடம் அமைத்துக் கொடுக்கப்படும் என்று அங்கு கூறப்பட்டது. அங்குரார்ப்பணக்கூட்டம் பலத்த ராணுவக் கெடுபிடிகளுடனும் தபால் தந்தி தொலைத் தொடர்பு அமைச்சர் மங்கள சமரவீர, கல்வி உயர் கல்வி அமைச்சர் ரிச்சட் பத்திரன, சமூக சேவை அமைச்சர் பேர்ட்டி பிரேமலால் திசாநாயக்க ஆகியோரின் பங்கேற்புடனும் இடம் பெற்றது. எவ்வளவு வாக்குறுதிகள் அளிக்கப்பட்டனும் அவற்றின் நடைமுறைச் சாத்தியம் பற்றிய ஆழமான சந்தேகங்கள் எப்படியும் எழவே செய்யும். அதற்கு கடந்தகால அனுபவங்கள் சான்றாக உள்ளன.

1981 மார்ச் 31க்கும் ஜூன் 03க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் யாழ்ப்பாண மாநகர எல்லைக்குள் அமைந்த சொத்துக்களுக்கு வன்செயல்களால் விளைவிக்கப்பட்ட சேதங்களை மதிப்பீடு செய்து வழங்கப்பட வேண்டிய நட்புடனாகத் தொகைகளைப் பரிந்துரை செய்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் பொறுப்பை முன்னைய அரசு முன்னாள் யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபரான லயனல் பெர்னாண்டோ அவர்களின் தலைமையிலான தனிநபர் விசாரணைக் கமிஷன் ஒன்றை அமைத்து அதனிடம் வழங்கியிருந்தது. அக் குழுவின் பரிந்துரையில் எரியுண்ட யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகத்திற்கான நட்பு ஈடாக ஒரு கோடியே இரண்டு லட்சம் ரூபா பரிந்துரைக்கப்பட்டிருந்தது.

பரிந்துரைக்கமைய நட்டஈடு வழங்கும் நடவடிக்கை எடுக்கும் பொறுப்பை யாழ்ப்பாண அரசு அதிபருக்கு வழங்கிய அப்போதைய அரசாங்கம், லயனல் பெர்ணாண்டோவின் பரிந்துரைக்கமைய நட்டஈடு வழங்கப்பட வேண்டியவர்களின் பட்டியலில் யாழ்ப்பாண நூலகத்தை நீக்கி விட்டிருந்தது. அதற்குப் பதிலாக ஜனாதிபதி நம்பிக்கை நிதியத்திலிருந்து பத்து லட்சம் ரூபாவுக்கான ஒரு தொகையை எடுத்து அதை ஆரம்ப முதலாக இட்டு ஜனாதிபதியின் யாழ்ப்பாணப் பொது நூல் நிலையப்புனரமைப்பு நிதி என்ற பெயரில் ஒரு வங்கிக் கணக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பொதுமக்களிடமிருந்தும் மேலதிக நிதி திரட்டப் பெற்றும் இந்த நம்பிக்கை நிதியத்துக்கு செலுத்தப்பட்டது. பின்னாளில் இந் நிதியத்திலிருந்தே இருபது லட்சம் ரூபா யாழ்ப்பாணத்து பொதுசன நூல்நிலையத்துக்கு நட்டஈடாக வழங்கப் பட்டது. லயனலின் பரிந்துரை இன்னமும் கருத்துக் கெடுக்கப்படவில்லை. இத்தகைய கசப்பான அனுபவங்களின் காரணமாக அண்மைக்கால வெண்தாமரை இயக்க நூலக புனரமைப்பு முயற்சிகளும் அரசு இயந்திரங்களின் புத்தகமும் செங்கல்லும் போன்ற நிதி வசூலிப்பு விளம்பரங்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற தற்காலிக நூலக அங்குரார்ப்பணமும் தமிழ் மக்கள் மனதில் பாரிய பாதிப்பெதையும் ஏற்படுத்தியதாகக் கருதமுடியவில்லை.

யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலையம் பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக இடம் மாறிய போது கிளை நூலகங்கள் யாழ்ப்பாண வாசகர் மத்தியில் அதிக செல்வாக்கைப் பெற ஆரம்பித்தன. நூலகத்தின் சேர்க்கைகள் கிளைநூலகங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப் பட்டதால் தமது சேவைத்திறனை அதிகரிக்க வேண்டிய கட்டாயம் கிளைகளுக்கு ஏற்பட்டது. அன்று முதல் இன்றுவரை கிளை நூலகங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்று நிற்கின்றன. யாழ்ப்பாண பொது நூலக நிர்வாகத்துடன் கிளை நூலக நிர்வாகமும் சேர்ந்து பொதுசன நூலகத்தின் நூலகரின் வேலைப் பளுவை அதிகரித்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

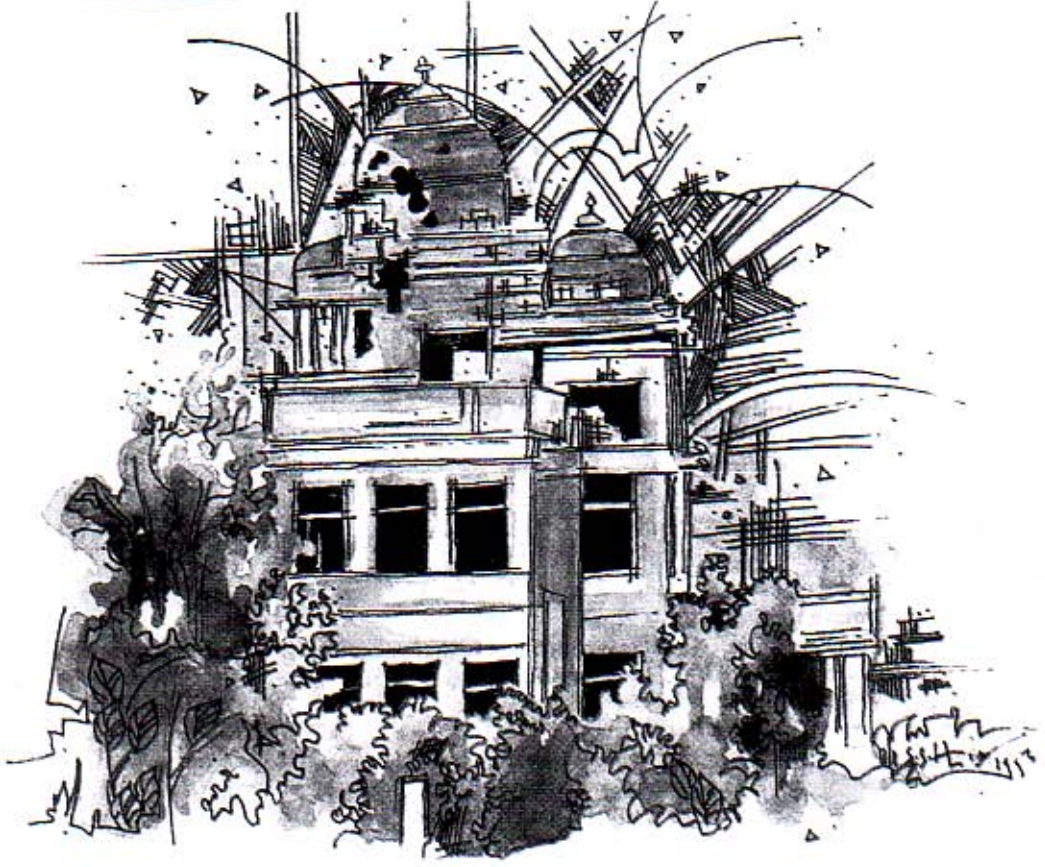
1998ம் ஆண்டு பொங்கலன்று அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்ட தற்காலிக நூலகத்தின் (இடைக்கால நூலகம்) நிர்வாகம் ஜனாதிபதியின் நூலகக்குழுவின் நிர்வாகத்துக்குட்பட்டதாக உள்ளது. மாநகர ஆணையாளர் அதன் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட அதிகாரியாகச் செயற்படுகின்றார். இடைக்கால நூலகத்துக்கான நூல்கள் பல்நாட்டு அரசுகளிடமிருந்து அன்பளிப்பாகப் பெறப்பட்டு வெளிநாட்டமைச்சினூடாக அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளன. 1998 ஜூலை மாதமளவில்

ஏறத்தாள 20000 நூல்கள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளதாக தகவல் உண்டு. தேர்ந்த நூல்கொள்வனவுக்கு போதிய நிதி ஒதுக்கப்படாமையால் அன்பளிப்புகளை நம்பியே இடைக்கால நூலகம் தற்போது இயங்குகின்றது. இடைக்கால நூலகத்துக்கென ஜனாதிபதி நிதியிலிருந்து மூன்று மில்லியன் ரூபா ஆரம்பச் செலவினங்களுக்கென வழங்கப் பட்டிருந்தபோதிலும், அன்பளிப்புகளால் நிறைந்து வரும் நூல்களை இட்டு வைக்க மேலதிகத் தளபாட வசதி இல்லாமை குறிப்பிடத்தக்கது. மேலதிக நிதியை எதிர்நோக்கி இருக்கும் நிலையும் அங்கு காணப் படுகின்றது.

இடைக்கால நூலகத்துக்கென பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் ஆங்கில நூல்களையும் இரு கம்பியூட்டர் களையும் வழங்கியுள்ளது. இந்திய மத்திய அரசும் தமிழக அரசும் பெறுமதிமிக்க நூல்களை வழங்கியுள்ளன. மத்திய அரசு 800க்கும் மேற்பட்ட புரணக் கதைகள் சம்பந்தமான நூல்களையும் இலக்கியம் ஆய்வு தத்துவ நூல்கள் மற்றும் பாடப்புத்தகங்களையும் வழங்கியுள்ளது. டில்லியில் உள்ள இலங்கை உயர் ஸ்தானிகராலயத்தினூடாக இது வழங்கப்பட்டுள்ளது. தமிழக அரசு சென்னையிலுள்ள இலங்கைப் பிரதிநிதியூடாக 1500க்கும் மேற்பட்ட நூல்களைக் கையளித்துள்ளது. கொழும்பிலுள்ள இந்திய உயர் ஸ்தானிகரின் காரியாலயம் யாழ்ப்பாண நூலகத்துக்கு இருபதிற்கும் மேலான தமிழ் சஞ்சிகைகளையும் பத்திரிகைகளையும் கிரமமாக யாழ் அரசாங்க அதிபர் மூலமாக அனுப்பி வருகின்றதென்ற செய்திக் குறிப்பும் (வீரகேசரி 18.01.98) குறிப்பிடத்தகுந்தது. குறுகிய கால நோக்கத்தோடல்லாது நீண்ட கால உதவியாக இத்தகைய அன்பளிப்புகள் அமைய வேண்டும் என்பது விரும்பத்தக்கது. பிரிட்டிஷ் இந்திய உதவிகள் தவிர BookAid International, Asia Foundation, ஆகிய நிறுவனங்களும் நூல்களை அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளன.

வீடமைப்பு அதிகார சபையின் மூன்று மாடிக் கட்டிடத்தில் தற்போது தரைத்தளம் மாத்திரம் திருத்தப்பட்டு அதில் இடைக்கால நூலகம் இயங்குகின்றது. ஏனைய இரு தளங்களும் திருத்தப்பட்டால் முழுமையாக இயங்க முடியும்.

இக்கட்டான இக்காலகட்டத்தில் மட்டுப்படுத்தப் பட்ட வளங்களைக் கொண்டு விடாப்பிடியாக நூலக அபிவிருத்தி காண்போம் என்ற குறிக்கோளுடன் இயங்கும் மாநகர ஆணையாளரும், நூலக ஊழியர்களும் வாழ்த்துக்குரியவர்கள்.

சிங்களப் பேரினவாதிகளின் அறிவுப்பெட்டக அழிப்பு

தமிழராகக் கட்சித் தலைவருடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டதன் மூலம் பண்டாரநாயக்க சிங்கள இனத்தின் நலன்களையே தாரைவார்த்து விட்டார் என ளானதிற்கு கோசமிட்டு கண்டிக்குப் பாதயாத்திரை சென்றவர் ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன. இதன் மூலம் அந்த ஒப்பந்தம் கழித்தெறியப்படக் காரணமாயிருந்த அவர் தான் இறக்கும்வரை கண்டிப் பாதயாத்திரை சரியானதே என்பதில் உறுதியாக இருந்தார்.

அவர் ஐந்தின் நான்கு பெரும்பான்மையுடன் ஆட்சிக்கு வந்து நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதியாக மாறிய பின் அதிகாரப் பரவலாக்கம் என்ற முத்திரையுடன் கொண்டு வந்த அமைப்பு மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளாகும். அந்த அபிவிருத்திச் சபைகள் பற்றி விசனமடைந்து தன்னிடம் வந்த பிக்குகளிடம் கூறிய சமாதானம் மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபைகளின் கமிறு தன்னிடம் தான் உள்ளது என்பதாகும்.

இந்த மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் கூட மக்களின் ஆதரவின்மையால் அழிந்தொழிந்த போதிலும் அதற்கென நடாத்தப்பட்ட தேர்தல்களுக்கென யாழ்தகர் கொண்டு வரப்பட்ட ஐ.தே.க.காடையர்கள் தமிழீழ மக்களின் வரலாற்றில் என்றுமே மறக்க முடியாத பேரழிவொன்றை நிகழ்த்தினர்.

ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவின் இளம் சீடன் காமினி திசாநாயக்காவின் மேற்பார்வையில் தமிழ்மக்களின் பண்பாட்டு அறிவுப்பெட்டகம் இக்காடையர்களால் 1981 மே மாதம் 31ம் திகதி தீ மூட்டி எரிக்கப்பட்டது. தென்னாசியாவிலேயே அதிக நூல்களைக் கொண்ட சுமார் ஒரு லட்சம் புத்தகங்கள், கலாடகனைக் கொண்ட அழகிய நூல்நிலையம் சிங்களப் பயங்கரவாதிகளால் எரிக்கப்பட்ட இச்சம்பவம் தமிழ்இன அழிப்பு என்ற சிங்கள இனவாதிகளின் மன எண்ணத்தை அனைவருக்கும் ஐயத்துக்கு இடமின்றி வெளிப்படுத்தியது எனலாம்.

இந்த நூல்நிலையம் எரிக்கப்பட்ட செய்தியை முற்றாக இருட்டடிப்புச்செய்ய ஜே.ஆர். அரசாங்கம் எடுத்த முயற்சிகள் தமிழர்களால் முறியடிக்கப்பட்டன. இச்சம்பவத்தை விசாரிக்க நியமிக்கப்பட்ட லயனல் பெர்னாண்டோ விசாரணைக்குழு ஒரு கோடி ரூபா நட்புருவழங்குமாறு அரசாங்கத்தைப் பணித்தபோதும் நட்பு ஈட்டுத் தொகையாக ஒரு ரூபாவைக்கூட வழங்க ஜே.ஆர். அரசாங்கம் முன்வரவில்லை.

இயற்கை அனர்த்தங்கள் மற்றும் காரணங்களுக்காக என அமைக்கப்பட்ட ஜனாதிபதி நிதியத்திலிருந்து சிறு தொகை நிதியையே அன்றைய ஜே.ஆர். அரசாங்கம் வழங்க முன்வந்தது. இந்த நூல்நிலைய அழிப்புடன் சேர்த்து மேற்கொள்ளப்பட்ட தமது சொத்தழிப்புகளுக்கு நட்பு ஈடு பெற்றுக்கொண்ட அன்றைய தமிழ்த் தலைவர்கள் இந்நூல் நிலையத்திற்கு ஏற்பட்ட பேரிழப்பிற்கு நட்பு ஈட்டைப்பெற திராணியற்ற நிலையிலேயே இருந்தனர்.

இந்நூல் நிலைய எரிப்பு மூலம் சிங்கள இனவாதம் தமிழ் மக்களின் நெஞ்சங்களில் மூட்டிய தீயின் வெம்மை இனவிடுதலைப் போராட்டத்திற்கு மேலும் உரமூட்டியது என்றே கூறவேண்டும். சர்வாதிகாரி, கொடூர இனவாதி என வர்ணிக்கப்படும் ஹிட்லர் தமது படைகளுக்கு இட்ட கட்டளைகளில் ஒன்று நூல் நிலையங்களை அழிக்கக்கூடாது என்பதாகும். ஆனால் ஜே.ஆரின் படைகள் அதனையும் விட்டு வைக்காமையே அவர்களின் மனோநிலையை தமிழ் மக்களுக்கு உணர்த்தி மாறாத வரலாற்று வடுவை தமிழ்மக்கள் மனத்தில் ஏற்படுத்தியது.

இதற்காக மன்னிப்புக் கோரவோ நட்புருவழங்கவோகூட முன்வராத ஜே.ஆர் ஜெயவர்த்தனவும் அவரது படைகளும் பின்னரும்பல சிறிய நூலகங்களைச் சிதைத்தது கசப்பான வரலாறு தான்.

சமாதான தேவதையாக வெள்ளைப்புறாவாக காட்சியளிக்க முயன்ற சந்திரிகா அம்மையார் தனது எதிராளி ஜனாதிபதி வேட்பாளர் காமினி திசாநாயக்க விற்கும், ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும் எதிராக எடுத்த முக்கிய ஆயுதங்களில் ஒன்றாக இந்த நூல்நிலைய அழிப்பு இருந்தது. அவர் இதனை மனப்பூர்வமான பிரச்சினையாக கொள்ளவில்லை என்பதை பின்னர் அவர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்காட்டின. காமினி திசாநாயக்காவின் இறப்புக்குப் பின் அந்த ஆயுதத்தை கீழே போட்ட சந்திரிகா தமிழரையும், உலகையும் ஏமாற்ற மட்டும் அதனை இடையிடையே எடுத்து தூசு

துடைப்பது வழமையாகும். சமாதானப் பிரியையாக அவர் தென்பகுதியில் நடத்திய வெற்றிக் களியாட்டங்களில் புத்தகமும் செங்கல்லும் என்பது அவர் முன்வைத்த ஏமாற்றுக் கோசங்களில் ஒன்றாகும். அவர் சேகரித்த செங்கற்களுக்கு நேர்ந்த கதி என்ன என்பது தெரியாத போதும் அவர் சேகரித்த புத்தகங்களில் பெரும்பாலானவை சிங்களப் புத்தகங்கள் என்பது வெளிவந்த செய்தியாகும்.

யாழ். நூல்நிலையப் புனருத்தாரண நிதி என்ற பெயரில் அவர் ஆரம்பித்த நிதியத்தில் சேர்ந்த பணத்தின் ஒரு பகுதி தென்பகுதி நூல்நிலையங்களுக்கு செலவிடப் படுகின்றது என்பது இறுதியாகக் கிடைத்த செய்தியாகும். யாழ் மண்ணை ஆக்கிரமித்துக் கொண்ட நிலையில் யாழ் மக்களின் மனங்களை வெல்ல அவர் எடுத்த நடவடிக்கைகளில் ஒன்று அங்கு நூல் நிலையம் ஒன்றை ஆரம்பித்து வைத்ததாகும். இடிந்தழிந்த நூல் நிலையத்தை யாழ்ப்பாணத்திற்குக் குறியீடாக அடிக்கடி தொலைக்காட்சியில் காட்டி வரும் சந்திரிகா அம்மையார் நூல்நிலையத்துக்குப் புதிய கட்டிடம் ஒன்றை அமைக்கக்கூட முன்வரவில்லை. ஏற்கனவேயிருந்த கட்டிடம் ஒன்றிற்கு வர்ணம் பூசிய தொலைக்காட்சி உரைமூலம் அதனைத் திறந்து வைத்தார்.

இன்னும் கூட சந்திரிகாவின் ஆக்கிரமிப்புப் படைகளால் அழிக்கப்பட்டுவரும் நூல்நிலையங்கள் - நிலை கொண்டுள்ள நூல்நிலையங்களின் எண்ணிக்கை கொஞ்சநஞ்சமல்ல. தமிழினத்தை அழிக்கமுயலும் சிங்கள இனவாதம் தமிழ்மக்களின் அறிவுத்தேடலுக்கான நூல்களையும் நூல்நிலையங்களையும் தேடித்தருவதாக கூறுவது கண்ணைக் குருடாக்கிய பின் உல்லாசப் பயணம் அழைத்துச் செல்லுவது போன்றதாகும்.

இன்றைய உலகு அறிவைத்தேடும் வழி முறைகளில் பல மைல்கள் பயணம் செய்து விட்டது. தமது வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் ஆவணப்படுத்தி எதிர்காலத்துக்கு வழங்குவதில் உலகிற்கு பறை சாற்றுவதில் நீண்ட நெடும்பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் ஈழத்தமிழினம் இன்று ஒரு வரலாற்றைப் படைத்துவரும் நிலையில் அதனை ஆவணப்படுத்துவதிலும் தன்னாலியன்ற முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருவது கண்கூடு. இதற்கு அனைவரும் உதவுவது இன்றியமையாத ஒன்றாகும். தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் அதனையும் ஒரு அங்கம் என்றே கூறமுடியும்.

பண்பாட்டுப் படுகொலை யாழ் பொது நூலகம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டு 19 வருடங்கள்

- சா. அ. தருமரத்தினம் -

இலங்கையில் தினக்குரல் பத்திரிகையில் 2.6.2000 அன்று பக்கம் 4, 5களில் வெளியான இக்கட்டுரை அக்காலகட்டத்தில் இலங்கை அரசின் தணிக்கைக்கு உட்பட்டிருந்தது. மூலப்பிரதி கிடைக்காதமையால் தணிக்கைக்குட்பட்ட கட்டுரையே இங்கு பிரசுரமாகிறது.

1977இல் பாராளுமன்றப் பொதுத்தேர்தலை வடகிழக்குத் தமிழ் வாக்காளர் ஒரு பொதுக் கருத்துக் கணிப்பாகவே எதிர்கொள்ளுமாறு செய்திருந்த தமிழர் ஐக்கிய விடுதலைக் கூட்டணி அதனது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் ஒரேயொரு விடயத்தை மட்டுமே குறிப்பிட்டு அதன் மீது தமிழ் மக்களின் ஆணையைக் கோரியிருந்தது.

தமிழர் ஐக்கிய விடுதலைக் கூட்டணியின் வேட்பாளர்களாக அத்தேர்தலில் போட்டியிட்டிருந்த 18 பேரைத் தெரிவு செய்வதன் மூலம் தம்மிடம் கோரப்பட்டிருந்த ஆணையை வாக்காளர் அபரிமிதமாகவே அளித்திருந்தார்கள்.

ஆயினும் 1978இல் நிறைவேற்றப்பட்ட யாப்பில் அவர்கள் பங்கு கொண்டிருக்கவில்லை. மக்கள் அளித்த ஆணையைத் தம்மால் மீற முடியாது எனக்கூறி வந்த தமிழர் ஐக்கிய விடுதலைக் கூட்டணியினர், அரசு தீர்வாக முன்வைக்கும் ஏற்புடைய மாற்றுத் திட்டம் எதனையும் மக்கள் முன் வைப்போம் என்பதில் அப்போதே நிலை

தளம்பிய நிலைப்பாடாக இருந்து வந்தது. அப்போதும் இலங்கையில் இருந்த அமெரிக்க இராஜாங்கத் தூதுவர் துஷான், நாட்டுப்பிரிவினையை அமெரிக்கா ஆதரிக்க மாட்டாது என்றும் அரசியல் அதிகாரப் பகிர்வே பிரச்சினையின் தீர்வுக்கான ஒரே வழி என்றும் சொல்லி வந்தார்.

தமிழர் ஐக்கிய விடுதலைக் கூட்டணி கோரி ஆணை வழங்கப்படுவதற்கு முன் 1956 முதல் 1977 வரை ஐந்து பொதுத் தேர்தல்களில் ஒற்றையாட்சி அரசியல் அமைப்பை நிராகரித்தே தமிழ் மக்கள் சமஷ்டி முறையிலான அரசியல் அமைப்பை ஆதரித்து வாக்களித்து வந்திருந்தனர். இதனை கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாத ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன ஒற்றையாட்சித் திட்டத்தின் கீழ் அமைந்ததாக மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகளை வழங்குவதாகப் பேரம் பேசத் தலைப்பட்டார். தமிழர் ஐக்கிய விடுதலைக் கூட்டணி மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளுக்கான பேரப் பேச்சுக்களில் கலந்து கொண்டதுமன்றி, பாராளுமன்றத்திலும் அதனை ஆதரித்து வாக்களித்திருந்தது. ஆயினும், அரசியல் அமைப்பிலான ஒரு திருத்தமாக அல்லது அதற்கு உட்பட்டதாகவே அது வந்திருந்தமை, அரசியல் அமைப்பு உருவாக்கத்திலோ அன்றோல் அவற்றிற்கான திருத்தங்களிலோ பங்கு பற்றாது ஒதுங்கிக் கொள்வதாயும் அது அமைந்திருந்தது. 1978ம் வருட யாப்பிற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட 13வது திருத்தம், பாராளுமன்றத்தில் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் இருந்திராமையால் அதனை அப்போது பங்கப்படுத்தி இருந்ததில்லை.

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் விவகாரத்தில் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலைக் கூட்டணித்தலைமை நடந்து கொண்ட போக்குக் காரணமாக யாழ்ப்பாணம் தேவனை நடுவராகக் கொண்டு வறுத்தலைவிஷ்டத்தில் நடைபெற்ற வழக்காடு மன்றில் மேற்படி தலைமை குற்றக்கூண்டில் நிறுத்தப்பட்டு குற்றத் தீர்ப்புக்கும் உள்ளாகிற்று.

வவுனியாவில் கூடிய பொதுச்சபைக் கூட்டத்தில் வைத்து, மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளை ஆதரிக்கும் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றுவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சி தந்தை செல்வாவின் மைந்தன் சந்திரஹாசன் காட்டிய எதிர்ப்பினால் முறியடிக்கப்பட்டது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சிந்தனைச் சிற்பி எஸ். கதிரவேற்பிள்ளை மேற்படி பொதுச்சபைக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளாது ஒதுங்கிக் கொண்டார்.

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளை ஆதரித்தன பலாபலனாக அடுத்து 1989இல் நிகழ்ந்த பாராளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் கூட்டணியின் தலைவர் மு.சிவ சிதம்பரம், செயலதிபர் அ.அமிர்தலிங்கம் இருவருமே தோற்கடிக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆயினும் தேசிய பட்டியலின் மூலம் அமிர்தலிங்கம் பாராளுமன்றத்தில் இடம் பெற்றிருந்தார்.

இத்தனை வில்லங்கங்களுக்கும் முகம் கொடுத்து ஒரு சமரச ஏற்பாடாக இணங்கிக் கொள்ளப்பட்ட மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளுக்கான தேர்தல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற போது, 1978 யாப்பின் கீழான விகிதாசாரத் தேர்தல் முறையைப் பயன்படுத்தி ஒரு சில ஸ்தானங்களையேனும் ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்காக ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பல தில்லுமுல்லு நடவடிக்கைகளில் இறங்கியிருந்தது. தேர்தல் ஆணையாளரால் முறையாக நியமிக்கப்பட்டிருந்த தேர்தல் உத்தியோகத்தர்களை நீக்கிவிட்டு, அமைச்சர் சிறில் மத்தியுவினால் அழைத்து வரப்பட்ட ஊழியர்கள் அப்பணிகளில் ஈடுபடப் பணிக்கப்பட்டிருந்தனர். தேர்தல் தினத்திற்கு முந்திய இரவில் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். யாழ். கத்தோலிக்க மறை மாவட்டப் பேராயரின் தலைமீட்டின் பின்பே அவர்கள் அனைவரும் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். பல தேர்தல் முறைகேடுகளின் மத்தியில் நடைபெற்றிருந்த அத்தேர்தலில் வாக்குப் பெட்டிகள் முறையினமாக அமைச்சர்கள் தங்கியிருந்த

விடுதிகளுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு வாக்கு மோசடிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவ்வாறு முறையினமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்ட வாக்குப் பெட்டிகளில் ஆறு பெட்டிகள் கணக்குக்குக் கொண்டு வந்திருக்கப்படவில்லை. அதனால் தேர்தல் விவரண அதிகாரி யோகேந்திரா துரைசுவாமி வாக்குகளை எண்ணிப் பெறுபெறுகளை அறிவிப்பதற்கு முதலில் மறுத்திருந்தார்.

மேற்படி தேர்தலுக்கு முன்பாக 1981 மே 31ம் திகதி யாழ் நாச்சிமார் கோவில் வீதியில் யாழ். மாநகர முதல்வர் இராஜா விஸ்வநாதன் தலைமையில் நடைபெற்ற தமிழர் ஐக்கிய விடுதலைக் கூட்டணியின் பிரசாரக் கூட்டத்தின் போது மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளை ஆட்சேபித்த ஒரு போராளிக் குழுவினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தால் ஒரு பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் கொல்லப்பட்டிருந்தார். அதனையே சாட்டாகக் கொண்டு அங்கிருந்து ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட வன்செயல்களால் யாழ் நகரில் தீ தாண்டவம் புரிந்தது. யாழ். பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இல்லம், தமிழர் ஐக்கிய விடுதலைக் கூட்டணி அலுவலகம், பழைய சந்தை, யாழ் மத்திய பஸ் நிலையத்தைச் சூழவிருந்த மாநகர சபைக் கடைத் தொகுதிகள் யாவும் சாம்பராக்கப்பட்டன.

மறுநாள் 1981 ஜூன் முதலாம் திகதி நள்ளிரவு திராவிட கட்டிடக் கலைப் பாங்கில் கட்டப்பட்டதும் தென்னாசியாவிலேயே மிகப்பெரியதுமான யாழ். பொது நூலகம் அதனது 98000 புத்தகச் சேர்வுகளுடனும் தேடற்கரிய கையெழுத்துப் பிரதிகளுடனும் ஒரு பண்பாட்டுப் படுகொலையாகவும், தீக்கு இரையாக்கப் பட்டிருந்தது. யாழ்ப்பாண இராசதானியைக் கைப் பற்றியிருந்த கோட்டை இராசதானியின் சேனாதிபதி சப்பு மால்குமாரவினால் நாயன்மார்கட்டில் இருந்த யாழ்ப்பாண இராசதானியின் தேசிய நூல்நிலையம், சரஸ்வதி மஹால் தீக்கிரையாக்கப்பட்ட வரலாற்று நிகழ்வின் பின் நிகழ்ந்த பண்பாட்டுப் படுகொலையாக இப்பேரழிவு தமிழர்களால் நினைவு கூரப்பட்டது.

மனுக்குலத்துக்கு விரோதமாகத் தாம் நிகழ்த்த விருந்த மேற்படி குற்றச்செயலை, உலகம் அறியவிடாது காக்கும் ஒரு முயற்சியாக சமகாலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்டு வந்த தினசரியான ஈழநாடு பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தையும் தகனம் செய்திருந்தனர். போக்கு வரத்தும் தொலைத் தொடர்பும் துண்டிக்கப் பட்டிருந்த காரணத்தினால் யாழ். பொது நூலகம் எரிக்கப்பட்ட தகவல் தலைநகர் கொழும்பில் இருந்த செய்தி

ஊடகங்களையோ, வெளிநாட்டுச் செய்தி முகவர்களையோ எட்டியிருக்கவில்லை. ஏன் யாழ். குடாநாட்டில் கூட யாழ்நகருக்கு அப்பால் மேற்படி தகவல் வதந்திகளாகப் பரவியிருந்ததேயன்றிச் செய்தியாக அறியப்பட்டிருக்க வில்லை.

பல்வேறு தோற்றங்களில் எரிந்த நூலகத்தின் ஒளிப்படங்களுடன் கட்டுநாயக்கா வழியால் சென்னை சென்றடைந்த சந்திரஹாசன் அங்கு கூட்டிய சர்வதேசிய செய்தியாளர் மாநாட்டில் வைத்து பண்பாட்டுப் படுகொலையை முழு உலகமும் தெரியவருமாறு அம்பலப்படுத்தியிருந்தார். அதன் பின்னர் மிலேச்சர் செயல் குறித்து பிரஸ்தாபித்திராத சர்வதேசச் செய்தி ஊடகங்களோ, சஞ்சிகைகளோ எதுவும் கிடையாது.

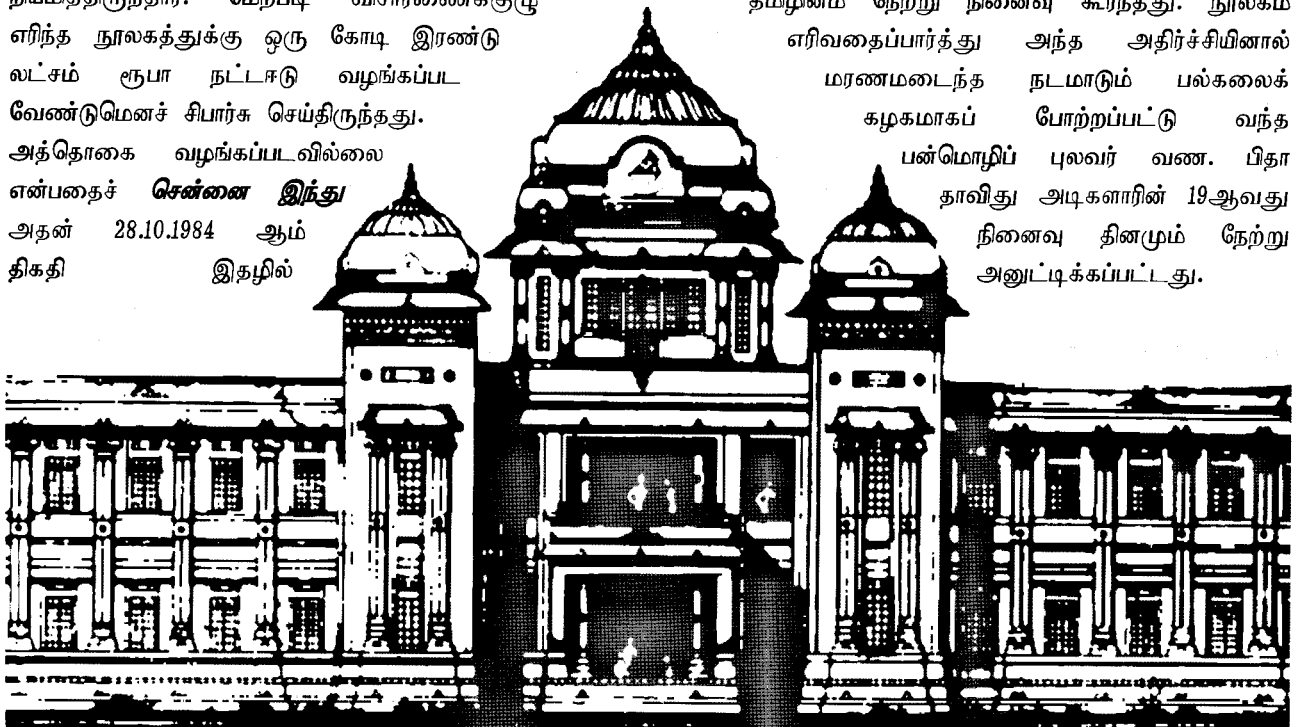
ஓர் இலைச்சோற்றுக்குள் முழுப்பூசணிக்காயை நிர்வாக அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தனாவினால் தானும், புதைக்க முடியாத நிலையில் 1981 மே 31க்கும் ஜூன் 3ம் திகதிக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் யாழ். மாநகர எல்லைகளுக்குள் வன்செயல்களால் சேதமுற்ற சொத்துக்களை மதிப்பீடு செய்து அவற்றுக்கான நடட்டசட்டுக்கு கொடுப் பனவுகளைப் பறிந்துரைப்பதற்காக தனிநபர் விசாரணைக் குழு ஒன்றினை முன்னாள் யாழ் அரசாங்க அதிபர் லயனல் பெர்னாண்டோ தலைமையில் ஜனாதிபதி நியமித்திருந்தார். மேற்படி விசாரணைக்குழு எரிந்த நூலகத்துக்கு ஒரு கோடி இரண்டு லட்சம் ரூபா நடட்டசு வழங்கப்பட வேண்டுமெனச் சிபார்சு செய்திருந்தது. அத்தொகை வழங்கப்படவில்லை என்பதைச் **சென்னை இந்து** அதன் 28.10.1984 ஆம் திகதி இதழில்

ஜிபார்த்தசாரதியின் கட்டுரையில் அம்பலப்படுத்தியிருந்தது.

1982இல் நிகழ்ந்த ஜனாதிபதி தேர்தலில் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் வேட்பாளராகப் போட்டியிட்ட கொப்பேகடுவ தாம் ஜனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப் பட்டால் மேற்படி நடட்டசுத் தொகையை யாழ் நூலகத்துக்கு வழங்குவேன் என்று யாழ். திறந்த வெளியரங்கில் தாம் நடத்திய தமது தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டத்தில் வைத்து உறுதி உரைத்திருந்தார்.

யாழ். மாநகரின் முதலாவது முதல்வர் சாம் சபாபதிமினால் நிறுவப்பட்டிருந்த வணபிதா திமோத்தி லோங் அடிகளாரை உள்ளடக்கிய ஒரு பொதுமக்கள் குழுவே 1955 இல் அத்திவாரம் இட்டு யாழ். பொது நூலகத்தை நிர்மாணித்தது. பின்னர் எரிந்த நூலகத்தை மீள்வித்துப் புதுப்பிப்பதற்கு மாநகர முதல்வர் இராஜா விகவநாதனால் நிறுவப்பட்டிருந்த பேராசிரியர் கு.நேசையாவை உள்ளடக்கிய ஒரு பொதுமக்கள் குழுவே விசேட ஆணையாளர் சி.வி.கே. சிவஞானம் தலைமையில் 1984 ஜூன் 4ம் திகதி புதுப்பிக்கப்பட்ட நூலகம் வைபவ முறைப்படி அப்போதைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர், அ.அமிர்தலிங்கத்தனால் திறந்துவைக்கப் பட்டது. ஆயினும் போரின் அனர்த்தங்களால் திரும்பவும் நூலகம் தகர்ந்து போயுள்ள நிலையில் பண்பாட்டுப் படுகொலையின் 19வது நினைவு தினத்தைத் தமிழினம் நேற்று நினைவு கூர்ந்தது. நூலகம் எரிவதைப்பார்த்து அந்த அதிர்ச்சியினால் மரணமடைந்த நடமாடும் பல்கலைக் கழகமாகப் போற்றப்பட்டு வந்த பன்மொழிப் புலவர் வண. பிதா தாவிது அடிகளாரின் 19ஆவது நினைவு தினமும் நேற்று அனுட்டிக்கப்பட்டது.

நூலகர் நெஞ்சை விட்டகலா நினைவலைகள்

முன்னாள் பிரதம நூலகர்
கலாநிதி வே.இ. பாக்கியநாதன்

இக்கட்டுரையை வடிவமைக்கும் வேளையில் கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன் அவர்கள் 06.11.2000 அன்று அவுஸ்திரேலிய மருத்துவமனை ஒன்றில் சத்திரசிகிச்சையொன்றின் போது காலமான மறைவுச் செய்தி கிட்டியது. அவர் இறுதியாக 24.10.2000 அன்று அனுப்பி வைத்த இக்கட்டுரையே அன்னாரின் இறுதிக்கட்டுரையாகும்.

யாழ்ப்பாணப் பொது நூலக வளர்ச்சிக் கட்டத்திலும் அது 1981இல் எரியுண்ட பின்பும் அந் நூலகத்தின் பிரதம நூலகராக இருமுறை சேவையாற்றி இருந்த படியினால் நூலகர் நோக்கில் நின்று யாழ். பொது நூலக நினைவுகளை நிரைப்படுத்தித் தருமாறு நூலகர் திரு. செல்வராஜா கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க இக் கட்டுரையை எழுதியுள்ளேன்.

இது காலவரை நூலக நற்பெயருக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பொறுப்பாளர்களாகவிருந்த நூலகர்கள் பற்றியே பலரும் எழுதியும் பேசியும் வந்துள்ளனர். தனிமரம் தோப்பாகாது என்பது போல நூலகர்கள் தான் நூலக நிர்வாகத்துக்குப் பொறுப்பு எனினும், அதன் வெற்றிக்கும் கீர்த்திக்கும் பலர் முன்னின்றும் பின்னின்றும் உழைத்து வருகின்றனர். இலைமறை காய் போல் இருக்கும் இவர்களுக்கு எவரும் தனிப்பட்ட முறையில் நன்றி கூறுவது கிடையாது. அவர்களின் பூரண ஒத்துழைப்பும் உற்சாகமும் இருந்திருக்காவிட்டால் நிச்சயமாக நூலகம் இவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருக்க முடியாது. எனவே அந்நல்லுள்ளங்களுக்கு நன்றி செலுத்தும் முகமாகவே என் நினைவலைகள் அமையும் என்பதனை முன்கூட்டியே சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

நான் நூலகராக வருவதற்கு உந்து சக்திகளாக விளங்கிய இருவருக்கு முதற்கண் என் நன்றி யறிதல்களைத் தெரிவித்தாக வேண்டும். எனது பிறப்பிடமான புங்குடுதலைச் சேர்ந்த திரு. வெற்றிவேலு குணரெத்தினம், கொழும்பு உவெஸ்லி கல்லூரியில் தமிழாசனாக இருந்த பொழுது என்னை அக்கல்லூரியில் பட்டதாரி ஆசிரியராக நியமனம்பெற வழிவகுத்தார்.

அத்துடன் நில்லாது பிரிட்டிஷ் கவுன்சிலில் உயர்பதவி ஒன்றினில் அமர்ந்திருந்த முன்னாள் உவெஸ்லிக் கல்லூரியின் கணித ஆசிரியரான திரு சி.ஜே.ரி. தாமோதரத்திடம் அழைத்துச் சென்று என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அவர், இலங்கையில் புதிய துறையான நூலகவியற்றுறை அறிமுகப்படுத்தப்படாத நிலையில் இருந்ததால் அத்துறை சார்ந்த மேற்படிப்பினைத் தொடர்ந்தால் என்ன என வினவியதுடன் அமெரிக்காவில் நூலகத்துறையைப் போதிக்கும் அத்திலாந்தா சர்வகலா சாலையைத் தெரிவு செய்து விண்ணப்பப்படிவம் பெறுவதற்கான கடிதத்தையும் எழுதிக் கொடுத்தார். அவர் ஆலோசனைக்கமைய புல்பிரைட் உபகாரச் சம்பளத்துக்கும் விண்ணப்பித்தேன். நல்லோர்களின் ஆசிகள் நிறைவேறின. புல்பிரைட் உபகாரச் சம்பளத்தில் கறுப்பினத்தவரின் தலைசிறந்த சர்வகலாசாலையான அத்திலாந்தா சர்வகலாசாலையில் முதுமாணிப் பட்டம் பெற வாய்ப்பும் கிட்டியது. சமாதானத்துக்கான நோபல் பரிசைப் பெற்ற மார்ட்டின் லூதர் கிங் அக்காலகட்டத்தில், இச் சர்வகலாசாலையில் மத போதகராகவும் விரிவுரை யாளராகவும் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முதுமாணிப்பட்டம் பெற்றதும் தொழில் அனுபவம் பெற விரும்பினேன். சிகாகோ பல்கலைக் கழகத்தில் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற எனது நூலகத்துறைத் தலைவி இவ்வாய்ப்பினை கலிபோர்னியாவில் உள்ள சாண்டியாகோ பொது நூலகத்தில் பெற்றுத் தந்தார். இவ்விடத்தில் யான் பெற்ற அறிவும் அனுபவமுமே யாழ் பொது நூலகத்தைத் தென்கிழக்காசியாவின் தலைசிறந்த நூலகமாக அமைக்க உதவியது என்றால் மிகையாகாது.

நூலகத்துறைசார்ந்த தொழில்தேடிக் கொழும்பில் இருந்த வேளை, யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவரும், யாழ்ப்பாண மாநகரசபை நகர பிதாவாக விருந்த திரு. ரி.எஸ். துரைராஜா எனது சேவையை யாழ்ப்பாண பொது நூலகத்துக்குப் பெறும் நோக்குடன் நூலகர் பதவியொன்றினை ஏற்படுத்தி அப்பதவிக்கு என்னை உள்ளூர் ஆட்சிச் சேவைக்கு விண்ணப் பிக்குமாறு கடிதம் மூலம் கேட்டிருந்தார். அதன்படி பதவியும் எனக்குக் கிடைத்தது. யான்பெற்ற கல்வியும் அனுபவமும் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்மக்களுக்குப் பயன்படப்போகின்றதே என்பதில் எனக்கு அளவிலா மகிழ்ச்சியேற்பட்டது இயற்கையே.

யான் பிரதம நூலகராகப் பதவியேற்ற பொழுது நூலகத்தின் அடித்தளம் மட்டுமே கட்டப்பட்ட நிலையில் இருந்தது. மாநகரசபை மாதமொரு முறை கூட்டும் கூட்டங்களுக்குப் பகுதித் தலைவர்கள் சமுகமளிப்பது வழக்கம். அத்தருணம் நூலகம் சார்பான நீண்டதேர் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தேன். கட்டிட நிபுணர் நரசிம்மனின் மாதிரிவரைபடத்திற்கமைய நூலகக் கட்டிடத்தைக் கட்டிமுடிக்க வேண்டும். நூலக நடவடிக்கைகளில் புதிய நவீன மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும். சிறுவர் நூலகம் ஒன்றினை அமைக்க வேண்டும் என்பன முக்கியமானவையாகும். மாநகரசபை இவற்றினை ஏற்றுக்கொண்டது. நூலக நம்பிக்கை நிதியில் போதிய பணமிருந்தும் நகரபிதாக்களுக்கிடையே நடைபெறும் இழுபறிகள் காரணமாகக் கட்டிட வேலைகள் ஸ்தம்பித்தன எனக் கேள்வியுற்றேன். இருப்பினும் அப்பொழுது நகரபிதாவாக இருந்த சட்டத்தரணி அ.செமகாதேவா என்பவரை அணுகிக் கட்டிட வேலைகள் பற்றிக் கதைத்தேன். இவர் ஒரு பண்பட்ட இனிய சுபாவமுடைய மனிதர். சகலருடனும் பண்பாகப் பேசுவார். பழகுவார். “என்னை என்ன செய்யச் சொல்லுகிறீர் காணும்” எனக் கேட்டார். “நீங்கள் வேறு ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம் ஐயா. கட்டிடத்தைக் கட்டி முடிக்க வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்தால் போதும்” என்றேன். அவரும் அதற்கான நடவடிக்கை களில் ஈடுபட்டிருக்கும் வேளை நகரபிதா திரு அல்பிரட் துரையப்பாவினால் விலக்கப்பட்டார். நகரபிதாவான துரையப்பா. சா. ஏ. சபாபதிக்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்துக்குக் கிடைத்த சிறந்த மேயர் என்பது பொதுமக்களின் அபிப்பிராயமாகும். அவர் கருமம் ஆற்றும் பணியே தனி. நகரபிதாவின் அறையில் உள்ள கழல் கதவுகள் நீக்கப்பட்டு சகலரும் எளிதில் அவரைக் காண உள்ளே செல்லலாம். சகலரையும் ஒரே தன்மையாக நடத்தும் தன்மையர். தலைசிறந்த நிர்வாகி. வரிமிறுப் பாளர்களின் குறைகளை உடனுக்குடன் தீர்த்து வைப்பார்.

அத்துடன் எந்நேரமும் நகரை வலம் வருவார். இதனால் அலுவலக ஊழியர்கள் பகல் நேரத்தில் தங்கள் பிரத்தியேக வேலைகளைச் செய்யவே பயப்படுவர்.

மந்திரி திருச்செல்வம் உள்ளூராட்சி அமைச்சராக ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் அங்கம் வகித்த சமயம், யாழ்ப்பாண மாநகரசபை ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. இதனையடுத்து யாழ்ப்பாணம் உள்ளூராட்சி ஆணையாளராகவிருந்த திரு. சி.க.மாணிக்கவாசகரும், பல வருடகாலம் அனுபவம் கொண்ட பொறியியலாளர் திருந. நடேசனும் விஷேட ஆணையாளர்களாக வந்து மாநகர ஆட்சியின் பொறுப்பை ஏற்றனர். இவர்கள் வரவு யாழ்ப்பாண நகருக்குப் பல நன்மைகளைக் கொண்டு வந்தன. யாழ்ப்பாண புதிய மார்க்கட், நவீன பஸ் தரிப்பு நிலையங்கள் இவர்களின் பெரு முயற்சியினால் உருவானவை. எனினும் யாழ்ப்பாண பொது நூலக வளர்ச்சியில் இவர்களின் பங்கு மகத்தானதும் மறக்கமுடியாததுமாகும். மாநகரசபை மராமத்துப் பொறியியலாளராகவிருந்த திரு இ. வைத்தியலிங்கத்தின் உதவியுடன் வேண்டிய பணியாட்களைக் கொண்டு நூலகக் கட்டிட வேலைகள் துரித கதியில் ஆரம்பிக்கப் பட்டன. நூலகராகிய என்னையும் இதில் ஈடுபடுத்திய படியினால் எனது சிபாரிசுகளையும்ஏற்றுக் கொண்டனர். தமது வீட்டுக் காரியம் போல நினைத்து நேரகாலம் பாராது சகலரும் ஒரே குடும்பப் போல செயற்பட்டனர்.

நூலகக் கட்டிடத்தின் நடுவில் உள்ள கோபுரம் அமைக்கும் பொழுது ஓயாமல் உழைத்தது ஞாபகம். தென் இந்திய பண்பாட்டினை வெளிக்கொணரும் வண்ணம் நூலக முதற்கட்ட வேலை முடிக்கப்பட்டு நூலகம் கம்பீரமாகக் காட்சியளித்தது. யாழ்ப்பாண நூல்நிலையம் என்பதனைப் பிரதிபலிப்பதற்காக சகல யன்னல்களையும் **யாழ்** உருவில் அமைக்க வேண்டும் என விருப்புத் தெரிவிக்க அதற்கான மாதிரிப்படங்களை விபுலானந்த அடிகள் எழுதிய **யாழ் நூலில்** இருந்து பிரதியெடுத்துக்கொடுத்தேன். ராஜன் இரும்புத் தொழிற்சாலை அதிபர் இராஜரெத்தினம் பல்வேறு யன்னல்களையும் வெவ்வேறு நிறங்களில் செய்து கொடுத்துதுவினார். உட்புற, வெளிப்புற வர்ணங்களைக் கூட நான் கேட்டுக்கொண்டபடி செய்து கொடுத்தனர். நுழைவாயிலை அலங்கரிக்க வழிபாதை அமைத்துக் கொடுத்ததுடன் கலைகளுக்குத் தலைவியாகிய **சாஸ்வதி சிலை** யையும் முகப்பில் நிறுவி ஒருப்பட்டனர். யாழ்ப்பாணம் நான்காம் குறுக்குத் தெருவில் அமைந்திருந்த **அமெரிக்கத் தகவல் நிலையம்** மூடப்பட்டதும் அதனை யாழ்ப்பாண நூலகத்துடன் ஒன்றிணைத்த பெருமையும் இவ்விரு விஷேட ஆணையாளர்களையே சாரும்.

குழந்தைகள் நூலகத்தினை அமைப்பதற்கான நிதி வசதியினைப் பெற ஆசியா பவுண்டேஷன் நிறுவனத்தை நூலகத்தினைக் கேட்டதற்கிணங்க, அதனையும் பெற்று இலங்கையில் முதன்முதலாக **ஹுவர் நூலகம்** ஒன்றினை யாழ் நூலகத்தில் ஏற்படுத்தினர். திருநதேசன் அவர்கள் நூலக இரண்டாவது கட்ட வேலைகளை இரவு பகலாக மேற்பார்வை செய்து முடித்துக் கொடுத்தார். இவரது தன்னலமற்ற சேவையை எவரும் மறக்க முடியாது. கட்டி முடிக்கப்பட்ட நூலகம் முழுவதனையும் செவ்வனே செயல்படுத்துவதற்கு முன்னரே யாழ்ப்பாண மண்ணில் போர் அனர்த்தங்கள் தோன்றி நாட்டினைச் சின்னாபின்னப் படுத்தியுள்ளது. இது தமிழர்களின் துரப்பாக்கியமே. இருப்பினும் என்றாவது ஒருநாள் இப்பிரதேசத்தில் அமைதி தோன்றி மீண்டும் இந்நூலகம் செயல்படும் என்ற ஆதங்கம் பலர் உள்ளத்தில் உலவுகின்றது என்பது கண்கூடு.

நினைவலைகள் என முன்னரே குறிப்பிட்டிருந்தேன். நூலகராகிய எனக்கு ஏற்பட்ட சில கசப்பான அனுபவங்களையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். நிறுவப்பட்ட **சரஸ்வதி சிலை** சில விஷமிகளால் நூலகத்தில் இருந்து பெயர்க்கப்பட்டு சுப்பிரமணியம் பூங்காவில் எறியப்பட்டது. இச்சிலை பின்னர் அங்கு மீண்டும் நிலைநிறுத்தப்பட்டது. அதே போல் வேறொரு சரஸ்வதி சிலை நூலக முகப்பில் இன்றும் காட்சியளிக்கின்றது.

நூலகராக இருந்த எனக்கு பலாலி கனிஷ்ட சர்வகலாசாலையில் நூலகவியல் விரிவுரையாளர் பதவி கிடைத்ததையடுத்து உள்ளூராட்சிக்கமிஷன் அப் பதவியினை ஏற்க வசதி செய்து கொடுத்தது. அச்சமயம் புதிய ஆணையாளராக திரு ஏ. சந்திரன் என்பவர் பதவி ஏற்றார். நூலகச் சேர்க்கையினை இருப்பெடுத்துத் தருமாறு கடிதம் எழுதியிருந்தார். நானும் லீவு பெற்று இதனைச் செய்து முடித்து இறுதி அறிக்கையை அவருக்குச் சமர்ப்பித்தேன். இருப்பில் 975 விலையுயர்ந்த நூல்கள் காணாமல் போயுள்ளன. அவற்றின் மொத்தப் பெறுமதி ரூபா 11,000. அத்தொகையை என்னைக் கட்டும்படி கேட்டு புதிய ஆணையாளர் கடிதம் எழுதியிருந்தார். நான் நூலகத்தைப் பொறுப்பேற்கும் வேளை முன்பிருந்த நூலக அதிகாரி என்னிடம் முறையாக நூலகச் சேர்க்கைகளைக் கையளிக்க வில்லை என்பதனை முன்னரே எழுத்து மூலம் கொடுத்தது எனக்கு வாய்ப்பாய் இருந்தது. இதனை விட யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் சேர்க்கை அது ஆரம்பித்த காலத்தில் இருந்தே இருப்பு எடுக்கப்படவில்லையென்பது இன்னொன்று. இவற்றின் பிரகாரம் தொலைந்த நூல்களுக்கு யான் பொறுப்பாளராக இருக்க முடியாதெனப் பதில் அனுப்பினேன். அவர்களும் மாநகரசபை சட்டத்தரணியாக இருந்த திரு. குரசங்காரத்திடம்

அபிப்பிராயம் கேட்டிருந்தனர். அவர் என்னை எக்காரணம் கொண்டும் இதற்குப் பொறுப்பாக்க முடியாதெனத் தெரிவித்திருந்தார். ஆனால் ஆணையாளரோ பிடிவாதமாக நின்றார். இதனை விட ஈழநாடு பத்திரிகைச் செய்தியாளருக்குப் பின்வரும் செய்தியையும் வழங்கி யிருந்தார். அச் செய்தி நீல் ஆம்ஸ்ட்ரோங் சந்திரனில் கால் பதித்த அன்று வெளிவந்த ஈழநாடு பத்திரிகையில் முன்பக்கத்தில் பிரகரமாகியிருந்தது.

நூலகர் பாக்கியநாதன் ரூபா 11,000 பெறுமதியான நூல்களைக் களவாடிச் சென்றுள்ளார் என்பது தான் செய்தி. இச்செய்தியைக் கண்ணுற்றதும் யான் அடைந்த மனவேதனையைச் சொல்லில் வடிக்க முடியாது. எப்பொழுதும் விகவாசமாக உழைக்கும் ஒருவருக்குக் கிடைக்கும் பரிசு இதுதானா என அங்கலாய்த்தேன். செய்யாத குற்றமொன்றுக்குக் குற்றவாளியாக என்னைக் கூண்டில் நிறுத்தி விட்டார் ஆணையாளர். இதற்கு எதிர் நடவடிக்கை எடுக்கும் நோக்கத்துடன் நண்பர் ஆலாலசந்திரத்திடம் பேசினேன். அவர் என்னையும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் யோகேஸ்வரனையும் அட்வகேட் திரு. சி.கதிர்வேற்பிள்ளைமிடம் கூட்டிச்சென்றார். அவர் பதில் ஒன்றை எழுதி அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொண்டார். ஆனால் ஆணையாளரோ மசிந்தபாடில்லை. வழக்குத் தொடுப்பேன் என்றார். யானும் நீங்கள் அதனைச் செய்யுங்கள். உங்களுக்கு நீதி மன்றத்தில் பதில் இறுக்கின்றேன் எனப்பதிலளித்தேன். வழக்கு நடந்தது. முதல் அமர்விலேயே கோப்பாய் எம். பி. கதிர்வேற்பிள்ளை எனக்காக இலவசமாக வாதாடினார். வழக்கு எனக்குச் சார்பாகத் தீர்ந்தது. நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த எனது வேதனம் ஆணையாளர் சிவஞானத்தினால் வழங்கப் பட்டது. நூலகத்தில் என்னுடன் வேலை செய்த சக ஊழியர்களில் சிலர் திட்டமிட்டு என் நற்பெயருக்கு அபகீர்த்தி ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் பல விலை உயர்ந்த நூல்களை எங்கோ மறைத்து வைத்திருந்ததாக எனக்கு விகவாசமான சில ஊழியர்கள் மூலம் பின்னர் அறிந்தேன்.

தற்போதைய ஆணையாளரான திரு ச.பொ. பாலசிங்கம் மீண்டும் என்னை நூலகராக வந்து சேவை யாற்றும்படி 1989இல் கேட்டார். அவர் வேண்டுகோளை ஏற்று 1990 மார்ச் மாதம் வரை அங்கு சேவையாற்றினேன். **உங்களைக் கூண்டில் ஏற்றிய மாநகரசபைக்கு மீண்டும் ஏன் சேவையாற்றப் போகிறீர்கள்?** எனப் பலர் என்னைக் கேட்டனர். தொழில் தர்மத்தில் குரோதம் பார்க்கக்கூடாது. ஒருவரது சேவை தேவை எனக் கேட்கும் பொழுது அதற்கு ஒருப்படுவதே மனிதாபிமான செயல் என அவர்களுக்குப் பதில் அளித்தேன். எனது பதில் அவர்களைத் திருப்திப்படுத்தியதோ இல்லையோ தெரியாது. ஆனால், எனக்கு அது ஆத்மநிரூபணியைக் கொடுத்தது.

வளர்ச்சிப்பாதையில் யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகம் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம்

ச.தனபாலசிங்கம்

நூலகர், யாழ்ப்பாணப் பொது சன நூலகம்

யாழ். பொதுசன நூலக வரலாறு யாழ்ப்பாண வரலாற்றில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு நூலகம் அமைய வேண்டுமென சிந்தித்தவர் முன்னாள் நீதிமன்றச் செயலாளர் திரு. க.மு. செல்லப்பா ஆவார். இவருக்கு இவ்வறிய சிந்தனை எழ, அந்நாளில் முன்னோடியாக இருந்தவர்கள் இருவர். 1842இல் பொதுமக்கள் ஒன்றியம் என்ற பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நூலகத்தின் காரணகர்த்தாவான நீதிமன்றச் செயலர் F.C.கிறீனியர் அவர்களில் ஒருவர். 1848 இல் யாழ்ப்பாண உதவி அரச அதிபராக இருந்த சேர் வில்லியம் துவைனம் மற்றவராவார்.

அமரர் செல்லப்பாவின் முயற்சியால் 09.06.1934ம் திகதி யாழ் மத்திய கல்லூரியில் பொதுக்கூட்டமொன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. இக்கூட்டத்தில் மாவட்ட நீதவான் திரு சீ. குமாரசாமியை தலைவராயும் திரு. செல்லப்பாவை செயலாளராகவும் கொண்ட 27 உறுப்பினர் களடங்கிய யாழ்ப்பாணம் மத்திய இலவச தமிழ் நூற்கழகம் என்னும் பெயரிலான ஒரு அமைப்பு உருவாயிற்று. இக்கழகத்தில் சந்தா செலுத்தும் அங்கத்தினர்கள் 278 பேர் இருந்துள்ளனர்.

09.06.1934ம் திகதிய பொதுக்கூட்டத்தில் ஒரு இலவச நூல் நிலையத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கும் விதி முறைகளைத் தயாரிப்பதற்கும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதன் பிரகாரம் நூல்நிலையத்தை ஆரம்பிப்பதற்கான விதிமுறைகள் தயாரிக்கப்பட்டதுடன் நிதி ஏற்பாடுகள் பொதுமக்களிடம் சேகரித்தல், சந்தாதாரர்களாக்குதல் மூலம் பெறவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

01.08.1934ம் திகதி யாழ். ஆஸ்பத்திரி வீதியில் வாடகைக்குப் பெறப்பட்ட கட்டிடத்தில் நூலகம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இந்நூலகத்தில் இலவச இரவல் வழங்கும் நூலக சேவையும், படிப்பகமும் இருந்தது. நூலக சேவைக்கென 834 நூல்கள் இருந்துள்ளன. இந்த நூலகம் 18 தமிழ், 13 ஆங்கில 02 சிங்கள தினசரி, வார மாதப் பத்திரிகைகளையும் கொண்டுருந்தது. நூல் நிலையத்தின் முகாமையாளராக, கழகத்தின் 28.02.1934ம் திகதிக் கூட்டத்தில், இளைப்பாறிய யாழ். சுப்பிரீம் கோர்ட்

பதிவாளர் திரு. ஆர்.சீ. புரோக்டர் நியமிக்கப்பட்டார். நூலகத்தின் கௌரவ நூலகராக திரு.எஸ். இராஜரட்ணம் இருந்து நூலகத்தை ஒழுங்கு படுத்தவும் சரியாகத் தொழிற்படவும் நன்றாக உழைத்துள்ளார். அத்துடன் திரு.பி.ஜே.ஜோர்ஜ். உதவி நூலகராக வேதனம் பெறும் அடிப்படையில் அமர்த்தப்பட்டு நூலகத்திற்கு பொறுப் பாளராகத் தொழிற்பட்டு நூலகத்தைத் திறம்பட நடாத்தியுள்ளார். நூல்களையும் சஞ்சிகைகளையும் கொள்வனவு செய்வதன் மூலம் மட்டுமல்லாது கல்வி மான்களின் அர்ப்பணிப்பினால் நூல்கள் அன்பளிப்பாகவும் பெறப்பட்டன.

01.08.1934ம் திகதி தனியார் நிறுவனமான மத்திய இலவச நூற்கழகத்தினரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடாத்தப் பட்ட நூலகமானது அக்கால நகரசபையாரிடம் ஒப்படைக்கும் சிந்தனைக்கு அவ்வாண்டே உட்படுத்தப் பட்டது. இது தொடர்பாக நகரசபையாருடன் ஏற்படுத்தப் பட்ட கடிதத் தொடர்புகளின் பிரகாரம் கழகத்தின் விசேட பொதுக்கூட்டம் 20.12.1934இல் நடைபெற்றது. இக் கூட்டத்தில் 01.01.1935 முதல் நூலகத்தை நகர சபையாரிடம் கையளிப்பதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. நகரசபைக்கு திரு.கே.எம். செல்லப்பாவினால் 21.12.1934இல் முறைப்படி அறிவிக்கப்பட்டது. நகர அபிவிருத்தி சபையின் உறுப்பினரான திரு.ஆர். சுப்பிரமணியம் நகர சபைக் கூட்டங்களில் இலவச நூற்கழக வாசிகசாலையை அபிவிருத்தி செய்ய சபை நிதி வழங்க வேண்டுமென பல தடவைகள் கோரிக்கை விட்டுள்ளார். இக்காலத்தில் நகரசபைக்கும் ஒரு நூலகத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்ற சிந்தனை ஏற்பட்டது, இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி திரு. ஆர். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மத்திய இலவச நூலகத்தை நகரசபை பொறுப்பேற்று நடாத்த வேண்டுமெனப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்தார். 1934இல் நகரசபையின் தலைவராக இருந்த திரு. ஆர்.ஆர். நல்லையா அவர்களினால் இத்தீர்மானம் ஏற்கப்பட்டு, காலக்கிரமத்தில் நூல்நிலையத்தை நகரசபை பொறுப்பேற்றது.

நகர சபைச் செயலாளராகப் பணியாற்றிய திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் நூலக அபிவிருத்தியில் மிகப் பங்காற்றியவர். இவர் நூலகத்துக்கென நூற்றேர்வு செய்வதில் ஆற்றல் மிக்கவர். ஏற்கெனவே கொரவ நூலகராகப் பணியாற்றிய திரு. சி.எஸ்.ராஜரட்ணம் முதலாவது நூலகராக நியமனம் பெற்றார். இவர் இப்பதவியில் 12 ஆண்டுகள் தீவிரமாக உழைத்துள்ளார்.

நகரசபை பொறுப்பேற்ற நூலகத்தில், வாசகர் தேவைக்கும் பெருகி வரும் நூல்களின் தேவைக்கும் ஏற்றவகையில் இடவசதி போதாமலிருந்தது. இந் நிலையில் நூலகம் பிரதான வீதியிலிருந்த கட்டிடத்துக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இடவசதி போதுமானதாக இருந்தாலும் அமைதிக்குக் குந்தகமானதாக இருந்த மையால் மீண்டும் இடம் மாற்ற வேண்டிய நிலை நகர சபைக்கு ஏற்பட்டது. யாழ். வாடிவீட்டுக்குத் தெற்குப் புறமாக இருந்த மாடிக்கட்டிடத்தின் மேல் மண்டபம் புத்தூர் மழவராயர் குடும்பத்தினரிடமிருந்து கடனாகப் பெறப்பட்டது. 1936ம் ஆண்டு இம்மண்டபத்திற்கு நூலகம் இடம் மாற்றப்பட்டது.

1936ம் ஆண்டில் இடம் மாற்றம் செய்யப்பட்ட பின்னர் சற்று விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டது. நூல்கள் வேறாகவும் சஞ்சிகைகள் பத்திரிகைகள் வேறாகவும் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. இக்காலகட்டத்தில் நூலகராகப் பணியாற்றி நூலகத்தைச் சிறப்புற வழிநடத்திய திரு இராஜரத்தினம் இளைப்பாறிச் செல்ல, அவரது சேவையைத் தொடரும் வகையில் திரு. க.நாகரத்தினம் 01.02.1947இல் பொறுப்புக்களை ஏற்றுக் கொண்டார். இவரது முயற்சியாலேயே வண. ஐசாக் தம்பையாவின்னுடைய நூல்கள் நூலகத்துக்குப் பெறப்பட்டன. நூலக நிபுணர் ரங்கநாதனின் கொள்கை விளக்கப்படி நூலகம் எப்போதும் வளரும், விரிவடையும் தன்மை உடையது என்பதற்கு ஏற்ப யாழ்ப்பாண நூலகமும் விரிவடையும் தன்மை கொண்டதாக இருந்ததை வாசகரின் அதிகரிப்பும் நூல்களின் அதிகரிப்பும் வெளிக்காட்டின. இதனைக் கருத்தில் கொண்ட நகரசபையினரும் நூலகத்திற்கென நவீன வசதிகள் கொண்ட கட்டிடம் ஒன்றை அமைக்க விரும்பினர். இக்காலகட்டத்தில் நகரசபையாக இருந்த அமைப்பு மாநகரசபையாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டது. 01.01.1949 முதல் மாநகரசபையாக மாற்றப்பட்ட சபைக்கு முதலாவது முதல்வராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர் திரு. சாம். ஏ.சபாபதியாவார். இவரே யாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்த அறிவுக்களஞ்சியமாக யாழ். நூலகம் வளர வேண்டுமெனச் சிந்தித்தவராவார். இவரின் சிந்தனைக்கு வடிவம் கொடுக்கப் பல பெரியோர்கள் முன் வந்தனர். அவர்களுள்

மிகவும் அரும்பணியாற்றியவர் பற்றிக்ஸ் கல்லூரி அதிபர், வண. பிதா. லோங் அடிகளாவார். நகரபிதா நூலகம் அமைப்பதற்கு பெரியார்களின் உற்சாகம் உந்து சக்தியாக அமைந்தது. அவர் 16.06.1952ம் திகதி பொதுக் கூட்டத்தைக் கூட்டி யாழ்ப்பாண நூலகத்தை அமைக்கும் பணியை ஆரம்பித்தார். இக்கட்டத்தில் யாழ்ப்பாண மத்திய நூலக சபை என்னும் சங்கம் ஒன்று நிறுவப்பட்டது. இதற்குத் தலைவராக திரு. சாம். ஏ. சபாபதியும், உபதலைவராக வண. பிதா. லோங் அடிகளும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். வண. பிதா. லோங் அடிகள் நூலகம் அமைப்பதில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டவர். அவர் நூலக நிபுணர்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி டெல்கிப் பல்கலைக்கழக நூலகராக இருந்த டாக்டர் எஸ்.ஆர். இரங்கநாதனையும் கட்டிடக் கலைஞர் திரு நரசிம்மனையும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரவழைத்தார். மாநகரசபையினரும் நூலகம் அமைப்பதற்கான நிதியைக் களியாட்ட விழா நடத்திப் பெறுவதெனத் தீர்மானித்தனர்.

டாக்டர் இரங்கநாதனின் திட்டமிடுதலிலும் திரு. நரசிம்மனின் கட்டட மாதிரி அமைப்புப்படியும் யாழ். முற்றவெளியில் நூலகம் அமைப்பதற்கான பணி 29.05.1954இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நூலகத்தின் தேவையும் வாசகர்களின் அதிகரிப்பும் பழைய நூலகத்தில் இட நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியது. இதனால் கட்டிடத்தை பூரணமாகக் கட்டி முடிக்காமல் தரைத் தளத்தைமட்டும் பூரணப்படுத்தி 11.10.1959ம் திகதி நகரபிதா திரு அல்பிரட் த. துரையப்பாவினால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இந்நூலகத்துக்கு பழமை வாய்ந்த அரிய நூல்களை கோப்பாய் வன்னியசிங்கம், வவுனியா பண்டிதர் இராசையனார் முதலியார் குலசபாநாதன் ஆகியோர் நினைவாக அவர்களிடமிருந்தும் பெறப்பட்டன.

திரு. நாகரத்தினம் நூலகர் அவர்களின் நிர்வாகத்தில் அபிவிருத்திப் பாதையை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருந்த வேளை நூலகத்துறையில் முதுவிஞ்ஞானமானிப் பட்டம் பெற்ற நூலகரான திரு.வே.இ. பாக்கியநாதன் 28.04.1964இல் பொறுப்பேற்றார். இவர் தனது காலத்தில் நூலகத்தின் ஒழுங்குமுறைகள், அமைப்பு முறைகளையெல்லாம் முறைப்படி ஒழுங்கு செய்து, பட்டியலாக்கம் போன்ற நூலக நடைமுறைகளை உருவாக்கினார். இவரே தனது பதவிக்காலத்தில் பல அரிய ஏடுகளை நூலகத்துக்கெனச் சேகரிக்க ஆரம்பித்த வராவார். சிறுவர் நூலகம் அமைப்பதில் மிகவும் உற்சாகமாக உழைத்த இவர், அமெரிக்க தகவல் நூலகத்தை இந்நூலகத்துடன் இணைக்கவும் பெரு முயற்சி எடுத்தார்.

நூலகக் கட்டிடம் பாரம்பரிய திராவிட முறைப்படி அமைய பொறியியலாளர் இவைத்தலிங்கம் அயராது உழைத்தார். நகரபிதா எஸ்.சீமகாதேவா தொடக்கம் மாறி மாறி வந்த நகரபிதாக்களும் திரு. டி.டி. ஜெயசிங்காவும் ஏனைய ஆணையாளர்களும், திரு. மாணிக்கவாசகரும் ஏனைய விசேட ஆணையாளர்களும் நூலகக் கட்டிடத்தை முழுமைப்படுத்தப் பாடுபட்டுவந்தனர். நூலகக் கட்டிடமும் 2 மாடிகளைக் கொண்டதாக வளர்ந்தது. முழுமைப்படுத்தப்பட்ட நூலகமானது 15,910 சதுர அடி விஸ்தீரணத்தைக் கொண்டிருந்தது. இக்கட்டிடத்தின் தரைத்தளத்தில் இரவல் வழங்கும் சேவை, பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் பகுதி, சிறுவர் நூலகம் போன்றவையும் முதலாம் தளத்தில் உசாத்துணைப்பிரிவும் கேட்போர் கூடமும், அலுவலகங்களும் அதற்கு மேல் கலை மண்டபமும் அமைந்திருந்தன. நூலகம் தினமும் காலை 7.30 தொடக்கம் இரவு 8.00 வரையும் தொழிற்பட்டு பலருக்குக் கல்வி வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியது. இன்று உலகெங்கும் சிறந்த விற்பன்னர்களாக விளங்கும் வடபகுதி அறிவாளிகள் பெரும் பாலானோர் இந்நூலகத்தைப் பயன்படுத்தினார்கள் என்றால் மிகையாகாது.

யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கி வந்த அமெரிக்க நூலகம் மூடப்பட வேண்டிய வேளை வந்தபோது 1967இல் அந்நூலகத்தை யாழ். நூலகத்துடன் இணைப்பதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதற்கிணங்க அங்கிருந்த நூல்கள், ஆவணங்கள், தளபாடங்கள் யாவும் யாழ். நூலகத்திற்கு வழங்கப்பட்டன.

இக்காலகட்டத்தில் திரு வே. இயாக்கியநாதன் உயர்பதவி பெற்று, 31.12.1968 முதல் விரிவுரையாளராகவும், திரு. நாகரட்ணம் 31.12.1970ல் இளைப்பாறியும் சென்றனர். இக்காலத்தில் செல்வி செல்வலட்சுமி, திரு.யாக்கிய நாதனின் பணிகளைத் தொடர்ந்து இந் நூலகத்தினை சிறிது காலம் வழிநடத்தினார். பின்னர் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்துக்கு இளைப்பாறிய அதிபர் திரு. சி. சிவபாத சுந்தரம் அவர்களை நூலக ஆலோசகராக முதல்வர் திரு. அல்பிரட் த. துரையப்பா நியமனம் செய்தார். இவரது காலத்தில் திரு. எஸ். எஸ். சபாரட்ணம் நூலகராக இடமாற்றம் பெற்று வந்து பணியாற்றினார். திரு. சிவபாதசுந்தரத்தின் ஆலோசனைக்கமைய நூலகம் மிகச் சிறப்பாக வளர்ச்சியடைந்தது. திரு சி. சிவபாதசுந்தரம் தனது சேவையைப் பூர்த்தி செய்து விலகிக் கொள்ளவும், திரு. சபாரத்தினம் இடமாற்றம் பெறவும், திருமதி ருபவதி நடராசா அவர்கள் 1981இல் கொழும்பு பொது நூலகத்திலிருந்து இடமாற்றம் பெற்று வந்து பொறுப்பேற்றார். இவர் பணிகளைப் பொறுப்பேற்கும் காலத்தில் நகரபிதாவாக திரு அ. த. துரையப்பாவும்

மாநகர ஆணையாளராக திரு. சி. வீ. கே. சிவஞானமும் இருந்தனர். இவர்களது அயராத முயற்சியால் நூலகம் மேலும் ஒருபடி முன்னேற்றம் அடைந்தது. 1989இல் இளைப்பாறும்வரை திருமதி நடராசா அவர்கள் பலவழிகளில் நூலக அபிவிருத்திக்குச் செயலாற்றினார். குறிப்பாக 1981இல் நூலகம் அழிக்கப்பட்ட பின்னர் நூலகம் மீள்விக்கப்படவும் கிளை நூலகங்களை ஸ்தாபிப்பதிலும் அவரது சேவை அளப்பரியது.

15,000 சதுர அடிக்கு மேல் விஸ்தீரணம் கொண்ட நூலகமானது தனது அறிவுச் சேர்க்கையிலும் பலவழிகளில் விஸ்தரிக்கப்பட்டு தென்னாசியாவின் சிறந்ததொரு நூலகமாக விளங்கியது. இங்கு இலங்கை எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களைக் கொண்ட சிறப்புப்பகுதியும் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. அத்துடன் மிக அரிதான நூல்களைத் தம்மகத்தே கொண்ட,

1. கலாநிதி ஆனந்தக் குமாரசுவாமி நூற்றொகுதி 700
2. திரு. சி.வன்னியசிங்கம் நூற்றொகுதி 100
3. திரு ஐசாக் தம்பையா நூற்றொகுதி 850
4. திரு கதிரவேற்பிள்ளை நூற்றொகுதி 600
5. ஏட்டுச் சுவடித் தொகுதி

என்பனவும் பல்வேறுபட்ட கலைக்களஞ்சியங்கள், அகராதிகள், வழிகாட்டிகள் றிக்கைகள் என்பனவும் இந்நூலகத்தின் முக்கிய சேர்க்கைகளாக இடம் பெற்றிருந்தன.

இவற்றை விட இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் ஏனைய வெளியீடுகள் தொகுதிகளாகக் கட்டப்பட்டு சேர்க்கப்பட்டு வந்தன.

உலக நூலகங்களின் வரலாறுகளைப் புரட்டிப் பார்க்கும்போது ஒவ்வொரு நூலகமும் தனது வளர்ச்சிப் பாதையில் அழிவைச் சந்திப்பது சாதாரண நிகழ்ச்சியாகவே இருந்துள்ளது. இதே சூழ்நிலை யாழ். நூலகத்திற்கும் 1981மே 31 நள்ளிரவு ஏற்பட்டது. வளர்ச்சிப் பாதையில் பல படிகளைத் தாண்டி ஏறத்தாள 97,000 நூல்களையும் ஆவணங்களையும் ஓலைச் சுவடிகளையும் கொண்ட அறிவாலயம் தீயுடன் சங்கமமாகியது. 1933 இலிருந்து ஆண்டாண்டு காலமாக எத்தனையோ அறிஞர்கள், நகரபிதாக்கள், விசேட ஆணையாளர்கள், நூலகர்கள் தமது பெரு முயற்சியால் உருவாக்கிய மாபெரும் நூலகம் ஓர் இரவில் அழிக்கப்பட்டு விட்டது. வண. பிதா. லோங் அடிகளின் கனவு நனவாகி வரும் வேளையில் அது சாம்பல் மோகியது. பேற்றிஞர் வண. பிதா. டேவிட் உயிர் துறக்கவும் இவ்வழிவே காரணமாயிற்று.

நூலகம் அழிந்ததால் எரித்தவர் எதிர்பார்த்த வண்ணம் யாழ்ப்பாணக்கல்வி நிலை அழியவில்லை. அதனை மேம்படுத்த நூலகம் மீள்விக்கப்பட வேண்டிய சிந்தனை ஆணித்தரமாக, முன்னணிவிட உத்வேகத்துடன் உருவாயிற்று. அப்போதைய விசேட ஆணையாளர் சீ.வீ.கே.சிவஞானமும், பேராசிரியர் கு.நேசையா போன்றோரும் நூலகத்தை மீள்விப்பதில் பெரும் பங்காற்றினர். தொடர்ந்து மக்கள் சபையாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாநகர சபையின் முதல்வர் திரு இராசா விஸ்வநாதன் பல வழிகளில் இந்நூலகத்தை மீள்விப்பதற்குப் பெரும் முயற்சி எடுத்தார்.

யாழ். நூலக அழிப்பு உலகின் பல பாகங்களிலும் பெரும் அதிர்ச்சியையும் அனுதாபத்தையும் ஏற்படுத்தியது. அதன் பயனாக நூலகம் புனரமைப்பிற்கு பிறநாட்டில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்வோரும், வெளிநாடுகளில் வாழும் நம் நாட்டு நலன்விரும்பிகளும் தம்மால் இயன்ற பங்களிப்பைச் செய்ய முன்வந்தனர். நகர பிதா இராசா விசுவநாதன் அவர்களும், யாழ் மாநகர சபையினரும் விடுத்த வெவ்வேறு வேண்டுகோள்களுக்கு அனைவரும் செவிமடுத்தனர். கல்லூரி அதிபர்கள், மாணவர்கள், பல்கலைக்கழக கல்விமான்கள், மாணவர்கள், மத நிறுவனங்கள், ஏனைய சமூக சேவை மற்றும் வர்த்தக நிறுவனங்கள் இப்பணிக்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தனர். நூலக புனரமைப்பிற்கான மாதிரிப் படமும் உருவாகியது. பலவழிகளில் நிதி சேகரிக்கப்பட்டது. நூலகப் புனரமைப்பு வேலைகளும் ஆரம்பமாயின.

இதே வேளை நூலக அழிப்பு இலங்கை அரசியலிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அப்போதைய ஜனாதிபதி மேன்மை தங்கிய ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா இது சார்பாக முன்னாள் யாழ். மாவட்ட அரசாதிபர் லயனல் பெர்னாண்டோ தலைமையில் தனிநபர் ஆணைக்குழு ஒன்றினை நியமித்து விசாரணைகளைச் செய்யப்பணித்தார். ஆணைக்குழு தனது விசாரணை முடிவில் ஒரு கோடியே இரண்டு இலட்சம் (10.2 மில்லியன்) ரூபாவை நூலகத்துக்கு நட்சடாக வழங்க வேண்டுமென சிபார்சு செய்தது. இதன் அடிப்படையில் ஜனாதிபதி அவர்களால் ரூபா 20,000 மட்டுமே நூலகப் புனரமைப்பிற்காக வழங்கப்பட்டது. இவ்வேளையில் அழிந்த நூலகத்தை மீளவும் தொழிற்பட வைக்க வேண்டிய அவசியம் காரணமாக 03.07.1981ம் திகதி நகர மண்டபத்தில் பத்திரிகைப் பகுதி, சிறுவர்பகுதி என்பன முதல்வர் இராசா விஸ்வநாதனால் தொடக்கி வைக்கப்பட்டது.

ஆரம்பநிலையில் எரிந்த கட்டிடத்தின் வடக்குப் பக்க பிரிவுகள் திருத்தப்பட்டு அப்பகுதிகளில் இடைக்கால ஏற்பாடாக வாசகசாலை, உடனுவும் பகுதி, சிறுவர் நூலகம் என்பன 10.12.1982 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

இக்கால கட்டத்தில் நூலகத்தின் இரண்டாம் கட்ட வேலைகளுக்கான அடிக்கல் 07.02.1982இல் முதல்வர் இராசா விஸ்வநாதனால் நாட்டப்பெற்று கட்டிட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அழிந்த கட்டிடத்தில் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட திருத்த வேலைகளினால் 14.07.1983இல் இரவல் வழங்கும் சேவையும் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. இவ்வாறு புனரமைப்பு செய்யப்பட்ட காலமானது நூலகத்தின் பயனை அனுபவிப்போருக்கான எல்லையை உடைத்த காலமாகும். மாநகரசபை எல்லைக்கு உட்பட்ட வாசகர்களுக்கென மட்டுப்படுத்தப்பட்டு அதுவரை காலமும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த சேவையானது முழுக் குடா நாட்டு மக்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. இதனால் குடாநாட்டில் எங்கு வாழ்ந்தாலும் இந்நூலகத்தில் அங்கத்தவராகச் சேர்ந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எல்லோருக்கும் கிடைத்தது. 10.01.1984 முதல் இந்த நடைமுறை அமுல்படுத்தப்பட்டு நூலக சேவை விரிவாக்கப்பட்டது.

தற்காலிக ஏற்பாட்டுடன் நூலக புனரமைப்பு வேலைகள் வேகமாக நடைபெற்ற அதே வேளை நூலகத்தின் இரண்டாம் கட்ட கட்டிட வேலைகள் துரிதப்படுத்தப்பட்டன. எரிந்த நூலகத்தின் பின்புறமாக முனியப்பர் கோவில் முன்பக்கமாக பழைய கட்டிடத்துடன் இணைந்து புதிய கட்டிடம் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. இப்புதிய கட்டிடம் 04.06.1984இல் அன்றைய இலங்கைப் பாராளுமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு.அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இக்கட்டிடத்தினை முற்று முழுதாகப் பூரணப் படுத்தியதும் வலது குறைந்தவர்களுக்கான விசேட பகுதியையும் ஏற்பாடு செய்வதற்குத் திட்டமிடப் பட்டிருந்தது.

அழிந்த நூலகத்தின் நூற்சேர்க்கைகளை எவராலும் ஈடு செய்ய முடியாது. கலை கலாச்சார வரலாற்று நூல்களை மீளப் பெறுவது மிகவும் கடினமான காரியமாகும். குறிப்பாக கையெழுத்துப் பிரதிகளான ஏட்டுச் கவடிகளை மீளப்பெறுவது முடியாததொன்றாகும். இருந்தும் புதிய நூற் சேர்க்கையாவது வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினால் பழைய புதிய நூல்களை நூலகத்திற்குத் தரும்படி விடப்பட்ட வேண்டுகோளிற்கிணங்க நல்ல உள்ளம் கொண்டோர் பலரால் பெருந்தொகையான நூல்கள் வழங்கப்பட்டன. குறிப்பாக **நூலகவாரம்** என்னும் சிறப்பு வேண்டுகோளுக்கு உலகெங்கும் இருந்து பலரும் நூல்களை வழங்கி உதவிவுள்ளனர். தமிழ்நாடு முதல்வர் மாண்பு மிகு எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன் ரூபா ஐந்து லட்சம் பெறுமதியான நூல்களை அன்பளிப்புச் செய்வதாக அறிவித்தார்.

தமிழ்நாடு அரசாங்கமும் இந்நூலகத்திற்கென இலங்கையிலிருக்கும் இந்திய உயர் ஸ்தானிகர் மூலமாக பல லட்சம் பெறுமதி வாய்ந்த ஒரு தொகுதி நல்ல நூல்களை அனுப்பி வைத்தது. இவ்வாறு புதுப்பிக்கப் பட்ட நூலகமானது தனது சேவைகளை விஸ்தரித்து முழுமையான நூலக சேவையை முன்னெடுத்துச் செல்ல ஆரம்பித்தது. பல வழிகளிலும் பெறப்பட்ட நூல்கள் யாவும் நூலகத்திற்கு ஏற்ற வகையில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு வாசகர் பயனடையக்கூடிய வகையில் தரம்பிரித்து வைக்கப்பட்டன. ஆனால் நூலக சேவை தொடர முடியாமல் போர்ச்சுழல் இடையூறாகியது.

1985இல் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பிரதேசம் யுத்த பிரதேசமானது. கோட்டைக்கு அண்மையிலமைந்த நூலகமும் யுத்தத்தினால் பாதிப்புக்குள்ளானது. வாசகர்களின் பாதுகாப்புக் கருதி நூலக சேவையும் நிறுத்தப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் மாநகர ஆணையாளர் திரு.சீ.வீ.கே சிவஞானம் யாழ். நூலகத்தை நல்லூரில் அமைந்திருந்த இந்து விடுதிக் கட்டிடத்துக்கு மாற்றும் தீர்மானத்தை எடுத்து நடைமுறைப்படுத்தினார். ஆனால் இக்கட்டிடத்தில் நூலக சேவை எடுத்துச் செல்லக்கூடிய அளவு வசதிகள் இல்லாமல் இருந்தன. இந்நிலையில் நாவலர் இந்துக் கலாச்சார மண்டபத்திற்கு நூலகம் இடம் மாறியது. சேவைகள் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டிய தேவை அவசியமானது என்று அக்காலகட்டத்தில் உணரப் பட்டது. அத்துடன் மாநகரசபை நிர்வாகம் நூலக சேவை பரவலாக்கப்படுவதால் யுத்த அழிவிலிருந்து ஒரு சில பகுதியையாவது காப்பாற்ற முடியும் என்ற சிந்தனைக்கு உட்பட்டது.

நகரின் மத்தியிலிருந்து நல்லூருக்கு நூலகத்தின் சேவைகள் மாற்றப்பட்டமையால் அதுவரை காலமும் தூர இடங்களிலிருந்து நகருக்கு வந்து நூலக சேவையைத் தடங்கலின்றிப் பெற்றுக்கொண்ட வாசகர்களின் தேவையை ஈடுசெய்ய முடியாது போயிற்று. போக்குவரத்துக் குறைபாடால் புறநகர் வாசகர்கள் நல்லூருக்கு நூலகசேவைக்காக மாத்திரம் வருவதில் போக்குவரத்து உள்ளிட்ட பல சிரமங்களை எதிர் நோக்கினர். இதனால் நூலக ஆலோசனைக் குழுவினர் மாநகர ஆணையாளருக்கு நூலகசேவையினை பரவலாக்கம் செய்வதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி கிளை நூலகங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென சிபாரிசு செய்தனர். இதனைப் பரிசீலனை செய்த பின்னர் கிளை நூலகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இதற்கென நல்லூர், குருநகர், வண்ணார்பண்ணை ஆகிய இடங்களில் புதிய கட்டிடங்களும் கட்டப்பட்டன. சுண்டுக்குளிக்கென ஒரு

கட்டிடம் கட்டவும் திட்டம் தீட்டப்பட்டது. இந் நிலையில் கிளை நூலகங்களை ஸ்தாபிக்க முடிவாகியது. இரண்டாவது கிளை நூலகம் நல்லூர் இந்து விடுதிக் கட்டிடத்துக்கு முன்பாக இருந்த தனியார் கட்டிடத்தில் 24.04.1985 அன்று மாநகர ஆணையாளர் திரு.சீ.வீ.கே. சிவஞானத்தால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இடவசதியின்மை, நூலகம் தொழிற்படக்கூடிய அமைப் பின்மை போன்ற காரணங்கள் இந்நூலகத்தை விரிவு படுத்தத் தடையாக இருந்துள்ளன. இதனால் நல்லூர்க் கிளை நூலகத்துக்கென நல்லூர் பண்டாரமாளிகை வளவில் அமைந்துள்ள மாநகரசபையின் அலுவலகத்தின் பின்புறத்தில் ஒரு பாரிய கட்டிடம் கட்டத் தீர்மானிக்கப் பட்டு வேலைகள் ஆரம்பமாகியது. இக் கட்டிடம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு நூலகம் 12.10.1988 இல் ஆணையாளர் சீ.வீ.கே. சிவஞானத்தால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இக் காலத்தில் நல்லூரில் அமைந்துள்ள மாநகரசபை அலுவலகத்தில் இடவசதி போதாமையால் கல்யாண மண்டபத்தில் தொழிற்பட்ட நூலகத்தின் மேலும் ஒரு பகுதி நாவலர் கலாச்சார மண்டபத்திற்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டது.

நூலகத்தின் முதலாவது கிளையான சுண்டுக் குளிக்கிளை றக்கா வீதியிலமைந்த சனசமூக நிலையத்தில் 1981 இலிருந்து இயங்கி வந்தது. சுண்டுக்குளி கிளை நூலகத்தின் அபிவிருத்தியையும் பயன்படுத்துவோரின் அளவு அதிகரிப்பையும் கருத்திற் கொண்டு நூலகக் குழுவின் முக்கிய உறுப்பினரான பேராசிரியர் கு.நேசையாவின் பெரு முயற்சியால் யாழ். வை.எம்.சீ.ஏ. நிறுவனக் கட்டிடத்தில் ஏற்கெனவே அங்கிருந்த நூலகத்தையும் இணைத்து இக் கிளைநூலகத்தை நடத்த வை.எம்.சீ.ஏ. நிறுவனத்தாரின் ஒப்புதல் பெறப்பட்டது. அதன்படி 23.03.1985ம் திகதி சுண்டுக்குளி கிளை நூலகம் வை.எம்.சீ.ஏ. கட்டிடத்துக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டது. வை.எம்.சீ.ஏ.நூலகத்தினையும் அதன் பொறுப்பாளரையும் மாநகரசபை ஏற்றுக் கொண்டது. இன்னும் ஒரு கிளை நூலகமான முஸ்லீம் கிளை நூலகம் முஸ்லீம் வட்டாரத்தில் தனியார் கட்டிடத்தில் 23.03.1985இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்நூலகத்தின் தேவை அதிகரிக்கப்படவே, அப்பிரதேசத்தின் மாணவர்களின் தேவை கருதி நல்லதொரு நூலகத்தை உருவாக்கவேண்டியிருந்தது. இந்நூலகத்துக்கென ஒரு கட்டிடம் மாநகரசபை உறுப்பினர் ஜனாப் அப்துல் காதர் அவர்களின் பெரு முயற்சியால் குறைந்த விலையில் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. அக்கட்டிடத்தில் நூலக சேவைகள் அனைத்தும் உள்ளடக்கிய நூலகம் ஒன்று 16.07.1986இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இதே வேளையில் நூலக சேவையின் விஸ்தரிப்பு வேலைகள் தொடர்ந்தன. குருநகர் பிரதேச மக்களின் கல்விச் சேவையைக் கருத்திற் கொண்டு குருநகர் கடற்கரை வீதியில் ஒரு புதிய நூலகக் கட்டிடம் கட்டப்பெற்று 28.09.1986இல் யாழ். ஆய். அதி வண. ஆண்டகை வதியோகுப்பிள்ளை அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

தமிழ் இலக்கியம், மொழி, கலாச்சாரம், பண்பாடு சம்பந்தமான நூல்களெல்லாம் தனியாகச் சேகரித்துப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கல்விமான்களின் வேண்டுகோளிற்கிணங்க ஒரு சிறப்பு நூலகத்தை ஆரம்பிக்க மாநகரசபை இணங்கியது. இதன் பிரகாரம், நல்லூரில் அமைந்திருந்த சைவப் பெரியார் ஆறுமுக நாவலரின் ஞாபகார்த்த மண்டபத்தில் ஒரு கலாச்சார நூலகம் 09.06.1986இல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இது ஒரு கலாச்சார நூலகமாகவும் சிறப்பு நூலகமாகவும் தனியே உசாத்துணை நூலகமாகவும் தொழிற்பட்டு வந்தது. எமது கலை, கலாச்சாரங்களைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய ஆய்வு நூல்கள் இங்கு சேகரித்துப் பாதுகாக்கப் பட்டன. பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் ஆய்வாளர்களும் இந் நூலகத்தைப் பயன்படுத்திவந்தனர்.

வண்ணார் பண்ணைப்பிரதேசத்தின் வாசகர் களினதும் கல்விமான்களினதும் தேவை கருதி இப் பிரதேசத்தில் நூலகம் ஒன்றை உருவாக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. அதன் பயனாக 30.05.1985இல் ஐயனார் கோவில் வீதியில் ஒரு தனியார் வீட்டில் இக்கிளை நூலகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர் இந்நூலகத்திற்கென நிரந்தரக் கட்டிடம் ஒன்று வண்ணை ஸ்ரீ காமாட்சி அம்மாள் ஆலய வீதியில் கட்டப்பெற்று 21.07.1988இல் திறந்து வைக்கப்பட்டதுடன் நூலக சேவைகளும் இங்கு விரிவாக்கப்பட்டன. இந் நூலகத்தை பாடசாலை மாணவர்கள், தொழில்நுட்பக் கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் தம் கல்வித் தேவைகளுக்காகப் பெருமளவில் பயன்படுத்தி வந்தனர்.

நாவாந்துறை மக்களின் நலன் கருதி அப் பிரதேசத்தில் ஒரு வாசகசாலை நீண்டகாலத்திற்கு முன்னரே உருவாக்கப்பட்டது. இதற்காக அப்பிரதேச மக்கள் ஒரு கட்டிடத்தினை 1972ம் ஆண்டில் வழங்கியிருந்தார்கள். இங்கு அன்றாடம் தினசரி, சஞ்சிகைகள் அப்பிரதேச மக்களின் பாவனைக்கென வழங்கப்படுகின்றது.

நூலக சேவையை முன்னெடுத்துச் செல்லலில் பல வழிகளிலும் அயராது உழைத்த திருமதி நடராசா அவர்கள் 1989இல் இளைப்பாறிச் சென்றார். அவரது பணிகளை திருமதி மங்கையர்க்கரசி நித்தியரட்ணம் சிறிது காலமும், பின்னர் செல்வி சுலோசனா ரகுநாதன் சிறிது காலமுமாகத் தொடர்ந்தனர். எனினும் ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த அபிவிருத்திப் பணியினை நீண்டகால

நோக்கில் முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடிய ஒரு நிரந்தர நூலகரின் அவசியம் பற்றி மாநகரசபையின் புதிய ஆணையாளர் திரு. வே.பொ.பாலசிங்கம் தீவிரமாகச் சிந்தித்தார். இக்காலகட்டத்தில் விரிவுரையாளராகவும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி உப அதிபராகவும் இருந்து ஓய்வு பெற்ற முன்னாள் பிரதம நூலகர் கலாநிதி. வே.இ. பாக்கியநாதனை மீளவும் நியமனம் செய்ய நூலக ஆலோசனைக் குழு சிபாரிசு செய்தது. அதன் பிரகாரம் 1989 பிற்பகுதியில் பொறுப்புக்களை கலாநிதி பாக்கியநாதன் ஏற்று, நூலக அபிவிருத்திப் பணிகளை முன்னெடுத்துச் சென்றார்.

1990 ஏப்ரல் மாதத்துடன் கலாநிதி பாக்கியநாதன். புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடு பயணமாக, நூலகங்களின் பொறுப்பினை செல்வி சுலோசனா ரகுநாதன் ஏற்றுக்கொண்டார். ஆனால் அவ்வாண்டு ஜூன் மாதம் ஏற்பட்ட யுத்த சூழ்நிலையின் காரணமாக அவரும் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளியேறினார். இதனால் நீண்டகாலமாக நூலகர் இல்லாத நிலையில் நூலக சேவை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

மாநகர ஆணையாளர் திரு.வே.பொ. பாலசிங்கம் நூலக சேவையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு பொறுப்பாளர் இல்லாமையை உணர்ந்து நல்லூர்க் கிளை நூலகப் பொறுப்பாளராக இருந்த திரு.ச.தனபால சிங்கத்திடம் 1990 நவம்பர் மாதத்தில் பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்து அபிவிருத்திக்கான வேலைகளை முன்னெடுத்துச் செல்லுமாறு பணித்தார்.

அன்று முதல் தேங்கிக் கிடந்த நூல்களை எல்லாக் கிளை நூலகங்களுக்கும் பகிர்ந்து உடனுக்குடன் அனுப்பி வாசகர்களின் கைகளை எட்ட வழி செய்யப்பட்டது. புதிய நூல்களைத் தெரிவு செய்வதிலும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இந்து விடுதியில் தலைமை அலுவலகத்தைக் கொண்டு தொழிற்பட்ட நூலக சேவையை ஒன்று படுத்தும் முகமாக நல்லூர் கிளை நூலகத்திற்கு நூலக அலுவலகத்தை மாற்றும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டது. இதனால் ஏற்பட்ட இட நெருக்கடியையும், வாசகர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பையும் கருத்திற் கொண்டு நல்லூர் நூலகக் கட்டிடத்தில் தொழிற்பட்ட மாநகரசபை அலுவலகங்கள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டு முழுக்கட்டிடமும் நூலக சேவைக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. 19.01.1992 இல் விரிவாக்கப்பட்ட உசாத்துணைப்பிரிவும் தனியான சிறுவர் பிரிவும் புதிய பகுதியில் திறக்கப்பட்டது. இதே நேரம் 1990 ஒக்டோபரில் தற்காலிகமாக மூடப்பட்ட மூர் வீதிக் கிளை நூலகத்தை மீளத் திறப்பதில் ஏற்பட்ட சிரமங்களினால் நீண்டகாலத்திற்குப் பின் 1992இல் நாவாந்துறைப் பிரதேசத்தில் தனியார் கட்டிடம் ஒன்றில் அது மீள ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

ஆணையாளர் பாலசிங்கத்தின் நூலக அபிவிருத்தி என்ற உத்வேகம் பாரிய முன்னெடுப்பு களுக்கு வழி சமைத்தது, புதிய நூலகம் ஒன்று எதிர்காலத்தில் புனரமைக்கப்படும் வரை இத்தலை முறையினர் தம் கல்வித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக் காத்திருக்க வேண்டியதில்லையெனவும் இருக்கும் வளங்களைக் கொண்டு இத்தேவை இயன்றளவு பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் அவர் கொண்ட சிந்தனையும், விரிவுபடுத்தப்பட்ட நூலக சேவையை உருவாக்க வழி அமைத்தது. 1992க்கும் 1995க்கும் இடைப்பட்ட காலம் போர்ச்சுழல் நிறைந்த காலம். யாழ்நகரில் நூல்களைக் கொள்வனவு செய்வது மிகவும் கடினமானதாயிருந்த காலம். ஆனால் மாநகர ஆணையாளர் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டு கொழும்பில் பல இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான நூல்களைக் கொள்வனவு செய்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு மிகவும் சிரமத்தின் மத்தியில் கப்பல் மூலம் பல தடவைகள் அவற்றைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தார். இதனால் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஈடாக யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகமும் தனது சேர்க்கையினை அபிவிருத்தி செய்யும் திறன் கொண்டிருந்தது. இக் காலகட்டத்தில் ஆசியா பவுண்டேஷன் நிறுவனம், பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் என்பன பல நல்ல புதிய நூல்களையும் வழங்கி உதவி செய்தன. இதனை விட பழைய அரிய நூல்களையும் கொள்வனவு செய்து நூற்சேர்க்கை அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டது.

நூலகத்தின் சேவையை அபிவிருத்தி செய்ய ஆலோசனைக் குழுக்களை ஆணையாளர் பாலசிங்கம் காலத்திற்குக் காலம் அமைத்து கலந்தாலோசனை செய்து வந்தார். மாநகரசபையின் செயல்பாட்டில் நூலக சேவைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு தேவையான அனைத்து நடவடிக்கைகளும் உடனுக்குடன் செயல்படுத்தப்பட்டன. இதனால் உயர்தர மாணவர் களிலிருந்து அறிஞர் வரை மாநகர நூலக சேவையின் எல்லாக் கிளைகளையும் பயன்படுத்தி கல்வியை அபிவிருத்தி செய்யும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தனர். நூற்சேர்க்கையும் 85000 நூல்கள் கொண்டதாக வளர்ச்சியடைந்தது. இந்நிலையில் அதிகரித்துவரும் நூற்சேர்க்கைக்கும் வாசகர் பயன்பாட்டிற்கும் முகம் கொடுக்கக் கூடியளவில் நூலகங்கள் யாவற்றிலும் இடப்பரப்பு போதாமையால் நெருக்கடி ஏற்பட்டது. இதை நிவர்த்தி செய்வதற்குரிய நிதி ஏற்பாடுகள் இல்லாமையால் புதிய கட்டிடங்கள் நிர்மாணிக்க முடியாமல் போயிற்று. இருப்பினும் நல்லூர் நூலகத்துக்கென தனியான சிறுவர் நூலகம் அமைப்பதற்கு வேலைகள் 1995 ஏப்ரல் மாதத்தில்

ஆணையாளர் அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப் பட்டதுடன் அமைப்பு வேலையும் துரிதமாக நடைபெற்றது.

வளர்ந்து வந்த நூலக சேவைக்கு மீண்டும் இடையூறு ஏற்பட்டது. 1995 அக்டோபர் இடப் பெயர்வினால் நூலகங்கள் அனைத்தும் அப்படியே கைவிடப்பட்ட நிலையில் முழு நிர்வாகத்தினரும் வெளியேற வேண்டிய கட்டாய சூழ்நிலை உருவாகியது. மீண்டும் 1996 ஏப்ரலில் யாழ்ப்பாண நகருக்கு மீளத் திரும்பியபோது நூலகங்கள் அனைத்தும் சேதமடைந் திருந்தன. இவற்றுள் பாரிய சேதத்திற்குள்ளானவை, கண்டுக்குளி கிளை நூலகமும், மூர் வீதி கிளை நூலகமுமாகும்புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட தளபாடங்கள், நூல்கள் போன்றன சேதமாக்கப்பட்டதுடன் காணாமலும் போயிருந்தன. ஏறத்தாழ 29,000 நூல்களை இழந்தி ருந்தமை கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இவற்றுள் பல உசாத்துணை நூல்களாகும். பெரும்பாலும் கலைக் களஞ்சியங்கள், அகராதிகள் துறைசார் நூல்கள் என்பனவே இழக்கப்பட்டனவாகும்.

தொடர்ந்து வரும் தொல்லைகளால் ஏற்பட்டு வரும் இழப்பைக் கண்டு துவண்டு விடாது நூலக புனரமைப்பையும் நிர்வாகத்தையும் புதிய உத்வேகத்துடன் தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ள வேண்டிய மனோபலம் மிக்க தலைமைத்துவத்தின் வழிகாட்டலால் மூடப்பட்ட மூர்வீதி, கண்டுக்குளி கிளை நூலகங்கள் மீளவும் திறக்க உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. கண்டுக்குளி கிளை நூலகத்தைத் திறப்பதற்கு ஏற்ற கட்டிடம் ஒன்றினைத் தெரிவு செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. நூலகத்துக்குப் பொருத்தமான இடத்தில் கட்டிடம் அமைய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டதால், யாழ்ப்பாணக் கச்சேரி அலுவலகத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள கட்டிடம் ஒன்று தெரிவு செய்யப்பட்டு நூலக அமைப்புப் பணிகள் அங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இக்கால கட்டத்தில் தான் யாழ்ப்பாண நூலகம் புனரமைக்கப்பட வேண்டும் என இலங்கை ஜனாதிபதி செயற்படத் தொடங்கினார். இதன் ஓர் அங்கமாக யாழ். நூலகத்தை தற்காலிகமாக தொழிற்பட வைக்க வேண்டுமென ஜனாதிபதியினால் பணிப்புரை வழங்கப் பட்டது. அதற்கிணங்க, யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு தற்காலிக கட்டிடம் ஒன்றில் நூலகம் திறப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்குமாறு யாழ்ப்பாண இராணுவத் தளபதியூடாக அரசு அதிபருக்கும் மாநகர ஆணையாளருக்கும் வழங்கப்பட்ட பணிப்புரையின் பிரகாரம் யாழ். நகர ராணுவத்தளபதி பிரிகேடியர் சுசந்த மெண்டிஸ் பொருத்தமான கட்டிடத் திணை தெரிவு செய்து நூலகம் திறக்கும் பணியை ஆரம்பித்தார்.

பல கட்டிடங்களைப் பார்வைமிட்ட பின்னர் யாழ். மாவட்ட தேசியவீடமைப்பு அதிகார சபையின் கட்டிடத் தைத் திருத்தம் செய்து அதில் நூலகம் திறந்து வைக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. யாழ். நூலகப் புனர் நிர்மாணத்திற்கென ஜனாதிபதி நூலகக் குழு ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டு அவர்களது ஆலோசனைப்படி செயற்றிட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பெற்று நடைமுறைப் படுத்தப்படுகின்றன.

தேசிய வீடமைப்பு அதிகார சபைக் கட்டிடம் திருத்தம் செய்யப்படுவதற்கும், தேவையான தளபாடங்கள் கொள்வனவு செய்வதற்கும் என ரூபா 30,00,000 வழங்கப்பட்டது. இந்தநிலையைக் கொண்டு கட்டிடம் திருத்தப்பட்டு அத்தியாவசியமாகத் தேவையான தளபாடங்கள், உபகரணங்கள் கொள்வனவு செய்யப்பட்டன. நூல்களை இந்திய மத்திய அரசு, தமிழ்நாடு அரசு, ஆசியா பவுண்டேஷன், பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் போன்றன அன்பளிப்புச் செய்தன. இந்நூல்கள், தளபாடங்கள் போன்றவற்றை யாழ்ப்பாணத்துக்குக் கொண்டு வருவதற்கு விசேஷ விமானங்களை வடபகுதி இராணுவத் தளபதி மேஜர் ஜெனரல் லயனல் பல்லேகல ஒழுங்கு செய்திருந்தார். இவற்றைக் கொண்டு 1998 ஜனவரி 14ம் திகதி தைப்பொங்கல் தினத்தன்று தற்காலிக நூலகம் இலங்கைப் பாராளுமன்ற அமைச்சர்களான திரு மங்கள சமரவீர, திரு ரிச்சட் பத்திரான, திரு பேட்டிலால் பிரேமரட்ண ஆகியோரால், பரித்தானிய உயர் ஸ்தானிகர், பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் பணிப்பாளர், முப்படைத் தளபதிகள், சமய குருமார்கள், யாழ்.நூலக ஜனாதிபதி குழு உறுப்பினர் யோகேந்திரா துரைசுவாமி, திருமதி பீற்றர் கெனமன் ஆகியோர் முன்னிலையில் காலை 9.00 மணிக்குத் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இந்நூலகத்தின் நூற்சேர்க்கையை வளம்படுத்த, மறைந்த முன்னாள் அமைச்சர் பீற்றர் கெனமன் அவர்களது நூற்சேர்க்கைகள், திரு துரைசிங்கம்

அவர்களால் சேகரிக்கப்பட்ட நூல்கள், முன்னாள் மலேஷிய உயர் ஸ்தானிகர கலாநிதி கேடபிள்யு. அழகிய வண்ணாவின் நூல்கள் போன்றவற்றுடன் Book Aid International நிறுவனம், பிரான்ஸ் தூதரவர், Asia Foundation நிறுவனம், ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஆச்சிரமம் இலங்கைக்கிளையின் நம்பிக்கைப்பொறுப்பாளர் (Trustee) திரு. வீ. முருகேசு போன்றோரின் நூற்சேர்க்கைகளும் கிடைத்தன. இலங்கையின் முப்படைகள், மஞ்சி பிஸ்கட் நிறுவனத்தினர் ஆகியோரும் மனமுவந்து வழங்கிய நூல்கள் பெரிதும் உதவின.

இதனை விட இந்நூலகத்தின் வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்ட பல நலன்விரும்பிகள் தங்களால் சேகரிக்கப்பட்ட நூல்களையெல்லாம் வழங்கி வருகின்றார்கள்.

நூலகத்தினை நவீன வசதிக்கு உருமாற்றம் செய்ய வசதியாக பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் நிறுவனம் நூலகத்தின் பாவனைக்கென கணனிகளையும் வழங்கி யுள்ளது. அத்துடன் Internet வசதியைப் பயன் படுத்துவதற்கான விசேட கணனியையும் மோடம் (Modem) கருவியையும் வழங்கத் தீர்மானித்துள்ளனர். இதே வேளையில் பழைய நூலகக் கட்டிடத்தின் மீள்விப்புப் பணிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க யாழ் நூலகம் அழிவிலிருந்து மீள முயன்று கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் எமது நாட்டின் போர்ச்சூழல் அதனை நிறைவேற்ற முடியாமல் இடையூறாகவே இருக்கின்றது.

இந்நூலகம் மீளவும் புனரமைக்கப்பட்டு நவீன நூலகமாக உருவாக்கப்பட வேண்டிய கட்டாயத் தேவை உண்டு. உலகம் கருங்கி, அழிவியல் வளர்ந்து, மனித முன்னேற்றம் வாணை எட்டிக் கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் எமது நூலகம் இன்னும் பழைய நூற்றாண்டு நிலையில் இருப்பது வேதனைக்குரிய விடயமாகும்.

யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகர்கள்

சண்.கந்தையா, இ.பீதாம்பரம் (பற்குணம்)

இளைப்பாறிய யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலக உததியோகத்தர்கள்

வணக்கத்துக்குரிய பிதா ரி.எம்.எவ்.லோங் அடிகளினதும் யாழ் நகரின் முதல் மேயர் சாம் ஏசபாபதி அவர்களினதும் இன்னும் பலரின் முயற்சியினால் யாழ். பொதுசன நூலகம் தனியானதொரு கட்டிடத்தில் கட்டியெழுப்பத் திட்டமிடப்பட்டு முதற்கட்டமாகக் கட்டி முடிக்கப்பட்ட தரைத்தளத்தில் 11.10.1959 ஆம் ஆண்டு முதல் செயற்படத் தொடங்கியது. ஆசியா பவுண்டேசன், இந்தியத் தூதரகம், அமெரிக்கத் தூதரகம் போன்ற அமைப்புக்களும் யாழ். பொதுசன நூலகத்தின் வளர்ச்சிக்கு மிக உதவியாக இருந்தன. விசேட ஆணையாளர் திரு நடேசனின் நிர்வாகம் நடைபெற்றது.

முதல் நூலகர் திரு கந்தையா நாகரத்தினம் அவர்கள் தான். அடுத்து வே.இபாக்கியநாதன் நூலக முதுமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். யாழ். பொதுசன நூலகத்தின் நூலகராக பதவி ஏற்று திறமையான நூலக நிர்வாகத்தை நடத்தினார். திரு. க. நாகரட்ணம் நூலக உதவியாளராகவிருந்து திரு. பாக்கியநாதனுடன் ஒத்துழைத்தார். அந்தக் காலத்தில் திரு. துரையப்பா, திரு. துரைராசா ஆகியோர் மேயர்களாக இருந்தனர். இக்காலகட்டத்திலேயே நூலக வளர்ச்சிக்காக களியாட்ட விழாக்கள் நடாத்தி நிதி சேகரிக்கப்பட்டது.

பாக்கியநாதன் நூலகராக இருந்த காலகட்டத்தில் தான் செனட்டரும் உள்ளூர் ஆட்சி அமைச்சருமான திரு. மு. திருச்செல்வம் அவர்கள் பொதுசன நூலகத்தின் சிறுவர் பகுதியைத் திறந்து வைத்தார்.

வட்டுக்கோட்டை எம்பியாக இருந்தவரும், கூட்டுறவாளரும், மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியின் அதிபருமாகிய திரு. வீரசிங்கம் அவர்கள் தமது மரணசாசனத்தில் யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகத்திற்கு பத்தாயிரம் ரூபா சாட்டுதல் செய்திருந்தமையால் நூலகத்துக்கு ரூபா பத்தாயிரம் நிதி கிடைத்தது. அவரை கௌரவித்து நினைவு கூரும் முகமாக அன்னாரின் உருவப்படம் நூலகத்தில் திரை நீக்கம் செய்து வைக்கப்பட்டது. மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி அதிபராக அந்நாளில் சேவையாற்றிய திரு. பேராயிரவர் தலைமையில் படத்திறப்பு விழா நூலகத்தில் இடம்பெற்றது.

இராமநாதன் கனிஷ்ட பல்கலைக்கழகம் டாலியில் திறக்கப்பட்ட போது நூலகர் பாக்கியநாதன் அங்கு விரிவுரையாளராகக் கடமையேற்றுச் சென்று விட்ட நிலையில் நூலக உதவியாளராக இருந்த (S.L.A) திரு நாகரட்ணம் அவர்கள் திரும்பவும் நூலகராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். அக்காலகட்ட நூல் அன்பளிப்புகளில் குறிப்பிடக் கூடியவை கோப்பாய் கோமான் திரு. வன்னியசிங்கம் அவர்களுடையதும் தொழிற்சங்கவாதி திரு. நித்தியானந்தம் அவர்களுடையதும் திரு ஐசாக் தம்பையா அவர்களுடையதுமாகும். நூல்களுடன் அலுமாரிகளும் கிடைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாகரட்ணம் அவர்களின் பின்னர் பட்டதாரியான செல்வி செல்வலெட்சுமி நவரத்தினம் என்பவர் நூலகப்பொறுப்பாளராகப் பதவியேற்றார். நூலகர் செல்வலட்சுமி அவர்களுக்குத் திருமணமானதும் சிலகாலங்களின் பின்னர் பதவியிலிருந்து விலகிக் கொண்டதும் திரு அருளானந்தம் பதில் நூலகரானார். திரு அருளானந்தம் அவர்கள் பதில் நூலகராக இருந்த வேளையில் கலைப் பட்டதாரியான (B.A.) திரு எஸ். எஸ். சபாரத்தினம் அவர்கள் யாழ். பொதுசன நூலகத்தின் நூலகரானார்.

அக்காலப்பகுதியில் பரமேஸ்வரா கல்லூரி அதிபராக இருந்து ஓய்வு பெற்ற திரு.சி.சிவபாத சுந்தரம் அவர்கள் யாழ். மேயர் திரு துரையப்பா அவர்களால் யாழ். பொதுசன நூலக ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டார். திரு. சபாரத்தினம் அவர்கள் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி நூலகராகப் பதவியேற்றுச் சென்ற பின்பு திருமதி ரூபவதி நடராஜா அவர்கள் அதி விசேட (Supra Grade) நூலகராக யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகத்தில் பதவி ஏற்றார். நூலகம் அவர் தலைமையில் பல துறைகளிலும் வளர்ச்சி பெற்று வந்தது. அவரது சேவைக்கால கட்டத்திலேயே 1981 ஜன் 1ம் திகதி நூலகம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது.

அதன் பிறகு சிறிது காலம் மாநகரசபையின் கட்டிடத்தின் ஒரு சிறு பகுதியில் பத்திரிகை வாசிப்புப் பகுதி மட்டும் இயங்கியது.

அதன் பின்பு எரிந்த நூலகத்தின் சில

பகுதியில் இந்திய கட்டிடக் கலைஞர் திரு நரசிம்மனின் நூலகக் கட்டிடத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியை அமைத்து அக்காலகட்டத்தில் யாழ். மேயராக இருந்த இராஜா விஸ்வநாதன் தலைமையில் திறப்பு விழா நடைபெற்றது. நூலகர் திருமதி நடராஜா அவர்கள் வரவேற்புரை நிகழ்த்தி சிறப்பாக நூலகம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

மீண்டும் யாழ் மாநகரசபையும் நூலகமும் சேதம் அடைந்து அழிந்து போனதால் நல்லூரில் உள்ள யாழ். மாநகர சபைக்குச் சொந்தமான கல்யாண மண்டபம் பின்பு இந்து விடுதியாக மாறியது. அந்தக் கட்டிடத்தில் யாழ். பொதுசன நூலகமும் குடியேறியது.

சில காலத்தின் பின்னர் யாழ். நகரில் இடம்பெற்ற போர்க்கால நெருக்கடிகளின் காரணமாக நூலகர் திருமதி ரூபவதி நடராஜாவும் யாழ். மாநகர சபை மேலதிகாரிகளும் கூடி ஆராய்ந்த பின் கிளை நூலகங்கள் திறக்கப்பட்டன.

யாழ். பொதுசன நூலகர் திருமதி நடராஜா அவர்கள் ஓய்வு பெற்றதினால் பதில் நூலகராக திருமதி நித்தியானந்தன் நியமிக்கப்பட்டார். அவர் மாற்றலாகிச் சென்றதனால் செல்வி சுலோசனா இரகுநாதன் அவர்கள் பதில் நூலகராக நியமனம் பெற்றார். அதன் பின்னர் திருக்கோணமலை நகரசபை நூலகத்தின் பிரதம நூலகராக இருந்த திரு. ச. தனபாலசிங்கம் அவர்கள் யாழ். பொதுசன நூலக பிரதம நூலகராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். அன்று தொடக்கம் இன்று வரை இக்கட்டான காலகட்டங்களில் இவரே நூலகராகக் கடமைகளை ஆற்றி வருகின்றார். எத்தனையோ இன்னல்களுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் மத்தியில் நூலகத்தின் வளர்ச்சியிலும் முன்னேற்றத்திலும் கடுமையாக உழைத்துக் கொண்டு மிகவும் துணிச்சலான நூலகராக சக ஊழியர்களுடன் நிர்வாகத்தை நடத்திச் செல்கின்றார்.

எரிந்து சாம்பலான பழைய கட்டிடத்தில் யாழ். புதிய நூலகத்தை
அமைக்க வேண்டாம்.

அது தமிழர் பாரம்பரியமல்ல.

- ச.தியாகராஜா -

யாழ்ப்பாண மாநகரசபையின் கீழ் இயங்கிய பொது நூல்நிலையம் மாநகரசபைக்கு உரிய காணித்துண்டில் 1967-68இல் மு.திருச்செல்வம் உள்ளூராட்சி அமைச்சராக இருந்த போது கட்டி எழுப்பப்பட்டது. இந் நூல் நிலையம் அதி. வணக்கத்துக்குரிய பிதா லோங் அவர்களின் அரிய முயற்சியால் அப்போதைய சூழ்நிலையில் அவ்விடத்தில் அமையப்பெற்றது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட பிரம்மாண்டமான நூல்நிலையம் அக்கினியுடன் சங்கமமாகும் என்று எமது மக்கள் கனவிலும் எண்ணியிருக்க மாட்டார்கள்.

தற்பொழுது பதவியிலிருக்கும் அரசு இந் நூல் நிலையத்தை மறுபடியும் அதே இடத்தில் எரிந்த கட்டிடத்தையே புருத்தாரணம் செய்து யாழ். மக்களுக்கு திரும்பவும் பாவனைக்குவிடத் திட்டங்களைத் தீட்டியுள்ளது. அதற்கு முன்னோடியாக யாழ். கச்சேரிக்கு அருகில் உள்ள கட்டிடத்தில் ஒரு தற்காலிக நூல் நிலையம் கைவசம் உள்ள நூற்பிரதிகளுடன் தைப் பொங்கல் தினத்தன்று திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

எரிந்து சாம்பலான நூல்நிலையத்தில் எங்கும் கிடைக்கப்பெறாத பழைமை மிக்க பொக்கிஷங்கள், எட்டுச்சுவடிகள் உட்பட ஒரு லட்சத்துக்கும் அதிகமான நூல்கள் இருந்தன. யாழ். மக்களின் அறிவு வளர்ச்சியை மட்டந்தட்டும் திட்டத்துடனேயே அந்த நூல்நிலையம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது.

இப்பொழுது யாழ். மாநகரசபையின் முதல்வராக முன்னாள் யாழ். தொகுதி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அமரர் யோகேஸ்வரனின் மனைவியார் சரோஜினி தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் மாநகர முதல்வராக இருக்கின்றார். இச்சந்தர்ப்பத்தில் இந்நூல் நிலையம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்று சில கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

முதலில் ஓர் எரிந்து சாம்பலான கட்டிடத்தை மீண்டும் அதே அத்திவாரத்தில் கட்டி எழுப்புவது தமிழர் பாரம்பரியமல்ல. அதுவும் சரஸ்வதியின் கடைச்சம் உள்ள அறிவு வளர்ச்சிக்கும் களஞ்சியத்தை அதே இடத்தில் புனரமைப்பதிலும் பார்க்க வேறொர் இடத்தில் பாதுகாப்பும்,

சனநடமாட்டமும் கூடிய இடத்தில் அமைத்தலே சாலச் சிறந்ததாகும். அதே கட்டிடத்தை கட்டி எழுப்புவதற்கு கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவிட்ட பின்பும் இப்படி யொரு அக்கினி சங்கமம் மீண்டும் நடந்தால் என்ன செய்ய முடியும்.

இப்பொழுது அரை குறையில் இருக்கும் எரிந்த கட்டிடத்தை மாற்றியமைத்து மாநகரசபையின் செயலக மாகவோ அல்லது ஓர் அரசாங்க செயலகமாகவோ பாவிக்கலாம்.... அப்படி மாற்று நடவடிக்கை மூலம் கட்டிடத்துக்குரிய நஷ்டஈட்டை எடுத்து புதிதாக ஒரு நூல்நிலையத்தை நவீனமுறையில் ஒரு கேட்போர் கூடமும் உள்ளடக்கியதாக அமைத்தலே இக்கால கட்டத்திற்கு ஏற்புடையதாகும். யாழ். கோட்டைக்கு அருகில் இனிமேல் இட்டடியான கட்டிடங்களை அமைத்தல் பாதுகாப்பானதல்ல என்ற உண்மையை நாம் மறக்கலாகாது.

யாழ். மாநகர எல்லைக்குள் ஒரு பொதுவான வசதியுள்ள இடத்தில் நூல்நிலையத்தைப் பயன் படுத்துவோர் சுமுகமாகப் போய்வரக் கூடியதாகவும் வாகன தரிப்பிட வசதி கொண்டதாகவும் பொது நூல்நிலையம் அமைவதே சாலச்சிறந்தது. நடந்து முடிந்தவற்றில் இருந்து பெற்ற அனுபவத்தின் ஊடாக இனி மேலும் மூலை முடக்குகளில் இப்படிப்பட்ட அறிவாலயங்களை அமைக்காது பொதுமக்களின் நன்மை கருதி மக்களுக்கு பாவனைக்கு வசதியான இடத்திலேயே அமைப்பதே புதிதிலுள்ளதானதும் விவேகமானதும் ஆகும்.

தற்பொழுது நகரசபைக்குப் புதிதாக தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள் இந்த விடயத்தில் ஆக்கபூர்வமாக செயற்படுவார்கள் என்று நம்புகின்றோம். மேலும் யாழ் மாநகரசபையின் பல பகுதிகள் நல்லூர் வரைக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளதால் இந் நூல்நிலையமும் கோட்டைப் பகுதிக்கு வெளியே அமைவதில் என்ன தவறு? இந் நூல்நிலையம் மறுசீரமைப்பில் ஆர்வம் உள்ள மக்கள் நன்றாகச் சிந்தித்துச் செயற்பட வேண்டும்.

நேற்று என் கனவில்
புத்தர் பெருமான் சுடப்பட்டிறந்தார்.
சிவில் உடை அணிந்த
அரச காவலர் அவரைக் கொன்றனர்.
யாழ் நூலகத்தின் படிக்கட்டருகே
அவரது சடலம் குருதியில் கிடந்தது.

இரவின் இருளில்
அமைச்சர்கள் வந்தனர்.
“எங்கள் பட்டியலில் இவர் பெயர்
இல்லை
பின் ஏன் கொன்றீர்?”
என்று சினந்தனர்.

“இல்லை ஐயா,
தவறுகள் எதுவும் நிகழவே இல்லை
இவரைச் சுடாமல்
ஒரு ஈயினைக்கூடச்
சுட முடியாது போயிற்று எம்மால்
ஆகையினால் தான்...”
என்றனர் அவர்கள்.

“சரி சரி
உடனே மறையுங்கள் பிணத்தை”
என்று கூறி அமைச்சர்கள் மறைந்தனர்.

சிவில் உடையாளர்
பிணத்தை உள்ளே இழுத்துச்
சென்றனர்.
தொண்ணூற்றாயிரம் புத்தகங்களினால்
புத்தரின் மேனியை மூடி மறைத்தனர்.
சிகாலோகவாத சூத்திரத்தினைச்
கொழுத்தி எரித்தனர்.
புத்தரின் சடலம் அஸ்தியானது
தம்ம பதமும் தான் சாம்பரானது.

—எம். ஏ. நு.:மான்
(1981 அலை-18)
சிகாலோகவாத சூத்திரம், தம்மபதம் ஆகியன
பௌத்த மத அறநூல்கள்.

நானும் நண்பனும் நடந்து களைத்தோம்
கதைத்தோம்.
நீண்ட கால இடைவெளியில்,
இந்த இனிமைச் சந்திப்பில்
படித்திருந்த, பதிந்திருந்த
தத்துவங்களை மீட்டோம்,
பேட்டன் ரஸ்ஸலும்
விற்கின்சைனும்
வெளியே வந்தார்கள்.

முரண்பட்ட கருத்துக்கள்
மோதுகின்ற உச்சத்தில்
“ரஸ்ஸலின் புத்தகத்தில்
இதோ காட்டுகின்றேன்
வா என்னுடன்”
என நண்பன் எழுந்து நின்றான்.
பின்னர்,
மூச்செறிந்து விட்டு
மௌனித் தமர்ந்தான்.

“புத்தகம் நூலகத்தில்
சாம்பராயிற்று”
முன்கியபடியே முகம் கவிழ்ந்தான்.

பேட்டன் ரஸ்ஸலும், விற்கின்சைனும்
உள்ளே போனார்கள்
படித்திருந்த, பதிந்திருந்த
தத்துவங்கள்
செத்த பிணமாயிற்று.

கண்ணும் கண்ணும் நோக்கக்
கனத்தன நெஞ்சங்கள்
இதற்குப் பிறகு
புதிய தத்துவம் வேண்டும்
நண்பா,
நாம் எழுந்து நின்றோம்.

க. ஆதவன்

ஈழத்து நூலகவியல் துறையில் எங்கள் குருநாதர் கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன்

- என்.செல்வராஜா -

யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகராகவும், யாழ். தொழில்நுட்பக் கல்லூரி விரிவுரையாளராகவும், இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் நூலகவியல் விரிவுரையாளராகவும் பல்வேறு பரிமாணங்களில் அறிமுகமாகியிருந்த கலாநிதி வே. இ. பாக்கியநாதன் அவர்கள் கடந்த நவம்பர் மீம் திகதி (06.11.2000) - அன்று அவுஸ்திரேலிய மருத்துவ மனை ஒன்றில் சத்திரசிகிச்சையொன்றின் போது அமரரான சோகச் செய்தி கிட்டியது.

பலராலும் **பாக்கியர்** என்று அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட கலாநிதி பாக்கியநாதன் அவர்களின் அறிமுகம் எனக்கு 1976ம் ஆண்டு செப்டெம்பர்மாத நடுப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் இடம்பெற்ற நூலகவிஞ்ஞானக் கல்விக்கான நேர்முகப் பரீட்சையின் போது கிட்டியது. அன்று முதல் அவரின் அமரத்துவம் வரை பாக்கியருக்கும் எனக்குமிடையிலான தொடர்பு நீடித்தது.

ஈழத்தில் நூலகவியல் என்ற தொழிற்துறை பற்றிய சிந்தனை போதிய வளர்ச்சியுற்றிராத வேளையில் அத்துறை பற்றிய ஆழமான சிந்தனையைத் தூண்டி அத்துறையின் புனிதத் தன்மையை, மேன்மையை எமது மனங்களில் இடித்துரைத்துப் பதியவைத்த பெருமை பாக்கியரையே சாரும். யாழ்ப்பாணத்தில் இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் நூலகவியல் கல்விநெறியை அறிமுகப்படுத்தி அதில் பலரையும் ஈடுபட ஆர்வமூட்டியவர் அவர். இன்று ஈழத்திலும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மண்ணிலும் நூலகத்துறையில் தடம்பதித்துவரும் ஒவ்வொருவரும் தமது தொழிற்துறை வாழ்வில் ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பாக்கியருக்குப் பரிச்சயமானவராகவே இருப்பர்.

யாழ்ப்பாணம் பூங்குடுதலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பாக்கியநாதன், யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி முகாமையாளர் சபையில் எழுதுவினைஞராக இருந்த திரு வே.இளையதம்பி அவர்களின் மகனாவார். ஆரம்பகாலத்தில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் சில காலம் ஆசிரியராகியிருந்து பின்னர் பட்டப்படிப்பைத் தொடர கல்கத்தா சென்று வர்த்தகத் துறைப் பட்டதாரியாக நாடு திரும்பினார். கொழும்பு வெஸ்லி கல்லூரியில் பட்டதாரி ஆசிரியராகத் தன் தொழிலைத் தொடர்ந்தார். அமெரிக்காவில் நூலகத் துறையைப் போதிக்கும் அத்திலாந்தா சர்வகலாசாலையில், புல்பிரைட் உபகாரச் சம்பளம் பெற்று, நூலக விஞ்ஞானத்தில் தன்

முதுமாணிப் பட்டப்படிப்பைத் தொடர்ந்து வெற்றி கண்டார். இவரின் ஆரம்பகால வளர்ச்சிக்கு உந்துசக்தியாக விளங்கிய வெஸ்லிக் கல்லூரியின் முன்னாள் ஆசிரியர்கள் வெ.குணரத்தினம், சி.ஜே.ரி. தாமோதரம் ஆகியோரை தன் இறுதிக்காலத்திலும் அடிக்கடி நினைவு கூர்வதுண்டு. தான் அத்திலாந்தா பல்கலைக் கழகத்தில் கற்கும்வேளை அங்கு மார்ட்டின் லூதர் கிங் போதகராகவும் விரிவுரையாளராகவும் இருந்ததையும் அவருடன் பழகியதையும் மலரும் நினைவுகளாக எமக்கு அடிக்கடி அவர் கூறி மகிழ்வதுண்டு.

முதுமாணிப் பட்டப்படிப்பை முடித்ததும் தொழில் பயிற்சிக்குக் கலிபோர்னியாவில் உள்ள சாண்டியாகோ பொது நூலகத்தில் இணைந்து சிறுவர்பகுதியில் ஒரு வருடம் கடமையாற்றிப் பயிற்சி பெற்ற பின்னர் நாடு திரும்பினார். அங்கு அவர் கற்ற தொழிற்கல்வி பின்னர் வளர்ந்து வந்த யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தை நிர்வகிக்க பெருமளவில் உதவியது. அமரர் பாக்கியநாதன் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தை பொறுப்பேற்ற வேளை புதிய கட்டிடத்தின் அடித்தளம் மட்டுமே பூர்த்தியாகியிருந்தது. மாநகர சபை அதிகாரி களுடனும் ஆணையாளர்களுடனும் அரசியல்வாதிக ளுடனும் சுமுகமான தொடர்பை வைத்திருந்தமையால் யாழ்ப்பாண நூலக அபிவிருத்தி தொடர்பாக பல செயற்திட்டங்களை அவரால் வெற்றிகரமாகச் செய்து முடிக்கக்கூடியதாகியிருந்தது.

28.8.64 அன்று யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் முழு நேர நூலகராக அவர் இணைந்தது முதல் 31.12.1968 இல் பலாலி கனிஷ்ட பல்கலைக்கழகத்து நூலகவியல் விரிவுரையாளராக இணைந்து கொள்ளும் வரையிலான அவரது காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாண நூலகம் பல வரலாற்று நிகழ்வுகளைக் கண்டன. அவற்றுள் மூன்றையாவது இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். யாழ்ப்பாணப் பொது நூலக விரிவாக்கத்திட்டம் பற்றிய அறிக்கையை நகரபிதா எஸ்.சிமகாதேவா அவர்களுக்குச் சமர்ப்பித்து யாழ்ப்பாண நூலக அபிவிருத்தியை புதிய கண்ணோட்டத்தில் நோக்கும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி பாரிய மாற்றங்களை நூலக நிர்வாகத்தில் ஏற்படுத்த வழி செய்தமை முதன்மையானது.

இரண்டாவது, யாழ்ப்பாணத்தில் நான்காம் குறுக்குத் தெருவில் அதுகால வரை இயங்கி வந்த அமெரிக்க தகவல் நிலையம் மூடப்பட்டு அங்கிருந்த நூல்கள் தளபாடங்கள் ஆகியவை கண்டியிலிருந்த அமெரிக்க தகவல் நிலையத்துடன் இணைக்கப் பட்டிருந்த வேளை, தன் அயராது உழைப்பாலும் விசேட ஆணையாளர் திரு மாணிக்கவாசகரின் ஒத்துழைப்புடனும் அதை யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்துடன் இணைக்க வழிசெய்தமை.

மூன்றாவதாகக் குறிப்பிடத்தகுந்தது, தனது சந்தியாகோ சிறுவர் நூலக அனுபவங்களை பிரயோகிக்கும் வகையில் சிறுவர் நூலகம் ஒன்றை யாழ்ப்பாணத்துப் பொது சனநூலகத்தில் உருவாக்க வழி செய்தமையாகும். பின்னாளில் யுனெஸ்கோ நிபுணரான செல்வி இவான்ஸ் இச் சிறுவர் நூலகத்தைப் பற்றிய தன் கருத்தை அறிக்கையாக்குகையில் இலங்கையிலேயே சிறந்த சிறுவர் நூலகமாக அதைக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

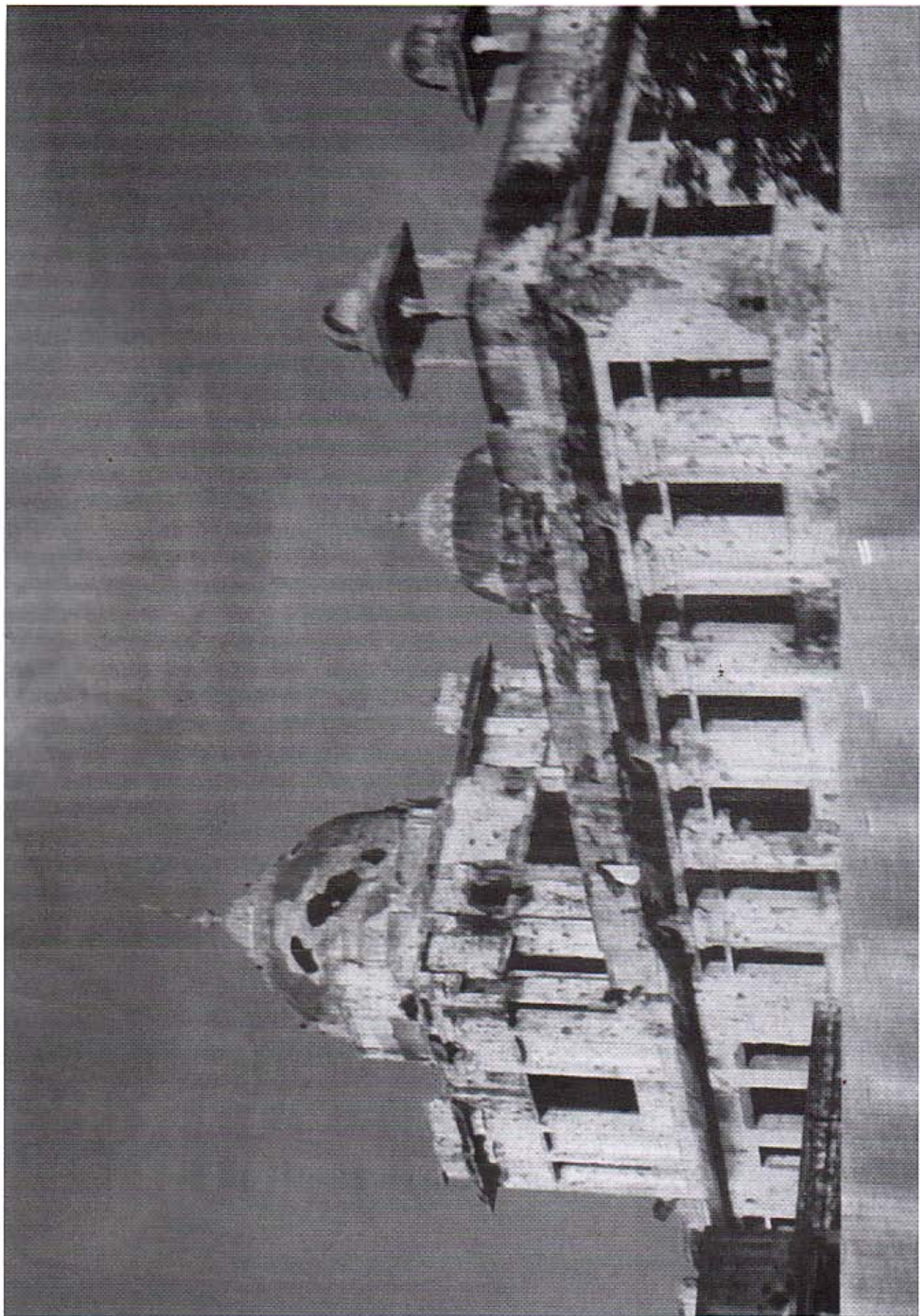
யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகத்துக்குள் மாத்திரம் கட்டுண்டிருந்தவரின் நூலகவியல் ஆளுமை அவர் பலாவி கணிஷ்ட சர்வகலாசாலையில் நூலக வியல்துறை விரிவுரையாளராகப் பதவியேற்றதும் விரிவடைய ஆரம்பித்தது. குறுகிய காலமே இங்கு நூலகவியல்துறை இயங்கியதால் பாக்கியரின் பங்களிப்பும் இங்கு குறுகியதாகவே அமைந்தது. அதைத்தொடர்ந்து வந்த அவரது கொக்குவில் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி விரிவுரையாளர் பதவிக்காலம் நீண்டகாலம் இடம்பெற்றது. தொழில்நுட்பக் கல்லூரிப்பதவிகளில் துரிதமாக உயர்ந்து சென்ற வேளையில் அவரின் நூலகவியல் துறையின் பாலான பங்களிப்பும் பரந்து விரியலாயிற்று.

இலங்கை நூலகவியல் சங்கம் நடத்திய நூலகவியல் கல்வி வகுப்புகள் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற வேளை, அவை கொக்குவில் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி வகுப்பறைகளிலேயே அதிகம் இடம்பெற்றன. நூலகவியல் மாணவர்களுடனான தொடர்பு இதனால் அவருக்கு அடிக்கடி ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அமரர் பாக்கியநாதனின் எளிமையான நடவடிக்கைகள், இலகுவில் மாணாக்கர் எவரும் அவருடன் கூச்சமின்றி நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தன. நூலகச் சங்கத்தின் பல்வேறு நிர்வாகக் குளறுபடிகளால் 1980களுக்குப் பின்னர் மிகவும் மந்தகதியிலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் மூல வகுப்புக்கள் நடந்தன. வேகமாக, விறுவிறுப்பாக ஆரம்பமாகும் முதல்நிலை வகுப்புகளில் தேறும் மாணவர்களுக்கு இடைநிலை வகுப்புகள் இடைநடுவில் நூலகச் சங்கத்தால் நிறுத்தப்பட்டுவிடுவதால் தொடர்ந்தும் கற்றுத் தேர்வதில் ஆர்வம் குன்றிப் போய்விடும். இதனால்

மாணவர்களிடையே ஏற்படும் தொய்வு நிலையை மிகவும் பொறுப்புணர்வுடன் அவதானித்து, தனிமனிதனாக நின்று தனிப்பட்ட வகையில் பாடவிதானத்துக்கும் அப்பால் அவர்களின் தொழில்சார் பிரச்சினைகளுக்கு ஆலோசனை வழங்குவதை அன்றாடம் அவதானிக்க முடிவதுண்டு. சோர்வுற்ற வேளை ஆதரவளித்து அவர்களை உற்சாகப்படுத்தியமை என்றும் நினைவில் இருந்து அகலாது.

பின்னாளில் அயோத்தி நூலக சேவை என்ற பெயரில் தமிழ்ப் பிரதேச நூலகங்களின் வளர்ச்சிக்காக ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி மாநகர, நகர, பிரதேச சபைகளின் ஆதரவுடன் நாடெங்கிலும் கருத்தரங்குகளையும் பயிற்சியரங்குகளையும் நான் ஒழுங்கு செய்தவேளை எனக்குப் பக்கத்துணையாக நின்று ஊக்குவித்து, மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை, கண்டி என்று பல ஊர்களுக்கும் எம்முடன் வந்து தொண்டுள்ளததுடன் கலந்து கொண்டு ஆதரவளித்ததை என்னால் என்றும் மறக்க முடியாது. அக்கால கட்டத்தில் **நூலகவியல்** என்ற காலாண்டுச் சஞ்சிகையை செப்டெம்பர் 1985இல் வெளியிட ஆரம்பித்த வேளை முதல் ஒவ்வொரு இதழுக்கும் கட்டுரை தந்து, ஆதரவும் ஆலோசனைகளும் தந்து அச்சஞ்சிகையை ஆறு வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக ஜூன் 1991 வரை வெற்றிகரமாக வெளியிடுவதற்கு ஆதமார்த்தமாக ஆதரவளித்த ஒரு சிலரில் அமரர் பாக்கியரும் ஒருவராவார். நூலகவியல் தொடர்பாக அவரது வெளியீடுகள் சில நூலுருவாகியுள்ளன. அயோத்தி நூலக சேவையின் வாயிலாக **நூற்பகுப்பாக்கம்: நூலகக் குக்கான கைநூல்** என்ற பிரசுரம் 1986இல் முதற் பதிப்பும் பின்னர் காந்தளகத்தின் மூலம் 1989 இல் மறுபதிப்பும் வெளியிடப்பட்டது. இலங்கைத் தேசிய நூலக சேவைகள் சபை **தூவியின் தசாம்ச வகுப்பு: 18ம் பதிப்பு, 3ம் சாரம்** என்ற நூலை 1989இல் வெளியிட்டது. தாயகத்திலும், புலம்பெயர் நாடுகளிலும் வெளிவந்த பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் அவரின் கட்டுரைகள் பல வெளி வந்திருக்கின்றன. இவை அனைத்தும் ஒருங்கு சேர்க்கப்பட்டு நூலுருவாக்கப்பட்டால் ஏராளமான தமிழ் நூலகர்களுக்கும் நூலகவியல் மாணாக்கர்களுக்கும் பயனுள்ளதாக அமையும். யாழ்ப்பாணத்துப் பல்கலைக் கழகத்தில் கலாநிதித் தேர்வுக்காக அவர் சமர்ப்பித்த நூற்பட்டியல் மிகவும் பயனுள்ளதொன்று.

அமரர் பாக்கியநாதனின் மறைவு எம்போன்ற மாணாக்கர்களுக்கு பேரிழப்பான போதிலும், அவரது வாழ்வு எமக்கு ஒரு சிறந்த புத்தகமாக என்றென்றும் அமையும்.

தொகுப்பாசிரியர்

நூலகவியல்துறையில் 1976ஆம் ஆண்டு முதல் முழுமையாகத் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட திரு. என். செல்வராஜா, ஈழத்து நூலகவியல் துறையில் நன்கு அறிமுகமானவர்.

சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரியில் தன் ஆரம்பகால நூலகப்பணியை எழுபதுகளில் தொடங்கிய இவர், பின்னர் யாழ்ப்பாணம் சர்வோதய இயக்கத்தின் யாழ் மாவட்ட நூலகப் பொறுப்பாளராகத் தன் சேவையைத் தொடர்ந்தார். 1983இன் பின்னர் யாழ்ப்பாணம் இவ்லின் இரத்தினம் பல்கலைப்பண்பாட்டு நிறுவனத்தின் நூலகராகவும் பின்னர் கொழும்பு இனத்துவ ஆய்வுக்கான சர்வதேச நிலையத்தின் நூலகராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

அயோத்தி நூலக சேவைகள் என்ற நூலக அபிவிருத்தி நிறுவனத்தின் ஸ்தாபகரான இவர் அந்நிறுவனத்தின் வெளியீடான நூலகவியல், நூல்தேட்டம் ஆகிய இரு சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராக இருந்ததுடன் நூலகவியல் துறையில் பல நூல்களை எழுதியும் வெளியிட்டும் உள்ளார்.

ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் தொண்டராக 1981-1982 காலப்பகுதியில் இந்தோனேஷியாவில் கிராம நூலக அபிவிருத்தித் திட்ட ஆலோசகராகப் பணியாற்றிய இவர் பின்னர் இலங்கையின் பொதுநல ஸ்தாபனங்களின் ஒத்துழைப்புடன் யாழ்ப்பாணம், திருக்கோணமலை, மலையகப் பிரதேசங்களில் நூலக வளர்ச்சித் திட்டங்கள் பலவற்றை வெற்றிகரமாக அறிமுகப்படுத்தி வந்துள்ளார்.

இலங்கையின் இந்துசமய இந்து கலாச்சார அலுவல்கள் அமைச்சின் தொல்லியல், கல்வெட்டியல் மற்றும் ஆவணவியல் சேவைகளுக்கான ஆலோசனைக்குழுவில் 1990இல் அங்கம் வகித்ததுடன் யாழ்ப்பாண பொதுநூலகத்தின் ஆலோசனைக் குழுவிலும் ஏப்ரல் 1991 இல் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார்.

நூலகவியல் துறையுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது அதற்கப்பால் வெளியீட்டுத் துறையிலும் தன் தடம் பதித்த இவர் இலங்கையில் வெளியான 150 சிறப்புமலர்களின் 2002 கட்டுரைகளுக்கான சுட்டி (Index) ஒன்றையும் தயாரித்துள்ளார்.

தாயகத்திலும் தமிழகத்திலும் மற்றும் புலம்பெயர் மண்ணிலும் 1980இலும் அதன் பின்னரும் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் தமிழ் வெளியீடுகளுக்கான, குறிப்புரையுடனும் வகுப்புப் பிரிவுடனும் கூடிய நூல்விபரப்பட்டியல் (Bibliography) ஒன்றினைத் தற்போது தொகுத்து வருகின்றார். முதல் ஆயிரம் நூல்களின் விபரங்களுடன் இந்நூல் விபரப்பட்டியல் வெளிவர உள்ளது.

புலம்பெயர் வாழ்விலும் தாயக மண்ணின் நூலக இயக்கம் பற்றிய இவரின் தாகத்தின் வெளிப்பாடு இத்தொகுப்பாகும்.